

କବିତା ପଦ୍ମନାଭ

ଶାନ୍ତିକ ପାଦପତ୍ର

ରୁପକ
- ଶବ୍ଦ } } ରାଜ୍ୟଗ୍ରମାତ୍ର

ଅଶ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
ଦିହା । ମୁଦ୍ରାକୁଣ୍ଡବି ୧୯ ସନ୍ତୋଷପାଲଙ୍ଗନବାରା ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବୁଦ୍ଧିକୁ
ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ଡାକମାଳ ୪୩।

ଏହି ଫଳ ଲୁହଗାରେ ସେ ଯାଦିକ୍ଷା ବାଧା ଦେବାରୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ବି ହୃଦୟ ବି ଇନ୍ଦ୍ରିୟୀଧ ଓ ମନ୍ତ୍ର ପାଦ୍ମମାନେ ସୁଦ୍ଧା ଏକବାକ୍ୟ
ହୋଇ କହିଲେ ସେ ଯାଦିକ୍ଷା ଉତ୍ତାହରିତର ବକ୍ଷନା କବାଚ ସଫଳ
ହୋଇ ନ ପାରେ ଓ ଯାଦିକ୍ଷାତ୍ତପରେ ଝାକ୍ଷସ ବସାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ପକ୍ଷରେ
ସମସ୍ତଙ୍କର ଏହମତ ସେ ଯେମନ୍ତ କୌଣସିରେ ଏହା ପ୍ରହଣ ହେଉ
ପୂର୍ବର ଉଠିଯାଇଥିବା ପାଞ୍ଚ ଚିକିତ୍ସ ସଫ୍ରେ ଏହା କୁଳ୍ୟ ହେବ ସନ୍ଦେହ
କାହାରେ ଅଛି ଏହି ଦେଖାଯାଏ ସେ ଝାକ୍ଷସ ବସାଇବାର ଦୂର୍ଧ୍ୱସ୍ଥ କାରଣ
କୌଣସିର ପ୍ରଦଳ ନୁହଇ ଓ ଯାହିଁ ଝାକ୍ଷସବୁର ଜୀର୍ଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ବିବା-
ହା କରିବା ଭେଟିବ ଥାଉ ଅବୀ କରିବାର ବରିବା ଅନ୍ୟାୟ ଆହୋନ୍ତି ।

ଏଥର ପାହିସ ବିଷାଇବାର ପ୍ରଥମ ଉଦେଶ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହିମାକଙ୍ଗ
ଯୁଦ୍ଧକଷାର ବିଷ୍ଣୁ କର୍ବାର କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ହେବ ଏବଷ୍ୟରେ ତାକୁର
ପୁଅସାହେବଙ୍କ ମନୀର ବିଷାଖା କଲୁଅଛୁଁ ।

କେହି ଏମନ୍ତ ପ୍ରସାଦ କରନ୍ତି କି ଯେଉଁ ଧନୀଙ୍କ ଦେଶୀୟ ମୋକମାନେ ଜୀବନାଥଶେଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଜ୍ଞାତ ଲ୍ରିଟ୍ସାନକୁ ଗମନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଯାଦିକ ଚିତାର୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖିମାନେ ଲ୍ରିଟ୍ସାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଯେତେମୁଁ କାହିଁକି ପାଇବା ଓ କ୍ଳେମ ଲଭନ୍ତି ସେ ସମ୍ମ ଦୂଷକରଣାର୍ଥେ ଦାନ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥଲାଭ କରିବାର କେବ୍ଳା ହେଉ ଏବଂ ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାର ପ୍ଲେଟ୍ଫର୍ମକ ଭେଦା ଦେବା କାଗଣ ମୋକକୁ ଉତ୍ସାହ ଦିଅଯାଉ । ଏଥି ପାଇଁ ପ୍ଲେଟ୍ଫର୍ମକ ଫଣ୍ଟ ନାମଦେଖିବାରେ ଗେଡ଼ିଏ ସ୍ଵରତ୍ତ ପାଣ୍ଡି ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥାରେ । ସବ୍ୟବ ଜାତାଧରୀ ଅଜନ ପ୍ରତିଲି ହୋଇବ ତେବେ ଭାବାକୁ କିନ୍ତୁ କାଣ୍ଡକା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭବ ଏବଂ ନଗର ପରିଷାର ରଖିବାର ବିଦ୍ୟ ବର୍ଦ୍ଧିତବାର ଦିଶ୍ରୁ ଦ୍ୱାରା କିନ୍ତୁ କାଣ୍ଡକା ଅଧିଷ୍ଠାରେ ମାତ୍ର ଅମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ ଏହିଏ ଅର୍ଥଦର୍ଶ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କାରଣ ବିଧାନମାନ ମାନ୍ୟ କରିବା କାଗଣ ହୋଇଥାନ୍ତି କଣ୍ଠ କରିବା କାଗଣ ହୋଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନଗର ରକ୍ଷା ବିକଷନ ସମ୍ବନ୍ଧର ଉପାୟର ଅତିରିକ୍ତ ଅମ୍ଭେ ବୋଧ ହେଉଥିବୁ ଯେ ଉଚ୍ଚଲଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବର୍ଷଯାବ ଓ ଦମେଷଜା

ନିର୍ମିତ ସମୟରେ କି ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ
ଏଠାରେ ଆପି ଏକଦିଜ ହୁଅନ୍ତି ତେତେବେଳେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ
ବାସିବ ପୀଡ଼ାର ପ୍ରାଚୀକିତ ଦେଖ୍ୟାଏ ଜାହା ପ୍ରକୃତ ଉପେ କିବାର
କାଗଣ ସାଧାରଣ ଧଳାଗାରର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟୁଙ୍କ ବସ୍ତର ଝଙ୍କା ଦେବାର
ଉଚିତ ହେଉଥାଇଛି । ଏବେଷ୍ୱ ଏକା ପୂଜା ବିମ୍ବା ତେତା ସହି ପଞ୍ଚଶିର
ରଜିର ଏମନ୍ତ ନୃତ୍ୟ ବିମ୍ବା ଏକା ଯାଦିକ ସୁଧିଥା ଏଥରେ ସମ୍ମାଦନ
ନ ହେବ । ସଦୁଶ୍ଵାନର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ହତ ଓ ମୃତ୍ୟୁଙ୍କା ସହି ଏଥର
ପ୍ରକୃତ ସମ୍ମନ ଅଣଇ ।”

ଅମେସାନେ ଏଥରେ ଯତ୍ପରଗେନାସ୍ତି ଅନନ୍ତ ହୋଇଥାଏଛୁ ।
କବଣ୍ଠମେଘ ଯେଉଁ ଅସାଧାରଣ ଯୁଦ୍ଧପାତ୍ର ଯାଦିଙ୍କ ସମୁଦ୍ରାୟ ଭାବ
ଭାସାଙ୍କ ଉପରେ ଲିଙ୍ଗେପ ଦରଖାଲେ ଜାହା ଏଥର ଅସାର ପ୍ରତ୍ୟନୀ
ହେଲୁଣ୍ଠ ସାଧାରଣ ଅନର୍ଥ ସେଥର ବିଧାନ ହେବା ଯେ କେତେ ଯୁଦ୍ଧପାତ୍ର
ଜାହା ବହିବାରୁ କଚନ ନାହିଁ ଫଳକ ବୁଝିବାହେବ ଉତ୍ତମରୂପେ
ଦର୍ଶାଇଥାଏନି ଯେ ଯାଦିଙ୍କ ପ୍ରାସ୍ତୁତିଥାନର ଫଳ ଏବା ଯାଦିମାନେ
ବୈଶ ନ ଏହିଜବର୍ଷର ଭାବର୍ତ୍ତ ଲୋକ ସେଥର ଭାବା ହେବେ
ଅଜ୍ଞବ ସାଧାରଣ ବିଜକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇ ସାଧାରଣ ଥନ ବିଶ୍ୱର କିଭାବ
ପ୍ରୟୋଜନ ।

—୧୦—

ଏକ ହରେଣ୍ଡା

(ଏହିନାମରିଗଣ୍ଡିଏ ନୂଜିନ ପଦିକା ଗଇ ମଙ୍ଗଳବାର କନ୍ତୁ ପ୍ରହରଣ କରିଅଛି
କେବଳ ସୋଧାଇଛି ଏଥର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଅଟକୁ ଓ ପଦିକା ଦିନାମୂଲଖରେ ଏକ-
ମାସ ବର୍ଷାନ ଦେବାର ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ବୋଧ ହୁଅର ସମସ୍ତେ ଏହାର
ପର୍ବତନାର କରିପାରିବେ ଅଭିଵଦ ହିଣେଷ ପରଚିଯ ଦେବାର ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଶାନ୍ତି ହେଲୁ) ଏ ପଦିକାପ୍ରବୃତ୍ତର ଉଦେଶ୍ୟ ଅମ୍ବେମାନେ ଜୀବ
ନାହିଁ ଏ ମଧ୍ୟ ଦୋହରା ପାଇଁ ବଢାଇ ହରିହର ମୁଣ୍ଡ ସଜାଇବା ହେଉ
କିମ୍ବୟ କରି ନ ପାଇଁ । ପ୍ରବୃତ୍ତମାନେ ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆତ୍ମପରିଚୟ ଓ
ପଦିକା ପ୍ରବୃତ୍ତ ଉଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ମନ୍ତ୍ର ସଂପଦ ଉଚ୍ଚଯାନ୍ତା ।
ଭରିବା କରି ଆଗାମୀ ସଂଖ୍ୟାରେ ଏହମଧ୍ୟ କଣିପାରି ।

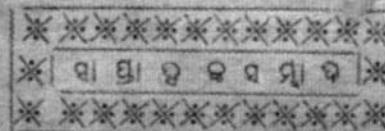
(ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ବୋନାଙ୍କେ ଏଠାର ସମ୍ବନ୍ଧପତ୍ର ଚଣ୍ଡି ଦେଖି ଅନନ୍ତର
ହେଲୁ । ତଳିବର୍ଷି ପୂର୍ବରେ ଏଠାରେ ଏକଙ୍ଗଟି ପଦିକା ଗଲିକାପଣ୍ଡରେ
ଗଢା ଜାଗ ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବରେ ତଳିଙ୍ଗଟି ପଦିକା ହେଲା
ଓ ଆମାନୀ ଘୋମବାଗରେ ଅର ଖଣ୍ଡିଏ ଇଂଗ୍ଲି ଫଟିକା ବାହାରିବାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ ଅଛି ଅମ୍ବୋନିଙ୍କର ଏବାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥକା ଏହି ଯେ ସମସ୍ତେ
ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେଉଛୁ ।)

—○○—

ପରିବହନ ଅତିକାଳେ ଉପଦେଶ କରିଥିଲୁଗାରୁ । ଏଠାରେ ଆଜିନାର ଉପଦେଶ ଛଣ୍ଡ କିମ୍ବା ନ ଥିବାରୁ ଉଚିତଟାଙ୍ଗୀର୍ଥ ଉବାଳିର ଧୟାନୀ ଦେବାର ଯେଉଁ ଅପୁର୍ବଧ୍ୟା ହୁଲୁ କି ସେ ବିଷୟରେ ମାତ୍ର ସ ପୁରୋ ଉବାଳି ଲୋଭମାନେ ହାରିବୋର୍ବୁ ଯେଉଁ ଅବେଦନ ପଥ ପଠାଇଥିଲେ ତାହା ମୂର୍ଖତ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷମି ହାରିଲୁଗରେ ଅଜନନ ଉପଦେଶ ଦେବା କାରଣ ଗବର୍ନ୍ମ୍ ମୋହନ କାହା ବକଳିଷ୍ଣ ମଣୋପାଞ୍ଚାୟକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ତ ୧୦ ଲାଖେ କିମ୍ବା ବଢ଼

ଏହାନ୍ତିରୁ ପଠାଉଥିବାକୁ । କଟକ ବନିଶୀ ଓ ବିଶେଷରେ ଗ୍ରାୟାନ୍ତ୍ର ବମିଗ୍ରାନ୍ତ୍ର
ଶ୍ଵରିଷ୍ଣା ସାହେବ ଏହିଷମ୍ବୂରେ ସେବା ମଜୋଯୋଗୀ ହୋଇଥିଲେ
ତାହା ଶୀଘ୍ର ସଫଳ ହେଲା ଅନନ୍ଦର କଷ୍ଟୟ ଅଟଇ । ଶାଶ୍ଵାସାବ ଯେ
ଶ୍ଵରିଷ୍ଣା ବାବୁ ଦରି ଉପୟୁକ୍ତ ଲୋକ ଓ ଏହାଙ୍କର ବସ୍ତୁର ସ୍ମୃତି ଲୋକେ
ବହୁଅଛନ୍ତି । ଅଭିଭବ ଏମନ୍ତ ଲୋକର ଡେଣାରୁ ପେଇଇ ହେବାର
ହୀର ହେବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ଦିତ ହୋଇଥାଏଁ । ଶ୍ଵରିଷ୍ଣାବାବୁ ବେବଳ
ସୁଲରେ ଅନନ୍ଦ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ଏମନ୍ତ ଚାହିଁ ପ୍ରତିବିନ ପ୍ରାଣବାଳ ବି
ସାୟଂବାଳରେ ଦୂର ଏକ ଘଣ୍ଟା ସୁଲରେ ରହିବା ଏହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ
ଓ ବରେଣ୍ୟବେଳେ ଦେଖେ ଆଧାଲରରେ ଉକାଳର କର୍ମ କରିବେ
ଏହିପରି ବନୋବସ୍ତୁ ଅମ୍ବେମାନେ । ତମ ଜୀବି କରି ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଯେତେ ଦିଲ୍ଲୀ ହେଉ ଉକ୍ଳଳ ସମାଜର ବର୍ତ୍ତମାନାବସ୍ଥାରେ ସାଧାରଣକ-
ଠାରେ ଦେଖାନକର ଯଥ୍ମାର୍ଥ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଯଦ୍ୟପି
ବିପୁର୍ବିଧେଶୀ ବର୍ତ୍ତମାନ କରେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ସମାଜ ଭବନ୍ତି
କଥାର ପାଇବାମୁଣ୍ଡ କିମ୍ବା

ଗର୍ବ ମହାଶୟ ବି ଅଗୋନ୍ଦଳ
ପାଲରୁ ତିଷ୍ଠବ୍ରଣୀ ପ୍ରତି
ସାଥୀରଣୀର କୌଣସି ଧୂକାଚି ଏବଂ ୮୫ଜା ନାଏ ନା ବେଳେ ଗୁଡ଼ିକ
ଛଙ୍ଗଜ ପାଠ ବର୍ତ୍ତବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହାଙ୍କର ସମାଦର ଦେଖାଯାଏ
ଅପର ଲୋକ ବେଳେ ଏହାଙ୍କ ବିକଳରୁ ଧିକା ଅଧିକା ନ ବର୍ତ୍ତନ୍ତ ହୁଏ
ଅମ୍ବଣାଦି କରିବା ଦେଖାଯାଏ ନା । ଏ ଅବସ୍ଥା ଅକଣ୍ଠ ମନ୍ଦ ଅଞ୍ଚଳ
ଓ ଏଥରେ ଦିଦ୍ୟାପ୍ରତି ଅବଶ୍ରି ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲା । ବାରାଣ୍ସିର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର
ସମାଦର ଯେଉଁମାନେ ତାଣ୍ଟ୍ର ସେମାନେ ଦିନାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଗ୍ରେ ସମା-
ଦର କରିବେ ତେବେ ଗିଷ୍ଠକମାନେ ପୃଥିବୀ ସାଷାରେ ବିପ୍ଳାନ୍ ଥିବାର
ସାଥୀରଣ୍କ ସହି ଏହାଙ୍କର ଯୋଜନା ନ ହେବାର ଏକ ବାରଣ୍ ଅଞ୍ଚଳ
ସାହା ହେଉ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ବବାରୁ ଏକାବେଳେବେ ଗିଷ୍ଠକ ଓ ଉକାଳଟି ବରିବାରୁ
ସର୍ବସାଥୀରଣ୍କ ସହି ଏହାଙ୍କର ଆଲାପ ଓ ସର୍ବାବ ହେବ ଏବଂ ଗିଷ୍ଠକ
ଓ ଲୋକଙ୍କର ପରିଷ୍ଠର ଆଲାପ ପରିଚୟ ପକ୍ଷରେ ଏକପ୍ରକାର ମଧ୍ୟ ହେବେ
ଏମନ୍ଦି ୧୯୮୮ ହେଉଥିଲା ତେବେ ତେବେ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହେବାର
ସମ୍ମାନି ସମେତ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ମର୍ଦ୍ଦିନୀ ମାହେବ କେଲୁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଉନ୍ନତିକୁଟିର ବନ୍ଦର ଓ
ପୃଷ୍ଠାର କେବଳ ଯାଗରୁ ହାତପାଇଲମାନ ସକର୍ତ୍ତନ କରି ଗରି ମଧ୍ୟାହରେ
ବଳକତାଳ ପ୍ରତିଥାବନନ ବଲେ । ବାପରେ ବାଲେଖାରର ବାନଗାର ମଧ୍ୟ
ଲଦାରଣ ଭରିବେ ।

ଗରୁପ୍ରାହିରେ ଦଳବଳା ଏ ଗତେହରେ ଦଳଲ ପ୍ରକରିତରେ
ଶ୍ରୀକୃ ଲେଖନେଶ୍ୱର ମହାର୍ତ୍ତର ସାହେବଙ୍କର ପିଲାଜଣ୍ଟ ଅଞ୍ଚମାନ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବା

ବାବୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରାମ୍ଭାସ୍ତୁ ବିଷେଣ୍ଟି କଲେହତ୍ତର ଜୀବନ
ପ୍ରଗଳ୍ପରେ ବଦଳି ହେଲେ ।

ରିଜ୍ ମାର୍କ୍ ପିବେଶ ସନ୍ ୮୦୭୯ ମସିଥା

ପୁଲସର ଅବିଶ୍ୱାସ ସ୍ମୃତିଶ୍ଵାସ ଏହି ଜାସନ ମାହେବ କଟକର ଭାଗଳି
ବଦଳି ହେଲେ ।

ଜୟର ଅଶ୍ଵିନୀ ଭଲେକୁଠର ଜେ ସୁନ୍ଦର ସାହେବ ଉତ୍ତଳଭାଗେ
ଦେବା କାରଣ ଆଗମି ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ କଲଜାକୁ ଯିବାପାଇ
ନର ହିତ ପାଇଲେ ।

ପ୍ରଧାନ ଦିଗ୍ବେଶୀ କଲେକ୍ଟର ଓ ଖୋଜିତ ସାହେବ ଏକମାସକୁ ପାଇଲେ
ଅଛେତର ଆହୁର ପ୍ରକାଶ ଯେ କହିବାକୁ ଦୂରପୂର୍ବ କଲେକ୍ଟର
ପାହେବ ଭାଗଳପୁରର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେସାର ଏବଂ କଲେକ୍ଟର ନିଯୁକ୍ତ
କାରୀ

ଚଲିତ ମାସତାଏ ରଖି ଠାର ଉଳକନ୍ଦ୍ରର ନିଯୋଗମାନ ବଳବନ୍ଦର
ର ଉଳକନ୍ଦ୍ର ସବ ଅବଗର ହେଲୁ । ଯଥା । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜ୍ୟୋତିଷ ଅର
ବ ବଜାାଳ ଗବ୍ରଣ୍ମେଣ୍ଟର ବେବନ୍ଦୁ ଉଳକାର ସେଫେଟର ଓ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
ସାହେବ ଯୁଦ୍ଧବିଅଳ କି ବିଗର ଉଳକାର ସେଫେଟର ହେଲେ ।
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସକ୍ରମାହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୁଏ ନେଇଅଛନ୍ତି ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି
ର ସହରେ ନିଯକ ହେଲେ ।

କଳାକାରୀ ଗୁଡ଼ା କାଳୀକୃତ, କାମଳକୃତ ଓ ନରେନ୍ଦ୍ର କୃତ
ଦୂର ଚଲିତମାସ ତା ୧୦ ରଖିରେ ଏକ ବୁଝନ ଦାନକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଦିନ
ଅଛିନ୍ତି ଦେଖାନେ ଅପଣା ବୁଝନ ବିମାତାବୁ ତୁଳନ ଏବଂ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ରୁ ଅନ୍ୟପାର୍ଶ୍ଵରେ ସବୁରୁ ଓ ଗୋପନ୍ୟବୁ ଓ ଅଛି ପରିମାଣରେ
କି ଏକ କାର ଓ ଜଣ୍ଠ ସମାନ ହେବ କର ବ୍ୟାହଣକୁ ଭାବା ୧୦
ରୁ ଏହି କଲାକାରୀଙ୍କ ସେ ସମୟରେ ବନ୍ଦତ ଉପରୁତ୍ତ ଥିଲେ ଦେଖାନଙ୍କ
କେ ଦୁଇଅଧା ଲେଖାଏ ଦାନ କଲେ ସବ୍ରଷ୍ଟିତା ଏହିତ ଏହାକିରଣ
କଲାକାରୀଙ୍କ କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା ।

ଗରମାସ ଜା ୨୦ ରଜାତାର ଜା ୩୦ ରଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲପନ ପଞ୍ଜା-
ର ପ୍ରଚର ବୁଝି ହେବାର ସେ ଅଛିଲ ଅନେକ ମୁଣ୍ଡ ଅଛି ଓ ଶେଷ
ଯେମନି ଅଧିକ ହେଉଥିଲା ଜାହା ନିବାରଣ ହେବାର ବୁଝେଷ୍ଟ ବୁଝେତ
କାହାରେ ଏହି ମେ ୫୪ ର ଗରମ ମୀଳାଥିଲା ।

ପରିବାର କାହାରେ ବସିଥିଲୁ ଏହି ବିଷ୍ଣୁ ମେଳି ଦେଇଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବଜ୍ର ପୁଦେଶର କେବଳ ଦୂର ହୁନ୍ତରେ ଅବସ୍ଥା ହୁଏଥିଲା ।
ଯାଇଥିରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପାତନା ବିଶଳ ଏବଂ ହୋଟଲୀଗରରୁ ପାଲମୋ
ଜଳିଲନ । ମାତ୍ର ଏ ଦୂରହାନରେ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ସକ୍ରମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପତ୍ର ନାହିଁ
ନାରେ ଏକ ମାତ୍ର ଅନାହାର ଫ୍ଲାଇ ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିବାର ପ୍ରକାଶ
ହେବାର ଲାଗୁ ହେବାର କାଳରେ ସାହାଯ୍ୟଦାନ ହେବାର
ପାତନା ହୋଇଲାଛି ।

ମିଳକାପୁର ଅଷ୍ଟଳରେ କାପର ରଥୁ ରହି ଦେବାଗ୍ରହ ଭରକାର
ରତ୍ନଧୂମ ପିକାଣ ଗଜର ରତ୍ନବା କାରଣ ଗବ୍ରିମେଖ ଅଞ୍ଚଳ କରିଥିଲା
କାନେ ଦେଇଲ କତା ପ୍ରତିକାବ କି ବାପୁଶାରୁ ମାଳଲେ ୯୯ କା
ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ । କଥକାରୀ ଯେ ସେ ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଗ କାରାହାରେ ମନ ସତତ ।

ପୋର୍ଟକାଲିଂ କଷାନ୍ତର ଅଂଶମାନଙ୍କ ସନ୍ଦେଖ କାଗଜ ତେଲିକରସ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ପୋର୍ଟକାଲିଂ ଚାଲିଲ କଳ ଅଗ୍ରଭାବରେ କଳାଥିଲା ଓ ତଥାଗ କଷାନ୍ତ ପ୍ରକଟିତ ଏକସହସ୍ରଠଙ୍କା ଲାଗ ବଜାଏଛନ୍ତି ।

କାଳେଶ୍ୱରର ଛଣେ ପଦପ୍ରେରକଙ୍କ ଠାର ଶୁଣି ଆଜନିକ ହେଲୁ
ଯେ ସୁରଖାର ବାବୁ ଶ୍ୟାମାନନ୍ଦଦେଙ୍କ ପ୍ରସି ବାବୁ ବୈକୁଞ୍ଜନାଥଦେ ଅପଣା
ବିଷ୍ୱରେ ରେମନା ଗ୍ରାମରେ ଗୋଡ଼ିଏ ବିଜ୍ଞାହଳ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରି
ଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ବିଦ୍ୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମର୍ପେ ଚିଲାଅଛି । ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା
ଉପରୁକୁ ବିଦ୍ୟାମନ୍ଦର ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲି ପଦପ୍ରେରକ ଭାବୀ
ଗୀତ କରିଦେବା କାରଣ ବାବୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରେଧ କରିଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବାମାନେ
ଏ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଐକ ହୋଇ ବାବୁଙ୍କ ଧରମର୍ଗ ଦେଉଥାହଁ ଯେମନ୍ତ ଅପଣା
ସତର କାହିଁରେ ଅନ୍ତର୍କୁ ଛଗା ନ କରନ୍ତି ।

ଭଲ୍ପ ପଦପ୍ରେରକ ଭଲଲାଟିତ ସଂବାଦମାନ ପଠାଇଥାଇଛନ୍ତି ଯଥା
|| ସମ୍ବାଦମହାଶୀଘ୍ର ଅପରି ଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଅଛୁରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ ।
ଆମୁଖାନଙ୍କର ପରମ ଉତ୍ସାହ, ଅଧ୍ୟବସାୟଗାଲ, ଅଧାରଣ ସାହସ
ଓ ଦେଶବୃତ୍ତିର ତ୍ରାଜାମାନେ ଏ ଝାକକୁ ଗୋଟିଏ ବସ୍ତିଲାଇର କଳ
ଆନିବାଧାରୀ କେବ୍ଳ କରିଥାଇଛନ୍ତି । କଲ ଅବି ଧାର୍ମିକାହେବଙ୍କ
ବୋଠିରେ ଅଛି । ରେ ରୂପକାନ ପିଗ୍ନ କୋଟ ଓ ପେଣ୍ଟ ଲେଜ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଟାବସ୍ଥ ବେହି ନିଃକ କେହି ନିଃତ ବିଲାଇ ହୃଥର ଥମେ
ଏହା ଦେଶଅଛୁଟ ଓ ଏହାନର ଅନେକ ଲୋକ ଦେଖିଥାଇନ୍ତି ।

୪୮

ସମ୍ବଲପରି ବିବରଣୀ ।

ମନ୍ୟବର ଶ୍ରୀପାତ୍ର ଉତ୍ସବାଧିକା ସଂଗ୍ରହକ ମହାପଦେଶୁ ।

ଭାବେହନମିତ୍ର

ମହାଶୟ ! ଅପଣଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ଜାଗ ରିଗ ଫେବ୍ରୁଆରୀ
ଜନ୍ମିଲାପିକାର ଅବଗତହେଲୁଁ ସେ ଆପଣମାନଙ୍କର ସମ୍ମଳପୁର ସ୍କୁଲ
ପଞ୍ଜିକ୍ଷୟ ଦେଖୁଥିଲେ ଯାହା ଭ୍ରମ ଥିଲା ତାହା ଦୂଘାକୁ ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର
ନିଜାନ୍ତ ପୃଷ୍ଠର ବିଷୟ ଏହି ସେ ଆପଣ ସହିତ ପୃଷ୍ଠର ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇ
ଅପର ଏବ ଘୋରତର ଭ୍ରମକୁଥିଲେ ପଢ଼ିବ ହୋଇଥାଏନ୍ତି, ଯେହେତୁ
ଆମୁ ପଦଗୁ ଆପଣ ଦିବେଚନା ବରିଅଛନ୍ତି ଯେ, “ସମ୍ମଳପୁର ପ୍ରେରିତ
ସମ୍ମାଧପଦ ନ ଅପିବା କାହାର ସ୍ଵର୍ଗ ଅଚ୍ଛା, ଆମୁମାନଙ୍କର ଗଙ୍କା ହେଉଛି
ଅଛି ଯେ ଆଜିନ ବହିର୍ଭୂତ ଦେଇ ଥିବାର ସେଠାର ଗଳିପୁରସମାଜେ
ବହି ପ୍ରେକ୍ଷାଗ୍ରହ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ଓ ସେପକୁ ଜନସମାଜରେ ପ୍ରକାଶ
ହେଲେ ପରପ୍ରେରକ ଜାହାଙ୍କ ବୋଧଦୂର୍ଦ୍ଵିରେ ପଢ଼ିବେ ଏହି ଭାବୁରେ କେହି
କିଛି ଲେଖନ୍ତୁ ନାହିଁ” ମାତ୍ର ଆମୁ ପଦ ଆଦେୟାପାନ୍ତି ପାଠ କଲେ ଏହି
କାର କଦାଇ ବୋଧ ହୁଏ ନାହିଁ ମାତ୍ର ତହିଁର କପଣାର ଅର୍ଥ ବୁଝାଇଥାଏ
ଯେହେତୁ ପ୍ରଥମର ଏପ୍ରଦେଶ ଏକ ବୁଦ୍ଧି ଜଣ୍ଠ ଅଟେ ଦୃଷ୍ଟିଧରିଃ ସମସ୍ତ
ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରାୟ ପିଲାଗନିବାସୀ ଚାହୁଁଥିଲାଃ ସେହି ସ୍କୁଲରେ ଏବ ଜାତି-
ପାର୍ଵ୍ତ୍ୟରେ ପୋଷ୍ଟାପିତା ବନ୍ଦାରବ ଚର୍ଚାରଙ୍ଗଃ ସେମାନେ ସ୍ଵ ବର୍ମରେ ବାଧ୍ୟ
ହୋଇ ସର୍ବଦା ଏପରି ରତ ଯେ ଅନ୍ୟକଷୟରେ ଅବବାଶ ଦେବା
ମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିଜାନ୍ତ ଅସମ୍ଭାବିତ ଅଟେ, ପଞ୍ଚମର ମଧ୍ୟରଙ୍ଗେ

ତାଙ୍କବାଗଳ ଓ ଉଚିଲ ପ୍ରାଣିର ଦୂର୍ବଳ ଅଜୀବ ଦେମାନଙ୍କର ଏପରି
ଅବସ୍ଥା ଯେ ସମାହ ପ୍ରେରଣାଭବନ ହେବୁ ନ ହୋଇ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ହେବୁ ଦ୍ଵର୍ଷବ ଏହା ବିଦ୍ୟା ନୁହେ ଦେଖ ସମ୍ବଲପୁରୁଷ ଗ୍ରଜ୍ଞପୁରୁଷଙ୍କ ଧ୍ୟାନ
ଏବଂ ପ୍ରଦେଶର ଉତ୍ସନ୍ମେଘାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ବଳେ କୋଥୁଏ ଜ୍ଞାନବର୍ଷାବ-
ହେବରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗ୍ରଜ୍ଞପୁରୁଷମାନେ ଏତାଦୁଗ୍ରା ଦେଶପୁରୋଷୀ
ମାନ୍ଦୁ ଅବଲମ୍ବନ ଭରି ନାହାନ୍ତି ଏହା ସଫ୍ରେଷ୍ଟ ସମ୍ବାଦର ଅଜୀବ ପଞ୍ଚାବକ-
ମହାଶୟକୁ ଉଚିତ ଥିଲା ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟପଦେଶୀୟ ଗ୍ରଜ୍ଞପୁରୁଷମାନଙ୍କ
ଅନୁଗ୍ରହ କରିଆନ୍ତେ ଯେ ଦେମାନେ ସମ୍ବଲପୁରୁଷ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଦେଶର
କୁଣଳାବାନ୍ଧୀ ଗ୍ରଜ୍ଞପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପୁଲୁ ଅସ୍ତ୍ରଦେଶର ମନଙ୍କଳଜିନିତା ଉତ୍ସାହ-
ଗତି ଅବଲମ୍ବନ ପୂର୍ବକ ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଓ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ ବିଜୟ
ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବେ ସମ୍ବାଦକମହାଶୟକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିଲୁ ଯେ ଏ ପ୍ରଦେଶର
ବିଶ୍ୱାସାଲୀର ଉପଯୋଗାତା ଓ ଅନୁପଯୋଗିତା ବିବେଚନା କରିବେ
କିନ୍ତୁ ସେ ଜାହା ସବୁ ନ ଦିଲି ଅନ୍ୟ ଏହି କଣ୍ଠକ ପଥ ଅବଲମ୍ବନ ପୂର୍ବକ
ଗ୍ରଜ୍ଞପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଠାରେ ଦୋଷାଗ୍ରେଷ କରିବୁ ଏହା ନିଜାନ୍ତ ଅଯୋଜିତ
ଅଜୀବ ସମ୍ବଲ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ଯେ ଅପର ଗ୍ରଜ୍ଞପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ
ଦୋଷାଗ୍ରେଷ କରିଥିବାକୁ ଜାହା ସମ୍ବଲ କରି ଅପରା କୁମରୁ ଶକାର
କରିବୁ ଜାହା ନ ହେଲେ ଅଛିନ୍ତି ଜାତହେବାର ନୁବକା ଉପର ।

ବ୍ୟାକିଳ

ଅପଣ ଅବାରଣ ବନ୍ଧୁ ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ଭେ କେବଳ ଗୋଡ଼ିଏ
ଆଗଙ୍କା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଁ ଅପଣ ସେ ଆଗଙ୍କା ଜଣ୍ମନ କର ପ୍ରକାଶ କାରଣ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥିବାକୁ । ସ୍ମୃତି ଅମ୍ଭଳ ଆଗଙ୍କାର ଯେଉଁ ଭୂମ ଜାତ
ଦ୍ଵାରା ଜାହା କିବାରଣ ହେଲା ଅମ୍ଭେ ପ୍ରେରିତ ପଦ କି ଅଷିଦାର କାରଣ
ଚାଲୁଥ ଜାହା ଲେଖିଥିଲୁଁ ହାତମର ନିଦା କରିବା ସେଥର ଅଛିପ୍ରେତ ନ
ଥିଲା ଯଦ୍ୟପି ସେହିବାରଣ ଏହୁଲେ ପ୍ରକଳ ହୋଇଥାନ୍ତା ଭେବେ ମଧ୍ୟ
ଦ୍ୱାରିମନ୍ଦର ନିନା ଦ୍ଵାରା ନାହିଁ କାରଣ ଲୋକଙ୍କର ଅଛିଜାର ଏହୁପି ରଧୁ
କାତହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦିଶେଷତଃ ଅଇନ ବିଜିତ ଦେଶରେ ଦେଖାଗଲୁ
ସବଳ ସମୟରେ ନିଦାବାବ୍ୟ ନୁହଇ କାରଣ ଯେଉଁ ଠାରେ କଥାନ ନାହିଁ
ସେଠାରେ ହାତମ ମନ୍ଦର ଗର୍ଭ ଯାହା ଜଳିତାବା କରିବ ତେ ଜାହାକୁ ମଧ୍ୟ
ଦେଖାନ୍ତା କୁହାଯାଏ ।

ବ୍ୟାକ, ସାହିତ୍ୟ

‘ଗୀଳ ଗୀହୁକୁ ଉତ୍ତଳପାପିଦା ସଞ୍ଚାଦିବ ମନ୍ଦାରମ୍ୟ
ଦୂରବ୍ୟବେଶ ।

ମହାପଦ୍ମ

ତଳିଟିକ ଅନୁସାରେ ଅନୁଗୁଳ ଉଲକାରେ ଛନ୍ଦମାନଙ୍କ ବୁଝିବାରେ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଅମ୍ବେ ବଞ୍ଚିବ ମୋକ୍ଷମ ଯାହାକି କଞ୍ଚକର ମା ଶ୍ରୀଲଙ୍କା ଅନୁର ସେଠାରେ ବୁଝିଲୁଁ । ଏଠାର ମା ଶ୍ରୀ ଶରେ କଞ୍ଚକ ଏବଂ ସେଇ ବୋଲି ଲୋକେ ଜୁହନି ।

ଟଙ୍କାରୁ ମନେଲ ମା ୨୫ ଟଙ୍କା, ଶୋଭଣ ମା ୩୦ ଟଙ୍କା, ଗରୀ ମା ୧୦୦ ଟଙ୍କା, ହରତ ମା ୮୫ ଟଙ୍କା, ପୁତ୍ରବନ୍ଦୀ ଯର୍ହିରେବ ମା ୨୫ ଟଙ୍କା ଥରି ପାରେ ସେ ୪୦୩୪ ଟଙ୍କା ଯନ୍ତ୍ରକେବ ମା ୨୦ ଟଙ୍କା ଅନାଳ ଥରେ ସେ ୨୫୭ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ତିକ୍ର ବନ୍ଦଗ୍ରୀ ମୋହାମାର ଉପାମାନଙ୍କଠାର ମୁଣିଲୁଁ କି ଜା
ହେଅମାନଙ୍କୁ ନଥ ଓ ସମଦର୍ଶ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦ ବିଅନ୍ତି ଯବି ବେହୁ ଅନେ
ବନ୍ଦଦିନରକ ଆହୁବିହାରୀ ରହୁ ଯାଏ ଜାରୁ ଏକପାଞ୍ଚ ଲାର ବିମା ଫା
ସଙ୍ଗେ କବି କରିଥାଏନ୍ତି ଜାରୁପରେ ଯେବେ ବେହୁ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜେ ତା
ସଙ୍ଗେ ସେ ପଢାଯୁ ହୁଏ ।

ଏଠାରେ ଅମ୍ବେ ଅନେକ ସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲୁ ତେବେଳା
ପରି ବାଳ ବାନ୍ଧକୁ ଓ ଶୈଳେବଙ୍କ ସ୍ଥାମାନେ ଅନେକ ମୁଗ୍ଗରେ ଲ
ବିଅକ୍ଷି ଜାହାନ୍ ।

କ୍ଷମତା ଏଠାରୁ ଅସିବାରେ ସତ୍ତବ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ
ନାଲ ଯାଇଥିବା ହେବାରେ ଉପରେ ପୋଲ ଉଚ୍ଛବି କି
ନାହିଁ । ବେଳେକ ସ୍ଥାନରେ ପୋଲର ଜଳର ପଞ୍ଜ ଦେବଳ ଆହୁ
ଏବ ବାରିକମାତ୍ରର ରମକାର ଦାଗେଗାକୁ ପରିଚିକାରେ ବସୁଳେ ।
ଏଠାର ନାଲ ଉଚ୍ଛବି ଦରି ଦେବଳ ଏବଳେ କିମ୍ବା ଦୂର ତଥା ସମ୍ବେଦିତ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥାଏ, ଅଛେବ କରି ହୁଏ କରେ ଲୋକମାନେ ସବା ଆହିବ
କରିବୁ ତାଙ୍କୁ କିମ୍ବା ହରବର ହୁଏ ନାହିଁ ଏଥି ସକାମ ପୋଲର ଦରକାର
ନ ଥିବାର ବନ୍ଧା ହେଉ ନାହିଁ । ଲୋକମାନଙ୍କର ବି ସୃଦ୍ଧର ଫଳର
ପଥକମାନେ ଯେ ଏବଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହରେ ପଢ଼ ରହ ଦରକାର ଦେବେ
ଯେ କିମ୍ବା ନହୁଣେ ! ତାଙ୍କ ନାଲ ଥିବା ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ କିମ୍ବା ନାହିଁ ଯେ
ଲୋକମାନେ ଆଶା କେଇ ରହିବେ । ଅଜକୁ ପାହ କି ସାତିତିକ ତଳେ
ଯେହି କୃଷ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ତାହାରେ ଦୂର ତଥା ସ୍ଥାନର ନାନମାନେ କିମ୍ବା ଥିଲେ
ଅମ୍ବେ ଅନେବ ହରବରେ ପାରି ହେଲୁ ମାତ୍ର ଆହୁଥିବାର କେତେବେଳେ
ଯାଇ ଅସି ନ ପାରି ବାହରେ ରହିଲେ । ପାରି ବଜ କେବରେ ମୁଲଥିଲା
ଏମନ୍ତ କି ଏବକମର ପାରିରେ ମନୁଷ୍ୟର ପଥି ସବାର ଦୁଇର ଏ ଭାବରେ
ବଢ଼ି ସମୟରେ ପାରି ଯେଥର ମନ୍ଦିରା ହୁଏ ଓ ଫେର ଗଲେ ସେବି
ପାରି ବନ୍ଦ ନାଲ ହୋଇଥିଲା ।

ପା ୧୫ ରିଟ ପିଲାର୍ଜା)
ସଂ ୧୯୫ ମର୍ତ୍ତ୍ତା)

ଶବ୍ଦବିଜ୍ଞାନ

୧୦୪

ଶାକାଳ ହରମୋହନ ହରହାର ଦେଉଥାନ ଜୟପତ୍ର ଅଛିନ୍ତା

শ্রীনাথ মণেপাত্রাদি সাইমাণ

2390

PUBLIC ENGAGEMENT,

THE CUTTACK DEBATING CLUB.

Lecture on "Debating clubs" by T. M. KIRKWOOD Esqr. C. S. on Wednesday the 24th Instant at 7 P. M.

Cuttack } Obinash Chunder Chatterjee
This 9th February } Hon. Secy. C. D. Club

ଏହି ଉତ୍ତର ଦୀପକ ସହି କିମ୍ବା ଦରନୀ ବଜାର କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କାନ୍ଦିଲ ପାଇଁ ଯାଇବାକୁ ପାଇଁ ହେବାରେ ।

ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ତିକା

ପ୍ରାଚୀନ ସଂଗ୍ରହ

କ୍ଷମ

१८५

{ ୩୧ ୨ୟରାମାହେ ପିବୁଣ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୁଲ୍ୟ

三

ମଧ୍ୟସଲ୍ ପାଇଁ ହାଜିମାସଲ୍

-10-

ଦୋଷ ଯାତ୍ରା

ଅଦ୍ୟ ହୋଇଯାଇର ଶେଷ ଦିନ—ଅଧିକ ଖୋଲଣ୍ଡି ଅଛଇ ଆଜିକ
ପାଇନ ସାମାନ୍ୟ ନୁହଇ ଧରୁ ତେବେଳାତିରେ ଉଠିଲୁ ନ ହୋଇ ଅଧିକ
ହୋଇଥାନେ ମାତ୍ର ଧୂଳି ଅଜରେ ଲେଖନ ପୂର୍ବକ ଅନୁଯମ ଆଜିକ
ଦେଇ କରିବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏମନ୍ତ ଦିନଙ୍କୁ ପାଠକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତକାରୀ
କରିବା ଯେ ଘୋରଗ୍ରୀ— ନାଥକୁ ଏହା ହତ୍ତବା ଅଧିକ ବାସୁଦବରେ
ଏ ଚାହିଁ ଯୋଗ ପଡ଼ିବାକୁ, ଭରମା ଦିନ୍ଦେ ପାଠକମାନେ ଅମ୍ବ ପବେ
ଗରେ ଦିନକୁ ନ ହୋଇ ପାମ୍ବୁରିକ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ଏ ପରି
ବନ୍ଦମାପନ କରିବେ ।

ଉଜ୍ଜଳରେ ହୋଲ୍‌ଯାଦା, ପ୍ରଥାନ ପର୍ବ୍ର ଏହା କରିଦେବର
ତର୍ଗୋପନ ଦୃଷ୍ଟିପାଇବା ଏ ପର୍ବର୍ତ୍ତରେ ଆଠଦଶମିନ ମୋଧୁବଳରେ ଯେତେ
ଧୂମଥାମ ହୃଥିର ତାହା କିମ୍ବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଯାଇବା ? ସ୍ଥାନ ସ୍ଥାନରେ
ଠାରୁକର ମିଳନ ସମୟରେ ସଂକାର୍ତ୍ତନ ନୁହେଁ ଗୀଥଙ୍କ ଏବଂ କାହିଁରେ
ଆମ ପରିଚୟ ହୃଥିର ଏବଂ କିବିଧି କେତେହୋବା ବାତକୁ ଦର୍ଶକମାନେ
ଅଛି ଏ ସମୟ ମୋହି ସଂବର୍ଣ୍ଣନ ପୂର୍ବକ ଅତୁଳ ସୁଖ ଘୋଷ କରିବା
ପରିବର୍ତ୍ତନାଟି ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନା ଉତ୍ସବର୍ତ୍ତି ପିଣ୍ଡାଧାର ଓ ଗୃହି
ଜୀବବିରାଗର ତତ୍ତ୍ଵର ବିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସବ ହୃଥିର ଓ ବିଦ୍ଵାକାଳ ନିରିତ
ଦୋଷିଯାମାନେ ସକଳ ତଥା ବିମୁଳ ହୃଥିର / ତଥା ଧର୍ମବଳମ୍ବିମାନେ
ଯହା ହୃଥିର କରନ୍ତୁ ଓ ଅଧିକାର ହୃତସାଧକମାନେ ହନ୍ତୁଧର୍ମରେ ଯେତେ
ପ୍ରକାର ଅନ୍ତର୍ବିର କାରଣ ନିର୍ମିୟ ବରନ୍ତୁ ଅମ୍ବେମାନେ ମନୁକଣରେ ହୃଥାର
ଦରିଅନ୍ତର୍ବିର ଯେ ସାଧାରଣ ସୁଖପ୍ରକଳନର ଉଦେଶ୍ୟରେ ପୂର୍ବକାଳର ନାନ୍ଦିକାର
ମାନେ ଧର୍ମର ଅଜ୍ଞ ଦୃଷ୍ଟି ଯେଉଁ ପରିମାନ ରୂପାକରିବାର ନିଧାନ କରି
ଅନ୍ତର୍ବିର ହେତୁର ସବୋଗଳ ପକ୍ଷରେ ସମୁଚ୍ଛିତ ପ୍ରଗଂଧାବାଦ୍ୟ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ
ଜୀବିବାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଧିମର୍ଥ ହୋଇ ଥାନ୍ତୁ ରହନ୍ତି । ଉଦ୍‌ବାଗମ
ଦେବନ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଦୋଷ ପେଜୀଯାଏ ଯେ ଏହି ପରି ସମୟରେ
ଲୋକେ ଅନେକ କୁର୍ବାଗି ଗୁର୍ବାର ପାଇଁ ଗାଗ ଗୀଥଙ୍କ ବରି କହିଛନ୍ତି
କରିଛନ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ମୋପଥକରେ ଏ ଦୋଷ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟକ ନହିଁ

କାରଣ ଅପଣା ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଅପଣା ମନ୍ଦରେ ଯାହାଇଛା ଜାହାନଲେ
ସେଥିର ଦୋଷ ବିବ ଧରିବ ଉଥାର କୁଣ୍ଡିତ ଗାତ ବନ୍ଦହାର ନିଜ
ଅମୋଦ କଲେ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଣାମକୀୟ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବିନ୍ଦ
ସହିରମଞ୍ଚରେ ପଢ଼ିମା ଶିଖାତ୍ମି ଓ କନ୍ଦମୁକଳମାନେ ଯେମନ୍ତ ଗାତ ଗାଢ଼ି
କରନ୍ତି ତାହା ନିବାରଣ କରିବା ପୁଲସର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଠର ।

ପ୍ରକାଶନ ବିଷ୍ଣୁ କଞ୍ଜପତ୍ର ।

ସନ ୮୭୭। ଏହା ମସିହାର କଞ୍ଚପନ ଦାହାରୁଥିବାର ଆମ୍ବେମାନେ
ଡେଲନ୍ଧୁ ସବ ଅବଶତ ହୋଇ ଉକ୍ତ ପଦି କାର ଭଲଲକ୍ଷଣ କଥାମାନ
ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କଲ ।

ଏବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ବଜାଦେଶରେ ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତ ଏହରୁପ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂଖ୍ୟ ଚାଲକଙ୍ଗ ୧୫ ଲେଖାଏ ପୃଷ୍ଠା ହୋଇଥାଛି ।
ଆର୍ଥିକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏକ ୧୮୭୨ ମରିହା ମାର୍ଗମାସ ମେସରେ ବଜାଦେଶରେ ୧୯୦୦
ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏକ ୧୯୪୦ ଶ୍ରେଣୀ ଥିଲେ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ୧୮୭୮ ମରିହା ମାର୍ଗମାସ
ମେସରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସଂଖ୍ୟା ୩୮୨ ଓ ଛୁଟି ସଂଖ୍ୟା ୧୪୫୪ ହେଲା
ଏ ସଂଖ୍ୟା କେବଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଦ୍ୱାରା ଯନ୍ତ୍ରିତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ବନ୍ଧର ଆତ୍ମର
ନିର୍ମାଣ ଏହା ଛୁଟା ୧୯୭୫ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଛି ଯେ ସେଥିରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖର
ସାହାଯ୍ୟ କାହିଁ ଓ ସେବାରୁ ଗ୍ରାମୀୟ ବାଲକ ଧାରା କରିଛନ୍ତି । ଏବର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ବଜାଦେଶର ଶିକ୍ଷାଦାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସର୍ବାପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା
ହୋଇ ଥିଲା ଏଥିମଧ୍ୟ ୧୯୦, ୮, ୨୯୮ ଲକ୍ଷ ପୁଅଳ୍ପାଦାରୀ ଲାଗୁ
ହୋଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଟ ୧୭୫୪୨ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗର୍ଭପତି ଦେଶ ପଢିଥିଲା
ଓ ମଜ୍ଜା ଉପରେ ଏଥିର ହାଗିହାରି ଶକକଙ୍ଗ ୨୯ ଲକ୍ଷ ଅଧିକ ଲାଭ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଲକକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା କାଗଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଟ ୧୬୭/୧୯
ଜର୍ଜ ପଢିଥାଇ କିନ୍ତୁ ଏଥର ପୂର୍ବବର୍ଷ ଜଣକେ ଟ ୨୫୮/୧ ପାଇଁ ହୋଇଥିଲା
ଏ ଅଂଶରେ ବ୍ୟପ୍ତ ଉତ୍ତା ଜଣାଯାଏ କିନ୍ତୁ ଏରୁପ ଉତ୍ତା କବିତା ସଙ୍ଗେ

ମୁକ୍ତିର ଗେବଳୁ ଏବନ୍ଧିକାରୀ ଘର୍ଷକ ଦେଇ ନିଷାଦିତ୍ତର ଅପ୍ରକାଶ ହୃଦୟାବ୍ଲେଖାର ଉଚିତ ।

ଅସୁ ବ୍ୟେକ୍ଷଣ କରିଯାଇଲେ ଯାହାହେଉ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର
ଲୋକମାନେ ହେଲେ ହାତାହାରି ବିଦ୍ୟାଳୟ କି ଛୁଟିବ ମଧ୍ୟାମ୍ବୁ ଅଥବା
ପ୍ରଜାଇ ବର୍ଷଦେଶରୁ ନୂଆନ କରିବାକୁ ଚିନ୍ମା କରିବୁ ମୁଦ୍ରା ବିଶ୍ଵାର ଫଳ
ବେଳୀ ଆମ୍ବୋମାନେ ଆଜନ୍ତିର ହୋଇଥାଏଁ । ମଧ୍ୟକିଷ୍ମତିକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦେଶରେ
ପରିଷାରେ ବର୍ଷଦେଶର ୧୦୦ ହରିପ୍ରଦେଶ ହୋଇଥାଲେ ଜନୁଆରୀ ଟ୍ରେଣ୍‌
ଜାର ଉତ୍ତାର୍ଥୀ ହେଲେ ବିନ୍ଦୁ କିମେଷ ପ୍ରଗଂଧାର ବିଷୟ ଏବଂ ଯେ
ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ୧୧୫ ଜାର ସାହାଯ୍ୟ କରୁର୍ତ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟର ହରି ଅଠକୁ
ଏବଂ ଏମାନେ ୨୭ ଖୋଜା ହୃଦକୃତି ଲାଭ ହେଲେ । ଅଭିଏକ ଗବର୍ଣ୍ମେ-
ଙ୍କୁ କିନାରାପକ୍ଷାର ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯେତୁଳେ ଏକ୍ୟ ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ଵାର ଫଳ
ପୁଣ୍ୟ ହେଉଥାଏ ବେଳେ ବର୍ଷଦେଶର ରିକ୍ଷା ଭାବର ଅନେକ କୁହାସିବ
ସନ୍ଦେହ ଜ୍ଞାନରେ ଯେବେ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ଗବର୍ଣ୍ମେଙ୍କ ପରି ବିଦ୍ୟା ଦାନ
ବିଷୟରେ ପ୍ରତିର ବ୍ୟୟ ହେଉଥାନ୍ତା ତେବେ ଅଛି ଭଲ ଫଳ ଦିଲା
ଯାନ୍ତା । ଏତିମୁଁ ଏବର୍ବି ଜ୍ଞାନ ଏ ବିନ୍ଦୁ, ଏ, ଓ ୧୧୫ ଜଣକ, ଏ, ପରିଷାରେ
ଉତ୍ତାର୍ଥୀ ହେଲେ । ଏବା କାଳିବା ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉତ୍ତମ ବିକ୍ଷେପନକାରୀ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ବତଶାପେକ୍ଷା ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଉତ୍ତମ ହୋଇ ଅଛି । ମାତ୍ର ଏକହି ବଢ଼
ପୁଣ୍ୟର ବାଜଣ ନୁହଇ କାହାର ଆମ୍ବୋମାନେ ବିବେଳନକାରୀ ଯେ ବାଲି-
କାଳ ବିଦ୍ୟାଧାନ ବିଷୟରେ ଏତେ ବ୍ୟୟ ହେବାର ପ୍ରୟୋଜନ ଜାହାନ୍ତିର
ପୂର୍ବମାନେ ପଦ୍ମନାଭରେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାବିଶ୍ଵା ସହଜରେ ହୋଇ
ପାରିବ ।

ବିଦେଶୀ ମେଲ୍‌ବିଷ୍ଣୁ

ଯେଉଁ ଉଦେଶ୍ୟରେ ସନ ୫୨୨ ମହିନାରେ ବରଦେଶର ଲୋକ-
ସଂଗ୍ରହ କରିବାକାଳର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟୁ ପୁର କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଯାଠକ-
ମାନଙ୍କ ଜଣାଇବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ଏ ପରିକାରେ ପୂର୍ବର ସେଥିର ସମ୍ବନ୍ଧ-
ରେ ଚିଅଯାଇଅଛି । ମଞ୍ଚ ଏହିଷ୍ଵର ପୁଥକୁ ଦୋଷାପଦ ହାତେ
ପରାମ ପାରିଅଛି । ପଞ୍ଚ ଟଙ୍କା ଆବଶ୍ୟକ ଏହି ଯେ ଏମଙ୍ଗଲବର ପ୍ରସ୍ତାବ
ଦିଗ୍ନେ ଲଭମନ୍ୟ ହକ୍କରେ ହେବ କାରଣ ଯେବେ ଯାଠାର୍ଥୀ ଲୋକଙ୍କାମାନ
ଆଇବାରେ ବୌଣିର କଣ୍ଠାକାର ହୃଦୟର ଭେବେ ଏଥରେ ପରିତ୍ରମ କରିବା
ପିଲ ଅଛି । ମାତ୍ର ଅମୂଳକଙ୍କ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସ୍ଵଭବମ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍଩ମେଣ୍ଟୁ
କାର୍ଯ୍ୟକରିଲେ ଯଦିହା ଫିଲ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ହୃଦୟର କିମ୍ବା
ଲୋକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟପାତ୍ର ଏଥରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ ହେବାରୁ ଗବର୍ଣ୍଩ମେଣ୍ଟୁ ଉଚ୍ଚା-
ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାର ଅବଶ୍ୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଉଚିତ ଓ ଲୋକମାନେ
ଯେ କି କାରଣ ଏ ହୃଦୟର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ନ କରିବେ ଜାହା ଜଣା
ଯାଇ ନାହିଁ । ଲୋକଙ୍କର ଏହମାତ୍ର ଲାଘୁ ଏହି ହୃଦୟରୀ ଯେ ସେମାନଙ୍କର
ସଂଗ୍ରହ ଦୂରୀ କାହାରୁ ଗବର୍ଣ୍଩ମେଣ୍ଟୁ ବୌଣିପ୍ରକାର କର କି ତାଙ୍କୁ
ଦସାଇବେ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍଩ମେଣ୍ଟୁ ଯୁଧୀ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ମାନସ ହୋଇ
ନାହିଁ ଓ ସାଥୀଗତରୁ କଣାଅଛି ଯେ ଅଧ୍ୟାବ୍ସ୍ଥ ଯେତେ ପ୍ରକାର ତାଙ୍କୁ ସହିନ
ଦେଖିଯାଇ ଲୋକଙ୍କାର ପ୍ରୟୋଜନ ନ ହେଲା ଓ ଏକେକେନେ ସବୁ
ପ୍ରେରଣାବାନ ହିନ୍ଦା ତାଙ୍କୁ ବିହିତ ହେଲା । ଲୋକମାନଙ୍କର ବିମା ଲାଗିପାର
କାହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜୀବନଙ୍କରେ କଣାନ ଥିଲ କିମ୍ବା ଏହା କୋଣ

ଆମେ ସରମାନେ ବିକୋବସ୍ତୁ ଦରିବାରେ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କଲେ ନା
କାହାରିକୁ ଶୁଭଗଲେ । ଅଛେବା ଠାକୁପଥ ଆଧାକା ଦରିବା କୌଣସି ଯୁଣ୍ଡି
ଯୁଣ୍ଡି ଦୁହଇ ଓ ଯେବେ ଏହି ହସ୍ତ ଗହନ ହେଲା ଜେବେ ଲୋକମାନେ
ଅବଶ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ଦରିବେ । ମାତ୍ର ଦୁଇପଥେ ସାହାଯ୍ୟ ଉଚିତେବେ ରାହା
ସମସ୍ତକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଓ କେଉଁ କମ୍ବମରେ ଲୋକସଂଖ୍ୟାଙ୍କଲେ ଯଥାର୍ଥ
ଅଳ୍ପ ପ୍ରାସ୍ତ ହେବ ସମସ୍ତେ ହିତ କରି ନ ପାବନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ କମିଟାରଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟ ଗୃହି ଅଛୁ ମାତ୍ର ଅଧିକ୍ୟ ଅସ୍ଥବାଙ୍ମ କମିଟାର ବହୁଦେ ଯେ
ଦୁଇପଥେ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଠିକ୍ ହେବ ସେମାନେ ହିର ଦରିଷାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଏହୁପି ଲୋକଙ୍କୁ କାଟ ଦେବାଇବାର ଉଚିତ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟମତ୍ତ୍ୱରେ
ଉପଦେଶ ଦେବାର ବର୍ତ୍ତନି ଜନିଦାରମାନେ କେବୁ ବଲେ ଯେ ଅନ୍ତର୍ମାଧୀନରେ ଏକାର୍ଥ ସମ୍ମନ ଦେବା ଏହିରେ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଅନୁମାନ ସମେତ
ଜୀବାଣୁ ଓ ଅପରାଧ ଜନିଦାରଙ୍କ ଉପଦେଶ ଓ ଉତ୍ସାହ ବାରଣ ଏ ନଗର
ଜିବାଣୀ ପ୍ରଥାର ଜନିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହିଁ ଅପରାଧ ଜନିଦାରଙ୍କ ପଳାଗ
ଯଥାର୍ଥ ଭାଲବା ନେଇ ମାଥାରଣ ଜୀବକାରଣ ପ୍ରଭାବବଲେ ଅନ୍ୟଜନିଦାର
ମାନେ ସେଥିରେ ପ୍ରତିରେ ହେବେ । ଜଗାକ୍ରମେ ଏ ନଗର ମଧ୍ୟରେ କଟ
ଦୋଧାରୁଟି ଜାମରେ ଯେଉଁ ଦୟା ଝୁପିତ ହୋଇଥିଲୁ ଗେଥର ପ୍ରଥାନ
ସର୍ବ କେତେକମାତ୍ରର ବଢ଼ୁ ଜନିଦାର ଅନ୍ତର୍ମାନ ଏ ମାନେ ବେଶର ହୁଏ
ସାଥନ ଓ ଅପରାଧାର କାରଣ ଅନେବ କେବୁ ପାରିଥାରୁ ମାତ୍ର ଉତ୍ସ
ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବାର ଏହି ସମୟ ଅଟ୍ଟି ଯେବେ ଉତ୍ତର ମର ଏହି
ଲୋକସଂଜ୍ଞାବିଷୟ ଜଗନ୍ମରେ ନିର୍ବାହ କରିପାରନ୍ତୁ ଏ ଲୋକଙ୍କ ମନର
ଅମ୍ବଳକ କଥୁ ପରିଭାବ କରି ଦେଖିଲା ପର୍ବତ ଭାବାଙ୍ଗଠାର ଅପରାଧ
ଲୋକ ସଂଜ୍ଞା ପ୍ରାପ୍ତ ହାତରେ ତେବେ କର୍ବଣ୍ଡିମେଳା ଭାବାଙ୍ଗ ପରିଭାବ
ଅମ୍ବାନପୂର୍ବକ ଦ୍ୱାରା କରିବେ ଏ ଭାବାଙ୍ଗର ମୟ ପ୍ରଭାଵ ହେବ ଯନ୍ତେ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଜଗନ୍ମା କରି ଯେ ସର୍ବଜ୍ଞମାନେ ଏକଥାର ବିଜ୍ଞାନ
କରି ପରାମାୟୁଦ୍ଧ ଅତିରିମ୍ଭରେ ଅପରାଧ ଜନିଦାରି ମେବ ସଂଜ୍ଞାକରିବେ
ଓ ସେଥିର ଫଳ କରି ତଳେହୁର କ କମିଶନରଙ୍କ କଣ୍ଠାଇବେ । ଏହିପି
ହେଲେ ଅନେବ ବିଦ୍ୟାପାତ୍ର ପ୍ରଭାକାର ପରିଗ୍ରହ ହୋଇ ପାରିବ ।

—○—

ପ୍ରସରତାର କରୁଥିଲାକୁ ଦବ୍ଧ କି ଲୋକ ସିବାର ଉତ୍ତା

କୁଳ କଳେତ୍ରଗଙ୍କ ଅନୁରଥର ଅମ୍ବେନେ ନେବିଲେବନ
ଶୁଖାଦର ରଜ୍ଞୀର ଛୟନ୍ଦସତ ପ୍ରାସି ହୋଇ ଜୟର ପାଞ୍ଚା ଘାଠକଙ୍କ
ତୀରିଯାଇଛନ୍ତି ।

କାହାଙ୍କରେ ମନୁଷ୍ୟ ସିବା ଅବିଦାପୀର୍ବ ତଥିପ୍ରକାଶ କଢା କରିବିଲେ
ଅଛି । ଯଥା । ଯେଉଁମାନେ କୋଠରୀ ମୁଖରେ ବସିବେ ଗାହାଙ୍କୁ ପଞ୍ଚୀ-
ଜଳ ଉପରେ, ବସିବା ବନ୍ଧୁତାରୁ ଅନ୍ଧକ କଢା ଦେବାରୁ ହେବ । ଯଣି
କାହାଙ୍କର ମଧ୍ୟମରେ ଘଟୋଇନ ଠାଳୀ କୌଣସି ପାଣ୍ଡିର ପଞ୍ଚୀଜଳରେ
ଅନ୍ତରୁ କଢା ଲାଗିବ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ କେବ ଓ ପ୍ରମୁଖ ନାନ୍ଦାପାତ୍ର ବିଜ୍ଞାନୀ ହେବା
ଲାଗିଥାଏ ।

	କୋଣାର୍କ	ମଧ୍ୟପଶ୍ଚିମ	ପାର୍ଶ୍ଵପଶ୍ଚିମ
କନ୍ଦକାଳୀ	୫.୨୦	୫.୩୦	୫.୨୦
ଦୂର୍ବଲପଦମ ପତଳୀ	୫.୨୦	୫.୨୦	୫.୨୦

ବୋଲ୍ପା ଉତ୍ତରପିତା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବିନାମୂଳରେ ଜୀବିଷ ନିଲାଇ ମାତ୍ର ନିମିତ୍ତ ତୁମ ମର ଦେଖ ପଢ଼େ ତେ କୁଣ୍ଡଳ ଅପଶା ବ୍ୟଥରେ ବିଛଣା, ବାଲସ, ଏବଂ ଅସନ୍ତାତି ସାମଗ୍ରୀ ପଥକଙ୍କ ବ୍ୟବହାର କାରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଜଣନ୍ତି । ପଞ୍ଚାଜନ ଉପରେ ବିତିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କୁଣ୍ଡଳ ଆହାର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ବନ୍ଦୁ ସେମାନେ ମୂଳ ଦେଇ ଅହାର ପାଇସାଗନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରପିତା କଲାଦେଲେ ପଶୁ ମୂଳ ଅଗ୍ରିମ ଦେବାକୁ ଦୁଆର ମାତ୍ର ରତ୍ନ ବରି ଦେବୁ ତାହାକରେ ନି ଗଲେ ଜାହାଜୁ ଅଥେ ଉତ୍ତରପିତା ପିଥୀଯାଏ ।

ବିନବର୍ଷ ଦୁଇ ବ୍ୟଥ ଗିରି ଅପଶା ପିତା ମାତ୍ରା ସଙ୍ଗରେ ବିନାମୂଳରେ ଯାଇସାରେ ଏଥର ଅସୁକ ବ୍ୟଥ ହେଲେ ବିନବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଥେ ଉତ୍ତରପିତା ।

ବୋଲ୍ପା ଉତ୍ତରପିତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାୟ ମନ୍ତ୍ରହଣ କର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁବ୍ୟ ନୋଇତାରେ ଅପଶା ସଙ୍ଗେ ଦେବ ଯାଇ ପାରେ ସଙ୍ଗର ଦିବ୍ୟ ଏଥର ଅସୁକ ହେଲେ କିମ୍ବା ଦରରେ ଉତ୍ତରା ଓ ଶତକର୍ମ ୪୨୫ଙ୍କା ଅସୁକ ଗ୍ରହଣ ଦୁଆର । ପଞ୍ଚାଜନରେ ଦେବିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଦେବଳ ସେ ୨୮ ର ଦୋଷ ଅପଶା ସଙ୍ଗରେ କେଇସାରେ ।

ତୁବ୍ୟ ଉତ୍ତରପିତା ଉତ୍ତରପିତାରେ ନିର୍ମୟ ହୋଇ ଅଛି ଯଥା ।

ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ୱାରା	ପୁନା ରୂପା
ବଲକରାର ବିଦ୍ୟାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ	୫୨ * ସପରି ୫୨୦ ଶତକ ତୀର୍ତ୍ତା
ବିଦ୍ୟାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ	” ୫୧୦ ” ୫୧

ବଲକରାର ଶ୍ରୀମତୀ ମାତ୍ରାର କାହିଁ ଅପରା ଏବଂ ବିଦ୍ୟାର କାହିଁ ପୁଣ୍ୟ ମାତ୍ରାର କାହିଁ ଅପରା ।

ତୁବ୍ୟ ଉତ୍ତରପିତା ଅଗ୍ରିମ ଦେବାକୁ ହେବ ।

କୌଣସି ତୁବ୍ୟ ଉତ୍ତରପିତା କର ମାତ୍ର କରି ମୂଳାନ୍ତାରେ କିମ୍ବା କରିବାର ଅସୁକର କୁଣ୍ଡଳ ମୂଳପ୍ରତିରେ କରି ଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଗାରେ ଯେବୁଷ ଉତ୍ତରପିତା କରିବାର ଦୋଷ କରିବେ ସେପରି ଉତ୍ତରପିତାର ହେବାର କରିବେ ତୁବ୍ୟ ଉତ୍ତରପିତାର କରିବେ ନ ଥିଲେ କିମ୍ବା ବାକସ ଉପରେ ନାମଧାରୀମାତ୍ର ଯଥୋତ୍ତରପିତାର ଲେଖାହୋଇ ନ ଥିଲେ ଯଦ୍ୟପି କିମ୍ବା ଏହାରେ ଯେଥେପାଇଁ କୁଣ୍ଡଳ ଦୀପି ନାହିଁ ।

ଯେବେ ନନ୍ଦବାସ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର କାରଣର ନିର୍ମିତ କୁଣ୍ଡଳରେ ତୁବ୍ୟ ଦେବା କଠିନ ଦୁଆର ତେବେ କୁଣ୍ଡଳର ଅସୁକ ଅଛି ଯେ ତୁବ୍ୟକୁ ଅନ୍ତର କୌଣସି କରିବାରେ ତେବେ ଦେବେ ଓ ଅର କୌଣସି କରିବାରେ ଅପଶା ବ୍ୟଥରେ ନିର୍ମିତ କୁଣ୍ଡଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ତହିଁ ରହି ରହିବାକୁ କୁଣ୍ଡଳ ପାଥୁଗ୍ରୂପରେ ନାହିଁ ।

ବୋଲ୍ପି ଗୋଟିଏ ବସ୍ତା ବି ବାକସନ୍ଧାରି କୁଣ୍ଡଳ ୪୦୦ଙ୍କାର ଅସୁକ ଦୀପା ନ ହେବେ ମାତ୍ର ୪୦୦ଙ୍କାର, ଯେବେ ଅସୁକ ସେଥର ମୂଳ ହେବ ଯେବେ ଏ ଅସୁକ ୫ଙ୍କା ଉପରେ ମୂଳ ରହି ଉତ୍ତରପିତା ବିଦ୍ୟାର ତେବେ ଦୀପା ହେବ ଏ ଯେବେବେଳେ କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ହେବ ।

*୭୦ ରାତ୍ରି ଏକତରିନ୍ଦିନି ମ ୨୨ ହିନ୍ଦ ତେବେ ହେବ ।

***	***	***
***	ସାପା ର କରମାନ	***
***	***	***

କୁଣ୍ଡରେ ପଞ୍ଚତ ଦୂରତର ହାମିଙ୍ଗର କିବାହ ହେଲା । ଗରୁପା-
ହର ପ୍ରତି ସୋମବାର ଗ୍ରାୟକୁ ହାରିଦେଇ ସାହେବ ତେପୁଣ୍ୟକଲେହୁର
କ୍ଷାନ୍ତ ଲାଙ୍ଘାରିକର ତେପୁଣ୍ୟକଲେହୁ କିବାହ କଲେ । ଗୁଣିଲୁ ଯେ
ଏଥରେ ଏକପରକାର ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିର
ପିତାମାତ୍ର ଅସୁକରେ ଅଛି ପ୍ରଭୁଷେ ବର ସଙ୍ଗରେ ଅବିର୍ଜିତରେ
କିବାହ ହେଲା । ଉତ୍ତରପିତା ସ୍ଥାମାନେ ବ୍ୟଥପାପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ସେପାଦିନେ
କିବାହ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଗତ ବୁଧବାର ଗ୍ରାୟକୁ କଲେହୁର ମାହାର୍ଗନ୍ତ
ସାହେବ ଉତ୍ତରପିତା ଲାଙ୍ଘାରିକର କଲେହୁରାନ୍ତ ପାଣିଶବ୍ଦରାତର ପାଣିଶବ୍ଦରାତର

ଗ୍ରାୟକୁ କଲେହୁର ସାହେବ ବାଲେଶ୍ୱରଠାର ପ୍ରତିଶବ୍ଦମନ ସମ-
ପୂର୍ବେ ସୋମବାର କଟକରେ କଲୁଗିହଣକାର । ଏହା କଟକର୍ମର୍ଗନ୍ତ ବ୍ୟଥରେ
ତାଙ୍କାରିତାର ବାରରେ ପରି ଥିଲେ । ତାଙ୍କାରିତାର ଗାହାଜିର ମେନର ପାଲିକାର
ଦୁଆ ଅଗରୁ ଅଥିଥିଲ ଦେବେଶ୍ୱରମାନେ ରତ୍ନରତ୍ନବାହ ପେରିଯାଇ ବନ୍ଦୁର
ପରବରତର ତାଙ୍କାରିତାର ପାଲାଇଲେ । ବାଲେଶ୍ୱର ପୁଲୁର କିବନ୍ତି ?

କଟକ ଜ୍ଞାନ ନାମରେ ଆରଜଣ୍ଟିଏ ଲଙ୍ଗୁଲ ସାପାହୁକ ସମ୍ମାଦିପଦ
ଗତ ସୋମବାର କଟକରେ କଲୁଗିହଣକାର । ଏହା “କଟକର୍ମର୍ଗନ୍ତ”ର
ପୁରାଣିତ୍ତୁ ଅଗରୁ ମାତ୍ର ଅନ୍ତର ବିଷୟ ଯେ ଅମ୍ବମାନେ ପ୍ରଥମବଂଜୀ
ପାଠକରି ଏପଦିକାରୁ ଅର୍ଗମଠାର ଉତ୍ତରପିତାର କାର୍ଯ୍ୟକବଳି । କଟକରେ ଅଜ୍ଞାନ
ସମ୍ମାଦିପଦ କଲୁ ହେବାର କଠିନ ଦୋଷ ଦେଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯଦ୍ୟପି
ଏହାରେ ପାଦପ ସାହେବ ମନ୍ଦମା ଦେଇ କର୍ବୁତ ସାହେବଙ୍କର
ମାନୁଷେତ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟର କମ୍ପ କରିଅଛନ୍ତି । ଯେବେ କର୍ବୁତ ସାହେବ
ମାନୁଷେତ୍ରିକର୍ମ କରିଥିବା ସମ୍ପର୍କେ ଏ ପଦିକାର କଲୁ ହୋଇଥାନ୍ତା
ଦେବେ ସାଧାଦିକ ବ୍ୟଥରେ କର୍ବୁତ ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକବଳି ଲେଖନ୍ତେ
ଅମ୍ବମାନେ ଅନ୍ତମାନ କରିବାକୁ ଅସମୟ ହେଲୁ । ଏହା ଅବେଶ୍ୱର
ନାଥବାର ମନ୍ଦମା ରକ୍ତବାର୍ଜିର ଯୁଦ୍ଧବେଶ ଭୁଲେ ହୋଇପାରେ କାରଣ
ଦେବିକରେ ଯେମନ୍ତ ଏହା ଟୋପି ଗରୁ ଭଲେ ପତିକାର ଗୋଟିଏ
ଲେଖନ୍ତିର ଯୋଗା ହେଇଥିଲେ ସେପରି କର୍ବୁତ ସାହେବ ଏମବଦମାରେ
ମୁହଁର ମୁହଁର ଗୁହା ଗୁହା ବରି ଯଥେତ୍ତାରେ ମନ୍ଦମା ବନାଇ
ଥିଲେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଅନ୍ତରରେ ଦେଶୀପୁତ୍ରଥାରେ ଶାବା ଦେଇ ଅନେକ
ବାଲକ ବସନ୍ତବେଶରେ ମରିଦେବାର ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ମାଦିପଦକା
ପରାନ୍ତ ଗୋଗାଜାକା ଦେବାକୁ ସାଧାରଣକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରି-
ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହାମରି ଗୋଗାଜାକା ବସନ୍ତବେଶର
ରହିବାର ଅର ସହଜରପାଇଁ ନାହିଁ । ଏହା ଶାବାପିଥ କାର୍ଯ୍ୟକବଳି
ହସରେ ପୁରବନ୍ଦମାକୁ ସମ୍ପର୍କ କରିବାଠାର ସମ୍ପର୍କ କରିବାର
କଲ ।

ରତ୍ନମାତ୍ର ଜା ୨୭ ରିଜ ବିଲୁତର ମହା ଏକର ଅନୁବେଶନ
ହେଲା । ମହାଗଣୀ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟର ମୁହଁର ସମ୍ପର୍କେ ଯେବୁ ବନ୍ଦୁଗା କଲେ
ସେଥିରେ ଦେଶୀ ସବୁ ରହିବାର ଏମେରିକାର ଗହିମେଶ୍ୱର ଏକ-

କର ଉନ୍ନେମ ଥିଲା ଏବଂ ଅର୍ଜନ୍ତୁର ଧର୍ମ ଦାତାଙ୍କ କଥାମାତ୍ର ଉପରେ
ସଫେ କିଣିତି ବରକାଳୁ ସହକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ଯୁଗତବର୍ଷ ପ୍ରସ-
ବରେ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ବହୁ ନାହାନ୍ତି । କଣେ ପାରସ୍ୟ କବି କହ ଆହୁନ୍ତି କି
“ ଯାହା ଚନ୍ଦ୍ରଠାର ଅନୁମ ତାହା ନନ୍ଦର ପ୍ରଥ ଅନୁର ଥିବାର କଗଜରେ
ପ୍ରଦିଷ ଅଛି । ” ଯୁଗତବର୍ଷ ହିତମୁରେ ମହାଶ୍ରମାଣୀ ବିଦ୍ୟବହାର ଏହିବାକୁର
ସଜ୍ଜା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଅଛି ।

ଗତ ତାରିଖ ୧୫ ଜାନୁଆରୀର ଅମ୍ବେନ୍ଟରେ ଅନନ୍ତ ସହିତ
ଅକରାଣ ହେଲୁଥେ ଉତ୍ତରପଦ୍ଧତିମରେ ଅଛି ପୂର୍ବଶର ଅଗରା ହାତ
ପ୍ରକାଶ ପରିମାଣରେ କଳ ବୃଦ୍ଧି ଦେବାର ଦେଶର ଅକ୍ଷୟ ଅନେକ
ଦଳାତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅଛି ମାସିକ ରେବା ଦେବାର ପ୍ରୟେଜନ ନ
ହେବ ସଞ୍ଚାର କେବା ଓ ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ତ ଟ୍ରେଣ୍ଟ୍ ୨୦୦୦୦ ଲାଙ୍ଘାର ହୋଇଥିଲା
ହେ ଗବଣ୍ଟୀମେଣ୍ଟ୍ ଏକାକ୍ରମ ପିଣ୍ଡାର ବରିବାର ଘୂର୍ଣ୍ଣାପ୍ତ ଟ୍ରେନ୍ଟ୍ ୧୦୦୦୦ ଲାଙ୍ଘା
ଦେବାର ତ ଟ୍ରେନ୍ଟ୍ ଛଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ବାବି ଅବିହିତାରର ଉପର
ଟଙ୍କା କମା ଥିଲା ।

ଗତ ଜୟବାର ତିବା କରିଲାଗ୍ନାସମୟରେ ଦୂରମାନେ ବହୁବାର ବାଟିଦିଲାଗାଇରେ ମାତ୍ର ଲୋକୁଥିଲେ ଘୋବାତ୍ତ ଅଭଳାଗପିବାର ତୁଳିଛଏ ମୁଢ଼ ଓ ଏହଜଣ ଆହୁର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରସାଦ

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାୟକୁ ଉତ୍ତରାଧିକା ସମ୍ମାଦନ ମହାଶୟ ସମୀକ୍ଷାପ୍ତ
ମହାଶୟ ! ଅନନ୍ତାଧିକାରୀଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦିଃଶ୍ୟଟି ଅପରାଜିତ ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ
ପଦିତରେ ପ୍ରକାଶକରି ଏ ନନ୍ଦଲୋକଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ବହି ଉଚିତବାହେବେ ।

ଯେବେଳୁ ଏକଗ୍ରେଟି ଗେହା ମଦଦମା ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ସବୁତରିଜନ କରେ
ଶରୀର ଏଥିଥିରୁ ସେତୁର ଉଦ୍‌ଦେଶ ଏହି ବି ଲିଖିତମାତ୍ର ଛା ୧୪ ଉଚ୍ଚ
ଅଧିକାରୀ ପ୍ରଧା ସଂଗ୍ରହ ମନ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ କରେଥା ବରଣ୍ୟତ ହୋଇ ଅମନ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ କାହାରିପିବାକାଳାନ ମାହାପିତାଙ୍ଗାନାର ନବଲନ୍ତିମ ପଦ୍ମବିହାରୀ
ଏ ଏକଟା ଶିଥିଦେବ ଦ୍ୱାରାମହାପାତ୍ର ସାହେବଙ୍କ ମିଳିଲାହେବା କୋଠରେ
ପଦ୍ମବିହାର ଦିନଥିବା କଷାଯ୍ କୃତ୍ତବ୍ୟା ଏବ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ଭୟାତି ଦେବକୁଳ୍ପୁ
ପଦ୍ମବିହାର କୋଠରେ ପଦ୍ମବିହାର ନହାପିତାଙ୍ଗାନା କୋଠରେ ପଦ୍ମ
ଦୁଧର ଜାଇ ଏବ ନିରିରେ ଗୋଟି ମାହାପିତାଙ୍ଗାନାରେ ଧ୍ୟାନଥିବା କାହାର
ପାଇ ମନ୍ୟ କରିଲେ ଗୋଟି କହିମ୍ପରେ ଏବ ଅଭ୍ୟାସିନ୍ କରିଲେ
ଏବ ପଦ୍ମବିହାର କାହାରୁ କହିଲେ ମାନ୍ୟ କେବେ କରି କେଇ ମାନ୍ୟ
ଥିଲେ ଯେ ଏହିପ୍ରସ୍ତୁ କାହାକୁ କହିଲୁନ ଥିଲୁ ଏ ସେହିକିମ୍ବନ୍ତ ସମ୍ମା
ରେ ମାହାପିତାଙ୍ଗାନା କରିବୁବଳୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବ ଆହୁ କାହାକୁ
ମନ୍ୟ କାହାକୁ ନାହିଁ କେବିମାନେ ମାନ୍ୟ କେହାକିମ୍ବନ୍ତ ଅମନ୍ୟମାନଙ୍କ
ପଦ୍ମବିହାର କାହାକୁ ଏବ ମନ୍ୟମାନରେ ବରି ବାହୁଦ୍ଵାରା କାହାକୁ
କୋଠାମାନଙ୍କା ଓ ଜାଗାକୁ କହିଲିକିମ୍ବନ୍ତ ଏବ ଧ୍ୟାନିଶାରେ ପଦ୍ମବିହାର
ଥିଲେ ଏକଟିମିମ କାହାକାଳରେ ଏହିପ୍ରସ୍ତୁ କାହାପିତାଙ୍ଗ ପୁଣ୍ୟରେ ଜାଇ
ହେବାରେ ଏବରହିମ୍ବନ୍ତ ବାକୁ ବ୍ୟାହାମାହାକୁ ଦୃଢ଼ ପରିଷ୍କଳ କେ
ଯହୁପୂର୍ବିକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକାନକର ବିଦା କରି ୫ ୧୯୮୮ ବରାମଦା
ମାଲ ସହି କିରାତିଲା କରି କରିବାରେ ଏମକାମର ପ୍ରାଣ୍ୟବ୍ୟବସା
ମାହାପିତାଙ୍ଗବେଦିନ କାହାକୁ ଅଭ୍ୟାସିନ୍ କରିବାକିମ୍ବନ୍ତ ପଦ୍ମବିହାର
କାହାକୁ ଏ କାହାକୁ ଅନୁମତ ପାଇଅଛନ୍ତି ମହାମୟ । ପ୍ରାଣ ମାତ୍ରମେ
ଏବାକୁ ଏକଥର କେବୁହି ପାରି ବାହୁଦର ନାହିଁ ଏହା କେବେ

ଯାଇଥୁଲ ବନ୍ଦୁ ଅସାମୀର ସଜ୍ଜାର ମିଳି ମାହୁଁ । ବୋଧକୁ ଏମାକଙ୍ଗ-
ଥାର୍ ଏବର୍ ହୋଇଥୁବ ମହାଶୟ ଯେପକାର ଅବହାରେ ଏ ମେଘ
ହୋଇଥୁଲ ତେ ସେ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ବେଳେ ସାଂକ୍ଷିକ ଥିଲେ ଏବଂ ମାଲ ନବନ
ଚଙ୍ଗାଥର୍ଥ କୁ ଅଗନ୍ଧିତ ମାଲ ଥିଲ ଏବଂ ଆସାମୀ ସରବାରିକର ବିଧେ-
ସରେ ପଦୁରବେଶଦାସ ମାହାତ୍ମେବଳେ ଅବହାର ଦିଶୁଣିବି ବନ୍ଦୁ ଥିଲେ
ସଦ୍ବିଧି ସବ ଉତ୍ସବରେ ବାବୁ ଏ ମବଦମାରେ ସତ୍ତାମାର ହୋଇ ନ
ଥାନ୍ତେ ଜେବେ ବଦାଳ ଏ ମବଦମା ଡିରପ୍ରାର ହୋଇ ନଥାନ୍ତା ଏ ଲୁହ
କର୍ମଚାରୀମାନେ ସବ ଉତ୍ସବରେ ବାବୁଙ୍କପରି ଅପଣାଅପଣା କଞ୍ଚିକଥ-
କର୍ମରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେଲେ ଅନେକ ମବଦମା ବିରପ୍ତାଖାରେ ଅଛିବ
ତେ ପଲମସ ବିଚ୍ଛିନ୍ନରେ ଅନେକ ମବଦମା ଆସାମୀରାହାରାହାର ସଂଖ୍ୟାରେ
ଅସିପି ଲୁହର ଅବଶ୍ୟ ସୁଷାର ହେବ ସହିତେଷ୍ଟକୁଠର ବାବୁ ମବଦମ,
ବିରପ୍ତାର ଭବିବା ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ସବ ପରିଭାସା ଥିଲୁ । ମେଘର ଏମବଦମା
ବିରପ୍ତାର ଭଲେ ଏହୁପରି ଯଦି ହୌରୀ ଅନର୍ଥ ଅଗାଧନା ମବଦମା
ବିରପ୍ତାର ତେ ଆସାମୀ ଘରନ କରିବ ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କର ପୁଲସ
ଭାଗେର୍ଭରେ ସ୍ଥାନ ପରାପରାହେବ । ମହାଶୟ ପଦୁରବେଶଦାସ ମାହାତ୍ମେ-
କର୍ମ ଏବଂ ଦିଶୁଣିଥା ପାଇ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମହବର୍ ଭାନୁମନ୍ଦିପେ
କଲୁଆଟ୍ ଏପରିବର୍କି ଯେ ଦିଶୁଣିଏ ପାତକିତାପର୍କର ପୁରୁଷରେ ପରିତା
ହେଲେ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟର ଫଲ୍ମାର କରୁ ତାହାରୁ ଅପଣାର କୌଣସି
କରୁଥିଲା କରୁଥାର ଏବଂ ସାଧାରଣଙ୍କର ବିଧର୍ଯ୍ୟକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମହାଶୟ
ହେତେନାକୁ ଯେଥାର ମନୁଷ୍ୟ ଅପଣା ପରାପରା ପରାପରାହେବ ।

四〇〇

ଶାନ୍ତିକାଳ ମୁଦ୍ରଣ, ଟିପ୍ପଣୀ ପୋଷମାଲା
ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାସୁର ଉତ୍ସବରେ ଏହାକବ ମହାମୁଦ୍ରାଯେ
ମହାରୂପ ! ଜଳମଳିକ ସଥମାନ ସଂମୋହନ କର ଅଧେନାଳର ମହା
ମାନ୍ୟ ପିତାର ଏକପାର୍ଶ୍ଵେ ସ୍ଥାନଦାନ କର ଚାନ୍ଦାଦୁଇ ବରିକାହେବେ

ଅକ୍ଷବାକ୍ ତେଣା କରୁଥିଲୋପାନରେ ଅଗେହନ କରାଯାଇ ।
କହିବେ ଏକ ଆଜିମର ଶୋଣି ହେବ ଏକ ଉତ୍ତରେ ଶ୍ରାସ୍ତୁ କାହା
ନୁହୁଥୁସ କରାଯାଇ ଏମ୍ ଏ ଏହା ତ ଏହି ଦିନକୁ ହୋଇଥିବି । ସେ
ଅଛିମନୀ କିମ୍ବା କର୍ମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ ଏହା ଏକ ଆଜିମର ଦିନ୍ୟ ।

✓ ଅମ୍ବେସାନେ ଅଗାନ୍ତ ଯାହାପିରି ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ବାଣେଶୀନ
କଟ ଦେଇଲେ ଏକ ଉଚ୍ଚରେଖା ପରିଦିକା ପ୍ରକାଶ ହେଲା ମାତ୍ର ଅତିରିକ୍ତ କଷ୍ଟମୁଁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ପରିଦିକା ଥରେ ଦୂରତ୍ଵର ପ୍ରକାଶଯାଇ ଲୋପ
ପାରିଥିଲା ଏଥାର ହେଉ ଅନୁମାନକରି ଆଜି ଦୂରତ୍ବ ହେବା ଲଗାଇ
ନୁହେ ବିଭାଗ ଅନୁଚିତ ମଧ୍ୟରେ ଆଜି ଏକ ଉତ୍ତରାଧିକୃତ ଆଜି ଜାତ
ପରିଦିକା ପ୍ରକାଶ ହେବାର ଅନେକ ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ଉଚ୍ଚପଦିକର
ହେବାର ବାକୁ କାଳାପଦି କରିଯାଇଥା ଏବଂ ମେନେକର ଯନ୍ତ୍ରକାର୍ଯ୍ୟାବଳୀରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଡେବେଲପ ପେଟ୍‌ର୍ୟୁମାନଙ୍କ ଠାରେ [ବାଲାପଦି ବାକୁପ୍ରୟୁଷ,
ଉଦ୍ଧନାଗ୍ୟୁଷ ପର୍ଯ୍ୟେ ଗର୍ଭେଷକାନ୍ତି] ପ୍ରାର୍ଥନା ବରୁ ଯେ କଟକଥରରେ
ପରିଦିକାପରି ଥରେ ଦୂରତ୍ଵର କାହିଁ କୌଣସି ନ ଯାଇ ଯାସୁ ଏବଂ ଘେଣି ଆଜି
ନାହିଁ ଉତ୍ତରାଧିକ ମଧ୍ୟର ବରକୁ ଯେମନ୍ତ ପଣ୍ଡକାଳ ଅମରତନ କରିବା
କାହିଁ ନାହିଁ ହେବାର ବାକୁପ୍ରୟୁଷ ।

2020 RELEASE UNDER E.O. 14176

୨୦୯୩୧ ମ ମିଶର୍ଣ୍ଣା

କୁଳାଳକ ସହାନ୍ତରେ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ଓ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଲା ।

ବ୍ୟାକୁଲାପାଠୀକା

ଅଭିନ୍ନ କାର୍ଷକ ମୁଲ୍ୟ

36

ମଧ୍ୟବଳ ପାତ୍ର ତାଜମାଟଳ

ଗାୟକ ହୋଇଥାର ।

ପ୍ରାୟ ନୁହନ୍ତିଲେଖ ପ୍ରବଳ ହେବା ଚିନଠାରୀ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ପ୍ରାମିକ
ଦୋଷଦାତଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକ ସଂଘୋଷନ କିମ୍ବଦ୍ଵରେ ଯହିବାକୁ ହୋଇଥିବା
ମୁମ୍ଭୁ ଏମଧ୍ୟରେ କେବେଳ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥିଲୁ ଓ କେବେଳ ଏଇ କିମ୍ବିତ
ଦ୍ୱାରାହୁନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥାକଣ୍ଠ ହେଇ ହୋଇ ଗାହିଁ । ପୁରୁବର୍ଗ ପୁର୍ବର୍ବାହୀନ୍ତି
ନୁ କହନି ପାହେବ ତୋହିବାରଙ୍କର ଜାଗିରୁମି ଚନ୍ଦ୍ରପୂରେ ଦେଇ
କାର ଅନୁମନାକ ଦିନବା ପୀଇ ଏପ୍ରଦେଶକୁ ଥିଲି ଏହିଥେଷ ଜାଗ
ଦେଇ ତାହାର ଏମାନଙ୍କର ଜୀବିଷାଧନ ପୀଇ ଏବଜଣ ବୁଝିବା
ରେଖାର୍ଥ ରେଖାର୍ଥ ମାତ୍ର ବୋଥ ତୁଆର ଜାହା କାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବସାନ
ନାହିଁ । ଏହି ହେତୁକୁ ମୁନାର୍ଜିର ଗେଡ଼ିଏ କମିଶ ବହିଥିଲୁ ଏମାନେ
ତୁ ତମର କରିବେ କୁହା ଯାଇ ନ ଥାରେ । କେବଳ ପନ୍ଦିତଙ୍କ କିମ୍ବିତ
ଦେବାର ଦେଖି ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଜାଗା ଦେଇଥିଲୁ କିନି ଉତ୍ତମ କିମ୍ବିତ
ହୋଇ ଥାରେ ।

ମଧ୍ୟଭାରତ ଶୌଭିଦୀରଣ୍ଡ ଅବଶ୍ୟକ ଭବିତ କରିବା ଯେ ଅଗ୍ରପଦ୍ମାଳୟ ଏଥରେ ଦାରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନାହିଁ ମାତ୍ର ବିଲ୍ପିଷେ ଜାତା ହେବ
କରିବା କରିନ । ଏକାନ୍ତର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଶ୍ୟକ ବଳ ନୂହିଲ ଓ
ଏଥବ୍ୟାରେ ଏହାଙ୍କ ସ୍ଵରେ ପ୍ରାମରୁ ଚେଷ୍ଟା ଉତ୍ସବି ବିବାରଣୀର ଭାବ
ଦେବା ଅପୋକ୍ତିବ ଥିଲେ । ବୃଦ୍ଧ ବହିଲେ ଅସୁକାଙ୍ଗ ଶୌଭିଦୀର ପୃଷ୍ଠା
ଦେଇ ଅଗ୍ରନ୍ତ । ପୂର୍ବ ଦାସେବାମାନଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତ ଯେତେ ଜନଭବାର
ବ୍ୟକ୍ତି ଆତି ଦେଉଥିଲେ ଜାତା କେଉଁଠାରୁ ଆସୁଥିଲେ ? ଏହି
ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଜନପୋଷ୍ଟ ରିପୋର୍ଟ କରିବା କାହାର ଯାଉ ଥିବାର
ଜନଙ୍କୁ କଲମାନଙ୍କ ଫଳେ ପୁଣ୍ୟ ଦୋଧ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଛାନ କରୁଥିବେ
ଯେଉଁମାତ୍ର ଶୌଭିଦୀ ଓ ପୂର୍ବର ପଞ୍ଚର ଜାତିବାବୁ ବାଜ୍ଞା କରିଛି
ଏକାନ୍ତ ଥରେ ଦୂର୍ଘତି ବାମଳା କୁଣ୍ଡଲା ଯାଦା ଫେରନ୍ତୁ ଜାହା
ଏକାନ୍ତ ଥରେ ମହାମର ଜାତି ପାଇବେ ।

ପଦବୀ ମେହିର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ।

ଭାବୁର କାଗିର ଅଛୁ ସେ ଦିନରେ ଗ୍ରହକରେ ଓ ମୂଳ ଲାଗି ପ୍ରେ-
ପାଇଁ ଓ ସୁଦିଗେ ଥରେତ୍ର ମରେ ବୁଲ ଥୟି ଘରେ ବିଶ୍ଵିନ୍ଦୁ ହୋଇ
ଦୁଆରେ ଅଥବା ବିଦିଲୀ ବାଇଗଣର ଉପଯୋଗ ଦେଖଇ ମୁଦ୍ର ଏହାକୁ
ଚିରକାଳ ତୁମିହାର ଦାସକୁ କରିବାକୁ ହୁଏ ମୁହଁର ତୁମିହାର ମହା
ବିଜ୍ଞାନେ ଲିଲାକୁ ଅଧିମର୍ତ୍ତ । ଯେଉଁ ଗୋହୟା ଲାଗସକ ବି ଜାଗିବା
ରମବାରେ ଥାଏ ତୀହାର କାଗିର ନାହିଁ ସେ ଶ୍ର ମର ଲେବମାନଙ୍କଠାଗୁ
ହୁଏ ମାରି ଯାଇ ହେଉ ଦନ୍ତପାଇ କରିଲୁ ଓ ଶ୍ରାମ ମଧ୍ୟରେ ଯେହି
ଲେବ ଅଥବା ଧନବାନ୍ ବି ଗ୍ରେଷ ତାହାର ଅଞ୍ଜାଧିନ ଚହିଆଏ । ବାଟ
ବରେ ଗୋହୟାର ପ୍ରଥାନ ଉପାୟ ଏହି ଯେ କାହାର ବିନିଷ୍ଟ
କିମ୍ବା ହେଲେ ଶାନ୍ତି କୁଥୁମ୍ବା ଲାଗା ପାଏ ଓ କଶମାକ ଦୂର ଧର
ଦେଲ ଉତ୍ତର ଭାବରେ ପାତ୍ର । ସଂକ୍ଷେପରେ ଗୋହୟାଙ୍କର ଅଦ୍ୱୟା ଏହି
ମୁହଁ ଅଟେ ଏହିରେ ବିରମେ ସେମାନେ ଦେଇବ ବିଶ ନ ହେବେ ?
ଅଧୁକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପରାଲାଗ ଦାଳମହ ଏହି ଯେ ଉପଯୁକ୍ତ ଦେଇନ ନ ପାଇଁ
ରମେ ଦେଇ କରିବାକୁ ଦରମ ଉପେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶର୍ବାହ ନ ବନ୍ଦ ହୁଏ
ଯେହୁଲେ ଗୋହୟାମାତ୍ର ଉପଯୁକ୍ତ ଦେଇନ ପାଇ କାହାକୁ ହେହୁଲେ
ତାହାଙ୍କର ଅଦ୍ୱୟା କର ଦେବାର କୌଣସି ଉପାୟ କାହିଁ ପଶାନ୍ତରେ
ଗୋହୟାଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ଦେଇନ ଦେବାକୁ ଗଲେ ତଙ୍କାର ପ୍ରୟୋକଣ ଓ
ଶବ୍ଦମେଣ୍ଟ ହିସ୍ତ ତଙ୍କା ଦେବାକୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଭୁଣିତ ଅଜାବ ଶ୍ରାନର
ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଗୋହୟାରାହାବ୍ଦୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ମାତ୍ର
ଏହି ଦେଲେ ମଧ୍ୟରକର ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଗୋହ୍ୟା ଦେଇବ ସୁରୁ
ରହିଲୁ ବା ନ ରହିଲୁ ତଙ୍କା ଦେବାରେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଣ୍ଠ ପ ରବେ
ତାହା ସହଚରେ ଅନୁଭବ ହେଉଥାଇ । ଅଜାବ ଅମୂଳଙ୍କର ନର
ଏହି ଯେ ସମୟର ବି ଗୋହୟାଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ଦେଇନ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ-
ଠାର ଲାଦମର କର୍ମ ଦେବାର ବାହୁଦାସ ଅଟେ ନାହିଁ ଯେମନ୍ତ ମୋହିପ-
ଲର ଗ୍ରାମଗାମରେ ଝାଲ୍ଲ ବସାଇ ଏକମ୍ ସମ୍ପଦ ନ ହେଉ । ଯେହିପ୍ର
ପ୍ରଥାରେ ଗୋହୟାମାତ୍ର କାହାକୁ ପରାଧିନ ନ ହୋଇ ଶ୍ରାମବ ସମ୍ପଦ
ଲୋକଙ୍କ ମନୋନିଃମ ଉପେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ସମ୍ପଦ ହେବେ ଓ ପଲାଶ

ବନ୍ଧୁବଳ ସଜେ ମଧ୍ୟ ଦିଶେଷ ସ୍ଥାନ ନ ହୁବ ଆହୁ କୁରବାର ଉପର
ଗବର୍ଣ୍ମେଖା ଧୂଲିଯ କାଳୀ ଏବେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି ଦେଇଅଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ
ଲିଙ୍ଗ ଚୋକଥା ପୁନଃବିଯଥାର୍ଥ ଯାହାନ୍ତି ଗେଇ ଅତିବିବ ଗବର୍ଣ୍ମେଖା
ଏହାଙ୍କ ଦେଇନ ଯେଇ ଟଙ୍କା ଦେଇନ ବ୍ୟଧି ନ ହେବ ଓ ଜୀବିତ କରି
ବାହ୍ୟାଧିକ କରି ଗବର୍ଣ୍ମେଖା ଦେଇତେ ଟଙ୍କା ଧାରିବେ ଅତି ଗ୍ରାମ
ପ୍ରଥାନ ଲୋକମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଜାହା ଦେଇ ଥିଲେ
କେତେ ଟଙ୍କା ଅଧିବ ଅତିବିବ ଗବର୍ଣ୍ମେଖାରୁ ଦେଇଶ ବ୍ୟଧି ହାତର
ଦେଇ ହେବ ନାହିଁ ।

ଏପ୍ରସାଦ କେମୋ ହେଉ କତାଗୁ ଅମ୍ବେମାକେ ହୁନ୍ଦିପ୍ରତିଟି ଆମ
ଅବଶଳ ଦେଲୁଁ ଯେ ଭାବଦର୍ଶିତ୍ୱ ଦସ ବନର୍ଷମେରୁରେ ପ୍ରମୁଖ କରି
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଗ୍ରାମର କର ଧଂଡ଼ା ଓ ଅମୃଜନ ଓ କୃଷି ବିବେଚନାରେ
ଗୋଟିଥା କମ୍ବକୁ ହେବ ପଢ଼ିଗ୍ରାମରେ ମାଟିଖ୍ରେଷ୍ଟ ଗ୍ରାମର ଗର୍ଭ ପାଞ୍ଚ-
କଣ୍ଠୁ ପଞ୍ଚାବତ ମ୍ୟାନ୍ତି କରିବେ ଏହି ଧର୍ମ ଏକଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଗୋଟିଥା
ଭକ୍ତବ କେ କମ୍ବଦାରର ମୁମ୍ଭୁତ୍ୱାସ ଗ୍ରାମର ଲୋକ କେ କମ୍ବଦାରଠାର
ଗୋଟିଥାର ମର୍ତ୍ତ୍ଵ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧିହୋଇ ଗୋଟିଥାରୁ ଦେଇବ ଦିଯ ବୁବ ଓ
ମୁଖସର କୋଣର୍ଥି ଅଧିକାର ଗୋଟିଥା ଉପରେ ଗନ୍ଧକ ନାହିଁ । ଏପ୍ରସାଦ
ଦିନାନ ଉତ୍ସମ ଅପ୍ରକାଶବେଳ ଏହାକ ସମେତ ହେଉଥିଲୁ ଯେ ପଞ୍ଚାବକ
ମାନେ କମ୍ବଦାରର ଅର୍ଥାନ ଅବାଗ ଭାର୍ଯ୍ୟରଙ୍ଗ ଗୋଟିଥା ଜନେଦାରର
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାନରେ ରହିବ । ଜଥାପି ଗ୍ରାମରକୁ ତର ଗ୍ରାମରୁ ପଞ୍ଚାବକ
ଦ୍ୱାରେ ସମର୍ପଣ ହେବା ବାହୁନାମ୍ବ ଅଟେ ଓ ହମେଁ ଲୋକଙ୍କ ମୁଖ୍ୟନାତା
କୁଣ୍ଡି ବହୁତ ଏଥିର ଫଳ କିମ୍ବ ହେବ ।

ଅକ୍ଷାନ୍ତକ ରଚିତ

ବିଲେଗୁର ସଂବାଦ ବାହିବାନେ ଉଳକିଲ୍ଲାଙ୍କ ଦିଶାବଳୀ ସଂବାଦ
ପାଠକରି ଅମ୍ବେମାନେ ବିଜ୍ଞାନ କାନ୍ତର ହୋଇ ଅଛୁଟେ ସାଧାରଣକ
ଏକଟା କରିବାର ପାଇବା କାହାର କାହାରେ ?

“ବାକେନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରାୟ ଗରିବୋଗ ଅନୁଭବ କିମ୍ବରିଆ ନାମର
ଶାମରେ ମୋହାର ପଞ୍ଜିଆ ଅବଧାନ ପାଠ ପଢାଉ ଥିଲା । ଗର ବହନ୍
ପଞ୍ଜିଆର ମାଗର ଉତ୍ତରପରେ ସାତେଟି ଏତେ ଖୋକାକୁ ଯେନି ହେବାକୁ
(ରେଟିଏ ବିଷ ଖୋକାର ନାମୁ ଦରତାରୁ) ହାନକୁ ଯାଏ, ଅବଧାନ
ଦେବରଙ୍ଗରୁ କି ଯାଇ ଜାଗା ପଢା ବଜାର ଅଭିନ୍ଦୁ ମିଳମ ନାହୁ ଯେବେ
ଗଲା ଗଣ୍ଡୁପଢା ଅନୁଭୂତ ଆର୍ଟ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ମୁଦ୍ରମ ଛନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ଦାକୁଳାଜ
ବହିଲୁ ” ହେବାକୁ ପିଲେ ବଠିରେ ଜାଗାରଙ୍ଗରୁ ଦେବ ରସ ଜାନିଆ
(ବିଲ୍ପି) ପରୁର ଅଳକାରମାନ ମୋହ ହାବରେ ଦିଆ, ପ୍ରଦମାନେ
ପରିଚାର ଅବଧାନର ଦୀର୍ଘ କରି ଅପଣା ବଳା, ନେଇ କ୍ରିତିଗମାନ ଦେବରେ କାହାର ଦେବ ଅବଧାନ ମହାକୁଳ ଲଭରେ ଦେବଲେ
କିମ୍ବା ଅବଧାନ ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କ ଯେନି ଗଣ୍ଡୁପଢା ବଜାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କୁ ବହିଲୁ ହେ ଚିଲେ ” ଦେବ ବହୁର ଦେବରେ ଏବେଳି
ଏହି ବଜାରରେ ଦେବରେ କାହାର ଅନୁଭବ ଦେବରଙ୍ଗରୁ ଶିରୁ ମିଳମାନେ
କରୁଳ ଦେବରେ ଅବଧାନ ଦେବରେ ଯଜାହାମ ଅନୁଭବ ପିଲେ ଜାଧୁଆ
ପାଥ୍ର ଦେବରେ କିମ୍ବା ଅବଧାନ ପିଲିକାରଙ୍କ କରିଲା “ ହେବାକୁ ଦୁଦେମାନେ
ଦେଖେଇବାର ବର ଆମ୍ବେ ଏଇତ୍ତିମି ଅବେ ବଜାରର ମହ ବାଜାରର
ଯେତାମ୍ବି । ୦ବ ବାଜାରର ଅବେ ନିରିଗ୍ରାମ ଆବ ଅନିଷ୍ଟ ହାତ

ପିଲମାନେ ଅନ୍ତେକୁ ଦେଇ ଯାଏ ଅପେକ୍ଷା କରି ମେଡିମାନଙ୍କ ସାହି-
ଯେରେ ଘରଠାକୁ ଅବିଲୋଚନ ଯେଉଁମାନେ ଗର୍ଭମଳିଥ ମାହାତ୍ମା ଠାରେ
ପିଲମାନଙ୍କ ପଢାକୁ ସେମାନେ ବାକଥାନ ହେଉନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେଶାନେ ଲଭ୍ୟାବୟ୍ୟ ଏ ସଂକାଳ ପାଠକଙ୍ଗ ଉତ୍ତାର ପାଠକମାନେ
ହକ୍ଷୀଦିକ୍ଷକ ପବ୍ଲମର୍ଗ ଶ୍ରବଣ କବିତାରେ ବିହୃତମାତ୍ର ଫଳମୁଁ ନ ଦିଲିବେ
ବାସୁଦାରେ ଅକଥାନଙ୍କ ଚେତି ପରିମ୍ବାଳ ଏହି ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାକୁ ନୁହଇ ଫଳତାଳ
ଅକଥାନଙ୍କମାତ୍ରଙ୍କ ମେଘପ ଅବସ୍ଥାରେ ରଜାଯାଏ ଦେଖିଲେ ହେମାନେ
ଦେଇ କା ୧୦ବ ଛେଲେ ଆଖ୍ୟାୟ ନୁହଇ । ଏମାନେ ଏହା କେବଳ ୧୦
ପୃଷ୍ଠାକୁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ପିଲାମାତ୍ରଙ୍କ ମଞ୍ଚ ହେବି ବୁଢ଼ି ଅବଳମ୍ବନ କରି-
ବାତ ମିଶା ଦିଅନ୍ତି ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଅପ୍ରତି ଦିବେଚନ୍ଦ୍ର କରୁ ଯେ ପିଲାଳୁ, ନେଇ
ଅବଧାନକର ଦୂଷା ବରିବା ପ୍ରଥା ଅଛ ନନ୍ଦ ଅପର ମାତ୍ର ଦୂଷରକଷ୍ଟୁ
ଯେ ଆମ୍ବେଦୋଷ ସମ୍ମାନ ବନ୍ଦିମାନେ ତାହା କଷାବର ଜୀବନ କରନ୍ତି
ଧନ୍ୟବାଦ ଦ୍ୱାରିକୁ ମୁଖମାନେ ଅବଧାନ ସଙ୍ଗରେ ଏହା ତାହା ଏବରୁ
ଦୂଷାବର ଦୂଷିବା ଅବଧାନରେ ଓ ଘୃତ ଅଚରଣ ଅପର କେମୁଥା
କହିବେ ଯେ ଶୁଦ୍ଧିପାଇଁ ଦୂଷା ବରିବା ଦିନ ଦୂଷରମାତ୍ର ଏ ଅସର୍ଜି
କିଏ କରିପାରେ ? ଯାହାର ସଙ୍ଗର ନାହିଁ ଅଥବା କବ୍ୟାଶୀର ପ୍ରକା
ପ୍ରକଳ ଯେ ଏହିପାଇଁ କଲେ ଯୋଗନ୍ତୁ ହୋଇ ପାରେ ହିନ୍ଦୁ ଯେଉଁମନ୍ଦେ
ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ବେଳନଦ୍ୟାନ ଅବଧାନ ହିନ୍ଦୁ କବଳୁ ପେମାଳକ ଏହିପାଇଁବା
କେବଳ ଶୁଦ୍ଧିକୁ ଅବଳମ୍ବନ କରିବା ନାହିଁ । ଦୂଷାମାଲିବା ପ୍ରଥା ଏ
ହେବାରେ ଏହେ ଅନୁଭବ ଏହି ଏତେପରିଚାରେ ଲୋକେ ପରଠାର ଦୂଷରୁ
ଅର୍ଥ ନେବାକୁ ମହାନ୍ତି ଯେ ଏହା ଏକପରିଚାର ସୁରବ ପିହ ହୋଇଥାଏ
ଏମନ୍ତ ଦୂଢି ସୁରବର ମୁଣ୍ଡ ଛେନ୍ଦ୍ର କରିବା ଏହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଜିର
ଦେଇପ୍ରତିବେଳିମାନେ ଏଥରେ ମନ୍ଦଯୋଗ ଦିଲେ ଅବଶ୍ୟ ପାଲିଲାଗୁ ହେବା

ବିଜେତାର ଆମ୍ବଦ

ଶ୍ରୀମତୀ ଅର୍ପନା ଦିଲାମ୍ବିତର ହରଷଦର ଆଜିନ ଗଲାପ୍ରାଣରେ
କଥୁବଳ ଦେଲା । ଏଥରେ ମୁଖ୍ୟ ସଂଖେପରେ ଏହି ଯେ ମୁଁ ବିଚାର ଦେଲେ
ସୁମଧୁର ଜୀବନାମବେ ଅବିନନ୍ଦରେ ଜୀବନ ଲାଭ କର ଭାବାକୁ ଜୀବନ କଥାପାଇଁ
କବି ମୁଁ ମୁଁ ଅପଣା ମୁଖ୍ୟକୁ ଛଜାଯଥିବେବୁର ଅନେକ ଅନୁକାର ପାଇ
ଅଛି । ଯଥା ।

କୌଣସି ମୁହଁ ବରାହ ଦେବା ଜଗାଗ୍ରୀ ମୁମ୍ଭୀ ଯେବେ ତ୍ରୁଟିଧରମ
ଶାଶ୍ଵତ କର ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଳମୂଳ କରଇ ଦିବା ଅନ୍ୟ ସ୍ମରଣକର କରାନ୍ତି
ଏହି ବନ୍ଦର କିମ୍ବାତିର ବାର୍ଷିକ କରନ୍ତି ।

ଅନ୍ତରୀ ଅନ୍ତରୀ ବିମା କୋର୍ପ୍ସ୍ ପ୍ରେସ୍ ପାତ୍ର

ଅବକା ସ୍ତୋରରେ ବୁନ୍ଦିରେ ପହାତ ଆହଁ ସୀ ହଜାର ମଧ୍ୟ ।

ଅକ୍ଷର କୁଣ୍ଡଳ ସମ୍ବଲ ଅନ୍ଧେ ଶାର ହୋଇ ଦେଖିଲା ।

ଆଥବା ବଳାହୁନ୍ତିମ୍ବୁ ପ୍ରାମେତୁମ୍ କରଇ ଦୟା ପଶୁକୁ ଉପରିବା
କରିବା।

ଅଥବା କ୍ଷେତ୍ରର କର ସୁପତ୍ର
ଶିଖିବାର ନ ହେଲେ ଯେହି ଶିଷ୍ଟକଳା ଚେ
ମ୍ବା ଏବୁନ ହେବନ ପାର୍କରେ ଦ୍ୱାରାମୂଳ
କାହିଁ।

ଅଥବା ଯକ୍ଷିଦିବି ହେଉଥିଲେ ନ କହିଲେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କ ମୟୋ
ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟକ୍ତି ବାଳ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଜ୍ଞାନର ଜରି ଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତବେଳେ
ଜିଜ୍ଞାସା ଅଧାରରେ ବୁଦ୍ଧି ବାଇବୋର୍ତ୍ତରେ ସେହି ବିବାଦ ବନ୍ଧନ ବିଲେପ
ହେବାର ପ୍ରାର୍ଥନାପଥ ଦେଇ ପାଇନ୍ତି ।

— ୦୦ —

ବର୍ଷଦେଶର ଦାଖିବି ଚକ୍ରବାଲଧୂର ବିଜ୍ଞାପନ ବାବକୁ ହଜ ୫୫୭

ଗନ୍ଧିନୀର ତା ୧୦ଶହ ଅଗରକୁ କଲିବତାଗଜେଠରେ ଏବାହୁନୀ
ପହାଶ ହୋଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞାପନ ଜର୍ଣ୍ଣର ସାଲୁଙ୍ଗ ପାଠବକ୍ ଗୋଟିବିଦେଖେ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା । ଚକ୍ରବାଲଧୂରରେ ପ୍ରକାଳ ହଜିବାର ବର୍ଷମେହୁ
ତେ ଥଜାରେ କର୍ମିମାନେ କର୍ମର୍ଥକୁ ଧନ ବ୍ୟୟ ବର୍ତ୍ତାକୁ ଓ ସେଥର
ଫଳ କି ଦୋଷାତ୍ମକ ଏହାକାରିବାର ଭାବର ଅନ୍ତର ।

ବର୍ଷଦେଶରେ ସର ୫୦-୭୦ ମେହିରେ ପ୍ରଧାନ ଓ ପାଶା
ଚକ୍ରବାଲଧୂର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ୧୦୦ ଥାଜ ଦିଲ୍ଲିପନ ବର୍ଷରେ ଗୋ ୫୦ ଗେଡ଼ି ନୂଆ
ଚକ୍ରବାଲଧୂର ପ୍ରାପନ ହେଲା ଓ ଗୋଟିବି ଉଠିବାର ବ୍ୟଥେ ବର୍ଷମେହୁରେ
ହେଲା ଚକ୍ରବାଲଧୂର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟୟ ହେଲା ପ୍ରାପନ ପ୍ରାପନ ହେଲା
ଦେଶୀୟ ଧନାତ୍ମକ ବ୍ୟୟ ବିବାହ କୃତ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦିନ ଚକ୍ରବାଲଧୂର
ହେଲା ଏବାହ କେତେବଳ୍କୁ ହେଲା ହେଲା ଏବାହ କେତେବଳ୍କୁ ହେଲା
ହେଲା ଏବାହ କେତେବଳ୍କୁ ହେଲା ଏବାହ କେତେବଳ୍କୁ ହେଲା !

ଏଥର ମଧ୍ୟରେ ୨୦୯୫୪ ଜରା ଚକ୍ରବାଲଧୂରରେ ଅର୍ଥାତ୍
ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ରମ ହାର୍ତ୍ତାର ୫୫୭ ଜରା ଚକ୍ରବାଲଧୂର ଅଧିକାର କଣାଯାଏ ।
ଏହିରୁ ୨୦୯୪ ଜରା ଚକ୍ରବାଲଧୂରେ ବାପ କରିଥିଲେ ମୁହଁମନ୍ଦରାଜକର
ପାତ୍ରଙ୍କ ଅନ୍ତର ।

ଚକ୍ରବାଲଧୂର ଦ୍ୱୟ କଣାହାର୍ତ୍ତ ଯେହି ପାତ୍ରଙ୍କ ବେଶର ମୁହଁ ତ କୁ
କୁତ୍ତା କା ଅନ୍ତର ଏଥର ଜମାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟନାମ ହୁଏଥାଏ ବ୍ୟଥେ
ଏଥରେ ପାତ୍ର ତ ୫,୫୭ ୦୦ ଲାଙ୍କ ହୋଇଥିଲା ସେଥରେ ତ ୫,୫୦୦୦ ବ୍ୟୟ
ମାତ୍ର ପାତ୍ର ୮,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅବଶୀଳନ କରିଥିଲା ।

ଗ୍ରେମଥାରେ ମୁହଁ, ଅଛିପାର ଏବଂ ଲୋଭତା ଉତ୍କଳରେ
ମୁକ୍ତ ଦେଶାଯାଏ ଯାହିଲିମାନରେ ଏଗେଗ ବିଶେଷମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ହୋଇ
ଥିଲା ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ଗମନାଗମନ ମାର୍ଗରେ ଲୋଭତାର ପ୍ରାଦୂର୍ବି
ଲା । କରିବାରେ କରିବେଗ ଅସବ ହୋଇଥିଲା ।

✓ ଉତ୍କଳପତ୍ରର ଉତ୍କଳଲେଖିତ ହେତୁକି କାହାରଙ୍କାଳେ ଉତ୍କଳମୁଖ୍ୟ
ଅଧିକାରୀ କରିଥିଲାକୁ ବର୍ଷମେହୁର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲା ଏବାହ
କରିଥିଲା ଏବାହ କରିଥିଲା ଏବାହ କରିଥିଲା ।

କାହାରୁ ପ୍ରାପନକ ବୋଷ	ବାଲେଶ୍ୱର
, କରିଥାଯ ମାହାତ୍ମା	ଶେଷଥା
, ବିଷ୍ଣୁକୁମାରଜ୍ଞପତି	କପକ
, ମାର୍କକୁମାରାଜାର୍ଥି	ଯାତ୍ରପତି
, ମେହିଲାଲ	ତେଜାନାଳ

କାହାରୁ ହାଜିବା ଚକ୍ରବାଲଧୂ ପିତ୍ର ହଜାରଟରୁ ଅଧିକ ଲୋକ
ଦେଶାଯାଏ ଦାନ କର କାହାକୁ ଏବା କାହିବାକାଳେ ଲୋପନେଶ୍ୱର
ମୁଖ୍ୟ ହାଜାରଟର ସମ୍ମତ ପିତ୍ରକଳ୍ପ ଏବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦେଶର ଗୁରସାର
ଦେଇଲୁ । କାହାରୁ ତେଜିଗରାମ କନ୍ଦେଶାଧାରୀ ଯେହିପଥ ପରିପରା ସହଜାରେ
ମୁହଁମନ୍ଦ ଜାହିଦାରେ ଉତ୍କଳମେହୁରକର ଏମାନ ପରି ଆନ୍ତରିକ ହୋଇ ଉତ୍କଳପତ୍ର
ଅଧିକାର୍ମି କରିଥିଲେ ।

ଏବେବଢ଼ ନଗରରେ ଏଥିଥେ ମହିତାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ଦେଶୀୟ
ଦିଲ୍ଲିପନ କରିଥିଲାନେ ଅପଣା ଦାନପ୍ରବୃତ୍ତି ଗରିବାର୍ଥ କରି ନାହାନ୍ତି ଏହା
ଆବଶ୍ୟକ ଅର୍ଥର୍ଥର ବିଷୟ ଅଚାର । ବିଶେଷରେ ଏହା ଜମେପାର ଓ ଗ୍ଲା
ଟାମାନ୍ଦ ଦାନକାର୍ଯ୍ୟରେ ସହସ୍ର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିଥିଲୁ କିମ୍ବା ବ୍ୟୟକାରୀତି
କରିଥାବାନ ବିଷୟରେ ସମ୍ମର୍ମିତି ଉପାସନ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ପରିପାଳନ କରିବାକୁ
ହେବା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟୟରେ ଏହା କାହାରୁ କରିବାକୁ ହେବା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟୟରେ
ବ୍ୟୟରେ ଏହା କାହାରୁ କରିବାକୁ ହେବା । ଏହା କାହାରୁ କରିବାକୁ ହେବା ।
ଏହା କାହାରୁ କରିବାକୁ ହେବା । ଏହା କାହାରୁ କରିବାକୁ ହେବା । ଏହା କାହାରୁ
କରିବାକୁ ହେବା । ଏହା କାହାରୁ କରିବାକୁ ହେବା । ଏହା କାହାରୁ କରିବାକୁ
ହେବା । ଏହା କାହାରୁ କରିବାକୁ ହେବା । ଏହା କାହାରୁ କରିବାକୁ ହେବା ।

କଟକହାରୁଲାର ଅଭିନବଦେଶୀ କାହାରୁ ମହିତାର୍ଯ୍ୟରେ ଏବା
ନଗରରେ ଉପର୍ତ୍ତି ଜାହାର ବିଷୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ଏହା କରିଥିଲୁ
ସେ ଅପଣାର୍ଥମର୍ମ ଅଭିନବ ଟୁଲିଯୁ ଶିକ୍ଷକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ।
ଆଜିନ ତେଜିପାତ୍ରମନେ ମାହିତ ୫ * ଟଙ୍କା ଦେଇନ ଦେଲେ ଦିନ ଏଥାରୀ
ବାର୍ଷିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଜାରୁଲାରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଉପଦେଶ ଦିବନ
କରିଥାଇବେ ।

ଗର ୨୦୯ ଦିନମଧ୍ୟରେ ଏ ନଗରରେ ଉପଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକରି ଅବଶୀଳନ ମୁହଁ
ଦେବାର ଲୋକମାନେ ବିଶେଷ ମଜାଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥମ୍ବୁ
ମୁହଁର କିମ୍ବା ଅମାଧାର ଅନ୍ତର କାହାର କୌରପି ପ୍ରାକାଶ ପାହାର
ଲକ୍ଷଣ ଦୂର ହେବା ପୁରୁଷ ହିତାକୁ ପାର ପରିଯାଏ । ତାକୁକିମର
ହତି ଯେ ଏ ଗେଗର କିମ୍ବା କରିଥିଲା ।

ଆମେମାନେ ଅଭିନବ ଅନନ୍ତ ଏହା କାହାରୁ ହେବାରେ କଟକହାରୁଲାରେ ଉପର୍ତ୍ତି
ମୁହଁମନ୍ଦ ହାଜାରୁକାରୀ ପରିପାଳନ କରିଥିଲା । ଏହା କାହାରୁ ହେବାରେ
କଟକହାରୁଲାରେ ଉପର୍ତ୍ତି ମୁହଁମନ୍ଦ ହାଜାରୁକାରୀ ପରିପାଳନ କରିଥିଲା ।
ଏହା କାହାରୁ ହେବାରେ କଟକହାରୁଲାରେ ଉପର୍ତ୍ତି ମୁହଁମନ୍ଦ ହାଜାରୁକାରୀ
ପରିପାଳନ କରିଥିଲା । ଏହା କାହାରୁ ହେବାରେ କଟକହାରୁଲାରେ ଉପର୍ତ୍ତି
ମୁହଁମନ୍ଦ ହାଜାରୁକାରୀ ପରିପାଳନ କରିଥିଲା । ଏହା କାହାରୁ ହେବାରେ
କଟକହାରୁଲାରେ ଉପର୍ତ୍ତି ମୁହଁମନ୍ଦ ହାଜାରୁକାରୀ ପରିପାଳନ କରିଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ବାଲେଗୁରୁ ପ୍ରଦେଶିବା ପଶୁଷାରେ ଉତ୍ତମ ମୂଷେ ଉଚ୍ଚାରି
ହୋଇଥାବିନ୍ତି ସେଠାରୀଷକମାନଙ୍କୁ ବିଛୁ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯାଇ ଅଛି କି
ନା କିନ୍ତୁ କଣ୍ଟାଯାଇ ନାହିଁ । ଯେବେ ଦିଆଯାଇନାହିଁ ତେବେ ଦେବାର
ଦୃଢ଼ତ କାରଣ ଏକାଗ୍ରିବାବୁଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥିଲେ ପୃଥିବୀ ଜଥା ଥିଲା
ମାତ୍ର ଯେବୁଲେ ବଢ଼କର ସମ୍ମର୍ଗନିକଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା ସେବୁଲେ ବାଲେଗୁରୁ
ଅଧିକାର କି ?

ଗତହସ୍ତାହର କାଳକୁଟୀରେ ପାଠକଳୁଁ ଯେ ଜୀବନଯାଧି ଉପଲକ୍ଷେ କମିଲାପକୁ ଯାଉଥିବା ଦେଇକି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଗୋଦିପୁରତାରେ ଦୟାମାନେ ଅନ୍ତମଶ କର ସଥାବନ୍ଦୀ କରି କରି କେବଳ ପ୍ରାଣରେ ଛତଦେଇଅଚନ୍ଦ୍ର । ପଥବମାନେ କିଛି ଆପଣିକରିଥିଲେ ସେମାନେ କାଣ ଦିନ ମାରାଆନେ । ସଙ୍ଗୀଦବ ଏ ସମ୍ମାଦ ଲେଖି କହନ୍ତି ଯେ କେଙ୍କାଳାଳ ମହାବଳକ ଗାସନର ପ୍ରଗଂଧା କରୁ ଯାଏ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଦେଇରେ ଏପାର ଘଟନାର କାର୍ଯ୍ୟର କି ? ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଥକରୁଁ ଯେ ଖେତିର ଅନ୍ତର୍ଧାନ୍ ମାମନ୍ତରାଳୀର ମନ୍ତରକରିବା ଅଶୌଭ୍ୟକ ତଥାର ମହାବଳ ଯାନ୍ତିକ ରକ୍ଷା କାରଣ କୌଣସି ବିମେଶ ଉପାୟୁଁ କରିଥିଲେ କି ନାହିଁ ଜାହା ମାଧ୍ୟାଭିନ୍ନ ଜାଗାଇଲେ ଉତ୍ତମ ହେଲା ।

ଗତମହିଳବାର ଶୋଯିଲୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାଦିବର କରିଲାନର ତାତ୍କାଳ
ମେଲୁଡ଼ିନାଲୁଙ୍କ ଯାହେବ ଓ ପାଦିନର ତାତ୍କାଳିକ ସମ୍ବନ୍ଧବ୍ୟାହାରରେ
କହୁକପିଣ୍ଡି । କୋଣାରକ ଯନ୍ତ୍ରକଷ୍ଟ ଖୁଦ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମରଣ ଦେବାର
ଆଦ୍ୟଲେ ନୁହନ୍ତରୁଛ ଓ ହୃଥାରାର୍ଥ ଦେଖି ଅଜନ୍ମ ସମ୍ମୋଷ ପ୍ରକାଶ
କଲେ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତିଜୀ ହେଲେ କଳକାରୀ ପୁଲସ କମିଶନ୍‌ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ନାମକ କଣେ ସାହେବକୁ ପ୍ରହାର କରିବାରେ ଜାହାଙ୍କ ନାମରେ କାଳିବ
ହୋଇଥିଲା ସେଥିର କେତେବେଳେ ବୁଢାରେ ବିଦେଶର ପୁଲସ କମିଶନ୍‌ଗୁଡ଼ି
ନାମରେ ନାରାଯଣ ଏକ ନାଲିଶ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ସବୁଠାରେ
ପୁଲସ କମିଶନ୍‌ରେ କି ନାରାଯଣା ହେଲେଗି ?

ଭାବର ଖଣ୍ଡା ଦେବାର ପୁଷ୍ଟିକ ଅଳ୍ପକାଳ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରକାଶ ହେଲା ତେଜିନ୍ଦୁଷ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ସଜ ୧୯୭୨ ଜନମୂଳମାତ୍ରରେ
ଜାଗନ୍ନାଥ ପନ୍ଥାବ ଟଙ୍ଗାରୀ ସଂଖ୍ୟା କିନ୍ତୁ ହଜାର ୫୩୩୩ ଜନମୂଳମାତ୍ରରେ
୧୯୯୦ ମେଲା ଏକ ୧୦୦୦ ଜାନୁଆରୀ ଟଙ୍ଗାରୀ ସଂଖ୍ୟା ପଠାୟାଇ
ଛିଲା କିନ୍ତୁ ୧୦୦୫ କାନ୍ଦମୁଖରେ ସଂକାଦ, ସଂଖ୍ୟା ୧୦୦୨୭ ହେଲା
ଏପରିଲ ଅଛି ଅନନ୍ଦକଳିନ୍ଦ ଅନନ୍ଦ ।

ଅନୁହେତକୁ ପଣ୍ଡା ଚାହେବାର ସମୟ ଉପରେ ଦେଖ ଦେଇଲା
ଯୁଧ ଜଗନ୍ନାଥର କହିଲୁ ଯେ ଏବର୍ଷ ଗ୍ରାମୀକାଙ୍କରେ କେବଳ ବଳପ୍ରଦେଶର
କର୍ତ୍ତରେୟୀୟ ସେନାନୀ ବାରକରେ ପଣ୍ଡ ମଣିବା ଖର୍ବୀ ପ୍ରାୟ କହାର
କୁକା ହେବ ନିଶ୍ଚିମେନାଳ୍ପ ପାଇଲ ଉଣିବା କାହାର କେତେବର୍ଷର କେବେ
ମେବ ଖର୍ବୀ ଦୌର ଏହି ୨୦୩କାର ଟଙ୍କା ପାଇସ ସୂଚି ଅଧିକ
ଦିକରେ ଏହା କେବେ ଗବାର୍ମନେଷ୍ଟ ବିନ୍ଦୁ କରିଦେ ?

ତେଜନ୍ଦୀ ଲେଖନ୍ତିରେ ବର୍ଣ୍ଣମାଳ କୌଣସିଦ୍ଧିମାର୍ଗ
ରମ୍ପିବାର ପ୍ରଥା ଅଛି । ଏମାନଙ୍କର ନାମ ଉପର ଲେଖିବା ଅଛି
ମହାଦେଶମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁଣ୍ଡଳ ବିଅନ୍ତିରେ ଭାବୁର
ବେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ହେବେ ଓ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଖିଲେ ଅନ୍ୟଜ୍ଞକ ଭାବାବ୍ଦ
ପରିଚ ସଂତୋଷ ଜ୍ଞାନ କର ଏବେ ମନ୍ଦର କାହିଁ । ଏ ପରିଚିତରେ ମହା

ଗୋଟିଲେ କ୍ରିଜ ହାସ୍‌ପ୍ରାଣ୍ତ ହେବେ । ଏଠାରେ ମୟ ଲୋକେ ଛଳା ଦେଇ
ଧିଲା ଦିଲି ଜାନ୍ମ ଗୋଲମ ବର ରଖିବୁ ମାତ୍ର ଗୋଲମ ବନ୍ଦୁଷ୍ପାଣ୍ଟ ହୋଇ
ଘଲାୟନ ବଳେ ମୁହବର ଆର ଦିଲି ଅୟକାର ତାହା ଉପରେ ହୋଇ
ନ ଘାରେ । ଡ୍ରାଙ୍କ ଏପକାର କୌଣ ଦାସ ହେଲାଇ ବାହାର ସ୍ଥାଧୀନତା
ଯାଏନା ।

ମିଶ୍ରପଦେଶ ଓ କଗରତା ଏବର୍ଷ ଟ୍ରେଲ ବାର୍ଷାବ ଲପ୍ତାଳ ହେଉଥିଲା
ଗର୍ଭଦର୍ଶ ନବମୂର୍ତ୍ତି ଓ କାନ୍ଦୁମୂଲ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ୧୫୦୦୦ ବର୍ଷା ବଧା ପ୍ରେରିତ
ହୋଇଥିଲା କିମ୍ବା ଏବର୍ଷ ଉଚ୍ଚାର୍ଣ୍ଣା ବର୍ଷା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଅଛି ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବଜାଲ ସବୁକର ଆଖାଦ୍ୱାରା ସମୟ ହାତମର୍କୁ ସରକ୍କର
କରିଥିବାକୁ ଯେ ସବକାରିବର୍ମନ୍ କିମ୍ବା ଅପଣା କର୍ମରେ କିମ୍ବା କରିବାର
ଶୁଣାଗଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ସେମାନଙ୍କ ଚରିତ୍ରର କିମ୍ବା ପ୍ରେସ୍ ଦୂଷିତ କରିବେ ।
ଦୋଷି ଅଗିନ୍ତା ମାଛକୁ ଅପଣା ମହିଳାଙ୍କ ସିରକୁ କରିଦ୍ବାରା କିମ୍ବା
ପାତାଙ୍କା ଛପୁଳ କିମ୍ବା ଶବ୍ଦମେଘରେ ପ୍ରକାଶ ହେବାର ଏହାପାଇଁ
ଅଛି ହୋଇଥିବା । ରକ୍ଷା ହୋଇଥିବା ଯେ କଷଗୁଡ଼ି ପ୍ରକାଶ କର୍ମକରିକର
କିମ୍ବା ଉତ୍ସେଷ କାହିଁ ନହିଁ କହି କିମ୍ବା କୁଥିନା । ତେବେକଣ ନାହିଁ କୁଥିନା
କିମ୍ବା ଏକାରକର୍ମ କରିବ ନାହିଁ ?

ବର୍ଷମେଘ କହାନ ଆଜମର ଦୁନିକଳ ଉପଧିଲେ ସରକାରି
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞପନାର୍ଥେ ତାରଥକୁ
ମହ ଅମ୍ବୁମାନେ ପୁରୁଷ ଏ କନ୍ଦଳର ଦୁନିକଳର ଯଥୋତ୍ତମ ପରିମଳ
ଆଠଙ୍ଗୁ ଦେଇ ଅଛୁ ଅଜ୍ଞବ ଅତିକୁଳ ଲେଖକର ପ୍ରସ୍ତୁତକରନ ବୋଧ
ନ ହେବାନ ଦେଖଇ ଅନନ୍ତକାନ୍ଦ ହରିକାନ୍ଦ ଶାନ୍ତ ହେଲୁ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରିୟାରେ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ଉଚ୍ଚା ଦେଇନାହେ
କଣେ ଅୟବା ସେବେଇସୁ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ବିନ୍ଦୁରୁହାର୍ଯ୍ୟର ଇଚ୍ଛା
ଏହାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଲାଗୁବାକିମୁକ୍ତି ପୂର୍ବେ କିନ୍ଦୁରୁହାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଉପାର୍ଜନକାରୀ
ଗୋଟିଏ ଶାଖାମାତ୍ର ଥାଇ ତେ ସେଥୁରେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ କୌଣସି ବ୍ୟାପାର କୁଣ୍ଡଳ
ହୋଇ ତୁ ଥିଲେ କେବଳ ବିନ୍ଦୁରୁହାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଯୋଜନ କି କଣା ନ ମାରୁବା

କୃତ୍ସମାନେ ବସି କର୍ମକଳିକା ସମୟରେ ଲଦିରେ ଶୋକାରମାର
ଦେଖି ମାତ୍ରାକର କେଳ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ଏହିପଥକାର ଏକଜୀବିତୀୟ ନେବି
ଶିର୍ମାଣ କରି ଅଛିନ୍ତା ସେଥି କଷ୍ଟରେ କୃତ୍ସମାନେ ବସି କର୍ମ କରିବାର ବିନ୍ଦୁ
କୁହିଏ ଅସାଧାରନ ଦେଲେ ତୋକ ଏକପଥକାର ଉତ୍ସୁ ଥିବାର ଅବା
ନ୍ତି ମାତ୍ରାର ନାହିଁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେଳରେ ବୋଧ ଦୂଆଳ ଏହିପଥକାର
କୁହିର ପ୍ରସ୍ତୋତନ ହାଅଇ ।

ଜନ୍ମିମେଣ୍ଟ ଦିଲ୍ଲାଇରେ ଜଣେ ଅଥବା ସେନ୍ଟିଶୀ ଦିଲ୍ଲା
ହେବାରୁ କର୍ମର ଯେଉଁ ନୂତନ କନ୍ଦୋଦୟ ହୋଇଥାଏ ଏକ ସ୍ଥାନର
ଗଢ଼େରେ ଜାବା ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଥିଲା । ପ୍ରକେ ହାତମଳ୍କ ନିଯୋଜ
କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସେବନ୍ତିଶୀଲ୍ଲାଙ୍କୁ ହେଉଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାଧାରଣ ଓ ରେକର୍ଡ୍
ଡାଯିକ୍‌ର ହାତମଳ୍କରେ ରେକର୍ଡ୍ ସେକ୍ରେଟରୀ ସହଚରିତ ଓ କର୍ମଚାର
କର୍ମଚାର ହାତମ ଏବଂ କାର୍ବର ମୁଣ୍ଡା ଉଷ୍ଣତ ପରିବର୍ତ୍ତ ବର୍ମିଶୀ କରିଲ
ଏବଂ ଏକାନ୍ତରେ ଆଶ ଦିଲ୍ଲା ହେଉ ଅଛି ।

ଏହି ଉତ୍ସମ୍ପାଦିକା ସହରଜୀବ ଦରଶାଦତ୍ତ କୃତ୍ସମ୍ପାଦିକା
ବୁନ୍ଧାନ୍ତରରେ ମୁଣ୍ଡିବ ଓ ପ୍ରାଚିର ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବ୍ରଦ ପତ୍ରିକା ।

ତାଙ୍କ ଦେଖିଲା

ଗାଁଜାମନ୍ଦିର ପ୍ରସ୍ତରି

ଏ ପୁଷ୍ପରଣୀର ଅବସ୍ଥା ଅଜଗ୍ନି କମୀମ ହେବ
ମନ ହୋଇଥାଏ । ଲଜ୍ଜାପତ୍ରରେ ବଦ୍ଧାଣ୍ଡି
ରେ ଚିଠ୍ଠୀତଥ ଦଳ ମାଉସାର ଏହାକୁ
କହ ବଦ୍ଧାରର ଅଯୋଗ କରାଯାଇ ।
ଏହି ପୁଷ୍ପରେ ଟାଙ୍କ କେଳଇ କବନ୍ଦମାନେ
ତେବେନ ପରିମଳ କରି କଜାଣ୍ଡି ଦଳ ସବୁ
ଦେଇଥାଇଲୁ ଦୋଳ ଏହାର ଉପରଭାଗ
ଶାର ଦେଖାଯାଏ କୁଣ୍ଡ କଳମଧ୍ୟରେ ତିକ୍ଟୁ-
ବିଳ ଭାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଯେ ସେଥିରେ
ବନ କରିବା କଣ୍ଠର ଅଞ୍ଚଳ ପୁରୁଷ ଏ
କଂଠ ହେଇଥାଏ ଓ ଏଥର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ମ ପରିବାର କର ପୂର୍ବନ ଓ କଲେ ନିଃ
ରଥାଏ । ଏମନ୍ତ ବ ଅଜ ବାନ ସେଥିରେ
କରିବା କାହିଁ ଥିଲା ଅଗ୍ରମ ଯେଥିରେ
କାର ନ ହୁଅର ତେବେ ଏ ଘୋରାଣ୍ଡି
କାଳ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବର ଅବହାରୁ ପଣ୍ଡି
ତ । ଯେହେତୁ ଏ ପୁଷ୍ପରଣୀ ନିରାକାର ମଧ୍ୟ-
ରେ ଛିକଣ୍ଡବୁଦ୍ଧି ଅଞ୍ଚଳ ଏଥରେ ବେଳଳ
ପ୍ରକାଶ ଉପକାର ହୁଅର ଏମନ୍ତ ନୁହେ
ଲଗାନାମ ନ୍ୟାକାର ନମିତ ପରଦନ ବିଷ-
ମିଳ କଳ ଏଠାର ପୁରତତ୍ତ୍ଵର ଏଗଳାର
ପାଶା ପୁଷ୍ପରଣୀର ଅବସ୍ଥା ଏତେ ମହି
ରାଜର ଦିନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ । ଶାୟିକ
କ ଏ ନିରାକାର ମାର୍ଜନ୍ତେ ଥିଲା
ମନ୍ୟ ଦେଇବ ଥିଲାକି ବ୍ୟକ୍ତିକ-

ଠାର ପୁସ୍ତକ ଲାଇସେନ୍ସ କର ନେଇ
ଥିଲେ ସରକାରର ସେହି ପରିମାଣ ଠଙ୍କା ଦେଇ
୧୦ ବର୍ଷ ହେଲା ଏ ପୁସ୍ତକଣର ହଳ୍ପାର କରି
ଥିଲେ । ଏଥରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏହା ବିହୁକାଳୀ
ଲାଗୁ ଦ୍ୟାଥୀରଣ ଉପକାରଣ ବୋଲି ପରିଚିତ
ହୋଇଥିଲା ଓ ନିଜତି ଯେତେ ଲୋକ ଏହାକୁ
ମୂଳ କାହାର ଅଧିକ ସେମାନେ ଏଥର ଯାଇ
ଦେଇଥିବାକୁ । ଅଭିଏକ ଏହାର ଦିଲ ଉଠାଇ
ଦେଇ ଏହାକୁ ପରିଷାଳ ରଖିବା ମାଛିଝୁକ୍କର
ଆହ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଉଥିଲା । ନିମ୍ନ ଭେଦ ବିଶେଷ-
ରେ ଜେଲର ସ୍ଥାନ୍ତରକଣ୍ଠ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ପରିମାଣରେ
ଏ ପୁସ୍ତକଣର ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖି
ଅଭିଏକ ଅମ୍ବେମାନେ ମାଛିଝୁକ୍କି ଓ ଜେଲର
ବର୍ମାଯକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁମେତ କରିଥିଲା ଯେ ଗୋବି-
ଦାଳ ଠଙ୍କାର ହେଉ ଆଥବା ଜେଲର ବ୍ୟୟରେ
ଦେଉ ଗୋପିନ୍ଧେ କିଛି ବ୍ୟୟ କର ଆଥବା
କପୁଦଳ ବସ୍ତରେ ପୁସ୍ତକଣକୁ ବରଦା ପରିଦୃଢ଼
ରାଜ୍ୟାବାଦ ।

— 90 —

✓ ଉଚ୍ଚଲଗ୍ରାହାର ଭନ୍ଦିତ ପ୍ରକାଶ ବିଧାତି

ହେଉଥିଲା ଏହା ଦେଖି ସମ୍ମୁଦ୍ରର ବିଶ୍ୱାସ
ହୃଦୟର ଯେ ଅଛି— ଉତ୍ତରାଧିକାର ଉଦ୍‌ଦେଶ
ହେବ ଉଥାର ଥମ୍ଭେମାନେ ବୋଧ କରୁ ଯେ
ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକୃତ ଉତ୍ସାହର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ
ନାହିଁ ଓ ଜୀବାର ଉଚ୍ଚିତ ପେଣ୍ଟେ ଏବଂ ମୁହଁ-
ଜର ପ୍ରକଳ୍ପକ ନହିଁଥିଲା ।

କର ପ୍ରତିବନ୍ଦକ ପଦ୍ଧତି
ଏଥୁର ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଦେବା ପୂର୍ବ ଅମ୍ବେମାହେ
କେତେକ ଲୋକର ତୁମ ସଂଗୋଧନ କରିବାର
ଉଚିତ ନିରେଗନ୍ତା କରିଅଛୁ । ପାଠକମାଳଙ୍କ
ପୁରାଣ ଥିବ ଯେ ଏତ ଦିନମୁଖ ମାସରେ କରିବ-
ତାହାମୀ ସଂଖେଜ ଗାଁ ଶତ୍ରୁଗୁଲି ମିଥ
ଏପଦେଶକୁ ଅଛି କଟକ ତରବେଠିଲୁଗରେ
ଗୋଟିଏ ଦକ୍ଷିଣା କରିଥିଲେ । ଅମ୍ବେମାହେ
ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ସବ ବନ୍ଦୁଶା ବବିବାର କ୍ଷମତାରୁ
ପ୍ରକଳ୍ପା କରିଥିଲୁମାତ୍ର ମେ ବିଦେଶୀଥୁବନାହିଁ
ଗୋଟିଏ ଦକ୍ଷିଣା କରିଥିଲେ ବୋଲି ତାହାଙ୍କ
ନନ୍ଦ ନନ୍ଦର ଅଲୋକଗନ୍ତା କର ନ ଥିଲୁ । ଅନ୍ତରୁ
କାଳ ହେଲା ଜାରି ଘାରିଲୁ ଯେ ତାହାଙ୍କ
ନନ୍ଦକୁ ଅନେକ ଲୋକ ତରିକୁ ଜ୍ଞାନ କରି
ସେଥିରୁ ଅନ୍ତରୁମା ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । କୁରମ୍
ଏତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ତୁମ ଦର୍ଶାଇବା
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ।

ବାରୁ ଗୁଜ୍ଜେନ୍ଦ୍ରାର ନିଃସେ କିମ୍ ସମ୍ଭବ
ନେତ୍ର ବଳେ ଯେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଯଥାର୍ଥ ହିତା-
କଚଣୀ ଯେ ଷେବେ ହେ ପରାପ୍ରେ ଦ୍ୱାଳ-
ଭାଷା ଉଠାଇଦେଇ ବର୍ଣ୍ଣଭାଷା ପ୍ରବଳ କରି-
ବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବେ କାରଣ ଭାଷାକ ମରଗେ

ଯେବେ କାଳ ଉତ୍ତଳଗ୍ରାସା ଛଠି ଯାଇ ନାହିଁ
ତେଜେକାଳ ଏଦେଶର ଉଚ୍ଚତା ହେବା ଅସୁନ୍ଦର
ହେ ଅସମୀ ମତର ଯୋଜନାରେ ଏହି ହେତୁ
ଦର୍ଶାଇଲେ ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କମ୍ପିସ୍ଯୁଲ୍ଟନ ଗାଁରାନ୍ଧୀ
ସାରେ ଉତ୍ତଳର ଲେଜ ସଂଖ୍ୟା ଚଞ୍ଚିମାନ
କୋଡ଼ିର ଲକ୍ଷ ଅତ୍ୟକ୍ରମ ବସୁନ୍ଧର ଥାବାକାଳ
ଭାବରେ ନିର୍ମାଣ ଦିଲା କେବଳ ଉପରାଳିଷ
ଲୋକ ଲେଜା ପଢା ତାତିମାର ମୁକ୍ତ ବିନ୍ଦୁ
ଏହିବୁ ଲୋକଙ୍କ ଗୋଡ଼ିର ମୃତ୍ୟୁ ଘର୍ଷା ରଣ୍ଜି-
ଯାରନ୍ତି ? ଅନ୍ତର ହାତର ସୁରାଗ୍ରୀ ଏଠାରେ
ଦେହ ନୂତନପ୍ରତିକାଦ କରି ବୃକ୍ଷବାର୍ଷି
ଦେବାର ଅସୁନ୍ଦର ବରଦେଶ ବହୁ ଦୁର୍ଲଭ ଏ
ଦେଶର ଲୋକମଧ୍ୟରେ ଅସୁନ୍ଦର ବୋଲି ସେଠୀ-
ରେ ଘର୍ଷାର ଏଇମୁହଁ ଭାବର ହୋଇଥାଏ
ଯେବେ ଉତ୍ତଳରେ ବରଗ୍ରାସା ପ୍ରତିଲିପି ହୁଅର
ତେଣେ ଏହି ବରଦେଶର ପୁରୁଷମାନ ଏଠାରେ
ବଳିବ ଓ ଏଠାମୋହେ ଅନାୟାସରେ ଭାବରେ
ମୁହଁବ ଧାଇପାରିବେ । ୧୩୭ ବଦାହରର
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତଳ ବାବୁ କପଳେ ଯେ ବରଦେଶରେ
କିମ୍ବା ତାତିମାରରେ ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ବରପ୍ରତି
ମୁହଁବ ହେବା କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତଳରେ ଅକ୍ଷ୍ୟ ୩୫୫ ଟଙ୍କା
ଅସୁନ୍ଦର ହେବା ଏଥିର ଧର୍ମ ପରମାଣ ଯେ
ଉତ୍ତଳଗ୍ରାସା ବଦାହ ଭାବର ହୋଇ ନ ଥାରେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣ କରିଥିଲୁ ସେ ଗଜେଦ
ବାବୁ ଉହଳକୁ ଅଧି ଏଠାର ଅନେକ ଦିନ
ଅଭୟକ ହୋଇଥିବା କଲୁ ଉପର୍ମୁଖକୁ କାହା
ମାନ ପୂଜି ଦେବୁ ହେଲୁ । କାମୁକରେ କେ
ଅଧିକା ଅତ୍ରଗତ ଦ୍ୱାରା କାମ କାହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ
ଧୂମକ ଅଧିକା ମତ ହ୍ଲାଷନ କରିବାରୁ ହେଲୁ
କଲେ ତାହା ଛିଲ କରିବା ବିନିନ ହୋଇ
ହେଉଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଭାବିତ
କୌଣସି ହେଲୁ କଥା କରିଲେ ଏ କି କାହା
ନ ହୁଲେ ସେ କିନ୍ତୁ ଲୋକସଙ୍ଗେ ଦେବନ
ମୁଖଲବନେ ଅଚ୍ଛା ତେ ଉତ୍ତରଜାପା ପ୍ରଗଳିତ
ଅଧିକା ଦେବର ଉତ୍ତର ବୀମା ମେଧନପର ଫଳିତ
ବୀମା ବ୍ୟକ୍ତମ ପୂର୍ବ ପର୍ମେମରେ ବିଜିଅଜାଗ-
ତାର ପ୍ରମଲଧୂ ପର୍ମେନ୍ଦ୍ର ହେବ ? ଯେବେ
ବିଦ୍ୟା ଜାହାଙ୍କ ଜଣା ନ ହଲ କେବେ ସେ
ଅତ୍ରଗତ ଯୋଜାମାନକୁ ଅଧିକା ଅଭିଜନ
ବୀମା କରି କରି ଅକ୍ଷୟ ରେଖାକୁ । ଯାହାର
ଯେହି ବିଶ୍ଵାସ ଜନ ହାହିଁ ଜାହାର ସେ କଷ୍ଟ-
ଦିଲେ ବୈଶିଷ୍ଟ କଥା କହିବାର ଅନ୍ତର୍ଜାତି ଆସି

ପ୍ରକଳିତ ଥିବା ବୁଝିଗ୍ରେର ଅଧିକର ଦର ପ୍ରକଳିତ ଦେଶର ଲାଗ୍ନ ନୂହିର ଅଭ୍ୟବ ଜଳକରଣ କରିବ ହେବାର ମୁଣ୍ଡି ସମ୍ମାନନ୍ଦ ଅଛି । ଅଭ୍ୟବ ମୁଣ୍ଡକରି ବିଷୟ ଯାହା ଉତ୍ତେଜ କରେ ଜାହା ଅଛି ରୁମାନ୍ତର ଅଛି । ଅମ୍ବିମାନେ ପୁନଃପୁନ କହିଅଛୁ ଯେ ବଜାଦେଶପରି ଗବର୍ଣ୍ଣ-ମେଖିକର ଯେତେଥିନ ହେଲା ମୁଣ୍ଡି ପରିଅଛି ଉଚିତପ୍ରତି ଜାହା ହୋଇ ନାହିଁ ପୁଣରଂ ଉଚିତ ପଢ଼ିବୁ ଏହିକରାଥି ଯେବେ ପ୍ରଥମର ଦୂର ପ୍ରଦେଶପରି ସମାନମୁଣ୍ଡି ଆନ୍ଦ୍ରା ଓ ସେଥିରେ ଉଚିତ ଅକ୍ଷୟା ବିଗ୍ରହ କୁଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା

ବ୍ୟୁଷ ସି କାଳ ଓ ଅବଲାସର ବିବେଳନ,
କରି ସମାଜ ପଳ ଧାରକାର ଆଶା କଲେ ତାହ
କିମ୍ବପେ ପୁଣି ହେବ ? ଦୂର୍ଲଷ ପଲ୍ଲେବିନ୍ଦୁ
ଏବିଟିମେଘାକର ଏ ଦେଶପରି କାଶପାତ୍ର
ହେଲାଗୁ ଯେତ୍ଥି ଏହାର ଉଦ୍ଦିତ ଦେଖାଯାଏ
ଯବେ ଦଶବର୍ଷ ପୁଣ୍ଡରେ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର
ଯନ୍ତ୍ରାନ ହୋଇଥାଏନା ତେବେ ଗଜେନ୍ଦ୍ରକାର
ମଜ ହୃଦୟର୍ଥ ଯୁକ୍ତିର ଅଛବ ଦେଖି ବ୍ୟୁଷ
ଅନ୍ତେ । ଅଜାନ ଅମ୍ବେଲାନେ କହିଅଛୁ
ଯ ଗଜେନ୍ଦ୍ରକାରୁଙ୍କ ମର ଅଭିନ୍ତ କ୍ରମ୍ମରକ
ଯେଉଁମାନେ ଧେଖୁଥ ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ-
ଦେଖି ଦେମାନେ କରାର ରୁହୁତାରେ ପୁଣ୍ଡର
ବଳ ଅପରା ହୃଦ ପଦବୁ ଲେଣ ଦେଉଅ-
ବୁ

‘କେବେ ବରତିବାଟା ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରତି କି କଥାବଳୀ
ଅଛି ?’ ଅମୃତନାଳୀ ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଯେ
ବତମାନ ଚିତ୍ରଲଭ୍ରାତା ‘ତର ଧେଣୁଁସ୍ତା ବାରୁଦ
ବାଡ଼’ ପ୍ରାୟ ଉପରୁ ଷରିରରେ ଦେଉଥାଇଲା ।
ଏହାର ରକ୍ଷବ ଠର ଗବର୍ଟମେଣ୍ଟ ହିସ୍ଟ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଭାଗ ଦେଖିଲା ଗବର୍ଟମେଣ୍ଟ ହିସ୍ଟ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ମଧ୍ୟଦେଶର ଗବର୍ଟମେଣ୍ଟ ହିସ୍ଟ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଭାଗ ମାତ୍ର କି ଗବର୍ଟମେଣ୍ଟ ହିସ୍ଟ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଏହାର ସାରା ପମାନ ମୁଖେ ଗଠନ ହେଉ
ଯାଇ । ଏହା ସାହରର ଏହା ପ୍ରଥା ପରିଚିତ
ଏବଂ ଏହି ଏହା ପ୍ରକାର ଧୃଷ୍ଟିକ ପଠିଲ ହୁଅଥିଲା
କେବେ ତିଥିମ ଘର ଅବା ମନ ଜାଣିବାର
ନୟାୟ ଜାହାଁ ପୁରୁଷଙ୍କ ବରତିବାଟା ହୁଇ ଏହା
କୁଣ୍ଡଳ ହୋଇ ତପ୍ରକାଶ ଗୋଲିଅଳ୍ପ ହେଉ
ଏହାର ଗର୍ଜି ବରିବାକୁ ଜାହାଁ ଦେଖ ଅବହୁ

ଅର ମୋରନାୟ ଓ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ମତରେ
ଶାସ୍ତ୍ର ଏହାର ପ୍ରଦାର ବରିବାର ଉଚ୍ଚତା ।

୪ ପତ୍ରାକ ଥର୍ମ ହୋଇଯିବା ଭୟରେ
ଅନ୍ଦେମାନେ ଅବ୍ୟ ଏହିଠାରେ ଥାନ୍ତି ହେଲୁ
ଅକ୍ଷୁ ଯାହା ବିକୁଳିଙ୍ଗ ଅଛି ଅଗ୍ନିମୀ ସପ୍ରାହରେ
ପ୍ରଭାତ କରିବୁଛି ।

— 8 —

ମର ମନ୍ଦିରାର ଅସୁନ୍ଦରୀଯ ଲେଖନାରେ
ଗୋଡ଼ିଏ ଭାର ଧନାର ମୁକ୍ତ ପାଇଲେ ଭାର-

ମନ୍ଦୁଷ୍ଟଳ ସ୍ଵରାଜ-

ଲୋକମାନେ ୩୮

୧୦ ପଞ୍ଜିକା ଛବଣାବର୍ଷ ଅପଟ୍ଟେ

ମାତ୍ର କୁଳନ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର
ଅମୃତାଜଳ ପୂଜା ଦୃଶ୍ୟ
ଦୂରାସିକ ୬୯ । କଥା ଲେଖାଥାର ଅଧିକକ
ବଜାବଜ୍ଞାକ ଶାକୁଷ୍ଠ ସେ ଗୋଟିଏ ହିଂଶର
ମୁକଳା ହୋଇଥିଲୁ ଜାହା ଅମୃତାଜଳର
ପୁରୁଷବ୍ରତ ଭାବୀ ନ ସ୍ଵର୍ଗ । ସୁରଗଂ ମୁକଳ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପେଥର କୌରାମୀ ଭାଗ ଲାଗୁ ନ
ଯଦାର ବୈଷ୍ଣାନେ ଘବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାର
ମୁକଳପାତ୍ର ରାଜରାର୍ ଅଛ ବନ୍ଧୁ ଦୃଥକ୍ତ ।
ଶାସ୍ତ୍ର ଚେତ୍ରରଥାହେବ ଅଗମିବର୍ଷର ଅଧ୍ୟ
ବ୍ୟୟର ବର୍ତ୍ତନାଦଳା ପାଠକରୁ ଅମୃତାଜଳକୁ
ଏ ଉଦେଶ୍ୟ ଉତ୍ତାର ବରିଆକୁନ୍ତୁ କରୁ ଶାକୁନି
ଦୂରୁ କରି ନାହାନ୍ତୁ କର । ଉତ୍ତିକର୍ମପୋଷେ
ଅଧିକ ହେବ ଏଥର ସଂଶୋଧ କଲେ ବର୍ତ୍ତନା
ଦିନାପତ୍ର ।

ଆଜି ମିର୍ବାର୍ଥ ଅର୍ଥରେ ସଜ ୧୮୯୫୦ ମୁହିଦା
ଥିଲା ପାଇଁ ୧୯୨ ଟଙ୍କା ହେବାର ଅନୁମାନ
ଦେଇଥିଲା । ଏ ଅଧ୍ୟ ଲଳିତବନ୍ଦିତାରୁ
ଅଧିକାରୀ ଏକା ଅଧିକ ଅଶ୍ଵ ଓ ଗର ଶାଖ-
ବିରାଜ ଅଧ୍ୟ ପରେ ଚାଲାଇଲେ ମାତ୍ରରେ
୧୦ଟା ଟଙ୍କା କିମି ହେବାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷର
ସୁରକ୍ଷା ଗେତ୍ରର ପ୍ରଥାରୀ ଲଙ୍ଘନ ଏହି ଯେ ଏହା
ସବୁ କବି ହେବାର ଘେରାଯାଏ । ଯେଉଁ-
କର ଅନୁମାନ ଏହା ହେଲେ ଏହବର୍ଷର
ସୁରକ୍ଷା ଯାହା ଅନୁମାନ ହୋଇଥାଏ
ଅର୍ଥରେ ଏହା ଯେଥିରୁ ଅଧିକ କୁଆର ବର୍ଷରେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଲଙ୍ଘନର କରୁ
ନା ମିଳା ହେବାର ଜାତି କାହା
କାହା ଏ ଧାର ହେବାରୁ ଅଛି ଏବଂ

ଜୀବା ନ ହେବ । ମାତ୍ର ବ୍ୟୁତ ଅନୁମାନ ଏହା
କୋଣୀ ହୋଇଥାଏ ଆର୍ଥିତ୍ତ ଚିଲିଗର୍ବ୍ସର୍ବ ବ୍ୟୁତ
ଠାର ପ୍ରାୟ ଏକକୋଣୀ ଜୀବା ହେବ । ଏଥରେ
ଷମ୍ବୁଦ୍ଧବାର ସାଧାରଣ ବ୍ୟୁତ ଧର୍ମ ହୋଇଥାଏ
କେବଳ ରେଲଟିଏ ଓ ଛଳସେବନ ଭାର୍ଯ୍ୟ
କମିଶ ପ୍ରାୟ ଉନିକୋଣୀ ବ୍ୟୁତ ହେବ ଯେ
ଜାହା ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟୁତ ବୋଲି ଗଢ଼ୁବ
ଜର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଏ ଟଙ୍କା ଦିଶଦ୍ୱାର୍ବ ବୃଦ୍ଧତ
ହେବ ।

ଏହିପେ ଅୟ ତେବ୍ୟ ମମାନ କରଦେଇ
ଯରୁ ରାର୍ତ୍ତ ଫେଶଲ୍‌ଗାହେବ ମେମନ୍ତ ବାଧା-
ଦୂର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଜାହା ରଷାକୁର ନ
ପାରିଲେ । ଯେବେ ଲୋକ ଉପରେ ଆଉ
କର ନ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ଜାହାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେବାର ଯଥେଷ୍ଟ କାଣ୍ଡ ଦୁଆନ୍ତା କିନ୍ତୁ ଫେଶଲ୍
ଗାହେବ କୃଧାରେ ଇନ୍ଦ୍ରବନ୍ ଚାକୁ ବିଷାଳମାର
ପ୍ରସାଦ ଦର ହଦ୍ୟାଧାରଙ୍କୁ ହତାଗ ନରି
ଅଛନ୍ତି ଦଗନ ଉତ୍ତରପ୍ରଦୀପାହେବ ଏମନ୍ତ ଶୁଣ
କଣିବେ ଇନ୍ଦ୍ରବନ୍ ଚାକୁର ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲେ
ଯେ ଜାହା ଅମୂଳାନକୁ ଆଉ ପରିଚାର ନ
କଲା । ଯେବେ ସାମାଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚାକୁସ ପ୍ରହାର
ପଥ ପ୍ରଥା ସେ ସମୟର ନ ହୋଇ ଥାନ୍ତା ତେବେ
ଜାହାକର ପୁଲାରିଷିକୁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅୟ
କ୍ଷୟ ସମ୍ବଲ କରିବାକୁ କଜ କଠିନ ଜାନ
କରନ୍ତି । ଏବେ ଅର କଣ୍ଠ କ୍ଲୋ ନାହିଁ ।
ଯେତେବେଳେ ଅୟାର ବ୍ୟାପ ବିଲିପତିବ
ତେବେଳେ ଚାକୁସ ବନ୍ଦି କଲେ ସବୁ ଠିକ
ହେଲା । ମାବିଶାହେବ ସାର୍ଵିଦ୍ଧିକଟ ଚାକୁସ ବିଷାଳ
ଅୟ ବ୍ୟାପ ସମ୍ବଲ କରିଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦେଖିବେ ନ ଚଲିଲିବେବି କମିଶାର କୁଣ୍ଡାଳ
କାଶକର ପୁରୁଷାହିତାର ଚାକୁସ ପ୍ରହାର
ହେଲା । ପ୍ରସାଦ ଇନ୍ଦ୍ରବନ୍ ଚାକୁସରେ କାହାର
ରକ୍ଷା ନାହିଁ ସମସ୍ତପଦାର ଅୟ ଉପରେ ଏହା
ଗ୍ରହଣ ଦେବ ଓ ରହିଥିବାରେ ମେନ କାହିଁ କ୍ଲୋପ
ହେବ ନାହିଁ ଏ ଚକ୍ରାକୁ ପୁରୁଷଙ୍କା ତେବେତଙ୍କା
ବନ୍ଦି କରିବାର ଅଛ ସହକ । ଗବର୍ଣ୍ମେମେଶ୍ଵର
ନମେ ଅମୂଳାନକ ଉପରେ ନାହିଁ ସହାଇ
ଅୟାକନ୍ତି ନିର୍ମିତ ସମୟରେ ଚାକୁସ ଦେଇ
ଥୁଲେ ପୁର ଲଭ୍ୟକ ସମୟରେ ମଜକର ଅୟକ
ଏ ଚକ୍ର ଜୟକ କରିବାକୁ ଆଉ କ୍ଲୋପ ନ
ହେବ ଅମୂଳାନକ କାହିଁ ଯେ କାହା ଥରେ
ମନ୍ଦିରମାଧ୍ୟର ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ପାଇଲେ ଆଉ ପୁର
ବନ୍ଦି କରିଲୁ ନାହିଁ ସେହିପଥ ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ଵର

ଇନ୍ଦ୍ରକମ୍ ଟାକ୍‌ପର ସ୍ଥାନ ଧାଇଥିଲୁଗୁ ଅଛି
ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣା କରିବାର ତେବେ କହିବାର କବିତା?

—○着○—

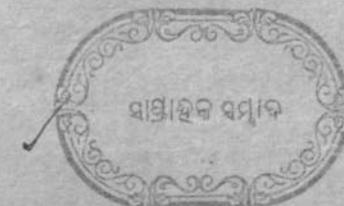
ଭାରତନାର୍ଥ ପ୍ରକଳିତ ଚକ୍ର
ଓ ମାପର ପଣି ।

ପ୍ରାତିକମାଳକୁ ଜଣାଥୁବ ସେ ଉପରକୁଣ୍ଡିତ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ସୁନ୍ଦର ଯୁଧକ ଉଦେଶ୍ୱରେ
ଦେଖେବର୍ଷ ହେଲା ଗର୍ବମେଘ ଏକ କମିଳୀ
ନିଯନ୍ତ୍ର ବର୍ଥିଲେ । ତାକୁ କମିଳୀ ଅଧିଶା
ଉପୋର୍ କେଇବେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାଗର୍ବମେଘ ଜାହାକୁ
ଆପଣା ଅତ୍ୱାୟ ସହିତ ବିଲାଜର ସେନ୍ଟିଂ-
ଶାକର ବନ୍ଦ କାହାଣ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି
ସେଠାର ଯେତୁ ଅଞ୍ଚଳ ଅର୍ଥିବ ସେବ୍ୟ କର୍ମ
ଦର୍ଶିବ ।

କମେଶୀଙ୍କ ମତର ସଂଖେପ ଏହି ଯେ
ସର୍ବମାନେ ବଲୁଭର୍ତ୍ତ ପ୍ରତିଳିପି ଦେଇନ ଓ
ମାଧ୍ୟମବିତ ଏଠାରେ ପ୍ରଗତ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହୀ ।
ଓଜନମହାଶ୍ଵରେ ଦୂରପ୍ରାଚୀନ୍ତରେ ଏକବେଳେ ଓ
ଧର୍ମବେଶରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ଓ ହେଁ୦୦ରେ
ପୁରୁଷଙ୍କ ବିମ୍ବ । ବସନ୍ତ ଓଜନର ନିୟମ
ପ୍ରାପନର ଅନୁଗ୍ରେଧ କରନ୍ତୁ ହେ ଲମ୍ବ ମାଧ୍ୟମ-
ବାଗେ ଘର, ହସ୍ତ ଓ ଘୃତ ରହି ଏବର୍ବାର୍ତ୍ତ ଓ
ତୁମ୍ଭ ମୁଖବାହାର ଏକର ବ୍ୟବହାର ବରିବାକୁ
ହସଦେଶ ଚିଅନ୍ତୁ ମାସ ଗନ୍ଧିମେଘା ।
ଏମତରେ କିମ୍ବା କି ହୋଇ ଶୁଣିବାଛବିଜ୍ଞାନ
ପାଦୁଷରେ ପମ୍ବଦୟ ଭାରତବର୍ଷରେ କି ପା-
ତ୍ର ଓ ଜେନର ମେର ଓ ତତନୁଷାର ମହିନ
ପ୍ରାଚୀକ ଉତ୍ସାହି ଥାର୍ଯ୍ୟ ବରିବାର ମତ ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି ମାଧ୍ୟମ ବିଷୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଵର୍ଗର ରହିବ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥା ଉଲିଲ ଉତ୍ତାର ସେଥିରେ ବିଧାନ
ହବ ଅମ୍ବେମାନେ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତ ଯେ ଉତ୍ସାହ
ଆ ତଳାଇବାର କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତୋତନ ନାହିଁ
ଏ ପର୍ବତୀନାକେ ଏକା ଓଜନର ହେତୁ ବ୍ୟବ-

ର ହେବା ଅତିଦିନକ ବର୍ଷମୀଳା ନା ହା
ନରେ ନା ନା ପ୍ରକାର ଓଜନର ସେଇ
ବାଟୁ ବାଣିଜ୍ୟର ଅନୁବଧା ଥିବାର ଭଣା-
ଏ ଓଜନାପେକ୍ଷା ଅମୂଳଙ୍କ ବିଦେଶରେ
ପର ହଥା ହିଁ କରିବା ଅର୍ଥକ ପ୍ରୟୋଜନପୂ
ରିଯୁଷାନର ଅବସ୍ଥା ଯେ ହେଉ ଏକ କିନ୍ତୁ
କାର ଲାଦୁ ପ୍ରକାର ଲାଦୁ ଘରମାଣର
କାହାର କାହାର କାହାର ଏକାନ୍ତର ଦର

ପ୍ରତି ଅନ୍ୟମୂଳର ଦରକାର ହୁଲକା କଣିକା
କଟିନ ଓ ଭୁମିମାଧର ପଦକା ‘ପୃଥବୀ’ ଥିବାର
ମଧ୍ୟ ଏହିରୁଷ କଣ୍ଠ ସୁଅର ଏସମ୍ବୁ ଶୋଇ-
ଯୋଗ ଗ୍ରୂପ ରହିଛ କରିବା ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟଙ୍କର
କର୍ତ୍ତରବ୍ୟ ଅନ୍ତରୁ ।

ଶାନ୍ତିକାଳ ସମ୍ପଦ

ଗର୍ଜବଳ ମନ୍ତ୍ରାପଳା ଏଇ ପୋଡ଼ି ମନ୍ଦିରମା
କଟୁଣ୍ଡି ହୋଇ ନାଶଧୂଣ ସୁକୁଣି ଓ ଭାବାରୁ
ସବିମାନେ ମୁକ୍ତ ଘାଇଲେ । ଏମବଦ୍ଧମା ବହୁ
ମାର୍ଗବର ଥାଇ ଓ ଭାବାର ଫଳ ଜାଣିବାରୁ
ବହୁତ ମୋକ୍ଷ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଜଳମା
ହୃଦୟ ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ଆଜି ବହୁତ ଜ୍ଞାନୁ
ଆର୍ମନ୍ତୁ ସାହେବଙ୍କ ବିଜୟର ପ୍ରଗାଂଧୀ କଲେ
ଓ ପ୍ରଲୟ ସେ ଚରିମାସ ପରିଗ୍ରମ କରି ପଣ୍ଡମନ
ଦେଇଲେ ସେଥିରେ କାହାରି ଦୟା ନ ହେଲା ।
କଥା ଅଛି ସେ ଲେମକୁ ବହୁତ ଚିମୁତିଲେ
ପିତା ଲାଗରା ।

ଗତ ବୃଦ୍ଧବାରଟାର କଠକ ହାଇସ୍‌କ୍ଲେମ୍
ଆଜିର ଶିକ୍ଷାବାକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଲା । ସେ ଦିନ
ଦିଶକଣ ଛୁଟ କାମ ଲେଖାଇଥିବାକୁ ଦେଇ
ଏହାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ି ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା ହୁଏ

ଅମୃମାନଙ୍କର କମିଶ୍ଵର ଗ୍ରାମକୁ ସବହୁଥା
ବାହେବ ଛ ମାସର ଛୁଟି ଦେଇ ବିଲଜକୁ ଯିବାର
ପୁର ବରାଥିବାକୁ । ତାହାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସମ-
ୟରେ ଗ୍ରାମକୁ ମନୋବ ସାହେବ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବ
ବାହାର ଦରବେ । ବିଲଜମାସ ତା ୨୫ ରଖିରେ
ମନୋବିଷାହେବଙ୍କୁ ଗ୍ରାମ ଦେଇ ଆଗମିନିମୀ
ତା ୩୦ ରଖିରେ କଲାକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରସାନ କରିବାର
ପ୍ରାୟାବ । ଅମୃମାନେ ଭବଧା ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ
ଦେଶ ଦର୍ଶନ କର କୁମଳରେ ପ୍ରଭାଗମନ
କର ।

ଗତ ମଞ୍ଜଳବାର ପଲାଟନରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି
ଦୁଃଖ ପରିହଦ୍ୟାକୁ ଆହୁଜ ହେବାର ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ବିବାହ ।

ମନଦୟା ବଜାରରେ ଏହି ସ୍ଥା ଗ୍ରାହିତ
ହଜା କନ୍ଦଳରାଷ୍ଟ୍ର ଯେ ପେଟର ଗାହାର
କ୍ଷୁଣ୍ଡର ପୃଷ୍ଠରେ ବନ୍ଧୁମାନେ ଶିଖିମାନ ରହି
ଛନ୍ତି ଓ କହେଦ୍ୱାର ରହି ଯାଏଇଁ । ମୁଖ୍ୟମ୍ଭାବରେ
ଏହାକୁ ଫାରମ୍ବ ଲାଭିବା ଅବଲି ।

କଟ୍ଟବର, କଲେବୁର ସାହେବ ଯୋଗଣ ଦେଇଥିବାରୁ ଯେ ପୁରୋ ଯେତ୍ରଷ କଲକାର ଅତିଥିବା ପ୍ରବ୍ୟାନ ତାଳଦିଶ୍ତାରୁ କଟ୍ଟବରୁ ଅଶ୍ଵରେ ରାତା ଅର କରିବେ ନାହିଁ । ଯାହାର କଲକାର ପ୍ରବ୍ୟା ଅଧିକ ମେ ଅପଣା ଲୋକ ଜାଳଦିଶ୍ତାକୁ ପଠାଇ ଯେ ଠାରେ ଥିବା ସରକାରୀ ମେହାରୀ ଦ୍ୱାରା ଦୂରି ଥାଇବାର ଓ ମାନ ଉତ୍ତରକାର କି ରତ୍ନବାର ସରକାରୀ ସମୁଦ୍ରାୟ ଜର୍ଜ ଅଗ୍ରେ ଦେବାକୁ ହେବେ କେବଳ ସଗତ କି ମେଡ଼ିଆର ପ୍ରସ୍ତୁତନ ହେଲେ ସରକାରୀ ଲୋକ ଦେଖିବେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଆମାର ଅପ୍ରେର ମାନ୍ ଜା ୧୯ ରିକରେ ଅଶ୍ଵରେ ତ ଦିପାତିମାନଙ୍କ ପାଶୁଦ୍ଵିତୀ ପରିଷାଳା ହେବ ।

ଡେଲିନ୍ୟୁପର୍ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ପଞ୍ଚାବ ପଦାରନ ପିଲିହର ଦୂରତଣ ସିଂହାଶ ପରିଷର ଅତିକାରୀ ୨୦୧୯ ୩୦ ଲା ଲୁଟ୍ କର ଦେଇଥିବାକୁ ଯାକାରନ ଦ୍ୱାରା ଦେଇଥିବାକୁ ଅଛନ୍ତି । ଏ ତଥବର ମେହଦିପର୍ବତୀ ଭକ୍ତ ସିଂହାଶରେ ଯାତ୍ରୀର ହୋଇଥିବାକୁ ଅଛନ୍ତି । ଏ ତଥବର ମେହଦିପର୍ବତୀ ଭକ୍ତ ସିଂହାଶରେ ଯାତ୍ରୀର ହୋଇଥିବାକୁ ଅଛନ୍ତି । ଏ ତଥବର ମେହଦିପର୍ବତୀ ଭକ୍ତ ସିଂହାଶରେ ଯାତ୍ରୀର ହୋଇଥିବାକୁ ଅଛନ୍ତି । ଏ ତଥବର ମେହଦିପର୍ବତୀ ଭକ୍ତ ସିଂହାଶରେ ଯାତ୍ରୀର ହୋଇଥିବାକୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଉଚ୍ଚ ପଥରେ ପାଇଁଲୁ ଯେ ସରକାର ଉକାଳକ କ୍ରିକେଟ୍ କୁଣି କାରଣ ଅଛନ୍ତି ରିମ୍ୟୁନିପର୍ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାରୁ କଲାଇର ହେବେଥିଥାଳ ଥାଣୀ କାରଣ ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରେରତ ହୋଇଥାଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରାଚୀନ ହେଲେ ହୋଇଥାଏ ପ୍ରଥାନ ଉକାଳ ୨୦୦୦ ଲା ଓ ଦିଲ୍ଲୀ ଉକାଳ ୨୦୦ ଲା ମାତ୍ର କେବଳ ଥାଇବେ ଓ ମଧ୍ୟର ଅବାଳତର ଉକାଳମାନର ଏହିକମରେ ବୁଝି ଯାଇବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମ୍ବୋହାନେ ଦସାଧ ଦର୍ଶନ ଏମାନେ ୨୫ ଲା ଲୋକାର୍ବ କେବଳ ସାଇଧାରବେ ।

ପୂର୍ବଦେଶୀମର, ଦିପାତା କଲେବୁର ଅର୍ଥ ମାନ୍ଦେବ ଦିନୀ କେବଳମେ ଏକବୁଦ୍ଧି ତୁମୀ ଯାଇଥିବାକୁ ।

ଦୂରଦେଶୀମର, ଦିପାତା କଲେବୁର ଅର୍ଥ ମାନ୍ଦେବ ଦିନୀ କେବଳମେ ଏକବୁଦ୍ଧି ତୁମୀ ଯାଇଥିବାକୁ ।

ଅମ୍ବୋହାନେ ଡେଲିନ୍ୟୁପର୍ରେ ପଢି ଆଶ୍ଵର୍ ହେଲୁ ଯେ କଲାଇର ହେବେଥିଥାଳ ଯାଇଥାଏ ।

ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟକୁ ଲେଖିଥିବାକୁ ଯେ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ବିନିତ ସାମାଜିକ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ କାହା ଜାହାରର ମନୋମତ ହୋଇଥାଏ । ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତର ଫଳ କି ହେଲେ କାହିଁବାକୁ ରହି କରିଥିବାକୁ ।

ଗତ ସପ୍ତାହର ବକ୍ତାର ସାହାର ବୃତ୍ତନ୍ତର କଶାଗଲ ଯେ କଲକାରର ଥାନଲୁଗାର ମୂଳ ଦୂରିଥାର ଭାଗା ହୋଇଥାଏ ଓ ଅନୁର୍ବଦୀ ଭାଗା ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଓବକ ସାହେବ ଚଲିତମାସରେ ବର୍ଷା ହେବାର ଦିନ ଗାନ୍ଧା କରି ପ୍ରବାସ କରିଥିବାକୁ ଏ ଗାନ୍ଧାନୁସାରେ କଟ୍ଟବରେ ଚଲିତମାସ ତାଙ୍କ ରିଗରେ ଅଳ୍ପ କୁଣ୍ଡି ଓ ତା ୨୫, ୨୭, ୨୯ ରିଗରେ ବିପୁର ଘରଦାତ ଓ କଲୁଲି ମହିଜ ବୁଝି ତା * ରିଗର ମାନ୍ଦେବ ଠିକ୍ ହୋଇଥାଏ କାରଣ ସେହିନଠାର କଟ୍ଟବରେ କେବେଳ ଦିନ ବୁଝି ହେଲେ ଏ ସାହେବ ଆହୁରିଗାନ୍ଧା କରି ଥିବାକୁ ଯେ କଟ୍ଟବର କାତା ବିନଦେଶର ଅନନ୍ୟ କୁଣ୍ଡରେ ଏ ମାନ୍ଦେବ ଶେଷ ବିଷୟରେ କେବେଳ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ଦିଲିନ୍ୟୁପର୍ ନିଜାମ ଅକ୍ଷୁନ୍ନାର ପାତ୍ରର ରହ ଗଜମାସ ତା ୨୭ ରାତିଗରେ ପ୍ରାଣଭାବ କଲେ । ଜାହାକର ଦିଲିନ୍ୟୁପର୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଭିନ୍ଦନ କୁଣ୍ଡର ଅଭିନ୍ଦନ ଏବଂ କାରଣ କରିବେ । ସରବାନର ଜଳ ମାନକର ମହାପିତା ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ହେବାର ବିଧା ଅର୍ଥ, ଏବେ ଜାହାକର ଯେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ଶୁଣ୍ଟ କଟ୍ଟବର ମରାନାର ଜଳକାହାର ଦୂରି ହେବେଥାଏ ।

କାନ୍ଦୁର ଅନିର ସେବାକରନ୍ତ ଅମ୍ବୋହାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ କଟ୍ଟବର ଥାକ୍ଷାର କରିବା କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଅବିଥିବାକୁ । ଅମ୍ବୋହାନଙ୍କ ସାଥାର ହେବାର ଦିନ ପୂର୍ବ ଅନେକ ଅନ୍ଦୋହନ ହେବାକରି । ଅନିର ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ କେବି ହେବାପାଇଁ ଏକବର ଭୁବନ ଯୋଡ଼ା ଅନିରବାର ମୁଖ୍ୟାବ୍ୟାପ ।

କଟ୍ଟବରିକାଳକ ଲୋହାର ଗତ ଯେ ନିଜି କାହାଦରେ ସଂକଳନ କରିବାକୁ ହୋଇ ଜାହାର ଯାଥୀ ପ୍ରଭୁ ଅନେକ ଲୋହାକୁ କାହା ନାହିଁ ବରମାରର ଲୋହା କହିବାକୁ ଯେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମାନ୍ଦେବରେ ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଯେ କରି କିଏ ଏକ

ସମୀକ୍ଷାକୁ ବୁହାଦିବର ଉପରେ ପଢ଼ିବାକୁ ନ ଦେଇ ଅପଣାର ପରିବହନ କରିବାକୁ ଏ ଅଗ୍ରେ ଦୂରିରୁ କରିବାକୁ । ବୁହାଦିବନ କାରିଗରୀ ବାର୍ଷିକ ଏବଂ ଭୂମି ଦେଇବାକୁ ନାହିଁ । ଅଧିକାରୀଙ୍କ ହେବେ ଭୂମି ଦେଇବାକୁ ନାହିଁ । ଏବେ କୌଣସି ଦୂରିଟେବାର ମେଦ୍ୟାଦ୍ୱାରା ଦେଇବାକୁ ନାହିଁ । ମେଦ୍ୟା କାରିଗରୀ ବିଷୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହୋଇଯାଏ; କିମ୍ବା ଅଳ୍ପ ବୁଝି ପାଇ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ପାଇବି ମହାନଗରର ଆବାଦୀ ଅବସାଧ ଏବଂ ନାମକ କେବାକୁ ଦେଇ ନିଷ୍ଠାର ବାରିଥାଏ ଏବଂ କୁଣ୍ଡର ବୁଝି ପରିପାଦନ କରିବାକୁ ନାହିଁ ।

ଯେହିଦ ଲୁହନକବି ଅନିରୀ ବାହାଦୁର କେବଳ ପଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଦେଇପରିବାର ପାଇ ଦିଦ୍ୟାକାଳ ସଂକୁଶିତ କରିଥିବାକୁ । ଏବେ ଦିଦ୍ୟାକାଳରେ ସାହଜ୍ୟ, ନୟାଧୀ, ପାର୍ଶ୍ଵଗୁଡ଼ିକ କାଳଗୁଡ଼ିକ, ଗୋପଗୁଡ଼ିକ, ରାତରାଧ ଦେଶରେ, ସେତେବେ, ଦିମ୍ବାମିର, ଯାର, ଦିଲ୍ଲୀ ରାତାମାନ, ପାର୍ଶ୍ଵକାଳକାଳ, ମନୋଦିନ, ମନୋଦିନ, ପାର୍ଶ୍ଵକାଳ ଏବଂ ଦୂରି ଭର୍ତ୍ତାପରେ ଗିରିଜ ହେବା ଏବଂ କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ଅନେକର ମାନକ ଅନ୍ଦବାତୀ ହୋଇ ବିଜ୍ଞାନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତିକ ସକଳ ଲୁହନକବିର ଭୂମିକାରେ ଅନୁବାଦ କରିଥିବାକୁ ।

ମଲ୍ଲୀପ୍ରାପ୍ତି

କାନ୍ଦୁ । କା । ମଧ୍ୟାମାନ । କାନ୍ଦୁ । ୫୭
କାନ୍ଦୁ ମାନଥିଲ ଯୋଗ କଟ୍ଟବର । , ୫୮

କଟ୍ଟବର । ଏହି ଉତ୍ତରପିବା ସହର କଟ୍ଟବର ବାହାଦୁର କାରିଗରୀ କରିବାକୁ ଯେତ୍ରଷ ମହାନଦୀରେ ମୁହଁଲ ଓ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲେ ।

କୁଳ ପାତ୍ରି

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୧୯୬
ପ୍ରମ୍ରାଣ

ଶାହ ଜଗନ୍ନାଥ ପଞ୍ଚମୀମେହିହା । ମୁଖ ରେଖିବିଏନ୍ ପନ୍ଥପଟ୍ଟମାଳିଗନ୍ଧିବାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକ ୫
ନମ୍ବର ପାଇଁ ଜୀବମାୟିଳ ୫

ଭାବିତା

✓ ଏ ପଦିକା ଗଜପ୍ରାହରେ ଉତ୍ତଳପିତା
ଓ ଉତ୍ତଳପର୍ବତ ଉପନ୍ଥକ କର ଆମହତ୍ୱ
ପଞ୍ଜରେ ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲୁଛି ଯେଉଁର
କୁଳପାତ୍ର ବସ୍ତୁରେ ମେ ଅପଣାରୁ ଥିଲେ
ନେତ୍ରର ହୋଇଥିଲୁଛି । ସେ ଅମୃତରୁଷ୍ୟ
ବହୁଧେ ଦେଇଥିଲୁଛି ଯେ “ ଏ ଯଦିକା
(କୁଳପାତ୍ରିକା) କେବଳ କୁତ୍ର ଓ ସର୍ବଜୀ
ମନ୍ଦିରାମ୍ଭାଳ ହ୍ୟାତ ଜୀବ ହେବାର କେବଳ
କାଳମନ୍ଦିର କିନ୍ତୁ ଅବସର କରିଥିଲା
ମାତ୍ର ଯେତେପରି ଗ୍ରାମ ଓ ଅଶ୍ଵଗ୍ରୀୟ ଉତ୍ତଳପିତା
ପାଠବର୍ଗମାନଙ୍କୁ ଅଦରିଥୀୟ ହେବ ଜାହା
ମେ ଉତ୍ତମଦ୍ୱାପେ ଜାହାକୁ ଅମ୍ବାନାହର ବ୍ୟକ୍ତ
ହେବା ଅମ୍ବାନାତ ” ଏ ଅଭିଜ ନହିଁପରି !

କୁଳପାତ୍ର ନାହିଁ ଅକ୍ଷାରୀ ପନ୍ଥର ଦିନା
କରିବାକୁ କିମ୍ବ ମର୍ମର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏକ ରହିଲେବଢ଼ିଛି
ପରିବାରପୂର୍ବକ ଅପଣାର ଗୋଟିଏ ବାରାନ୍ଦା
ବ୍ୟକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅମ୍ବାନାନେ ଅହ ହୃଦୟ
ହୋଇଥିଲୁଛି ଏ ଯଦିତି ଏହି ଗ୍ରାମ ଓ ବାବା
କୁଳପାତ୍ରାମ୍ଭାଳ ପ୍ରାହ୍ୟ ଜେବେ ଯାପିକା
କୁଳପାତ୍ର ପରିମାଳିକ କଲେ ଯାଇ ବିକାଶିବା
ନ ପାରିବ । ବ୍ୟକ୍ତରେ ଯେବେ ଉତ୍ତଳପାତ୍ରି
“ ହେବାର ନାହିଁ କେହିଁକେବିକା ” ନମିତ
ପାଠପାତ୍ର ଜେବେ ଏହାର ମାନ୍ୟ ଏହିର
ପରିମାଳିକ ପାତ୍ର ହେବ ନାହିଁ । ଏହାର ନମ
“ ନିଦନୋବିତା ” ହେବାରିଲେ ଧରିଦୂ-

ନ୍ଦେ ନାମର ଏହାର ଯଥାର୍ଥ ପରିବ୍ୟ ପାପ
ହୁଅନ୍ତା ।

ସେ ଯାହା ହେଉ ହୁତେଇଣା ଯେ ଅମ୍ବାନାହର
ଉତ୍ତଳପାତ୍ର ଉତ୍ତଳପିତା କରିଥାଏ ଉତ୍ତଳପାତ୍ରି
ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରାଚୀ କଲେ ଏଥରେ ଅମ୍ବାନାକେ
କୁଳପାତ୍ର ହୋଇଥିଲୁଛି ।

— ୦ * ୦ —

✓ ଉତ୍ତଳପାତ୍ର ଉତ୍ତଳପାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ।

ଅମ୍ବାନାକେ ଗଜପ୍ରାହରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରି
ଥିଲୁଛି ଯେ ଉତ୍ତଳପାତ୍ର ଉତ୍ତଳପାତ୍ରି ତିକି
ଗର୍ବମେଣ୍ଟ ହେବାର ଏକାର୍ଥ ମୂରି ନ୍ଦେ
ହେବ ନାହିଁ । ଏହିଥ କହିବାର ଜାହୀର୍ୟ ଏହି
ଯେ ଯେତେକାହାମ୍ବାଳ ଯେତେପରି କାର୍ଯ୍ୟ ପଳି
ହୁଅରିଲୁଛି ହେବ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ସେହିପରି
ହୁଏ ନା କେହି ଅବା ପରିବାଦ ଦରବେ ଯେ
ତିକି ଗର୍ବମେଣ୍ଟ ମେଣ୍ଟ ଏକଥିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ
କୌଣସି ଗୋଟିଏ ମୁମର ଫଳ ସମ୍ପର୍କ ହେବ
କରିବାରୁ ହୁଅନ୍ତା ମାତ୍ର ପ୍ରତିବର୍ଷେ କାର୍ଯ୍ୟ
ହେବିଥିବ ର ସେହିପରି ଗଜାର କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ।
ଏକ ଦେବପ୍ରକାର ନିମ୍ନମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁଥିବାର
କୁଳପାତ୍ରାମ୍ଭାଳ ଏକ ନିମ୍ନମରେ ଏକ କୁଳପାତ୍ର
ନିମ୍ନମ ଉତ୍ତଳପାତ୍ର ଉତ୍ତଳପାତ୍ରି ଅପଣାନାହର
କର୍ମଚାରୀମାନେ ହେବାର ଅନୁଭବର କଲେ
ନିମ୍ନମ ପୁନଃପାଳି ସ୍ଥାପନ ଉତ୍ତଳପାତ୍ର ଉତ୍ତଳପାତ୍ର
କୁଳପାତ୍ରାମ୍ଭାଳ ପାତ୍ର ହେବ ନାହିଁ । ଏହାର ନମ

ମୂଳ୍ୟ ଯାହା କିନ୍ତୁ ବନ ହେବ କାର୍ଯ୍ୟର
ତାହା ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । (ଏତେ ଗର୍ବମେଣ୍ଟ
ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ ଏକଥିରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର
କୌଣସି ଗେହ୍ନା ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲ
କେବଳ ତାରେ ହେବ କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁଥାନ୍ତି ତାହା
ଜାହୀର୍ୟକାର ବିନି ସବୁଠାର ଉତ୍ତଳପାତ୍ରି
ମାନେ ଅପଣାର ନିମ୍ନମରେ କଲୁଥାନ୍ତି ।
ଏମାନଙ୍କ ନିଧିରେ କୌଣସି ପର୍ବତିଙ୍କ ଧ୍ୟାନ
ଏକ ଅନ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟର ସଂଖ୍ୟାରେ ଅନ୍ତର
ସତର ର ଉତ୍ତଳପାତ୍ର ଉତ୍ତଳପାତ୍ରାମ୍ଭାଳ ଯେ
କୌଣସି ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା ତାହା ହେବାର
ସ୍ଥାନା ନାହିଁ । ଯଦିପରି ଏପରି ଆପଣି
ହୁଅର ଯେ ନିରବନ୍ଧିମେଣ୍ଟ ସବକକର୍ମରେ
ଭାବୀ ନିଧିମର ଅନୁବର୍ତ୍ତି ହେବାରୁକୁ ଏହା
ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ହେବ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବେ । ଏଥରେ ଅନେକ ବିଷୟମାନା ହୋଇପାରେ
ଆମ୍ବାନାନେ ଦୋଷ କରି କିମ୍ବାଲେ
ଏକାଶରେ ଚିକା ହେବାର କୁଳପାତ୍ର ହୋଇଥିଲୁ
ହେବିଲେ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହାନକୁ
ଏକ କର୍ମଚାରୀ ଅଥିନ ହେବାର ଦରବେ କିନ୍ତୁ
ଆମ୍ବାନାନେ କିନ୍ତୁ ଯେ ନିଜାନ୍ତରକରେ ତିନି
ହାନକ ଅବହା ଜାହିରାର ଗୋଟିଏ ଉପାଯ୍
ହେବ ତାହା ହେଲେ ଆମ୍ବାନାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ବାଧନ ହେବ । ଶିକ୍ଷାପ୍ରଣାଳୀର ଉତ୍ତଳପାତ୍ର
ଦ୍ୱାରା ଯାହା କିମ୍ବା ଉତ୍ତଳପାତ୍ରର ହେବ ଉତ୍ତଳପାତ୍ର
ପୁନଃକ ଶିକ୍ଷାର ଅବହା ଅତି ଗୋଟିଏ
ଅନ୍ତର ଓ ଏହା ଅବହା ମୋରନ ପଢିବେ ।

ଅତ୍ୟେମନେ ତିନି ଗବର୍ଣ୍�ମେଘର ସାହାଯ୍ୟ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁଛି । କହିବାରେ ଯେଉଁ ନଗିଲ-
ପୁଲ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିବ ତଥାପି ଆଜିରେ
ବିଷୟକୁ ଶିକ୍ଷକର ଅଭିଭ ମୋତନ ଦେବ
ଦେବଳ ଏପଥରେ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଯେ ଜ୍ଞାନ
ଓ ସମ୍ବଲପୁରକୁ ଏହି ପ୍ରାଚିର ଶିକ୍ଷକ ମନୋ-
ନାତ ହୋଇ ଗଲେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷକ
ପାଇବେ ଓ ନଗିଲପୁଲରେ ଆଗହାୟ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ଶିକ୍ଷା ଲକ୍ଷକରିବାକୁ ଅର୍ପିବେ ।
ବିନ୍ଦୁ ପୁରୁଷର ଅଭିଭ ମୋତନ ଭରବାର
କୌଣସି ବ୍ୟାଧି ଘୋର ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦିନକ ବିଦ୍ୟାଲୟ ନିର୍ମିତିରେ ପୁରୁଷଙ୍କ-
ହୋମାରୀ ଧୂମ୍ରବ ଯେ ଗାଉଥିବାରୁ ଏବଂ ଏହି
ପୃଷ୍ଠାମାନ ବଜ୍ରାମୟାଳ ସମୁଦ୍ରରେ ପ୍ରରଳେଖ
ଥିବାର କଣ୍ଠାଯାଏ । ମାତ୍ର କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ

କଳ ୫,୩୪୮ ମେ ମିଥ୍ୟାର୍ଥ ପରୁଷକ ମୁଦ୍ରଣ
ଜାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀର ପୁସ୍ତକର ପ୍ରମାଣ
ହେଉଥିଲା । ମେଘରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର
ଅଧିକାର ନାହିଁ । ସେମାନେ ମୃଦୁ ୦ ଦକ୍ଷଳ
ଶବ୍ଦରେ ଅଛାର ଥିବାର କୌଣସି ନୂତନପୁସ୍ତକ
ଜାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରେରତ ହେଲେ ସେଥିର
ବୀର ଧୀର ଏ ସାହର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୀ
ପଠାଇବାର ଉଚ୍ଚେ ହୃଦର ଅନ୍ତରୁ ବିଶ୍ଵର
ବାହୁଦୀ ଅଧିକାର କରଇ । ଶେଷରେ ମୁସ୍କଳ
ଯଥାର୍ଥ ବର୍ଜନ ହୋଇ ବନ୍ଦରକର୍ତ୍ତା ଅନେକ
ପୁରାରେ ଅପଣା ଅନୁଗତକାଳର ପକ୍ଷପାଇ
ପୁସ୍ତକ କର୍ମ୍ୟ କରଇ ତେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ପୁସ୍ତକ
ଭବନାବାରୀ ସେବାର୍ଥୀ ପୁଗ୍ରଜୀର ଦେବର
ବୋଷଣା ଦେଖା ନ ଯାଏ ଏହି ହେତୁମାନ-
କର ଦେଖାଇଲୁଗୁଣ ଉତ୍ତମପୁସ୍ତକର ଉତ୍ତମ
ପ୍ରାୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗାମୀ ସମ୍ବଲପୁର ବିଦ୍ୟାଲୟ
ମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତକ ପିତା ଗହାମେଣ୍ଡୁ ଅପଣା
କିମ୍ବରେ ମୁଦ୍ରଣ କର ଯୋଗ ଦିଅଛନ୍ତି ।
ଏହିରେ ସମ୍ବଲପୁରର ତେବେଳୀ ବନିଗରର
ଓ ବନ୍ଦରାଳୁର ଉତ୍ତମପୁସ୍ତକର ବନ୍ତ ବସ୍ତୁ
ତେ ଯଜ୍ଞ ଦେଖାଯାଏ । ଏମନ୍ତ ବି ପୁନର୍ବର୍ଣ୍ଣ
ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ପୁସ୍ତକ ଜାରି ତେ ମଧ୍ୟ
ଦେଶରେ ହୋଇଥାଏ ଜାହା ଅଛି ପ୍ରଗଂଘନୀୟ
ଅନ୍ତରୀ । ମଧ୍ୟ ଏହାନରେ ପୁସ୍ତକର ସଙ୍ଗ-
ବଳି କରିବାର ଯେବେଳେ ଯତ୍ନ ଦେଖାଯାଏ ଜାରି-
ହେବୁରେ ହେଲାପାଇସି ଯତ୍ନ ଜାହିଁ ଅଛିବା
ଭାବେ ମଜାହେରାମାହିଁ ।

ଏ ସମସ୍ତ କଥା ଆଲୋଚନାକରି ଅମୂଳାନ-
କର ଏହି ବିଷୟ ହେଉଥିଲି କି ସଦାଚି-
ଲିଖିତକଥାକି ଉଚ୍ଛଳ ଆଠୁପ୍ରତି ଯୋଗାଇବାର
କର ଏକ କମିଶିବୁ ଅର୍ପିତ ହୁଆଇ ଏହାର
ସର୍ବମାନଙ୍କ ମଜ୍ଜାଗତ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୱକ
ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପଠିବ ନ ହୁଏ ଓ ସବ୍ୟପେ ରିକି
ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ପାତ୍ରତତ୍ତ୍ଵରେ ଏ କମିଶିବୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବ ଭାବି ରେଖା ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ତମ ପ୍ରତ୍ୱକ
ପାପି ହେବ । ଏକମିଶି ବିତ୍ତକରନଗରରେ ହୁଏନ
ହେବ ଓ ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କ ଜୀବନକଣ ସମ୍ମାନ ଓ
ବିଦ୍ୟାନିଲୋକ ସେହିର ଅବେଳାକି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି ଏହି ଶିକ୍ଷାବିଦିଗର ଜାତ୍ରାଦର୍ଶା-
ରିକ ଏହି ହାମୀଙ୍କ କଲେକ୍ଟର ବିମା କମିଶିବୁ
କମିଶିର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆୟ ବିଷୟ ପୃତିବାର
କ୍ଷମତା ପାଇବେ ଯେମନ୍ତ କି ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟର
ଅନାଦିଶବ୍ଦ ବିଷୟ ନ ହୁଅର ତାହା ହେଲେ
ମୁଦ୍ରଣତ୍ତ୍ଵରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ସଫରି ନାହିଁ ।
ଏଥରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟର ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ବିଷୟ କ
ହେବ ହୁଳୁବୁଦ୍ଧ ସୋଧାଇବୀରୁ ଯେ ଧନ ଦିଶା
ଯାଉଥିଲି ବିଭିନ୍ନକମତି ସେହିରେ ଅଧିକ
ବିଷୟ କରିବାର ଅନାଦିଶବ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଠାରେ
ଅଧେଁ, ପ୍ରତିତ କୃତ ହେଉଥିଲି, ଅତିରକ
ସେହିର ଭୂଷ୍ୟତା ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ବଲପୁରୁଷରେ
ଯାହା ବିଷୟ ହେଉଥିଲି ଯେ ଟଙ୍କା ଏ କମିଶିବୁ
ଦେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅରଣ୍ୟ ହେବ ଏକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ରସ୍ତର
ବିକ୍ରିପ୍ରାଣୀ ଧନ ବର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଅନୁବାଳରେ
ଯଥେଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଗଲିବ । ଏଥରେ ପୁରୁକ୍ତ ମୁଲ୍ତ
ଉତ୍ତା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଓ ତାହା ହେଲେ
ବର୍ତ୍ତତ ନୋକ ପ୍ରତିକ ହୁଏକର ମାଠରରେ ।

ଏଠରେ ଅମ୍ବେନାହେ ଯାହା ପ୍ରସ୍ତୁତିକାଳୀ
ଗାହା ଅମ୍ବେନାକର ଦୂରପୋତକର୍ତ୍ତର ଦୂରଲ୍ଲଭ
ଦେଖିବର ହୁଏନ୍ତି ଓ ଜବାନାନ୍ତରିଜ୍ଜର ଏହି
ମର ଅଛି ତେବେମନ୍ତେ ଥାଏ ମେଧ ହେଲା
ଏକଷଟିକେ କମିଶରକଥାଗ ବକ୍ତ୍ଵମେହୁରୁ
ଏକ ଅବେଦନପଦ୍ଧତିରୁଥିଲେ ଯେ ସେହିରେ
ଏହିପଦ ପ୍ରାର୍ଥନା କୁମା ଓ ଅମ୍ବେନାହେ ଶୁଣି-
ଥିଲୁ ଯେ ପୁଲକୁ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଏଥିରେ ବନ୍ଦର
ହୋଇ ଏ ନଗରରେ ଗୋଡ଼ିବ ଯାଇସନ୍ତା ହୃଦୟନ
କମିଶର ଅନ୍ତର୍ଗତ କମିଶରକଥାହେବଳୁ ଜାଣାଇ
ଥିଲେ ମାତ୍ର ଉପରେ ଏହାର ଯାଇ କୌଣସି
ପ୍ରମତ୍ତ ଯାଇଛାଯାଏ ଦେଖି ହୁଅର କର୍ତ୍ତ୍ତିପରି-
ମନ୍ତ୍ରେ ହାତା ନା କାହିଁରେ ଦେଖି କହି ଏହାର
କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଏହାର

ବୁଦ୍ଧର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏପରାର ବିଜୟହେବାଳ
ଆର ବିବାରଣ ହୋଇଥାରେ ? ମେ ସାହା ଚନ୍ଦ୍ର
ବର୍ତ୍ତନାନ କିଛି କାଳାଲ୍ପନିକ ହୋଇ ନାହିଁ
ବସ୍ତ୍ରକରେ ଉତ୍ତରାଶାର ଉଚ୍ଚର ସାଧନର ଏହି
ମେଧ୍ୟ ଅତ୍ୟା ଅତ୍ୟକ ଆମ୍ବାନଙ୍କର କବିତା
ମେହି ଏକପଥରେ ମୌଖି ମହୋଗୀ ହେଲେ
ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାଳ

8888-810

ଅଗମା ମାସଠାରୁ ଯେଉଁ ନିଯମରେ
ଜନକମ୍ ତାକୁ ପ୍ରହରି ଦେବ ସେଥିର ପାଶୁଲିଙ୍ଗ
ଅମ୍ବେମାନେ ପାଠ କରି ଦେଖିଲୁ ଯେ ବିହା
ସାଂପିକଟ ଆଇନଠାରୁ ଫେର ଦେଇ ନୁହଇଲା
ସାଂପିକଟ ତାହାର ଜେବଳ ପରିଚାରକ ତଳା
ଭାବାରୁ ପ୍ରଧୋତନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅଗମା
ବର୍ଷରେ ଜନକର ତଳା ଅବଶ୍ୟକ ଥିଲା
କମିଟର ଓ କାନ୍ତାର କାଗଜର ଥି ପାଇବା
ବନ୍ଦିକଟାର ତାହା ନିଯା ସବ ଏବଂ ସରକାର
କେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ପଣ୍ଡରେ ଏବହାର
କାର ଅନ୍ୟବ ଦେବତା ଥୁମେ ତାହାର ଅ-
ଯୋଗୀ ଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ । ୨୦୦୩ ମୁଢି ତାହା
ଜନୋଦ୍ୟମ ସବଳ ପ୍ରକାର ଅୟ ଉପରେମାନି
ମୁଣ୍ଡ ତାହା ଅବ୍ୟାପ୍ତ ହେବ । ଆଉ ଗୋଟିଏ
ମୁଦ୍ରା ଏହି ଦେଶ ଯାଏ ଯେ ସାଂପିକଟ
ତାହାରେ ବହୁତ ଉପି ପତ୍ରଥିଲା ନୂତନ ଅଭି-
ନବେ ଯେଉଁ ଅମ୍ବର ଉପରିଲା ଦୟା ଯାଇଅଛି
ଦେଖିବେ ଅଛୁ ହୋଇ ଅୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ
ଅଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ଯେ ସମୟ ଅୟ ଏବଂ
ତେଣୁମଧ୍ୟରେ ପରାଗିଜ ହେବଥିଲା ଏହି
ତାହା ତାହା କୁଣ୍ଡ ଫେରିବେ କିମ୍ବା ହୋଇ
ଅଛୁ । ଏକକଟ ପ୍ରୟାତିର ଅଭିନ ପୁଞ୍ଜ ଲୁଦ୍-
ହୃଦୟ ତାହା କେ କିମ୍ବା ସାଂପିକଟ ତାହାର ମିଳା
ମିଳି ଅଛୁ । ଏଥି କରିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ
ଏହି ଯେ ପରିଚେତ ବନ୍ଦିକଟାର ଅମ୍ବର ପର
ଅପେକ୍ଷା ନ କର କଲେକ୍ଟ ଆପଣା କରିବେ ଏହି
ଅନୁପକ୍ଷାକ ମୁଣ୍ଡର ତାହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଏହି
ମେଘରେ ଦୁଇର ଉପରେ କରିବେ ଅଭିନନ୍ଦି
ନ ହେବ । ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ କୋତ୍ତୁ ଅଭିବାର
ଅଛୁ ଯେ ଏ ଅଗମା ଯଥାର୍ଥ ଅୟ ଦିଗ୍ନିର
କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହୁାର ଏଗଲେ
ଅୟଙ୍କ ବନ୍ଦେବନ୍ଦ ମନ୍ତ୍ର ପାଇବା ଥେବା

ହୁମାବରେ ଟାକ୍‌ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ କରିବାର ପ୍ରସାଦ
ହୋଇଅଛି ତାହା ଏଠାରେ ଲେଖୁଥିଲୁ । ଯଥା

କାରଣ ତୁ
ମ ଦେଖ ଦେବ ।

ବିଜୋବଦ୍ଧର ନିମ୍ନମ ଏହି ହୋଇଥାଏ ଯେ
କଲେତୁ ସାହେବ ପରିଷକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ବଳ
ଭାବର ଭାବ୍ୟ ଆର୍ଥି କରି ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ
ପଠାଇବେ । ସେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏଥରେ ଅପରି
ଦୂରେ ସେ ତଙ୍କା ନି ଦେଇ କରିପରିବ ପାଶରେ
ଦକ୍ଷାସ୍ତ କର ପାରିବ । ମାସ କଲେକ୍ଟରଙ୍କର
ମେଷ ଦିନରେ ଉତ୍ତାର ଅଫିଲ କରିବାକୁ ହେଲେ
ଅଗ୍ରେ ଭାବ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ି । କୌଣସି
ବ୍ୟକ୍ତି ଆପରି କଲା ଉତ୍ତାର ଦେବେ ସେଥିର
ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଲେକ୍ଟର ଜାତି ପାଇବା
ସେ ଏହା ଉପରେ ପ୍ରଥମେ ଯେତେ ଭାବ୍ୟ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଛୋଇଥିଲ ସେଥିର ଅଧିକ ହେବାର
ଉଚିତ କରିବ ଏମନ୍ତ କଲେ କଲେକ୍ଟର
ସାହେବ ଆୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବେ ଏକଥିର ଥିବାର

ବହୁତ ଲୋକ ବୁଝା ଅପରି ଜଗବାକୁ ଥିଲେ
ନାହିଁ ।

ନହିଁତ କାଳରେ ଦୋଷି ସ୍ଵର୍ଗୀ ମାତ୍ର
ନ ଦେଲେ ଜାହାନ୍ତି ମାଛଫ୍ରେଂକି କିବିତକୁ
ପ୍ରେରଣ କରିବ ଓ ହସଠାରେ କିନ୍ତୁ ପନ
ଜାରି ବିଧା ପ୍ରମାଣ ହେଲେ ସେ ଦୋଷି
ଦୋଷି ଦୃଶ୍ୟ ଟାଙ୍କେ ଅର୍ଥଦୟ ମୁହଁସ ଦେବ ।
ଯାହା ଉପରେ ଏ କଣ ଜାର ନୁହିଲୁ ଏକିଏ
ଧ୍ୟାନ ଦେବ ଜାହାନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଟାଙ୍କେ ଏକା
ବେଳକେ ଦେବାକୁ ଦେବ ଓ ଅନ୍ୟ ଲେବେ
ନାହେ କୁମାର ଅନୁଭବେ ପୁରୁଥର କର
ଟାଙ୍କେ ଆଦାୟ କରିବେ ଏପକାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଏକାବେଳକେ ବର୍ଣ୍ଣକରିଟାଙ୍କେ ଦେଲେ ପୁରୁଥ
ଏକାବେଳ ମିଳା ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ କାହିଁ ମଧ୍ୟ ଦାଖଳେ ନାହିଁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅରଜର ଅହାଷ ସଂଶୋଧରେ
ଏହିଥିସ ଅରଜ ଓ ଟାଇସ କିମ୍ବା କରିବାର
ଯଥାର୍ଥତା ମାଜାର ଭଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହିଗେ
ହୋଇଥି ଅପରି ଜନ୍ମେଯ ବରଂ ସାର୍ଵଧିକିଟି-
ଜାହିର ଆରଜଠାର ଅନେକାଂଶରେ ଏହା
ଭଲ ଅନ୍ତର । ବାସୁଦରେ ଅରଜପ୍ରାଣ ଯେତେ
ଅନ୍ତର ନ ମାତ୍ର ଅତି ମଧ୍ୟ ଭର୍ମ କରିବା-
ପାଇଲୁ

ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅନୁପ୍ରଦ୍ୱାକ୍ତତା ଓ ଅଭିନ୍ଦୁଗ୍ରହ ପ୍ରାଚୀ
ବିଶେଷ ଅବିକୁଳ ହୁଅଇ । ଏହି କାରଣରୁ
ଆମେମାନେ ସାଂକ୍ଷେତିକ ଶାକ୍ସି ଉଦ୍‌ଦେଶ ପ୍ରତି
ଅଛିଲୁ ଅବିକୁଳ ଓ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ବର୍ଷାରୁକୁ ଦୋଷରୁ ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟାପୀମାନେ
କ୍ଷୁର କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଘର ସହି ଜଳନ୍ତି ।

ପଲ୍ଲେବର ଚରିତ

ଗତିପ୍ରାହର କଟକଖାରରେ ଜଣେ ପଥତେ-
ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଛି ଯେ ପାଇସିଦ୍ଧାଦେବଙ୍କ
ମେହି ମଳୀପ କରିରିମାନେ କଲିବଜାରୁ
ଦେବଯାତ୍ମକାରୁ ସେମାନେ ବାଟରେ ଗାହାକ
ଠାର ବଳପୁଷ୍କ ଠାରଙ୍ଗୀ ଗ୍ରହିନକଲେ ଏବଂ
ବେଳଥା ପାଇସିଦ୍ଧାଦେବ ଫେରିଥିଲିଏ ପୁରୁଷ
ମୁପୁରୁଷଙ୍କ ଜଣାଉଚାରେ କିନ୍ତୁ କରିରିମାନେ
ଅପରା ଅପରା ମୃଦୁଗାନ୍ତରେ ଝାଲା ଫେରିବେ-
ଲେ ମାତ୍ର ଅପରାତ୍ମମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନେ ପଢ଼ିଶାଇ-
ମାତ୍ର ହେବା କି କଲେ ।

ଏକଥାମାନ ଦେତେଦୂର ସର୍ବ ଅମ୍ବୁମାନେ
ନ ଜାଣି ବିନ୍ଦୁ ଦେଶାୟ ପୁଲସ କର୍ମଚାରୀମାନେ
ଯେ କଣେ ସାହେବଠାର ବନ୍ଦପୁଷ୍ଟକ କା

ନେଲେ ଏହା ଅମୂଳନକୁ ବଜାଯିଥିଲେ
କହାଯାଏ । ସେଇନ ଅମ୍ବେଲାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀ

ଅନ୍ତରେ ପାଠକଙ୍କୁ ଯେତିଗେ ରହିଥିଲା ସୃଜନମ
ମୁଣ୍ଡଲାଶ୍ଵର ସୋର ତାତ୍ତ୍ଵବସାହେବ ଅକାଶର
ପ୍ରହାର କଲେ ଅଜୀବ ଯେତାହେବର ଏହି
କ୍ଷମତା ତାହାଠାର ବି ଅନ୍ୟ ବଳପୂର୍ବକ ଟଙ୍କା
ନେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ? ଆମେମାନେ ପୂଜୀସର ଯାହା
କିଛି କାହିଁ ଉଚ୍ଚରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ କହୁଁ ନା
ଉଥାର ଅମୂଳକୁ ବୋଧ୍ୟଥାର ସେ ଏହିଲେ
ଚନ୍ଦ୍ରପକାର ଅବହୀ ଥିବ । କୋଥୁ ହୁଅଇ ସାହେ-
ବ କମ୍ପୁଦିଲଙ୍କରେ ଥିବାର ପୁଲସ ଦୟାର ମୁକ୍ତା-
ବକ ଦର୍ଶ କରିବାକୁ ରମେଷ ଯହ କରିଥିବେ
ଏବ ସେଥିରେ ଯାହେବକର ଦ୍ରୋଷ ହୋଇ
ଥିବାର କିଛି ମୂଳିନତା ଧ୍ୟାନକା କାହାର
ଉତ୍ତର ଦେଇଥିବେ । ଏତେବେଳେ ଉତ୍ତର
ଦେବାର କଥା କହିଲେ ସେ ସବାଗ୍ରେ ଦୋଷ
ହେବେବୋଲୁ ବଳପୂର୍ବକ ଟଙ୍କା ନେବାର କହି-
ଅଛନ୍ତି । ବାତୁବରେ ତାହାଙ୍କୋଠ ବଳପୂର୍ବକ
ପୁଲସ ଟଙ୍କା ନେଇଥିଲେ ସେ ଗାଲେଶ୍ଵର କିମ୍ବ
ମେଦିନୀପୁର ମାଟ୍ଟି ବା ଅନ୍ଧା-
ରୋଟି ଗାଲିବାକୁ ସବୁ
ଆମେ-
ତୁଟି ନ କରନ୍ତେ । ଏହିଥିରୁ ଖାଗଗାଂ କ୍ରିଶ୍ମ
ମାନେ ରଗସାବର୍ଗୀ ଯେ ପୁଲସମ୍ପର୍କର ସଥାର୍ଥ
କଥା ସାଧାରଣକୁ କଣାଇଁ ଏ ଅପବାଦ ଗଣ୍ଯ
କରନ୍ତି ।

ଆମ୍ବନାରଙ୍ଗର କମିଶନର ଅଗମି ତାହାରେ
ଠାର ବର୍ଷ ଅବସର ନେଇ ପୁଣିଦଳ ମଧ୍ୟରେ
ବଜ୍ରପରିବାଟେ କଲିବାକୁ ଯିବେ ଦେଖାରେ
ଏହିମାତ୍ର ତା ଏହିରେ ଥୁଅଁ କଲ ଜାହାଜ
ଅସିବାର କଥା ଅଛି ଓ ସେହି କାହାକିମେ
ଶାୟକୁ ମଲୋମ ସାହେବ ଥିବି ଏହାକିମେ
କର୍ତ୍ତର କର ପ୍ରଦରଶକରିବେ ।

ଆମ୍ବାନେ ଅନନ୍ତର ସହିତ ପିବାଳକ
ଯେ ଏଠାରେ ଗୋଡ଼ିଏ ମାଧ୍ୟମରେ କରିବାଲୟ
ଦୃଢ଼ିବାକରରେ ସ୍ଥାପନ କରିବାକାରଣ ଗବର୍ନ୍‌
ମେଣ୍ଡୁ ମଞ୍ଚ ର କରିଅଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତନାନ ଅନ୍ତର
ପାଦଶାଳୟ ଉଠିଯାଇ ତହଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କୁପକ ହେବ ଏହାର ଆଧାରିତ
ମେଲ୍ଲକୋଟାର ରେଧାଗାଗ ପରି

ଏହାରେ ଅମ୍ବାର ସମ୍ମାନ ଆମ ହେଉଥିଲା ଯେ
ଜଣେ ସବ ଅଧିକୁଳୀ ସରଜନ ଏଠାକୁ ଅଧି-
ପାରିଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶବଦ କଲୁଁ ଯେ ଶ୍ରୀମତୀ
ଆମ୍ବୁଂ ସାହେବ କଟକର ଜୀବନମାତ୍ରଗୁଡ଼ୁ
ପୁନର୍ବର୍ଣ୍ଣ ବିବାଧ ପାଦକ ଫଳଗତୁ
ବିବାର ହିର କରିଥିଲୁଣ୍ଠନୀ । ପରିବାର ବି ବର୍ତ୍ତି
ସାହେବଙ୍କର ଗଜୀ ହେବା ?

ପ୍ରଗଣେ ଶାନ୍ତି ଓ ଉଦ୍‌ଦିକଠାରୀ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ
ବିବନ୍ଦୁଗ୍ରେଣରେ ବିବୁଲ ଗୋଟି ଗାର ମରିବାର
ହୁଏଥା ଯାଏ । ଏହା କାରଣରୁ କେତେକ ଦିନ
ଦେଇ ପ୍ରବୃତ୍ତ ପରିମଳରେ ସୋଇ ବିବଳ
ଅସୁନ୍ଦର ।

ଏହିବେଳକ ଖର୍ଚୁଣ ଥାଏ କିମ୍ବା ଯେ
ଗ୍ରେମରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠକାକୁ ସେ ଏହି ର କରିଲ
ପ୍ରାଣ ହୁଅଇ ।

ଯେଉଁ କେତୁରାଷ୍ଟା ବିଭଦମାନେ ଧୀପା-
ନ୍ତରରେ ବାସ ଦୟାଗାର ଦ୍ୱାରା ଥାଏ ଅଳ୍ପବନ
ହିସ୍ତ ବଠାଇ ଓ ତତ୍ତ୍ଵରେ ହୋଇଥିଲେ ହେମା-
ନାଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇ ଦିଲା

ପଦ୍ମବାଲ ପୁଲଗ
କୁଞ୍ଜୁ ଧୂତ କରିବାରୁ ଅନେମ ହୋଇ ଗୁଣ
ମାରି ଜାହାଜ ପାଇ ହେଲେ ଏଥରେ କିନ୍ତୁ ବଳ
ନାମରେ ମନ୍ଦମା ଦରଗ ସୁଧେର୍ ହେବାର
ଏବଂ ଜାମାଦିର୍ଥଦିଶ୍ଟ ଦେଇ ମୁକୁପାଇଲ ହେଲୁ
ମୁଦ୍ରାପାଇଲ କି ହେବ ଦରକୁ ଫେରି ଆସି
ବିଷରେ ଜାହାଜ ଦାଢ଼ି ବାନ୍ଧି ହୋଇ ମରିଗଲ
ଯେକେ କୁହନ୍ତି ଯେ ଜାହାପାଇରେ ଏମୁଣ୍ଡ ଠମ୍ବ
ଦିଶ୍ଟ ଅଛି । ଏହପକ୍ଷାଦି ବରି ଯେବେ
ଲେବେ ଯୁଦ୍ଧର କ୍ଷାନ୍ତ ହାଥୀ ତେବେ ମଧ୍ୟ
ଆହେବ ମନ୍ଦମା ଅଛି ।

ତେବେନିମୁସ ଲେଖନ୍ତି ଯେ କୁମାର ବାନ୍ଦେ
ପୁରୀ ଅକ୍ଷୟପାଦତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପାତ୍ର ଆଶେଷ
ଦେବାର ଚିତ୍ର ହେଉଥାଏ ଯାଏ । ସେ ଅନନ୍ତ-
କଳମରେ ବିଲାତ ପ୍ରତିଗମନ କରିବାର ହିର
କରିଥିଲା ।

କେଉଁମାତ୍ର ଜାଗ ରଖି ନବବାର କଲୁବ-
ଧାରେ ଦେଇ ତ କଳାପହୋଇଥିଲା ଏ ସମ୍ପଦରେ
କୁଣ୍ଡ ଫଢ଼ି ଗୋଟିଏ ଦଳାବୀର ଗୋଟିଏ
ଏ ଉଚିତମ୍

ଶ୍ରୀ ପଦମାତ୍ର ପାତ୍ର କାଳେ ହିନ୍ଦୁର
ଏଥି କଣ୍ଠରେ ଜୀବିତରେ ପଦମାତ୍ର
କାଳେ ହିନ୍ଦୁରେ ଜୀବିତରେ

ସାତଲକ୍ଷ ସହି ମିଶି ବନ୍ଦୁଦୟ ଏହି ଲକ୍ଷତଙ୍କ
ହେଲା ପାଠନା ଛୋଟକାଗପ୍ରତିକୁ ଓ ଭଗଳପରରେ
ଏହିକା ବ୍ୟଥ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ଅନ୍ୟଧରେ
ଦିତି ପ୍ରଯୋଜନ ଦେଖା ନ ଯାଏ ।

ଗତପ୍ରାତିର ଗକେହରେ ଗବନ୍ଦିମେଣ୍ଡୁ
ଦିଶ୍ଚପନ୍ଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତର ପଦିନାମ
ଦୁର୍ଗିଷ୍ଠ ବେଳୁ ଅନ୍ଧରଜାରେ ରେଳଖେବ ଯୋଜନ
ପଥ ରଘୁନାଥ ଦେବାର ଯେଉଁ ଅନୁମତି ହୋଇ
ଥିଲା ତାହା ଉତ୍ତର ବସ୍ତରିଲା । ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷ
ଦେବାର ସେ ଦେଶମାଝ ହଜାର ହୋଇ
ଅଦିଲ ଅଭି ବଢ଼ା ଉତ୍ତାହାରୁ ମାନାଯିବାରେ
ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତି ନାହିଁ । ତଳିତମାର ତାର୍ଥ ଗେ
ମୁହିଶା ଭରରେ ଉତ୍ତା କିଥାପିକ ।

ଗରୁପାଦର ବଜାର ଶାରୀ ଫର୍ମିଟ ଜଣା-
ଗଲୁ ଯେ ଧାନକୁଟାର ଦର ପ୍ରାୟ ଦକ୍ଷିଣାହାର
ମ୍ବ୍ରା ଟଙ୍କର ବିଶେଷ କାରବାର ହେବାର
ଦେଖାନ ଯାଏ ଛାତକର କର ମାତ୍ର ଅନ୍ତରେ
ଅଛି ଏକ ଯଥେତ୍ରା ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କର । କରଂ
ପୁଷ୍ପାଘେଣା ବଜାର ଅଧିକ ଗର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିବୁ
ଗରୁ ମୁନ୍ଦବାର ଗୁଡ଼ରେଣ୍ଟମଳିକଙ୍କ ଜାଳିବା-

ଭେଲକ୍ଷୟୁଦ୍ଧ ଜଣଗଲ ଯେ ପରେ
କୋଡ଼ିଏ ଦିନ ହେଲ ଘଗଳ ଘରରେ ଗୋଡ଼ିଏ
କୌକା ତକାଇଛି ହୋଇଅଛି ତକାଇତମାନେ
ଏକ ମହିନର ମୌକାରେ ପ୍ରଦେଶ ବର
ଦସ୍ତଖ ଲାଗି ନେଇବେ । କିନ୍ତୁ ଯେହରେ
ଦେଶୀୟ ଉନ୍ନତିବ୍ୟକ୍ତି ଏ ଅପରିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ଧର
କରିଅବା ।

ତଳ ଗର୍ଜେ ଲେଞ୍ଜକୁ ଯେ ବାନାପରି ପହଞ୍ଚି
ଥେଲା ଧେର କଣେ ଦେଖିବାଟିରୁ ବୁଝି
ଦୂର ମାର ପକାଇଥିଲା ବିଷଟାରେ □
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଙ୍କ ଚିଲ ଜଣା ଲାଗୁ ।

ଭଣ୍ଟିଥାନ ପରଲ୍ଲିକ ଏ ମିଶଦନ ଲେଖାତ୍ତ
ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର ଜବାହିରକେନରାଜ ସହେଳ ପ୍ରୟୋ
ଗପଛି ହେ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟୁରାଜ ଜଳବେଳନ ଦାର୍ଢା-
ଦିନ ଭରିବେ ଅଛ ସନ୍ମାନେଷ ପ୍ରକଳ୍ପ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ପଞ୍ଚମ ହେବାର ଯତ୍ନ ହେଉଥିଲା ।

ତନ୍ମିଳା ପାଇବା କାହାରେତେ ଏହାରେ କାହାରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କର୍ତ୍ତମାନ ହପାଇବକାର କରୁଥିଲୁ ସାଇପଣିଆଁ
ଆନିଲୁଗାର ମୂଲ୍ୟ ୩୫ ଏବଂ ସାଦେଅଠପଣା
ଆନର ଦର ୨ *୫ ହୋଇଥିଲା । ଏହିପଥାନ୍ତ
ଏଠାରେ ୫ ଟଙ୍କା କା ରେ ପ୍ରଷ୍ଟ ହୁଅଇ ।
ଅଛିଏବ ବିଶ୍ଵାରେ ଆନିଲୁଗା ବିଶ୍ଵର
ମହା ଯେଉଁମାନେ ମନେ ଭବନ୍ତି ସମାନେ
ଏଥର ବିଦେଶଜ୍ଞ କବନ୍ତି ।

ବିମୋହରେ ଅନୁକାଳ ହେଲ ଯେଉଁ
ଦିଷ୍ଟଙ୍କର ଅଗିବାରୁଥାର ସରକାର ତାରଙ୍ଗଜ
ପୋଡ଼ିଆରିଥିଲ ହେଠରେ କିନ୍ତୁ କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଲ
ଅଛି ସରକାରର କ୍ଷେତ୍ର କିନ୍ତୁ ଏହି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଦେଖା
ଦିଲ । ୧୯୫୦୦୦୯୯୯ ଲକ୍ଷ କେବଳ ଅନ୍ୟ ଦେଆରିର
୧୦୦୦୦ ଲକ୍ଷରିକି ଏକ ଲକ୍ଷ ବିଲାମେହାଳିର
୧ ୦୦୦୯୯୯୯୯ ଅନ୍ୟକରେ ୧ ୧୦୦୦ ଲକ୍ଷ
ଆନଳୁଗା ପୋର ଚାଇଥିଲ ଦିମ୍ବେ କଷ୍ଟଜ
ବାରମ୍ବରେ ନିର ପୁଲିଂର ଅନୁମାନାନୁଦାତେ
୧ ୧୦୦୦ ଅନ୍ତର ।

ଗନ୍ଧିକାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ଯାହା ହନ୍ତରେ
ଅଦ୍ୟାତ୍ମା ଅର୍ଥ ପ୍ରଦଳବଚାର ପ୍ରବେଶ ହେବ
ଯାହା ଅଧିକର୍ଷା ଏ ବିଗରତ ପଳମଳ କାହାର
ଦୁଇ କାହାର କାହାର
ମୁଖ୍ୟମାନୀ ହୋଇଥିବ ବର୍ତ୍ତମାନ କୁହା
ଯାଇନ ପାଇଁ ।

ନତ ସ୍ପାହର ଗକେଣେ ଗ୍ରାମୀକୁ ମନୋଳ
ସାହେବ ଡେଲାର ଏହିଠିଂ ମେଘାଶ ପଦବେ
ନିଯୁକ୍ତ ହେବାର ଅଜ୍ଞା ପଚାଶ ହୋଇଥାଏ ।

929

PUBLIC ENGAGEMENT

The enttack Debating Club.

Lecture on " Hindu Philosophy " by Baboo Rajkumar Mookhorjee M. A., B. L. on Wednesday the 24th Inst at 7 P. M.

Cuttack } O. C. Chatterjea
the 17th March }
1869 } Hon. Secy.

ପ୍ରତିକାଳିକା ଏହି ଉନ୍ନତିଶରୀଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହାକୁ କଥା କହିଲୁ
ଏବଂ କଥା କହିଲୁ କଥା କହିଲୁ କଥା କହିଲୁ କଥା କହିଲୁ
କଥା କହିଲୁ କଥା କହିଲୁ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଲୀଙ୍ଗ ମାର୍ଟ୍ ସନ୍ଦାତ୍ୟମେହିଥା ମେ। ରେଇନି ଡିନ୍ ସନ୍ଦାତ୍ୟଶାଳିଶକ୍ତିବାଚ

{ ଅଗ୍ରିମ କ୍ଷାର୍ତ୍ତକ ମୂଳୀ ୧୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଲ୍କ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୧୬
ନନ୍ଦସଲ ପାଇଁ ଡାକିମାଗଲ ୧୭

ସବୁର ଅଛି ।

ଏହା ଜାନା ଦିଲ୍ଲୀରେ ଯେମନ୍ତ ସଂଗାର
ତ ହେଉଥିଲେ କେମନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଜା ଜା
ପ୍ରକାର ନୁହନ କଥାର ଅଳ୍ପକଣା କରିବାକୁ
ପଡ଼ୁଥିଲା । ଫୁଲେ ପରିଚାରିବାର ଏବଂ ଶୋଶିବା
ଲୋକହମ୍ରେ ଏବଂ ବିଦ୍ୟା କି ବ୍ୟବମାପର ଦର
ଧୂକାରୁ ଅପରଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ସେଥିରେ କହି
କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଉ ନ ଥିଲା ତଥାର
ମନାକର କାର୍ଯ୍ୟ ବିବ୍ରାତର ଗନ୍ଧିଲା । ଧର୍ମ-
ମନେ ସେ କିମ୍ବର ଦୋଷଦୋଷ କରୁଥିଲୁ
କରୁଥିଲୁ କର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ଦରୁନ କରୁଛି କିନ୍ତୁ ଏହିବି
ଜାରିହାରୁ ନାହିଁ ସେ ପୃଥିବୀ ଶେଣାଥିରୁ
କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାର ହେଉଥିବାର ଯାଥାଗରି
ପ୍ରକାଶ ପରି ଅବକାଶ ନ ଥିଲା ମାସନ-
ରେ ବୁଦ୍ଧା କି ଧର୍ମ ତ ନାଚବିଷୟରେ
ନ ଯାହା କରନ୍ତେ ସମୟେ ସେଥିର
ନ ହୁଅନ୍ତେ ବାହାର ଯୋଗିତା ନ ଥିଲା
ଏ ଉତ୍ତିକର କଥାର କହିବ ତ କହିବାର
କିମ୍ବା ହେଲେ ମନ୍ଦରୁରେ କୁଞ୍ଚକାର୍ଯ୍ୟ ଦେବା
କଠିନ ଥିଲା ବାରମ୍ବ ମେଷ୍ଟ ଶେଣାର ଲୋକ
ଏହାଟିକ ହେଉ କି ଲେ ।

ଉଦ୍‌ବେଳେ ଶାସନ ସମୟର ଏକ ମହିତ୍ୟ
ଗୁଣ ଏହି ଯେ କୌଣସି କଷକାଧୀ କି ସାମାଜିକ
ବିଷୟରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନର ନା ନା କୋଣୀର
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏହିତ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଘର୍ମନ୍
ହେଉଥିବାରୁ । ଏଥରେ କାହିଁ ଦେଖ ଦ୍ୱୀପ
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ ପ୍ରାଦୟ ହୃଦୟ ନାହିଁ
ଦୂରିନାହିଁ ଓ ଉତ୍ତାହପୁଣ୍ଡିବଳ୍କୁ ମାହକେ ଏକ-
ହୁନରେ ହେଲା କର କୌଣସି କଷପ୍ଯୁରେ ଅପର
ମତମତ ପ୍ରକାଶ କରିପାରିବା ଓ ଏଥରେ
ମୁଣ୍ଡଳ ଫଳିବାର ପରମାଦରା ଅନେକ ଲୋକ
ଏକଥ ହୋଇ ଉତ୍ସ ବରତପୃଷ୍ଠା ଯାହା ବିଦାନ୍ତ
କରିବେ ଏକ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ବିବରେ ଅପଣା
ମତ ପ୍ରକାଶକଲେ ଦେଖି ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସହିତ ନହିଁ ।

ହମେଁ ‘ହି କି ନା’ କହୁଗତି କିନ୍ତୁ
ଉପଯୁକ୍ତ ହେଉଥାଏ ତାହା ସ୍ଵାପନ କରିବା ଓ
ମୁକ୍ତାବ୍ୟଧାରୀ ପରି ମନ ଅପଣାଦିଶରୁ ଆହରଣ
କରିବା ବନ୍ଦ ହଠାତ୍ ବ୍ୟାପାର ଓ ସାମାଜିକର୍ତ୍ତା
ଦ୍ୱାରା ଏହା ସୂଳର ନୃତ୍ୟ କେତେଲୋକଙ୍କ
ଏପରି ଦେଖାଯାଇଥାଏ, ସେ ଧେମାନକର
କରିବାଗୁଡ଼ି ଅଗ୍ରତମ କଥା ପଞ୍ଜିକଣି ଦେଖର
ମାର୍ଗ ପ୍ରତିଶର୍ଷଦ୍ୱାରା ଉପଯୁକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମନେ କର
ରଖନ୍ତି କିନ୍ତୁ କହିବାଶୁଣିରେ ଅନ୍ୟଲୋକର
ହୃଦ୍ୟୋଥ ଛନ୍ଦ୍ରକାରୀ ଅଷ୍ଟମ ହିଂକାର ବିଦ୍ୟୁତ୍
ଯନ୍ତ୍ରର ଫଳର ସାଥୀରଣ୍ୟରୁ ବିକିର ରଖନ୍ତି
ଆଜିଏବ ଯାହାର ବାହାରୀ ନାହିଁ ସେ ଦିଦ୍ୟାନ୍ତ
ହେଲେ ଅଧି ଦରାରେ ଅଗ୍ରପଣୀ ହୋଇ ନ

ପାରେ ଥିମ୍ବାକନକରଏମନ୍ତ ମନସ୍ତ ନୁହଇ ଯେ
ସମସ୍ତେ ସହିଦଙ୍କା ହେବେ ଟିକ୍କା ଯାହାର
କବଣି ନାହିଁ ସେ ସହର ଅଯୋଗ୍ୟ । ମାତ୍ର
ଅନୁମାନକିଳିର ବନ୍ଦୁବିଧ ଏହି ଯେ ଯେଷତ୍ରରେ
ବୈଜେଶ୍ଵରୀର ସହିଦଙ୍କା ନାହାନ୍ତି ଏହି ଏହି
ନୁହଇ, ଅଭିବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସର୍ବମନୁଲୀରେ
କଥା ବୋଲିପାରିବା କେତେକ ଲେଖ ଥିବାର
ନିଜାନ୍ତ ବିର୍ତ୍ତିବ୍ୟ ଓ ସେଥିପାଇଁ ସେହିପଥିତାର
ଦେଲେ ବୈଜେଶ୍ଵେକ ଏମନ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତତା ଲାଭ
ବର୍ତ୍ତାରକ୍ତ ତାହା ବରଷା ଅଭିବିନ୍ଦନକ
ହୋଇଥାଏ ।

ଅଜ୍ଞ କାଳ ହେବଳ ବିମେଷ ପ୍ରସରିଲ
ସର୍ବଦିନ କରିବାକାରୀ ସବୁ ହେଉ ନାହିଁ ଉତ୍ତମ
ଲୋକ ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ସନ୍ଦର୍ଭାର୍ଥରେ
କିବୁଡ଼ିକାରୀ ସାଧାରଣର ପ୍ରଗଣ୍ଠା ଓ ଦୃଶ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତିକଳନ ହୁଅଛି ଓ ସବୁ-
ସାଧାରଣ ସର୍ବା ବ୍ୟଥିକେ ଆପଣା ମନ ପ୍ରକାଶ
କରି ନ ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯାହାର କହିବାର ପରି-
ଦିମ ଅଛି ସେହିମନୀ ସରରେ ସାଧାରଣ
ଏବଂ ଭାବ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଏବଂ କହିବାଗୁଣ୍ଠରେ
ମେନା ପ୍ରଗଣ୍ଠା କି ନିନାରପରିମାଣ ଉତ୍ତମମିଳିପେ
ଜଣାଯିବ ଅଜ୍ଞବ ସୁଭକ୍ତା ଦୂର ଏ ସମସ୍ତ
ସମୟରେ କାହାର ପ୍ରସ୍ତୁତିକଳନ ହୁଅଛି ନାହିଁ
ଦେଖ ଏହି ପାରିତୋଷିକ ପ୍ରକାଶର ସରରେ
ପ୍ରାୟକୁ ବନ୍ଦନଶାସାହେବ ହିତକଥାମାନ ହିବଣ
ଓ ଶିଶ୍ବାର୍ଦ୍ଦାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନୁମନ ହେଉଥିବ ବଥା
ମନେହରି ବାହାର ଚିତ୍ତ କୁଟିଲାଭା ରହିରେଷ୍ଟ ବ-

ଜେହୋଇନ ଥୁଲାକିନ୍ତୁ ସେବୃତିରୁଙ୍ଗା ପ୍ରକାଶ ଦିଲା
ବାର କ୍ଷମତା ନ ଥୁବାଗଲି ମନକଥା ମନ୍ତ୍ରରେ ଲାଜ
ହେଲା ଏବଂ ପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତି ଲୋକମାନେ ଅମୃମାନଙ୍କୁ
ମୌଳି ଦେଖି ଯେବେ ଅଚୁତଙ୍କ ମନେ କରି-
ଆକୁ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ ଦେଇ କି
ପାର୍ଶ୍ଵ ଯନ୍ତ୍ରିତରେ ଯେ ହଲା ତେବେ ସେ ପ୍ରଶାନ୍ତ-
ସାର ପ୍ରତ୍ୟାଧୀ ଦ୍ୱାରା ନା ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରଶାନ୍ତବା
ନ ହେଲା ବୋଲି ଯେ ଉତ୍ତମକରମ୍ବ କରିବୁ ନ
ହିଅଇ ଏକଥାମାନ ସଜ୍ଯ ହେଲେ ହେ ଅମୃ-
ମାନଙ୍କର ଦୟାପ ଏହି ଯେ କୃତକ୍ଷତା ପ୍ରକାଶ
ଓ ପ୍ରଶାନ୍ତାଦ୍ୱାରା ହିତକାରିବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ସାହିତ
ହୋଇ ଅଧିକ ମନୋଯୋଗ ପୁଣ୍ୟକ କୃତକ୍ଷତର
ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକାରୁ ନିଧ୍ୟାଗ କରଇ ଅଛଏବକ
ସନ୍ତ୍ରପ୍ତକାର ବିଦେଶନାୟାଗ ହିନ୍ଦିରେହିଅଛି ଯେ
ଅମୃଦେଶୀୟ କେତେକ ଲୋକ ସହିତ୍ରା ହେବା-
ର ଉଚିତ ଓ ଯେପରିବିନ୍ଦୁ ଏହିକାର ଲୋକସଂଖ୍ୟା
ବୁନ୍ଦି ହୋଇ ନାହିଁ ସେପରିବ୍ୟକ୍ତ ଅମୃମାନଙ୍କ
ହିତକାରୀକ୍ଷିକୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଇ ଦେଶର ଅକ୍ଷୟ
ଭିନ୍ନର ବରିବାର ଅପା ନାହିଁ । ଏହି ଉଦ୍‌ଦେ-
ଶମେ ବୋଧ ହୁଅଇ କହିବରେ ଗୋଟିଏ ପରା
ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା ଅବସ୍ଥାକୁ କଥକତିବେଦିନ୍ତୁ
ଖୁବ ଜାମରେ ଜାଗାର ଅଛି ଓ କଟକ ସୋଗ-
ରୂପର ମନ୍ତ୍ର ଏହିପଥ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଥୁବ ମାତ୍ର କର
ଏବଂ ଦର୍ଶ ମନ୍ତ୍ରରେ ଏହମୁଦ୍ରାଗୁ ବକ୍ଷନା ମିଥ
ହୋଇ ନାହିଁ କହିବାକୁ ହେବ ଯାହା ହେଉ
ଅମୃମାନେ ଦୁଃଖରୁ ସହିତ ଏକଥା ଏହାଥାଥା-
ବାକ୍ଷ କଣାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛୁଁ ଯେ ଏ
ଅଭ୍ୟାସ ମେ ଦନ୍ତପରିଷରେ ଜାଗ୍ରୁ କୌଣସି ଉପାୟ
ହେଉ ।

କଟକ ହାର୍ଯ୍ୟ ନର ଦାସିଙ୍କ
ପାଇଲୋଷିକ ଦାନର ସମ୍ମାନ

ଗତ ବୃଥକାର ଏହି ଉପଳଷ୍ଟରେ ବୁଝି
ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏକ ବୁଝି ହାତ କରନା
ହୋଇଥିଲା ଏ ନଗରରେ ଦେଶୀୟ ଓ ବିଦେ-
ଶୀୟ ସମସ୍ତ ଅନ୍ଧାଚିତ୍ ଓ ସମ୍ମାନବଂକୁଳ
ପୂର୍ବ କିମରାଣ ହୋଇଥିଲା ଓ ସହାୟ କି
ବୁଝିବାଲେବ ଅନୁପତ୍ତିଜ ହେଲେ ଜଥାର ମନ୍ଦର
କ ଯାଁ ଚିକିତ୍ସାରେ ବସାଇଛି ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଅନୁପତ୍ତିଜ ଥିବା ମଧ୍ୟରେ ଉପରିକିରଣ ମଂଜୁମା
ଅସୁବ ଓ ତାହା ପୁଣ୍ୟହକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲା
କାରଣ ଦେଶାନ୍ତର ଅନୁଦେଶାୟର ପରି ଏ ସମୟ

ବ୍ୟାପାରରେ ଦୁଃଖାନ୍ତ ହୁଲ ଅଠିନ୍ତି ଜାହାଜ
ଅଧିକର କର ଆମ୍ବେସାନେ ନାହା ହତହର
ବିଷଦ୍ୱରେ ଯୋଗ ଦେବାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଅଛି
ଯାହା ହେବ ଲଙ୍ଘକ ମଧ୍ୟର ଗ୍ରାସୁକୁ ଘନନ୍ତି
ଯା ସାହେବ ସବୁଷତ ଓ ଗ୍ରା ଅର୍ମିଟ୍ରା ସାହେବ କଲେଜର
ପେଟେଟ୍ରେଗ୍ରା ଗ୍ରା ମାନ୍ଦ୍ରାଶିନ୍ ସାହେବ କଲେଜର
ପେଟ୍ରୋ ବକଳ ସାହେବ ଓ କେମ୍ବଲସାହେବ
ଏବଂ କଣେ ପଲତ୍ରନର ମାହେବ ଓ ବାରକ-
ମାସୁର ବଣ୍ଣସାହେବ ଉପର୍ତ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ
ଦେଶୀୟ ସଞ୍ଜଦାୟ ମଧ୍ୟର ଶେଷ୍କାନ୍ତାଳର ମହା-
ସତ, ପୂର ଗରୁ ପ୍ରଥାନ୍ତ କନିଦାର ଓ ହାତମ
ଅମଲ ପ୍ରକାଶ ଅମନନ କରିଥିଲେ ସହରାହ
କିନ୍ତୁ ମଣ୍ଡଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଯେବେ
ସମସ୍ତ ଅମତି ବନ୍ଧୁ ଅମିଥ୍ୟାନ୍ତେ ତେବେ
ପୁର କର୍ମିଧ୍ୟମାନେ ମାନ ଯୋଗାଇବାରୁ
ବିନ୍ଦିନ ଜ୍ଞାନ ବରନ୍ତେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପ୍ରାୟରେ ଅଧିକା ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କଲେ
ପାଠକମାନେ ଏହାକୁ ପାଠକଲେ ବିଦ୍ୟାକଳୟର
ସମସ୍ତ କଥାର ଅବଶ୍ୟକ ହେବେ । - ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବହୁଭାଗ ମର୍ମ ଏହି ଯେ ବର୍ଷାନ୍ତେ ପୂନବାର
ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପୂର୍ବାର ବନ୍ଧୁଙ୍କ
କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ହେବାର ସେ ଅଛିବୁ
ଆଜିନ ହେଲେ । ଶ୍ରୀମାନେ ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଘର୍ତ୍ତନ ପୂର୍ବାକ ଦିନବାଲ୍ଲାଭ କରିବାର
ଜାହାଙ୍କର ଚିତ୍ର ପ୍ରଦୟୁଷ ହୋଇଅଛି ଦିଗ୍ନେଷରେ
ଉତ୍ତଳ ବାଲକମାନେ ଯେ ଏକଷ୍ଟ ପ୍ରାୟ ସମ୍ବ
ଦେଶୀରେ ପୁରୁଷର ପାଇଅଛନ୍ତି ଏହା ଅଛି
ଆଜିନର ବିଷୟ ଏମନ୍ତ ଉତ୍ତବାନେ ତେବେ ମନେ
ନ କରିବେ ଯେ ସେ ବନ୍ଧୁବାଲକଙ୍କ ହରିଷରେ
ଉତ୍ତଳ ବାଲକଙ୍କ ଉତ୍ତବାରୁ ବାହୀ କରନ୍ତି ଏହି ପଦ
କଥାଟ ମୁହଁର ଜାହାଙ୍କର ହାତ ଏହି ସେ କଥା
ବାଲକମାନେ ପ୍ରଦେଶ ସମସ୍ତେ ଅଛିବର ହୋଇ
ଉତ୍ତଳାୟକୁ ପଚାରୁ ପବାର ଦେଇଥିଲେ ଏବେଳେ
କଥାଗଲ ଯେ ଏବେ ଉତ୍ତଳାୟମାନେ ସମ-
ଯୋଗ ହୋଇ ଅଗ୍ରହର ହେବେ । ଗତବର୍ଷ
ହାରୁଣ୍ୟ ହୋଇ ଦେଲ ଏହି କଥା ଆଜିନ
ଉପଦେଶ୍ୟ ଲିଖିବୁ ଯେ ପ୍ରଦୟୁଷ ହୋଇଥିଲା
ଜିହା ସମ୍ବନ୍ଧ ହିଚି ହୋଇଅଛି ଏହା ବନ୍ଧ
ଦେଶୀ ବିଷୟ ଆଜିର ନିବନ୍ଧନପାଇୟ ମୁଁକା

ବେଶେତ ଲୋକ ଅଇନ ଶିକ୍ଷା କର ଉଚ୍ଚମାନ
ହେବାର ଅଛି ପ୍ରଯୋଜନୀୟ ସେହେତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅଧିକ ଉଚ୍ଚମାନଙ୍କ ଅବଶ୍ୟା ଗୋଚନୀୟ ଆଜ୍ୟ
ଅନ୍ତର୍ର ଗୋଟିଏ ଦୂରବ ମୋରନ ପଥରେ
ଯହୁ ହୋଇଥାଏ ବୋଧ ହୃଥର ଅଚିରେ
ଜାହା ଫଳପ୍ରଦ ହେବ । ଦୂରମାଧ ଦିଦି ଶିଖା-
ନମିତ ଏଠାରେ ଶୈଖିବି ଉପାୟ ନାହିଁ
ଅଥବ ଉମ୍ପିମାଧ ବର୍ମ ଏଠାରେ ଅଛି ପ୍ରଯୋଜନୀୟ । ବାରହମାସ୍ତ୍ରର ଓ ଅମିତ ଏବା
ଆନନ୍ଦମଧ୍ୟ ସରକାରୀ ବର୍ମରେ ଏହାର ବଳ୍କୁର
ପ୍ରଯୋଜନ ହୃଥର ଏପର କଳିଦେବନ କାର୍ଯ୍ୟ
ହୁଏ ବହୁତ କରିବ ବର୍ମ ଜାହିବା ବଳ୍କୁର
ଅବଶ୍ୟକ ହେବ । ଏ ସମ୍ପ୍ର ବେଚନାରେ
ଏହୁଲୁରେ ମାଧ ଶିକ୍ଷା ଦେବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ
ହୃଥର ଶୈଖି ହେବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥାଏ
କରିବା ହୃଥର ମାତ୍ର ଗ୍ରାହି ହେବ । ଆଜ ଏବା
ଆନନ୍ଦର ନିଷ୍ଠ ଏହି ସେବାକାରର ମହା-
ମୂଳ ଆଧାରର ବଦାନନ୍ଦକା ପ୍ରଧରନପୂର୍ବକ
ମାନିବ ପାଞ୍ଚମା ପ୍ରଦ୍ଵଦ୍ଵତ୍ତି ହେବାରକି ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ
ପରିଷରରେ ଅର୍ଥର ବୁଝାଯି ବାମର ନୟବର
ବନିଷ୍ଠ ହୃଥରେ ସମ୍ପର୍କ କରିବାର ଏ
ବେବକ ଏକବର୍ଷ କି ହୃଥରେ ନମିତ କୁ
ମାତ୍ର ତରକାରୀ ଅଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ହୃଥର
ପ୍ରବେଶିବା ପଣ୍ଡା ଦେଇଥିବା ପ୍ରତି ୫ ୧୦ ଲି
ଲେଟେର୍ ଏ ୫ ୨୦ ଲି ପାଇଥାହାନ୍ତି ଏବା ବାରି
ହୃଥର ହୃଥର ପ୍ରତି ଅଛି ଏଠାରେ ପାଠ
ଦେବାପାଇଁ ଜାହାଙ୍କୁ କରିବେ ୫ ୨୦ ଲି
ଲେଟେର୍ ଏ ୫ ୨୦ ଲି ପାଇଥାହାନ୍ତି ଏବା ବାରି
ଯେ ଗତକାଳର ଲୋକ ବଦା ଲାଭ କରିବାକୁ
ପ୍ରସମ ହେବେ । ହୃଥ ଯେବେ ଗତକାଳର
ଆନନ୍ଦମଧ୍ୟ ମୂଳ ଓ ଅନୁକାରିମାନେ ଏହୁବାର
ମରଳଦାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଷିତ । ଦାନ କରିବୁ ଜେବେ
ଆଗମୀ ସେ ଗତକାଳର ଅବଶ୍ୟ ଉନ୍ନତ
ହେବ ଏଥୁରେ ସମେହ କି ଅଛି । ହାଇଦୁଲ
ପୁରୁଷେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦ୍ୱାନ କି ହେବାର ଏ ଏବା
ଦେବାପାଇବ ହୃଥ ହୋଇ ସେଥର ନବନ୍ଦ
ନନ୍ଦାନ ପ୍ରତିକ ହୋଇଥାଏ । ଏହାଟି
ମରଳଦାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେ ସେ ଏକବର୍ଷର ଦିନ
ପ୍ରହରକର ସ୍ଵଦେଶରୁ ଯାଇଥାହାନ୍ତି ହେଠାରେ
ଆଗମା ବନ୍ଦ କାନ୍ଦକ କ୍ରୂଧମାନଙ୍କୁ ଉର୍ଧନକର,
ଦୁଇବାଳ ସେମାନଙ୍କ ସମେ ଜି ହେବାର
ଫେର ଅବିବେ । ଏଠାରେ ଘର ଏ ହେବାର
କାନ୍ଦକଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ହେମନ୍ତ ଏକ କଳାର୍ଥିରେ

ତଦ୍ବିଷେଷ ଆପଣା କାଳକଳେ ଶିକ୍ଷାର ତତ୍ତ୍ଵ
କରିବା ଅର୍ଥକ ମନ୍ତ୍ର କିନ୍ତୁ ସେ ଅନୁପସ୍ଥିତ
ସମୟରେ ଉହିଲକୁ ପାଗୋରବେ ନାହିଁ ଓ
ଆଗ୍ରାନ୍ତିବର୍ଷ ଏହି ବର୍ଷିକ ସମ୍ବରେ ବର୍ଷିବାକୁ
ଉପସା କରୁଣ୍ଟ ପରିମେଷରେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଧନ୍ୟ-
ବାଦ ଦେଇ ସେ ଆମ ହେଲେ ।

ବୁଦ୍ଧପାତ୍ରଙ୍କ ବହୁତାର ମନୀ ଏହି ଓ ଏହା
ଯେ ଉପସ୍ଥିତିବ୍ୟକ୍ତି ମନୋମାତ୍ର ହୋଇଥାଇଲା
ତାହା ଦେଖିବା ବାହୁଦିଳ୍ ବାପ୍ରଦାରେ ଉଚ୍ଛଵି-
ବିଦେଶୀଦୂର କାରଣ ଗ୍ରାୟକୃତ ଗନ୍ଧନଶାସାହେବ
ଯେତ୍ରପରି ଯହି ଓ ପରିଶ୍ରମ କରିଥାନ୍ତି କରୁଥିଲେ
ତୁଳନା କାହିଁ ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ଯଥେତିରୁଥିଲେ
ତୁଳନା ପ୍ରକାଶ ଦେବାରୁ ବଜନ ପାର୍ଶ୍ଵ ନାହିଁ

ପ୍ରାୟର ଅଷ୍ଟନ ପ୍ରଦେଶକଲ୍ପ ଗ୍ରାୟକ
ପାତ୍ର ବିଜଳିମାହେବ ଗାଢ଼େଥାନକରୁ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରବିକ
ହୃଦୟତା ପୂର୍ବକ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ
ଦେଲେ ଯେ କିବାଲ୍ୟ ଅଭିଭାଗ ସଙ୍ଗେ
ଯେମନ୍ତ ଶ୍ରୀକୋପାଳ୍ଜିର କରିବାକୁ ପରିଣାମ ନ
ଦିଗ୍ନନ୍ତ । ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେ ବିଶ୍ୱାସ
ଜୀବନଲ୍ଲବ କାହାର ହୋଇଥାଏ ଏଥରେ ହେଲା
କରିବା ବନ୍ଦାକ ଦିଧେୟ ନୁହେ । ଯେ ସେତେ
ଜୀବ ଲଭକରିବେ ଯେ ତେତେ ଆପଣାକୁ
ରହିବ କରିବେ । ଏ କଥା ସମସ୍ତକୁ ସ୍ଵର୍ଗର
ଜୀବାର ଉପର । ତୁତୀର ସର୍ବପତଙ୍କ ବିଲଭି-
ନମନର କଥା ନାହିଁ କର ଅପଣା ମୁଦ୍ରା
ମେଧ୍ୟ କୁଶଳକାରୀ ଓ ବିଦ୍ୟାଜୀବିରେ ଯହିବାନ୍ତ
ଦେଖି ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ବଠାଈ ଫେରି ଅବିବା
କାରଣ ଅଣିମାଦ କରି ଅପଣ ଗଛୀ କଲେ ।

ଦେଶୀୟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପକ୍ଷର ବାବୁ ଦିଚିଥା-
ନୁହ ଯାଏ ସଂଗ୍ରହିତ କବିତା ବିଷୟରେ ଯହ
ଜୀବନ ଜୀବାଜୁ ଧର୍ମକାହି ଦେଉ ହୁଏ ଗେଣ୍ଠ
ହେଲାନି ପୂର୍ବକ୍ଷର ଏହି ନଗରକୁ ଫେର
ଆମେବାବୁ ଅନୁଗେତ କଲେ ଏକ ବହଳେ
ସଂଗ୍ରହକ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କରିପୁଣେ ଅଧିକା
ଲୋକଙ୍କର ଶଶ୍ଵତ ହେଉ ନାହିଁ

ପାତ୍ର ହେମଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କାରେ ଅଳ୍ପ ବିଥାରେ
ଅଗ୍ର ପୁନରଭାବେ କହିଲେ ଯେ ସହିତ
ମହାମୟ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚରେ ଦିଶେ
ଯହ କରି ଦିଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ ପାଇବାର ଉପ-
ଯତ୍ନ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ ଯେ କୁଣ୍ଡଳରେ ଏନଗ-
ରାଜ ଫେରି ଆଦିକେ ଏହି ସମସ୍ତଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେଖା ।

ଶ୍ରୀ କନ୍ଦୁମିତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସମୟ ରମ୍ୟରେ ଜାହାଜ କିଣନ୍ତିରୁ କମର
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଯାନ୍ତି ମାତ୍ର ଦୃଶ୍ୟ ବନ୍ଧୁ
ଯେ କାହାରି ହସ୍ତାନ୍ତର ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ । ରଲ ଅଷ୍ଟର ଲେଖି ନ ପାରିଲେ
କେବଳଗିରିଶର ଚେଷ୍ଟା କରିବା ବୁଝା ଓ କେବଳ
ନିରିଶ ଅସ୍ତରାଂଶ ସୁଲକ୍ଷଣର ଜବନୋଧ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ । ଶିଶୁକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ
ଦେଇବ ଅଗମାର ହେଉଥାଏ । ଅତିବକ
ପୁନର ଅଷ୍ଟର ଲେଖିବା ଗେଡ଼ିଏ ପ୍ରଥାନ କର୍ମ
ଆପର ଓ ଏ ଥାଂଶରେ ଦିଶେଷ ଚେଷ୍ଟା
ହେବାର ଉଚ୍ଚତ । ସେ ଅନୁରି ବହୁଲେ ଯେ
ମାଧ୍ୟମିକୀ ବଠାରେ ଦେବାର ଉତ୍ସାହ ହେଉ-
ଅଛି ତାହା ହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ବହା ଗେଷା
କରିବେ ସେମାନେ ଅନାୟାସରେ ବାର୍ତ୍ତକମାତ୍ର-
ରୀରେ ରଲ କର୍ମ ପାଇବେ ଏ କର୍ମର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହେବାକାଣ୍ଡ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଓ ବଜାଗଣିତ ଓ
ଅଛେବିଦ୍ୟାର୍ଥ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଣ୍ଜର ସାଥୀରଣ୍ଣଙ୍କ
ପାଇବାଲାଗି ବାଲକବୁନ୍ଦିକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ
ବନ୍ଧୁତା ଗେଷ କଲେ ।

ପରିମେଷରେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପାଗ୍ୟ
ଅଇଛନ୍ତି ଉପଦେଖ୍ୟା ବାବୁ ଗଜହଣ ମୁଖୋଗ୍ୟ—
ଆଖ୍ୟ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୋହନ କରି କହିଲେ
ଯେ ବ୍ରତକର୍ତ୍ତର ଉତ୍ତରର ଉପାୟ ସେମାନଙ୍କ
ହସ୍ତରେ ସଞ୍ଚାର କରୁଥିଲା ଏହାର ପୂର୍ବ ଗୌର-
ବାନ୍ଧୁତ କାଳ ଅପ୍ରତି ଦେଲାଣି ଏତେବେଳେ
ଏହା ବିଦେଶୀମୁଖ ପ୍ରତିରେ ପଢ଼ିଥାଏ । କିନ୍ତୁ
ସେମାନେ ପର ନୁହନ୍ତି ଏବି ଅର୍ଯ୍ୟକାଳର
କରଣ୍ଠ ଶାଶ୍ଵତ ମାତ୍ର । ଭରତବର୍ଷୀୟମାନେ
ଏହାର କେଣ୍ଠ ଶାଶ୍ଵତ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ଯେବେ ଅଭିଭ୍ୟ
ନେଇମାନେ ଅପରା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଧନରେ ତୁରୁର
ହେବେ ତେବେ ତାହାଙ୍କର ହୁର୍ଗରୀ ରବୁବ
ଜାହିଁ । ଅଭିବ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଜାଗରନ ହୋଇ
ଉଚିତ ମାଧ୍ୟମ କରିବକୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ।

ଏହି ଲେଖେ କନ୍ତୁତାମାନ ଫେରେ କେଳାଯାଇଥାଏ ଗୁବନମା ଧାରେବ ତାହାଙ୍କର ନିଧିମିଶ୍ର ପ୍ରସ୍ଥାର ନଗତ । ୧୦୦ ଜାରୀ ପ୍ରଥାଚିତ୍ରକଣଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରି ତାହାର ଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ କେଣାରୁ ଲୁଗ ଦେଲେ । ଶ୍ରୀବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥନ ଗ୍ୟାନକୁ ପାଠ କରିଥିବା ବାଲକଙ୍କୁ କେବେଳୁ ପୂର୍ବତ ପ୍ରସ୍ଥାର ଦେଲେ ମାତ୍ର ପୁଣିର ବିଷୟ ଯେ ଘରେ କେହା ଦେଖାଯି ବ୍ୟକ୍ତି ବିହି ଦେଲେ ମାହଁ । ଗତକର୍ତ୍ତା ଓ ଉତ୍ତର ପଦବର୍ଷରେ ଧର୍ମନେତା ଲୋକ ପ୍ରସ୍ଥାର

ବର୍ଷକୁ ଦର୍ଶ ଏହା କୃତି ହେବାର ଅମ୍ବୋମାନେ
ଆଶା ବରିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ତହିଁର ବିଗସନ ଫଳ
ଦେଖି ବିନୟୁ ହେଲୁ

ମା ପ୍ରା ହ ଜ ବ ମୁ ଦ

ଗନ୍ଧିଷ୍ଠାହ ଗେଜେଟ୍ର କଣ୍ଠ ଗଲା ସେ
ଆମୁନାଙ୍କ କମିଶନର ଶ୍ରମୁତି ମୀ, ଛି, ବେବେ
କଣ୍ଠ ପାହେବ ଏକବରସ ସକାଳ ଅବସର
ପ୍ରାପ୍ତ ଫୋରୁଥରୁ ମାତି ମା ୯ ସ ମୁଖରେ
ଫେର ଅବିବାର ତାହାଙ୍କର ଛଢା ଥିବାର
କଣ୍ଠୀଏ । ବେବନଗା ପାହେବ ଅଛି ଅଧି-
ଗୁହ୍ନରେ କଟକ ଶ୍ରୀ ବଲ୍ଲାଘର୍ବୁ ମାଧ୍ୟ କରିବେ

କଳେ ଶୈଳ୍ମାନାଳର ମହାଶୂନ୍ୟ ରଗାରଥ-
ମନ୍ଦୁ ବାହାଦୁର କମିଶନର ଭେବନାମ-
ସାହେବଙ୍କଠାର ବିଦୟୁ ହେବାକମିତି କଟକରୁ
ଆଗମନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଛିଲୁର କ୍ଳଳେବୁର ସାହେବଙ୍କ
ପ୍ରଦୂ ମିଶ୍ରମାଦାର ପଦବୀଙ୍କ ଦେବାର ହେତୁ ନର୍ମାଣି
ସତ୍ତାଗମ ଜଣେ ଉଥେଯୁକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ ଅଛି
ଜଣେ କ୍ଷମତାପତ୍ର ଲୋକ ଦେବା ନମିତା
କ୍ଳଳେବୁର ସାହେବ କମିଶନର ପାହେବଙ୍କ
ଲେଖିଥାଇଲୁ ।

ଜେପୁଣୀ ମାନ୍ଦ୍ରୋଡ ଓ ତେପୁଣୀ କଲେକ୍ଟର
ବାରୁ ଢାରକାନାଥ ସେନ ପୂନରବନର ବାଲେ-
ଶୁଭ୍ର ହାନ୍ଦୁର ହୋଇଅଛି ଏବଂ ବାଲେ-
ଶୁଭ୍ର ଜିଲ୍ଲରେ ପ୍ରଥମଗ୍ରେଣୀ ଅଧୀନ ମାନ୍ଦ୍ରୋଡ
ମେହରା ଜାହାନ ରମ୍ବା ପାଠ୍ୟାଳୀ ।

ଗଜ ପକ୍ଷରେ ଡେଣା ଅନୁପାତ କିଲ-
ମାନଙ୍କରେ ବୟକ୍ତିର ଗାତ୍ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ପ୍ରକାର
ଥିଲା ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଜଗନ୍ନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ ।

ପୁଣ୍ୟ ସେ ୨୦୫
ବାଲେଶ୍ୱର ପାତ୍ରଙ୍କା ଓଜନ ସେ ୧୯

ଜଳେସ୍ତୁ „ „ ପେ „ „
ମନ୍ଦରାଜୀ କିମି ରଷ୍ଟିର ପାଇଁଥା ହୋଇ

ପୁରୀରେ ୫ * କା ପୁରସ୍ତାର ନିଲବାର

ବନ୍ଦମେଣା ଅଜ୍ଞ କବିଅଛନ୍ତି ।
ଆମେମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ କୁ-

କେ ଅଛି ଏକ ଗଜିବୁଖ୍ଯାନ ହେବାର

କୁରୁ ହୋଇଥାଏଛି । ଏହି ନୂତନ ସାହିତ୍ୟାଳି

ଦେଖା ତ ଗର କନଇଚାନ୍ତି ଅଣାଇବା
ପକାଇ ହଲୁ ପାଇଥିବାରେ ଗୁରୀ ଯାଏ
ବିଶ୍ଵର ଅବସା ଦିନକୁ ଧନ ଦେଖିବାରେ
ଦିନି ହେଉଅଛି ।

ଶାଯୁତ ପ୍ରି, ଏହି କର୍ତ୍ତା ସାହେବ ବଲ୍ଲା-
ଦ୍ଵାରା ଗଣ୍ଡା ଫେବୀ ନିମିତ୍ତ ଦ ୧୯ ନାର
ଅବିଷର ନେଇ ଦଳକ ଯାଉଥିଲୁ ଯଥା
ଯା ଏ ଯେ ବେଳିନବା ସାହେବଙ୍କ ପତେ ଏକ
ମାତ୍ର କରେ ଦିବୋ ।

ଅଗମୀ ପାଇକିଲରେ ଅବଶ୍ୟକ ପରିଚ୍ୟା
ପଡ଼ିବାରେ ବିଷ୍ଣୁ ଦଶବାର ଜେବା
ଦେବର ପ୍ରାତି ହୋଇଥିଲୁ ଏଥରେ ପ୍ରାୟ
₹ ୨୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବିଷ୍ଣୁ ଦେବାର ଅନୁମାନ
ହୋଇଥାଏ ।

ଦେଇବେଳ୍ପ ନିଧିମ ବରିଆହୁ ଯେ ମଧ୍ୟକଳ
ହେଲା ଅଗାମତର ଆଜିର ହନ ଏହା ସାହିତ୍ୟ
କଥା ଅନେକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୁଣୁ ଚାହାର ଅନ୍ତର
ଯଥରେ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରହର ହେବ ଛାଇ ।

ଗନ୍ଧିମେଘ କୋଣୀଙ୍କୁ ଦଶ ଛଇଟା କରି
ଦେ ଏହିରେ ମୁଖ ମତିକରି ଝଞ୍ଜା ସିଂହାବରେ
ପରିବର୍ଷ ନାହିଁ ଯତ୍ତାଗେ ଏହି ମେଘଚଲଗେ
ଦିଅଥବା ଅଗମି ପେଲ ତା ଓ ତାଙ୍କ
ପରିର୍ଥରେ ଏହି ନିଃଶ୍ଵର କଳାହଳା ଆରହନାହୁ
ଦିଶାଲ ସେହେଠରୁଙ୍କ ଅଧିକର ଫ୍ରଣ୍ଟର
ନିଅଥବା ।

ଅଗମି ଅପ୍ରେଲ ପଦ୍ମତାର ସେତୁ ଯଦ୍ୟ-
ହେ ମୁଖ କଣ୍ଠେ ୦ ର ତଣ୍ଠେ ଧର୍ମକୁ କବ-
ିଷବ ।

ଅଳ୍ପଦିନ ଦେଲା ଯେଣେ ହେଠ ଶୋଲର
ପରମାଣୁ ପରମାଣୁ ହୋଇଥାଏ ଜାହା ମୋଟାଟିକ
ପରମାଣୁ ଗପ ଦେଖି ଏଥର ବାରାନ ଏହି ଯେ
ପରମାଣୁ ପରମାଣୁ ଦିଲ୍ଲୀରେ ବୈରିକର ବେଳେ
କେବ ଉତ୍ତର ଦାନ କରିଥିଲୋ ଅପରିଧି ଧର
ପରା କାହିଁ ମିଳିବାର ପଥା କେବେ ବନ୍ଦ-
ହେବ ଶବ୍ଦମେଳି ସାବଧାନ ଦେବରେ କିମ୍ବି
କର କାହାକୁ କଥାନ ଯେ ଏତେ କେଣ
କଥାର ଆଶ୍ରମର କଷ୍ଟ ।

ମହାକରେ ମାନ୍ୟମବ ଗ୍ରେଗର ଅଳ୍ପ
ହଲିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୁଦେଶର ସମ୍ମଦ
ପଥରେ ଯାଏକଣ୍ଠୁ । କଣେ ଉନ୍ନତିକରଣ
ଏକ ବିଜାହିତ ହୀନ କଣ୍ଠ କୋର ଲାହା
ରମବେ ଅଳ୍ପ କଣ୍ଠ କରିବାର ୧୦୦ କା
ରମ୍ବେ ଦେଇଥିବୁ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଚମନ ଦେଲୁ ଯେ
ସଂଶୋଧନ କଲାବେ ଗେଟିଏ ଛଥବା ଦିବାକ
ହୋଇଥାଏ । ବରର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବ ୪୦ ଏ ଏକ
ବନ୍ଧୁର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବ ୮୮ ଏର୍ ଅଚମନ ଜାତରେ
ଦେବୁ । ଶାମର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକମନ ହୋଇ
ଏ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରାଯାଇବା ।

ଏକ ଟଙ୍କା ମରିଥା ଦିନର ମାତ୍ରରେ
ଗେଷ ହେବା ଅର୍ଦ୍ଧଦର୍ଶରେ ମଧ୍ୟଦିଵସର
ଦିନ-ପ୍ରକଳ୍ପରୁ ବ୍ୟ କାହାର ତ ଡି, ୧୯୭୩ ଜୁଲାଇ
ପୂର୍ବାବ୍ଦ ଦିଅ ଯାଇ ପ୍ରାୟ ୫,୦୦୦ ଟଙ୍କାର ଟାର
ରହଣ ହୋଇଥିଲା । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବାଗୁରୁ
ରେ ବାଦର ସଫ୍ରା ୮୮ ଟଙ୍କା ଏହା ସବ୍ୟାପେକ୍ଷା
ଅଧିକ ଅଟ୍ଟାଇ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚିଲ୍ଲରେ ୧୦୦୦
ଲେଖାଏ ନାହିଁ ଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତି ଏକବିନ୍ଦୁ
ପରମାଣୁରେ କିମ୍ବା ନାହିଁ କଲେ ଯେ ଆକୁକା-
ଳରେ କୁଣ୍ଡ ବର୍ଷାର ତ ଦେଖା ହେବା ।

ପ କେବୁଳ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅମୃତାଜଳର
ଦେଖିଲେ ଗବଟୀର ପୂର୍ବ ପ୍ରୋଣ ଛେବାହେବ
ଗବଟୀର ତେଜିଗଲାକ ଏହେ ଅମୃତିରୁ ଘବେ
ଅମୃତକ ମନେ ସାକ୍ଷାତ ସମୟେ ପାରିବ ବର୍ଥ
ବାରୀ କୁର୍ରାଇ କହିବା ଏହାକର କର୍ଣ୍ଣ
ଅପର ।

ମହାମାନ୍ୟ ଶ୍ରୀମୁଖ ଶ୍ରୀ ଗବ୍ଦିଷ୍ଠରତେଜଗଳ
ଏହି ମାତ୍ର ତା ଏହି ରଖ ସକାଳ ଘାଣ୍ଡା
ମନ୍ତ୍ର ସମୟରେ କଲିବଗାଯୁ ଯାଦା ରେ
ତା ଏହି ରଖରେ ଅମାଦରେ ପହୁଞ୍ଚିବେ
ଧେରାରେ କାହିଁଲାଗି ନବାବ ଧେରଅନ୍ତରୀକ୍ଷ
ଦିନେ ବୁଦ୍ଧି ଅଭିମର୍ମନହିଁ ସାକ୍ଷାତ ହେବାର
ଅଧ୍ୟେ କହ ହେଉଥାଇଁ । କେବେଳ ଦେଶମୁଁ
ମହାରାଜୁ ମଧ୍ୟ ମେଠାକୁ ଅମନ୍ତର ବିଶ୍ୱାସ
ପରି ।

କରିବେହୁ ନାମା ଏବଳର ପୁସ୍ତିଚେଳ
ଦେଶୀୟ ବଜ୍ରମାତ୍ର ଦୋଷର ବର୍ତ୍ତ ମାନରେ
ବେଳୀଏ ଦୌରୟର ଦର୍ଶିଣ କରିଥିଲୁଛି ।
ଏହୀଯଥ ବାହୀୟ ଯତ୍ନ ନୟୀ ସମ୍ପ୍ରକାର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୂଳ ହିୟାଇ ହୋଇଯାଇବି ।
ବାହୀୟ ଯତ୍ନ ଏହାର ପ୍ରରେତ୍ର ଏହି ଯେ
ବାହୀୟ ଯତ୍ନ ନଳ ଅଗ୍ନିଧୀନ ବୋରମ୍ଭ
ଯୋହା ଦୋଇ ପ୍ରକାର ଯୁଦ୍ଧ ଘୋରଦରକ ବଳ
ସାଧିଲୁ ଦୂର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ଦୟା ଦେବ । ଏବିମେହୁ
ହାତିକ ବୋଲାଇ ଯେ ପ୍ରକର୍ତ୍ତ ହରାପାନ
ସ୍ଥାନରେ ଏହାହାତୀ ମଞ୍ଚରେ ଯେ ଦୂର୍ଧୀରତି
ସରକ କାହାର ଭାବର ଘରିପେ ଏହାହାତୀ

ଲୁହ କଳ ବାଟ ହୋଇପାରେ ଅର୍ଥାତ୍
ଜାହାର ବଳ ଏକ “ ଯୋହାର ” ବଳର
ସମ୍ମାନ / ହୃଦୟ ଏବର୍ଗମ ମାତ୍ରର ସ୍ଵାନ୍ଧରେ
ଯେ ପରିମାଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଖି ପଢ଼େ ତଥାର ଗତି
ଯୋହାର ବଳରେ ଛୁ ଫତାର ଅଠରତ ଯସ୍ତୁ
ଶୁଭିତ ହୋଇପାରିଲା । ଏରିବ୍ୟନ୍ ମାତ୍ରେବ
ଏବଥା ମଧ୍ୟ କୋଳିଆମ୍ବନ୍ତି ଯେ ମେ ଦିବ-
ଘରରେ ଦୋଷିତାମ ମଞ୍ଚର କରି ଉତ୍ତର ଯହି
ମହିକୀରେ ମୁଖ୍ୟମ ଗଲିପାରେ ଏତବାର
ଉପାୟ କରିପାରିବେ ।

ବଜୁରଗ ଏହିଧିତିକ ସୋଧାଇଲାଗ ଛାତ୍ର-
ପ୍ରା ଗର୍ଭମେଘରୁ ଏହି ମର୍ମରେ ଏହଜଣ୍ଠି ପର
ଲେଖା ଚାହାଇଥାଏ ଯେ, ଏହାହର ଧୂଦିଦୟା-
ଲୟର ପ୍ରକେଶିବା ପରିଷ୍ଵେ ପଞ୍ଚରେ କେଉଁ
ବିଜ୍ଞନମାଟୁ ନ ଥିବାର ଏଇଦେଶାୟ ଶ୍ରୀବର୍ଣ୍ଣ-
ମାନଙ୍କର ବିଜ୍ଞନ ଶିକ୍ଷା ହୃଥର ମାହ୍ : ଅଜ-
ଏବ ତାହାର କେଉଁ ଉପର୍ଯ୍ୟ ବଧାଳ କବି
ମିତିର ଆନନ୍ଦକାଳ । ଇଣ୍ଡିଆ ଶର୍ମୀମେଘ ଏହି
ପଥର ଉତ୍ତର ବେଳାଇଥିବା ଯେ ଏଇଦେଶାୟ
ଶ୍ରୀବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ବଜୁରଗ ଶାଶ୍ଵତ
ପିତ୍ରମାତ୍ରେ ସ୍ମୃତିକାରୀ ମର୍ମମେ ଧୂକାର
କରିବାରୁ ହେ । ସେଇହି ମର୍ମମେ କରି
ଏମାନେ ଅତି ଦେଖ ଦିଲ୍ଲିକାଳ ଅବକାଶ ପରି
ଜାହିଁ ଫଳକାଃ ବିଦ୍ୱିତବିଦ୍ୱାଲୟର ହେନେହୁ ହେଲା
ଶ୍ରୀବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ପରାମା ବିଷଦ୍ଵରେ ଯେପରି ହେଲା
ବରି ଭାବିଥିବାରୁ ଶର୍ମୀମେଘ ଜହାନପରେ
ହସ୍ତର୍ଥର କରିବେ ମାହ୍ । ତେବେ ଏହି ସରଗ
ବୌଧି କୁଳକ ବିଷୟ ପଥର୍କଣ କରିବାର
ପ୍ରସାଦ ଦେଲେ ମାତ୍ରକ ଥାଏ କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡ ଯେପରି
ପ୍ରସାଦର ଅନ୍ତମୋଦଳ କରିପାରିଲେ ଅବକାଶ
ଦିଲିବେ ।

ଜୀବିତା ପରିମେଣ୍ଟ ଏକଥା ନେଇ ଦୋଳି
ଅବଶ୍ୱ ସେ ପ୍ରଦେଶୀୟ ବଜାରିମେଣ୍ଟ ପୁଣ୍ୟ
ପ୍ରଦେଶ ଚିତ୍ତବିଷ୍ଣୁରେ ହେଲେବି ଗର୍ବାଦ
ପ୍ରଦୁଷ କରିବା କମିଶ ଯଥୋପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଦୟାତିଥି
ପଦାନ କରିଯାଇବା । ଏକବେଳେ କେବେ
ମେହେଚାକର ଅନୁମତି ଆହଁ ।

କୁଣ୍ଡଳ ଏହା ଉତ୍ତରନାଥିବା ସହର କୃଷ୍ଣ ଦରା
ପାତଳାଘ କଟକପିଲିଙ୍କି ମୁଖୀଶିଳେ ଯବ ଲକ୍ଷ୍ମୀବେ
ମହା ଓ ସାର ହେଲା ।

ଅଜ୍ଞାନ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୪୪ ଶତ
୧୯୩୫

ଭାବ ଅତ୍ୟଳେଖନ ମେଲିହା । ମୁଣ୍ଡ ତେବେ ବିଷ୍ଣୁ ଜୀବନ ପାତ୍ରିକାର

ଅଗ୍ରିମ ବାଷକ ମୂଲ୍ୟ	୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେବେ ବର୍ଷରୁ	୩୭
ମଧ୍ୟସଲ ପାଇଁ ଭାକମାସଲ	୩୩

ଲେଖକ ପଢିବାରୁ ଜାଣିବାର ମୂଲ୍ୟ ।

ଗର୍ବର୍ଷ ଆମିନାନାଙ୍କ ଦେଇନ ବୃଦ୍ଧିଷମ୍ଭର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟର କର୍ତ୍ତା ଦେଖି ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ହିର କରିଥିଲୁ ଯେ ଲେଖାପଢା ଜାଣି-
ବାର ମୂଲ୍ୟ ନୁହନ୍ତରେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ ୪ ୧୦-
ଟଙ୍କା ଖାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ କାରଣ କୌଣସି
ମୋହରର କି ଅନ୍ୟ ଲେଖାପଢା ଜାଣିବା
ବନ୍ଦିର ଏଥର ଭାଗ ହୋଇ ନାହିଁ । କୁନ୍ତେ
ସମ୍ବନ୍ଧ କୋର୍ଟରେକନ୍ତର ଜଗ ଜୁହୁ ଭାଗ ମାଧ୍ୟର
ନ ମୁର ବରକୁଳର ମାଠ କର ଅମ୍ବେମାନେ
ଛିନ୍ଦ୍ୟ ଦେଲ୍ କାରଣ ଏ ଅଞ୍ଚିନ୍ମାନରେ ବିଦ୍ୟାର
ମୂଲ୍ୟ ଅଛ ପାଇଁ ଦେଉଥିଲୁ । ପାଠକଙ୍କ
ଦେଇନା ନିମିତ୍ତ ଉତ୍ତର ସରକୁଳର ଅଞ୍ଚିତ
ାଷାଙ୍କର ଏଠାରେ ଯଥା

“ ଲୁହାଟ୍ୟରେ ଯିଅବାନିର କରିବେ ଲେଖ
କିନ୍ତୁ କରିବା ହନ୍ତରେ କେବଳ ଲେଖା
କିନ୍ତୁ ଜାମୁଖବା ଲୋକ କିନ୍ତୁ କରିବିନ
ଏହି ତୋପେ ପିଆଦାରୁ ତାତି ଜାରିବାକା
ଦାରା ଅର୍ପଣ କରନା ପର୍ବତ ଦେବିକୁ ତାତି
କାର ହରାରୀଯ ଥାଇ କେ ଦେବିର ଉପର
ନ୍ତେ ଜୀବ ଅଛି କି ନାହିଁ ଜାବଧାର ପୂର୍ବକ
ଏ କଥା ଛାଇୟ କରିବି”

ଏଥରୁ ପିଆଦାକର ଉଚ୍ଚତରେଣିର ଦେଇନ
ମାରିବି ୨୦ ଟଙ୍କା ଅଥବା କୁହର ଏହି ଏମା-
ନାଲୁ ପରିବଳ କାହାର କାହାର କରିବାରୁ
ଦେବ ଏମୟ ଅବସ୍ଥା ପକ୍ଷରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପ-

ଯକୁବା ଏବସକାର କୌରୁକଳନକ ହୋଇ
ଅଛି ବୋର୍ଡ ବେଦନ୍ତର ଅଭିପ୍ରାୟାନୁସାରେ
ଅମଲ କି ମୁହଁରାର ହେବା ଯେବଣ ଲେବ
ପିଆଦା ହେବାର ଜଣିତ । ଭାବାରୁ ପ୍ରାତିଧିକ
କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣ ଏହି ବିଭିନ୍ନ ପରିଭାନା
ଜାଣ କଲ ଜାଣା ଓ ଗୁହା ଜଣିଦିନକର
କାମ ପରିଭାନା ପିଠରେ ସ୍ଵର୍ଗପରେ ଲେଖାଦାରୁ
ହେବ ଏହି ମୋହରକରେ ବାପୀ ପ୍ରତିବାପା
ଓ ଅନ୍ୟନ୍ୟକ୍ଷିତ୍ତୁ ପରିଭାନା ଭାରକରିବାର
ବିମ୍ବମୁଖୀ ଦେବାରୁ ହେବ । ୪ ୨ କା
ଦେଇବରେ ଯେବେ ଏପରିଲେବ ଗୁରୁ
କରଇ ଦେବେ ଲେଖାପଢାର ଅଭିପ୍ରାୟଦା
ବିଚାର ? ଦେବ ବୋଧ ହୁଅର ଏ ପଦେବରେ
ଏହି ଲେବ ମିଲିପାରନ୍ତି । ଗୁରୁରିନ୍ଦ୍ର ଲେଖା
ପଢା ଜାଣିବା ବନ୍ଦୁର ଅନ୍ୟ ହରାଯ ନାହିଁ
ଓ ଏ ପକ୍ଷକାର ଲୋକର ସଂଶ୍ରାନ୍ତ ଏତେ ଅନ୍ତର କୁ
ନକର ଏତେ ଅନ୍ତ ଯେ ଲେଖାପଢାର ମୂଲ୍ୟ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନ୍ଦୁରାୟ ପର ଦିନ୍ୟ ଭାବା
ଦେଇଅଛି । ଏଥବା ଅଛ ମୋତମାୟ ଅନ୍ତର
ମାତ୍ର ଯେପର୍ବତ୍ତନ୍ତ ଅଭିଜନେକମାନେ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ ବନ୍ଦୁରାୟରୁ ଲହାନର ଓ ଏବା ଜାନରେ
କଳମ ଗୁଣ୍ଡି ଚାଲିବାରୁ ମଯ୍ୟଦାର ଗେଷ ହାତ
କରିବାର କ୍ଷାନ୍ତ ନ ଦେଇବେ ସେ ପର୍ବତ୍ତନ୍ତ ବିଜେତରେ ଜାଣି ନ ପାଇବେ ଏମାନଙ୍କ
ପ୍ରାୟ ହୃଦୟର ଏ କଥ ଦେବାରୁ ହେବ ।

ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ଏ ସରକୁଳଜହାନ ଏହି ଅନ୍ତ
କରିଯାଇପାରେ ଯେ ଲେଖାପଢି ନ ଜାଣିବା
ବନ୍ଦୁର ପିଆଦାରୀ ହୁଏ ଦେବ ଦେଇବ
ଉଦ୍‌ଦ୍ଦିଷ୍ଟଗ୍ରାହୀ ପୂର୍ବତାର ବୃଦ୍ଧି ଦେବାର ସମ୍ବା-

ଦିଥାନର ଅବଶତ ହେଲାର ବୃତ୍ତ ଲୋକ
ଅପଣା ବାଲକଙ୍କ ବିଦ୍ୟାନିଷା ଦେବାରୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ଦେବେ ଓ ଏହିପେ ରିଷ ଦ୍ୱାରୀ ହୋଇଥାରେ ।

ଜଗରନ୍ତର ନୁହନ୍ତରିମନ୍ଦିର

ତଳିତମାସ ଅବ୍ୟକ୍ତ କେତ୍ତିବାଟୁ ଝାବୁଶର
ଅରନ ରହିବ ହୋଇ ଚପୁରବର୍ତ୍ତରେ ସନ
୫୮୮ ମେହିର ଅରନ ପ୍ରକଳିତ ଦେଇ ।
ଏବିଷ୍ଟର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ ଅତି ସାମାନ୍ୟରେ
ପ୍ରକଳିତ ହୋଇଥାଏ । କେତ୍ତିବାଟୁମାତ୍ର ଗଲିଭ
ବର୍ଷାର ବିଦେବିତ ହୋଇ ପ୍ରଭା ଦେଇଥିଲ
ଦି ଏଥମ୍ବିମେ ନୁହନ ଆଇନ ପରିଲ ଦେଇର
ଅଞ୍ଚିତବାଟୁ ଜାଣା ସହିତ ହୋଇ କେବଳ
ଦେଇବ ମାତ୍ର ବିଦ୍ୟାର କୁହାମାନା ତମ
ଅଟେ !

ନୁହନ ଅଜଳ ଦେଇନ କଣ୍ଠରେ ନୁହେ
ଦେଇବାରୁ ଓ ଯାକପୁର ଜଗଗରେ ସବୁ
ପ୍ରକଳିତ ଦେବା । ଏ ଦେଇବମିନ୍ଦେ ପୁର୍ବେ
କୌଣସିଯାର କୁହା ଦେଇ ନ ସ୍ଥାନେ କୁହା
ଅଥବା ଲୋକର ହନ ବରିଦେ । କଣ୍ଠର
କୁହାମାନେ ନିମ୍ନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ୍ତ ଫଳାଫଳ
ଦିଗେନ୍ଦ୍ରିୟରେ ଜାଣି ନ ପାଇବେ ଏମାନଙ୍କ
ପ୍ରାୟ ହୃଦୟର ଏ କଥ ଦେବାରୁ ହେବ ।
ନିମ୍ନେ ନୁହନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧ ମାତ୍ର ଦେଇବରେ
ପ୍ରକଳିତ ଦେବାରୁ ଏ କଥାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପକ୍ଷରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ୍ତ ଫଳାଫଳ ଦେଇବରେ
ଉଦ୍‌ଦ୍ଦିଷ୍ଟଗ୍ରାହୀ ପୂର୍ବତାର ବୃଦ୍ଧି ଦେବାର ସମ୍ବା-

ଜେଣା ଯେହିରୁ ଏକଲୋକଦ୍ୱାରେ ମାଟେକ ୪୭
ଧର୍ମ୍ୟକୁ ଖାତିସ କୁଷଣି ହୋଇଗାରେ ।

ବନୋବସ୍ତୁ କିମ୍ବା ପ୍ରାୟ ପୁଣ୍ୟର ରହିଲ
ଦେବଳ ପଞ୍ଚାବର ଓ ସଦଗ୍ରଧ୍ୱାବର
ଅଜ୍ଞା ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଯଥାକ୍ଷମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମିଶ୍ର
ଓ ମାରନବମିଶ୍ର ନାମ ହୋଇଥାକୁ ପ୍ରଥମେ
ମାହିଷ୍ମୂର୍ଯ୍ୟ ସାହେବ ପୁଲସର୍ମର୍ଗଣ୍ୟ ଓ ନଗର
ଗୌପୁରବ ବ୍ୟମ୍ବର ଥାନୁମାନଙ୍କ ଫର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବେ ଓ ସେ ଫର୍ଦ୍ଦିନମାତ୍ରେ ଯେତେ ତଳା
ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ନଗରବାବିଜ୍ଞ ଉପରେ ବସିଥି-
କରି ଅଦ୍ୟ କରିବାକାରଣ ଝାଉଜବଢ଼ିଟି କୁ
ଅସେଇ କଲେ ସେମାନେ ଇକ୍ତ ଥାନୁମାନବ
ବ୍ୟମ୍ବ ଗୋଟିକ ଉପରେ ଝାବବ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ

ଏ ହାତେ ଥରୁଣ୍ଣ ଛନ୍ମାବକୁ ତରିମାବ
ଭୁଲ ହେବାର ବିଧିକି ହୋଇଅଛି । ସେଇଁ-
କିମ ମାଟ୍ଟେ ପାଦବ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ଅନୁରୂପ ଛନ୍ମାବକୁ ହାତେ ପାଇବାକି ମନ
ଏହପର୍ଯ୍ୟ ଦେବେ ଯେବେ ଜହାର ଦି ୧୦ ନ
ମଘରେ ସେବନ୍ତି ହାତେ ନ ଦିଅର ତେବେ
ଜାଦାନାମରେ ବିଶେଷ ବିଶେଷତଃ ଦିଅସିବ ଓ
ବିଶେଷତଃ ସେବନ୍ତି ହାତେ ଦେବେ
ତର୍କପର ହର୍ଷ ଦୂରାଧରୀ ଅଖୁବା ଦେବ
ହେବ ହର୍ବବ ଓ ଶର୍ଵ ସେବନ୍ତି ଜଳାପୂର୍ବ
ନ ଦେଲେ ବିର୍ତ୍ତମାନ ଜାହାର ଚଳନ୍ତରୁଦ୍ଧିକ
ନିଜମଧ୍ୟ ଘେମନ୍ତ ଜମୁଲ ହେଉଥାଇ ତତ୍ତ୍ଵ
କାରୀ ହେବ ଅଜୀବ ନୃତ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ଅନୁମାଦ ବୁଝିରେ ଦୂରାଧରୀ ଅର୍ଥଦିଗ୍ନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ମାନ
କୌଣସି ଆନନ୍ଦରେ ବଜାର ନ ଥିଲା ।

ଏବେବିଷ୍ଟୁଗେ କେହିଦାଣ ଆଜନ ଅପେ-
କ୍ଷା ଏଥରେ ଲାଇ ଅଛି ତାହା ଏହୁ ଯେ
ମାତ୍ରମୁଁ ସାହେବ କେହିଦାଣ ଉପରେ ଘର୍ମୁଁ
ଶମତା କମୁଖରେ ମୁହଁକ ଧାରମର ଧୂଳିରଙ୍ଗ
ଲାଗୁ ଦେଇ ଅବରିଷ୍ଟାଂଗ ଅପରା ଲାଜାନ୍ତିର
ସାରେ ନରର କୌଣସି ଅଂଶରେ ବିଷମୁଁ
କରିଥିଲେ ପଞ୍ଚାଂଶ ତାହାଙ୍କର ଦେଖିପ ଶମତା
କ ରହିଲା ଡାକିନ କମିଶାର ପରମର୍ଶ ପୁରୁଷ
ତାହାଙ୍କ କରିବାକୁ ଦେବ ଓ ଯେହେତୁ
ଧାରନ କମିଶାର ସର୍ବତ୍ରେଶୀରେ ସକଳପ୍ରତାଗି
ଲୋକ ଥିବେ ଫେମନେ ନରର ଯେଉଁ
ଅଂଶରେ ଯେହିଁ ହାର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା କରିବାର ଦୟାତର
ଦେଖ ଉବ୍ଦେଶ ଦେଖିବେ ପ୍ରତିକ ଦେବେ
ମାତ୍ରମୁଁ କୁ ସେହିନ୍ଦ୍ରିୟ ଉପଦେଶ ଦେବେ
ଏ ବିଷ୍ଟୁଗେ ଯତଃପି କି ଧାରନ ପରିଚାଳନ

ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷମତା ଦିଅଯାଇ ନାହିଁ ତଥାପି
ଯେମାନଙ୍କୁ ହେସାବ ଦେଖିବା ଓ ଆପଣା
ମନୁଦିବ ପ୍ରଚାର କୁରିବାର କ୍ଷମତା ଦିଅଯାଇ
ଥିବାର ଅବସ୍ଥା ବନ୍ଦ ଥାର ହେଉଅଛି ।

(四)

ଅଶ୍ରୁକାମୀ

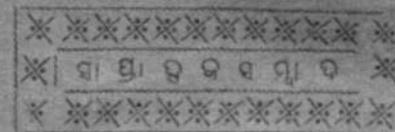
ଏହି ଅଦୁମୀରେ ତୁବନେବୁକୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ
କେ ପ୍ରଥାକଳ ଯାଦା ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରା ଲାଭଗୁଣମହାପରି
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବଦଳକଳ ରଥ ଶୈଖର ପୂଜାକ ମନ୍ଦିରଙ୍କ-
ଠାର ପାୟ ଏକମାରୁଳ ପଥ ଅଶୋକବୃକ୍ଷ
ଗମନ କରନ୍ତି । ନାନାଦିମ୍ବେଶର ସହସ୍ର' ଛନ୍ଦୁ
ଯାଦା ତାହା ସନ୍ଦର୍ଭନାର୍ଥ ମରନନ୍ତରେ
ଅବନନ୍ଦ କରନ୍ତି ମନ୍ଦିରକର୍ବକର୍ତ୍ତ ପତ୍ରଧୂର
ସତରବ୍ୟାହରେ ହୁନ ନିଲାଇ ନାହିଁ ନିଅ୍ୟାରେ
ବେହୁ ରଥ ଅରାଜ ବୋଲି କହୁଲେ ପରିଷ୍ଵରରେ
ଶୂରୁ ପୁଣି ହୋଇ ଅଧମାରୁଲେ ହୁଇରେ ଥିବା
ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବନ୍ଧୁଭୂତ କୁରାଜମାନ ପରି
ପ୍ରାଣପରେ ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଛା ପନାଇ ଯାଉଥାନ୍ତି
ତାହା ଅଭିନ୍ନ କୌତୁକଲକନ୍ଦର ଅନ୍ତର ।
ଏହିପଥ ହେବାର କାରଣ ଏହି ଯେ ଯେତେବେଳେ
ବେଳେ କଳାପିଠୀମାନେ ରଥ ରହି ଧରି
ତାଣକୁ ଭେଦେବେଳେ ରଥ ଖାଲ ଉଚ୍ଚ ମାନକେ
ହାତି, ହୁଁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଶରବ କରି ଅତି ଦୃଢ଼ବେଳକେ
ହଲ ଯାଉଥାଏ । ଅବସ୍ଥାକୁ ଯାହା କହେ
ଲାଗି ଯାଏ ତାହା ଏଇ ରକ୍ଷା ହେବାର ମୁକ୍ତିନା
ଅନ୍ତରେ ଏଇ ବର୍ଣ୍ଣ ନବା ହୋଇଯାଇଅଛି
ଏକ ପକାଇ ନ ପାରି କେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ
କେବେ ହେବେ ଚକରଲେ ରହି ଦିନ ଓ ଅଛି

ହୋଇପାରୁ । କାହା ନିବାରଣ ପାଇଁ ପୂଜିବ
ଜନଶ୍ଵର ଓ ସବ୍ବଜନଶ୍ଵର ପ୍ରମାଣ ଗର୍ଭ
ଗୁରୁମାନେ ଲାଗୁ ମୁଣ୍ଡିଛେନ୍ ବେଳ ଯେବେ
ମାଟେମାନଙ୍କୁ ବାତେଇଁ ଗୋପନୀ ରଥ
ଚାରିଶର ଅତେଇଁ ଦେଇଥାଏନ୍ !

ମୁରକସା ଓ ବନ୍ଦଗପ୍ରାତ କୁଳାଙ୍ଗନାମାନେ
ସେବନ ସୂର୍ଯ୍ୟାଦିପୁ ଧୂଳିର ଉଦ୍‌ଦିତ୍ୟ ପରିପ୍ରକାଶ
କୁଣ୍ଡ ବାରିରେ ମୁଖ କର ମୁହୂରତ କର
କରନ୍ତି ସେଜଳ ପ୍ରଥମରେ ଦୃଷ୍ଟିଲୋକଙ୍କୁ ମନ୍ଦ
ମିଳିବାର ସକଠିନ । ଧନିମାନେ ୫୫୫୦ ଲକ୍ଷ
ନିଲମ ଜୀବି ଏହିଏ ଜଳ ଯେବେ ନିଜଗମନ
ଅବିଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ସାମାଜିକ
ହୋମ ଓ ଦାନପାତ୍ର ମନ୍ଦିରର୍ମ କରନ୍ତି ଜୀବ
କଲର ଦର ପରିବହୁ ବିନ ହୋଇଯାଏ । କାହା

କେଣ୍ଟ ସିବବୋଲ ହରିପରିମାନେ ଧୂ-
ମଳ ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ କିମ୍ବା ଥାଇ ।

ଅଗୋଚରିତାପାନ ଅଗ୍ରପୁର୍ବକଳନର କଟ-
ଥିବାର ଲେଖମାନେ ପରମପରାତ୍ମା ସମ୍ବନ୍ଧ
ଜାହା ପାଇବାରେ । କଥ ବାହୁଡ଼ବାପରମଣ୍ଡଳୀ
* ଦିନ ନାହାପ୍ରତାର ଦୋହାରମାଜ ହେଠାରେ
ବସିଥାଏ ଓ ଥୋରେ ଯାଦି ଲାଗୁଇଲା
ବାହୁଡ଼ବାପରମଣ୍ଡଳ ଦେଖିବା ମାନସରେ ଆକିଛି
କରିଥାଏ । କଥ ଫେରଇ ନାହିଁ ତାହାର
ପର୍ବର୍ତ୍ତରେ ନୂତନ ଦ୍ୱାରା ନରୀଶ ହୋଇ ପର୍ବାତ୍ମାମା
୪୬ ।

ଗାନ୍ଧି ମନ୍ତ୍ରଲବ୍ଧାର କଟକ ପାଶଳହାସପାତା-
ଜଳରେ ବେଚିଏ ଦୁଃଖାବହ ଧର୍ମନା ହୋଇଥିଲେ
ଏ ଦିନ ଯବାଳବେଳେ କେତେବେଳେ ବାଚୁଳ
ହାସପାତାଜଳର ଶିଥିଲି ପ୍ରଥାନୀମାର ମତି
ବୋତବା ହାର୍ଷିକେ ପହଞ୍ଚି ଦୂରେ ଓ ଜାହା-
ଙ୍କର ଜଣା ବାଗନ୍ଧି ଦୂରକଥା ପ୍ରହର୍ଷ ଜାହାଙ୍କ
ଥିଲେ ଥିଲେ । କଥାରେ ଧାସଳ ଘଣ୍ଟେ ପରାଜୟ
ଯେତେ ମତି ଖେଳୁଥିଲେ ଅନ୍ୟ ଧାସଳ ଆପେ
ମତି ବୋତବ ବୋଲି ଜାହାଙ୍କ ଲାଇଁଛି ମାର୍ଗି-
ବିରେ ସେ ଦେବାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ହେଲା ଏଥରେ
ଦୂରକଥାଙ୍କର ବିବାଦର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବେ ଏହି
ଜଣ ପ୍ରହର୍ଷ କଥାରେ ଧାସଳକୁ ଯାନାନ୍ତରୁ
ଯେତିକରି ଓ ଯାହା ହାରକେ ମାର୍ଗିଛି ଅନ୍ୟ
ଅନ୍ୟ ପ୍ରହର୍ଷ ଜାହାଙ୍କ ଯେମନ୍ତ ଧରିବାକୁ ଜାହା-
ନେ ଜାହାଙ୍କର ହାତୁ ମାର୍ଗିଛିବେ ଜାହାମନ୍ତରେ
ଏମନ୍ତ ବଳକରେ ପ୍ରହର୍ଷ ବିଲ ଯେ ପ୍ରହର୍ଷ
ମୁଣ୍ଡ ଫାଟି ମଜ୍ଜରେ ଗୁରୁକର ପାଡ଼ା ହେଲା ।
ପ୍ରହର୍ଷ ପଜାଇ ଅନ୍ୟ ଧାସଳଜାହାପରେ ଦରତି
ଅର ଗୁରୁ ତକ ପ୍ରହର୍ଷ ଦେଲା । ପରେ ହାତା-
ପାତାର ଲୋକମାନେ ଦେବେ ଧାସଳକୁ ଧରିଲେ
ଓ ପ୍ରହର୍ଷର ଯାନ୍ତର ତବତ୍ତା କରିବାର ଉତ୍ସମ
କଲେ ମାତ୍ର ଏହିକାର ଅଧାର ଉତ୍ସାହ ପାଇ
ଇକ୍ଷାର ହି ମୁଦ୍ରାକରା ? ପ୍ରହର୍ଷ ଦୂରକଥାଙ୍କର
ଜୁବିତ ରହ ଫକ୍ତି ପାଇଲା ! ହାତପାତାର
କମିଶିର ସର୍ବମାନେ ଅବି ଧରି କଥାର
କଥାର କରିବାରେ ଦେବେତି କରିଛିର କଥାଙ୍କ
ଜୁବି କଥା କଥା କରିଛି ଦେବାନେ ଏହିକଥାଙ୍କ

କୃତକ ପାଥାରଣ ସିନ୍ଧାକାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦିଗିର
ପାଶେଟି ସର୍ବ ନିଯନ୍ତ୍ର ହେବାର ଗତ
ହର ଗତେତର କାହିଁଲୁ ମଥା ।

ବାହୁ କାଳାପଦ ବନ୍ଦେଗାପାଆସ
,, ଧାନଜାଥ ସରକାର
,, ବିତ୍ତସାନଦ ଦାସ
,, ଚଣ୍ଡୁଗରଣ ବନ୍ଦେଗାପାଆସ
.. ଗାସକାନାଥ ରକ୍ଷବର୍ତ୍ତୀ ।

ବାଲେଶ୍ୱର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମେଧ ତୁଳନା ସର୍ବୀ
ଦିନାଂକ ହୋଇଥାଏଛନ୍ତି । ସଥା

ଯେ, ଏହି, ପାଇସନ୍ ସାହେବ
ପାତ୍ର ଛି, ଏ, ସୁଧ ସାହେବ

ବୃଦ୍ଧ ଶିଶ୍ଵାକାର୍ଯ୍ୟ ହନ୍ତିରେ ଦେଖାଯୁ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜଂଗା ବୁଝି ହେବାର ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା
ଶିଶ୍ଵାର ଅଧିକ ଉଚ୍ଚତା ହେବ କେ ତୁଲେ ଦୟାକ
ଗଣେଲ ହେବ ।

ବାରୁ କଳାପ୍ରସାଦ ଦଉଙ୍ଗ ଅନୁଷ୍ଠାତ ସମ୍ପଦରେ ମୁଦ୍ରଣ ମୁଦ୍ରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାରୁ ଉତ୍ସାହିତ ଏହି ସମ୍ପଦରେ ଏବଂ ଏହି ବାଲେଶ୍ଵର ମୁଦ୍ରଣ ପରିବହନ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଇଛି ।

ଦୁଃଖ ଛୋଇ ସ୍ମୃତିର ବାଇଚର ବାବୁ
ଦେବତାଙ୍କ ମହିଳା ହିନ୍ଦୁଜାଲ ନମିତ ଗାଲେଶ୍ଵର-
ଠାର ପ୍ରେରିତେନ୍ତି କରିବାକୁ ବଦଳି ହୋଇ
ଅଗ୍ରହ ।

ଭାଷିତାର ପଦକଳ ଓ ପିନ୍ଧିତାର ବୋଲନ୍ତି
ଯେ ଦେଖାସୁ ଲୋକଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଭ୍ରମାତ୍ତବ
କଥାର ଅଛି ଯେ କୁହମଙ୍କରେ ଗୋଟିଏ ପିନ୍ଧି
ନମନ କୋଣରେ ଯେବେ ସଭ୍ୟାଏ ତେବେ

ତାହା ମନ୍ଦିରରେ ପୂରେ ନିଷେଧ କଲେ ହେ
ଦିନର ଅଛି ସମୟ ଯିନି ବସନ୍ତ ଗୋଗଳ ରକ୍ଷା
ପାନ୍ତି ଶୁଣିବାକୁ ଡୋଲ ଜିଲ୍ଲାରେ ସନ୍ତୁର ଏହିଦିନ
ଦ୍ୟାପାର ହୋଇଥାଏ । ସନ୍ଧାଦିକ କହନ୍ତି ଯେ
ଶ୍ଵର ଉତ୍ସବକ କରିବାରମାନେ ଏକଥା ପୁଣିଲେ
ତାହାଙ୍କ ଦେହର ଲୋମ ଝାଞ୍ଚିର ଉଠିବ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ।

ଗତମାସ ତା ୨୫ ତ ରିଶରେ ପ୍ରାୟକୁ ଗବ-
ହୀର କେନରଳ ପାଦେବ କଲୁକାର ଅମ୍ବା-
ଳକୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ ପେଠାରେ ବିହିତାଳ ରହ
ହିନ୍ଦୁଥବାଗରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିକାଳ ଅଚିନ୍ତ୍ୟର
କରିବେ ଅନ୍ୟଅକ୍ଲା ଧର୍ମର୍ଥ ଗବହୀର କେନରଳ-
ଙ୍କ ସହ ଅମ୍ବାଳରେ ବିବାହ ସମ୍ମାନ ଦିଅ-
ଯାଇଥାଇ ।

ତଳିତମ୍ବାର ଜୀ । ରିଖଠାର ତାକମାସଲର
ଯେଉଁ ନୃତ୍ୟ ପର ଗ୍ରହଣ ହେବର ପୂର୍ବର
ସଂବାଧ ଦେଇଥିଲୁଁ ତାହା ସୁରକ୍ଷାର୍ଥ ଏଠାରେ
ଫଳକାର ଶ୍ରୀଗାମ ଦଳୁଁ ସିଦ୍ଧା ।

ଅଥତୋଳା ଛର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାବମାଲୁ	କୋଟି
ଏକଜୋଳା , , ,	କୋଟି
ଦୁଇଜୋଳା , , ,	କୋଟି
ଏଥର ଉପର ପ୍ରତିଜୋଳା ବି ତାହାର ଅଂଶ ବାରଣ	କୋଟି

କିମ୍ବା ଦୁଇଲି ବାସବାତିଆରେ ଟଗାଟିଏ
ତବାଇବ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବିଧି ।
ତ ୨୦ ଏ ଲୋକ ପାଇବିଲୁଗୁର ବନ୍ଦି ଏକ
ଲୋକରୁଧରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଲଗଦି ଡେବବିରେ
ପ୍ରାୟ ୧ ୫୦୦ ଜୀବ ଧନ ଲୁଙ୍କରିଥାଏନ୍ତି
ଡକାଇତମାନେ ଅବିଷ୍ଟ ଧର୍ମ ପତ୍ର ଜାହାନ୍ତି ।

ସବୁ ପରିଷର ଭାଷରେ କୃତ ହେଉଥିବା
ଡାକ୍ଟରମାନ୍ଦୁଲିର କରୁବିବେ ପଣ୍ଡିତର ଖାତରେ ଏହି ଗ୍ରୂପ
ସଂକାଦିପତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟ ଏକଥି ହୋଇ ଗବନ୍ଟି-
ମେଧାକୁ ଅବେଦନ ପଠାଇଥିବାକୁ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଏହି ଆଶା କରୁଁ ଯେ ଜାହାଜର ମାର୍ଗ
ସଫଳ ହେଉ କାରଣ ସଂକାଦିପତ୍ରର ଡାକ୍ଟରମାନ୍ଦୁଲ
ଭାବା ହେଲେ ବିଦ୍ୟା ପ୍ରକଳ୍ପର ଅନେକ ସ୍ଥୋଗ
ହେବ ।

ଓেক পাহেবজ গোলান্তাৰে, চিকিৎসাৰ জা ১০ রিঃতাৰ জা ১৭ রিঃ পৰ্যন্ত
কঢ়িবৰে বহুজ বৃষ্টি ও বজায হৈক ও
জা ১৮ রিঃতাৰে ঘৃণণভি ও বৰ্ণ হৈব
ওেক পাহেবজেৱ গোলাপৰি বস্তুৱ লেকৰ
আমা নাহি' কাৰণ তাহা একপুজীষ হৈব

ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନେକଥର ଠିକ୍ ହେବାର ଦେଖି
ଅମ୍ବୋମାନେ ସାଧାରଣ ପଶୁଷା ବାହା
ଏବମସ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏଁ । ଗଜମାର ଜା ୧୯
ରିକର ବର୍ଷା ଓେବକ ମାହେବଙ୍କ ଗଣନାକୁ ଠିକ୍
ଅବିଥିଲା ।

ଅମ୍ବାଲର ଦିଗବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସୁନ୍ଦରଙ୍ଗେ
ନିବାହ ହୋଇଥିବାର ଜାରିତାକ ସମ୍ବାଦର
ଅବଶ୍ୟକ ମୋରାଧାରୀ ଗତମାତ୍ର ତା ୨୩ ରିକ୍ଷ
ପୂର୍ବାହ୍ଵରେ ଗ୍ରାୟକୁ ମହାମାନିଖ ବଦଳିର ହେଲା-
ରାଜୁ ସେ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶକଲେ ଏବଂ ଅମ୍ବାଲ
ସେଇ ଅଲ୍ଲାଜ ଗ୍ରିପ୍‌ଆର୍ଟିଫିଚିଆର ପୂର୍ବର ସେଠୀ-
ରେ ଅବସ୍ଥା କରିଥିଲେ । ସେହିଦିନ ସାଧୁ-
କାଳଗେ ଦିବବାର ଉଚନା ହୋଇ ଅଛି ସମ୍ବା-
ଦିବସର ଅମ୍ବାଲର ଅଭ୍ୟାସର ଅନ୍ତର୍ଧାଳୀ ହେଲା ।

ସର୍ବତ୍ର ଉପିଗୁଣବର୍ଣ୍ଣମେଘା ଏଇ କୁତୁଳକ
ଅଇନ ପ୍ରତିଲିପି ଦରି ପୂରୁଷ ବନଶ୍ଵରବଳ-
ମାନଙ୍କ ଉପକାର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏମାଜଙ୍କ
ଦେଇନରୁ ପ୍ରତିମାସ ଟଙ୍କାରେ ଦୂରଧରସା
ଲେଖାଁଏ ଯେଉଁ କର୍ତ୍ତନ ହେଉଥିଲ ଭାବା
ଏ ଅଇନଦ୍ୱାଗ୍ର ରହିଲ ହେଲ । ଏଥର
ସେମାନେ ପୂରୁଷ କେତନ ଧାରିବେ ଏହି ଏହାକୁ
ଘେନସନ ଦେବାର ସମ୍ମାଧ୍ୟ ବିଷୟ ଜବାନ୍ତିମେଘା
ହାଜରୁ ଦେବେ । ଲଭଗହେତୁର ପୁରୁଷ
ଶୌଭଗ୍ୟର ସୀମା ନାହିଁ । ମବଦମା ଗିରପ୍ରାର
କର ଏମାଜନେ ପୁରସ୍କାର ଧାର ଆହୁ
ଅଛିନ୍ତି ଏଥର ପୂରୀ ନକଦମା ଗିରଫ୍ତାର
ନରିବେ ହୋଇ ହାତୀ ଦେଇ ବୁଦ୍ଧିବାର ସୁଯୋଗ
ପାଇଥାଇନ୍ତି । ବବର୍ଣ୍ଣମେଘା ଅଞ୍ଚ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି
ଯେ ଉତ୍କଳର ଲକ୍ଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୋଗ୍ୟ ସ୍ଥାନମାନ-
ଙ୍କରେ ଘେରୁ ବ୍ୟବସାୟ କିବାରଣ କାରଣ
ପୂରୁଷ ବନଶ୍ଵରମାନେ ହାତୀ ଦେଇ ଗସ୍ତ କରିବେ
ଏହାକୁ ହାତୀ ଯଥା କ ଗଲେ ବନ୍ଦରେ ପଶିବାରୁ
ରୟ କରି କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମମର୍ମପେ କରିବେ ଜାହା
ରାଜୀ ପୂରୁଷ ଯୋଡ଼ା ହାତୀରେ କଢ଼ିବାର ଦେଶ-
ଗମ ଦିଲୁ ଏହାକୁ ବାର୍ଯ୍ୟକଣା ଦୃଷ୍ଟି ରେ ଅମୃ-
ମାନଙ୍କର ମଜା ହେଉଥାଣ୍ଟ ଯେ ଉତ୍ତମମର୍ମପେ
ଅର କୌଣସି ପରାଦରପରେ କରି ବଳିବେ ।

୧୯୭୮ ଅବ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ପଞ୍ଚମିତାର
ଉପମୁକ୍ତା ୧୧ ରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ
ଦ୍ୱାରା ୧୫,୧୫ ଲକ୍ଷ ଉତ୍ତର ପରିମ ପ୍ରଦେଶରେ
ବୃଦ୍ଧି ଜନନ ନିର୍ମିତ ଉତ୍ସବର ଦାଦନ ଦେଇଲା
ଅଛନ୍ତି । ପରିବର୍ତ୍ତ ଜାତିରଙ୍ଗ ମାରବେ ଏହି

କଟିରୁ ୪୦,୫୦ କା ମେବାର ଅନୁମତି
ହୋଇଥାଏ ।

ଦଇଲାର ଲେଖନଶ୍ଵରବର୍ତ୍ତିରଙ୍କ ଅଧୀନ
ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କରେ ଏହଙ୍କଣ ଲଜ୍ଜାଧେବକୁରଚେ-
ନରର ସମ୍ମାନ୍ୟ ପୁନଃ ଉତ୍ସମ ଦୂଷେ ତତ୍ତ୍ଵବି-
ଧାରଣ କରିବାକୁ ଅନ୍ତମ ହେବା ହେତୁ ଆସାନ
ଡେଇଗା, ହୋମାଗଧୂର ପ୍ରକାଶ ଲେଖନଙ୍କରେ
ସ୍ଥାନ୍ୟ ଦିମିରନଗମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଲଜ୍ଜା-
ଧେବକୁରଚେନରଳ କ୍ଷମତା ପ୍ରାପ୍ତ ଏକ ଏକ କଣ
ବାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନିଯକ ବରିବାର କ୍ଷମତା କେତେ
ନିର୍ମାନର୍ତ୍ତରଙ୍କୁ ଦେବା କରିଥୁବେ ଏକ ନୂରନ
ଅଭିନନ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦିବା ହୋଇଅଛି ।

ହେଉଛି ଉପରେ ଶବ୍ଦର କରାଇଲୁଛି ଯେ ମିଥି
ନାହିଁ କରିଗଲିମାନଙ୍କୁ ଗବ୍ରେନେଶ୍ୱର ପେଜ
ଏକ ମେଲିକ ନାହିଁ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବିଲମ୍ବାରଙ୍କିରେ
ମିଳିଗଲିପିଲି ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବିଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମଳିତ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ସେଥିର କରିଗଲିମାନଙ୍କ ପରି ଏଥାରୁ ଗାନ୍ଧି
ତାହିଁ

ଭାବୁ ପଦ ଅଛି ଲେଖନ୍ତି ସେ ସନ୍ମାନ
ଶାଲ ୧୯ ଆଜିନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରାପିତି ରେକ୍ରୂଟ୍
ମହାଶ୍ରମାର ବର୍ଷଗ୍ରହମନେ ଯେତେବେଳେ ଓ ପୁରୁଷ
ମାତ୍ର ଥାଏବେ ।

ବନ୍ଧାରସ କିମ୍ବା ଅଦ୍ୟାଳତରେ ଏବଂ କିମ୍ବା ପ୍ରଥମ
ମହାମା ହୋଇ ଥିବାର ଯେଉଁଥିରେ
ଦେଶୀ ଯାଏ ଅମୋଧ୍ୟାର ମସିବାରେ ନାମକ
ଏବଜେ ମନୁଷ୍ୟମାତ୍ର ଏହେବରେ ହୁଏ ଥିଲା
ବିବାହ ହୋଇ ଜୀବିତବଗନ୍ଧ ଉତ୍ସନ୍ଧରେ
ସାଇ ସେଠାମେ ଏବଂ ଉତ୍ସେତ ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ
ହେଲା ଏ ବିବାହ ମନୁଷ୍ୟମାତ୍ର ପଥ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ହେଲା କିମ୍ବା ତିନ୍ଦି ଉତ୍ସାହ ମସିବାରେ ଅପ୍ରାଚିତ
ଉତ୍ସନ୍ଧରେଦେଶ ସ୍ତ୍ରୀ ଜାହାର ଦେଶରେ ଉତ୍ସନ୍ଧ
ଅପେ ଅପରା ଦେଶରୁ ପ୍ରବାଗନନ ଦିଲେ
ପ୍ରତି ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଅପରାଗ ମୁଖୀ ବିକ୍ଷଣ୍ଟ
ଅପରାରେ ସେ ଜାହାର ଜନଗ କରି ଥିବାର
ବହନାରୁ ଅପରାର ଦେଶ ମେହର ପାଇବାର
ଅଦ୍ୟାଳତରେ ଦାଖ କରି ଉତ୍ତି ପାଇଥିଲୁ ମାନ୍ୟ
ଶେଷ ଅପରାପରେ ଅନୁଷ୍ଠାବାଦ ବାଇବୋର୍ଦ୍ଦେ
ଅପିଲ ହୋଇଥିଲା

四

ପାତ୍ର ହାଲ କାନ୍ଦିଗାନ୍ଧୀ ପାତ୍ର । ୧୮୯

ମାଲିନୀ ବଜାରେଶ୍ୱର ୨ ଅଳ୍ପର (ଦର୍ଶକ
ପ୍ରଦୟଗୀର୍ଥ ନଗରର ଆଇନର) , ଓ * ଧାର
ମତେ ସମ୍ବାଦ୍ୟ ହାଥଯାଉଥାଲୀ ଯେ ଉଚ୍ଚ
ଆଇନର ବିଧାନ ୧୯୫୫ ବାଲୁ ଏପ୍ରେଲ ମାତ୍ର
ତା ରୁକ୍ଷତାର କଟକହାନୀରୁ କଟକ
ସାଇପ୍ରତ୍ତ, କେନ୍ଦ୍ରପ୍ରତ୍ତା ନଗର ନିମ୍ନଲିଖିତ
ଥାମ୍ବ ମାତ୍ରରେ ପରିବିତ୍ତ ହେବ ।

(୮) କଣ୍ଠ ଲଗର

ଦିଗ୍ବିଜୟ ମହାନଦୀ, ଦକ୍ଷିଣାଧୀନା କାଳ
ଯୋଜାଇ ଫର୍ମ, ପଞ୍ଚମୀନା କୁଟକଳଗର ଠିକ୍
ଘରକାଠିଯୋଡ୍ରୀ ଓ ମହାନଦୀ ସଂଯୋଗସ୍ଥାନ
ପୂର୍ବଧୀନା ବାଠିଯୋଡ୍ରୀ ନିର୍ମାଣ ଶଂକଗ୍ରେସ
ଓ ବରିମୂଳ ଗ୍ରାମ ପଲ୍ଲେଦିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପେତୋପରି
ମହାନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ରେଣ୍ଟ ଛା ଯାଏ
ଅଧିକ

() 21222

ପଦିନଶୀମା କଷ୍ଟକାଳୀ, ଉତ୍ତରଧୀମା କୋ-
ପ୍ରସ୍ତୁତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଳେଶୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ପୂର୍ବଧୀମା
କୋଦିଗ୍ରେନ୍, କୋର୍ଣ୍ଣଦେଖ୍ରେ, ନରହର ମୁକ୍ତ,
କାନ୍ତିର ପ୍ରତି, ମାନୁମାଥବ, ପୁରସ୍ତୁତ, ଲକ୍ଷଣ
ବରତ, ହାମେ ଦରସ୍ତ, ଟାପାଳପ୍ରତି, ଗୋ-
ଧନମୁକ୍ତ, ସିରସାପ୍ରତି, ଅନନ୍ତବ, ବରଦୟପ୍ରତି
ତଙ୍ଗମଣି, ଗପନାଥପ୍ରତି, ବନାଦେବପ୍ରତି
ଶାମ, ଚକ୍ରପ ଓ ପରମପାତ୍ମମ ସ୍ଵାମୀ ଜନପରପ୍ରତି
ପ୍ରମଧୁର, ହେଦାମେଶ୍ଵର, ନୃଥଗୀର୍ବୀ, ବୁରୁଜ
ଗପର, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉବାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶାମ ।

(୧୦) କେତେବେଳୀ

ପରିମଳାମା ଗେପାଦ୍ୟାକାଳ ହଥ, ଦକ୍ଷିଣ
ମାନୀ ଜରେଣ୍ଠିଲା ତାଙ୍କୁକି ଚରିତନାଳ
ଗୋପେବନ ପୁରୁଷୀ, ପୁରୁଷେଶ୍ଵର, ପେତୁରଦ
ଘୋଣଣ ପୂର୍ଣ୍ଣାକଳ ଓ ପୁରୁଷବନ, ପୁରୁଷାମ
ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରୁଷାମ, ମନେ ହାତୁରୀ ଓ ଉତ୍ତରବାଗ
ମନ୍ଦିର ଶୃଷ୍ଟୀଯେତୀ, ସାରାପାତ୍ର, ମହିଦୂବାରତ
ପାତ୍ର, ସୋନାଲପାତ୍ର, ଗୋଦାରୀ ନାଥ ଓ ପର
ମନୋର ପଥ ।

କୁଳ ଅଭିନନ୍ଦର ୧୯ ଥାର ମରେ ପହାଦ
କଲ୍ପ ଯାଦିବାତ ଯେ କୁଳ ଅଭିନନ୍ଦ ୧୯ ୮୫
ଆଗ ମରେ ଏହି ନନ୍ଦଜ ଅଧି ବାସର ଯେ
ଅନ୍ନମାନ ମହ ପ୍ରସତ କର ହେବ ଆଜି ଏ

ମାସର ଜା ୧୭ ଶର ପର ସାଧନରେ ଗୁରୁତ୍ବ
ବିଶେଷ, ଏହି କାଳୀ ଶୁଦ୍ଧ ବିଧାନମରେ
ଯେ ଟାଙ୍କୁ ଥାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅର ଆହା ୫୦୦୫ ସାଲ
ଏତୋଳ ମାସ ଜା ୯ ରିଜଠାପୁ ଉତ୍ତର ପରେଣ୍ଡା
ନୀବରରେ ପ୍ରକଳ ହେବ ।

ଏହି ଅନ୍ତରେ ଏହି ଧାରମରେ ମାହିତ୍ରେ
ବାହେବ ଏହି ଜଗତରେ ନଦୀଶ୍ୱର ବଦିଶ୍ୱର
ମେମର ଓ ସକଳଙ୍କ ପଦରେ ଶ୍ଵାସୀ ଜନ୍ମେ
କିମ୍ବକ ହେଲେଣି ।

୪୨ ଧାରମରେ ପ୍ରକାଶ ଦିଗ୍ଭୁ ଯାଇଥିଛି ଯେ
ହୃଦ ତ ଯାତପୂର ନଗରର ହରଣସ୍ଥ କରିଲେ ଏବଂ
ମେମୁର ସହଗତ ହୋଇ ଏହି ଅଳ୍ପରାଜୀ
K ପର୍ବତ ଉପରିଳାଗ । — ୧୩ ପ୍ରକରଣର
ଲିଖି କ୍ଷମତା ହରମ ନାହିଁ B ଚକ୍ରିକି ଉପରିଲାଗ
ମାହିଷ୍ଟ୍ରେ ଯାହେବକ ପଠ ଯେ? ମାତ୍ର କ୍ଷମତା
କ୍ଷମତା ପ୍ରଦତ ହୋଇଥିବ ତ ଯେ ପଦ
ବାର୍ତ୍ତର ବର ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିବ ତ ଦେନୁମାତ୍ର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଏହି C ଚକ୍ରିକି ଉପରିଲାଗ
ମାହିଷ୍ଟ୍ରେ କର ଯେ? କ୍ଷମତା ଏକର କିମ୍ବା
ହୋଇଥିବ ନଗରଣ୍ୟ କରି ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟାପେ କାହାରେ ?

ଏ ଉଚ୍ଛବ,
ବର୍ଷଦେଶର ଗନ୍ଧିମେଳାଙ୍କଳ
ମେଲେଖଣ ।

ମହିଳ ପ୍ରାଣକର୍ତ୍ତର ଲଜ୍ଜାପତି ପଦ୍ମଶିଖ
[ଯାହାର ଉତ୍ତରର ପ୍ରଥମତି ପରାମାନ
ପାଠ୍ୟପ୍ରମୁଦ୍ରା ହୋଇପାଇଁ ଯାହାର] ମହିଳ
ହୋଇ ବହୁଧା ପ୍ରମୁଦ୍ରା ଅଛି ମୂଲ୍ୟ ୫୦୦
ଶତରାହାଙ୍କିମାତ୍ରେ ଅମୃତାରୁ ମୂଲ୍ୟ ୩୦୦
ମରେ ପାମ୍ପଗିନ୍ତେ ୧୦୦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦୁଲୀ
ପାତ୍ର

କୁଣ୍ଡି ଏହା ଦଳଲଗଣିତା ସହି ବନ୍ଦ ଦେବ ୧୯-
ସାବକାର ବନ୍ଦଗଟିମୁଁ କୁଣ୍ଡାଶବ୍ଦ ସହି ଲପୁରେ
ମହିତ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

६०८

ଶାନ୍ତିରେ ସମ୍ପଦ ଉପରେ କାହାରିରିବା ଯାଏଇବେ ?

{ ଅଗ୍ରିମ ବାଷପ ମୂଳେ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷା ୫୬
ମଣ୍ଡଳ, ପାତ୍ର, ତାହାମାନଙ୍କ ୫୭

କଳକା ଅଦୟାୟ କର୍ମ ।
ତେଣୁ କଲେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ହେଲେଷତ୍ତିଦ୍ଵାରା
ଯୋଗ ଏକାର ପଦା କଲାପାଳା କରିଗଲା
ବଜ୍ରବଜ୍ର ବନ୍ଦଳ ହେଲେ । ଆଜନ୍ତର ବନ୍ଦଳ
ଯେ ଉତ୍ତରପରରେ ସମ୍ବନ୍ଧର ଟଙ୍କାବା ଦେବନ୍ତର
ଦୃଢ଼ି ହୋଇଥାଏ ଏକ ପ୍ରାଚୀଗଞ୍ଜଠାର ଲାଭଜ
ପଥରକୁ ଏକାନରେ ଗହନାର ଏହାକିମ
ପୁନଃ ବାହ୍ୟ ବାହ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ନମ୍ବ ଏହାପାଇଁ
ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛି । ହେଲାମ
ବାବୁ ଅନୁକାଳ ଦେଲେ କଲାପର ଅଦୟାୟରପର
ବାବୁ ଉମାଚନ୍ଦ୍ର ହଲାହରକର ଯାହି ଯଦିବାଜାର
ଶିଶୁ ହୋଇଥିଲେ ଖାଲ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏହାକିମ କମଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧିକାର କଲେନ୍ଦ୍ରର
ସାହେବ ଦିନକୁ ହୋଇ ଅନୁଧନ ହୁଇମାପା
ବଦଳିଥିଲା ପ୍ରକଳିତ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ଦିନ
ତମିଶ୍ରର ସାହେବ ହେଲେମେ ସମ୍ବନ୍ଧ କି ହେଲାବୁ
ବାବୁ ବାଲୀଚାଥ କୋଷ ଜେପୁଣ୍ଡ କଲେନ୍ଦ୍ରର
ଜଳକର ଅଦୟ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରେରଣ ହେଲେ
ଏହବର୍ଷ କିମ୍ବକର ଅଦୟାୟରେ ଯେ କେତେ
ଦେଖାଇ ପ୍ରଧାକନ ନିର୍ମୟ କରିବା ବିନ୍ଦୁ
ଅଟନ୍ତି ବାବୁ ଉମାଚନ୍ଦ୍ରହନଦାର ଜଳକର
ଅଦୟ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ପୂର୍ବବର୍ଷ ରହ ଅତି
ଯାହା ରେନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟକଷରେ ବିମେଶ
ଯତ୍ତ ଦେବନ୍ତର ଦେବା ନ ଯାଏ କଳକାଳିଦ୍ୱାରା
ଅଧିକ ଦେବା କି କାହାର କାହା । ଅଦୟ
କର ନ ଥିଲେ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର କି ବିନ୍ଦୁରେ ଝକା
ଆଦାୟ ହେବ ଓ ହର୍ମ ପୁରୁଣକଦ୍ୱାରେ କରିବ

ଏପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷଣଭାଲ ମନ୍ତ୍ର ଉଦ୍‌ବେଗ ଦିଇ
ନ ଥିଲେ ଯେବେ 'ହେଉ ହୋଇ ଥାନ୍ତ୍ରୀ
ତେବେ କର୍ମ ସମୟରେ ବଜେବୁଛି' ଏ ଉଦ୍‌ବେଗ
ମୀର ପ୍ରସ୍ତୁତକରି ହୋଇଲା ଥାନ୍ତ୍ର ଗତ ଶାତକା-
ଲରେ ବାବୁ ଉଚଳିଲା ବଦ୍ଧେଖାପାଆୟ ଓ ବାବୁ
ହରତାଳୀ ମରିଯାଦା କେତେବିନ ମୋହାଲରେ
ରହ ଏ ଜଳବରଶର୍କରୀୟ ଜରିବ ଉତ୍ସବଦ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଦଲେ ଓ ଉତ୍ସବର ବାବୁ
ଜେପଢନ୍ତୁ ଦେଖ କେତେବିନ ଏହକାର୍ଯ୍ୟରେ
ଲାଗୁ କରିଲେ ଏଥର ମୁଣ୍ଡ କାଳୀନାଥ ବାହୁଙ୍କ
ପ୍ରେମଜ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଏହି ଦୋଷ
ମୁଖର ଏହାଙ୍କୁ ଦୂର ଦୟା ମାତ୍ର ଏ ଦର୍ଶନରେ
କ୍ଷୟକୁ ରହିବାକୁ ହେବ ।

କଳବର ଆଦୟ ପାର୍ଶ୍ଵର ଏତେ ହାତି-
ମନ ପ୍ରସ୍ତୁତିଜଳା ଦେଖି ତୁର କହୁନା ହୋଇ-
ଗାଇ । ଏକଏହି ଏକାର୍ଥ ଏତେ ବୃଦ୍ଧର ଯେ
ଏକଜଣ ହାତମନ୍ତ୍ରାଶ କର୍ବାହ ଦେବା କଠିନ
ହଜେତୁ କର ଆଦୟ ପରିଚି ବା ଆଦୟକାର୍ଯ୍ୟ-
ବାହିମର ଗୁଡ଼ିର ଏହି ହୋଇଅଛି ପଥନ
ବୃଦ୍ଧାର କୌଣସି ଉପସୁରୁ ହେତୁ ଦେଖା ନ
ଯାଏ ବାରଣ ଲାଇ ଅଜାନ୍ତ ପୁନରେ କଳ
ସେବନ କାର୍ଯ୍ୟପମ୍ବ ହୋଇଅଛି ଏଥିରୀ
ଏକଜଣ ହାତମ ପ୍ରତିର ଅର୍ପି ଏଥରେ ଯେବେ
ଜଳବଗ୍ରାଶ କର୍ବାହ କ ହେଲ ଯେବେ
ଉପସୁରୁ ଉଧୂମରେ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁ ଜାହ ସମ୍ବନ୍ଧ
କରିବାରୁ ହେଲା । ଆମେମାନେ ପ୍ରତା ଓ
ଆମେଲାର ଦେଇଥ ମନୋଭବର ପରିଚୟ ପାଇ

ପ୍ରେସ୍‌ଚର ହାତୁ କଣାଯାଏ ଯେ ସରକ୍ଷଣ ଦୂର
ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ବାରୁ ବରୁଣ୍ଠିରୁ । ପ୍ରକାମାନେ ଦହନ୍ତି କା
ହାତିମ ଅନ୍ଧାରୀ କରିଥିଲୁଣ୍ଠିବୁ ଏବଂ ହାତିମ
ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ଦୂର୍ବ୍ଲିକ କଥା ବିଦ୍ୱତ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ଧାରୀ
କା ଉତ୍ସମ୍ପନ୍ନକ କଥା ପଢ଼ି ହୋଇଯାଇବୁ
କିନ୍ତୁ ଦୂରସ୍ଵର୍ଗର କମଳାକ କର୍ମୀ ପଣାରୀରେ
ସରିଥିବୁ ଦେଉଥାରୁ । କଳବନ୍ଧ ଅଧିକୃ
ମନ୍ମହିନୀ ଦୂର୍ବ୍ଲିକର ଅଧିକୃ କରିବା ଦୂର୍ବ୍ଲିକ
ଏଥରେ ଏତେପରିବାର ଦୟା ଓ ଅପରିବି
ବିନ୍ଦୁର ବରିବା ଅନନ୍ତର ସେଥିରୁ ବିବନ୍ଦୁରୁଣ୍ଠିବୁ
ଅନ୍ୟ ହେତୁ ସେମନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧେ ଜୀବ ପାଇ-
ଦାର ବିନ୍ଦୁର । ବିଗନ୍ଧ ବନ୍ଧୁର କର୍ମଚାରୀମାନେ
କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଜଳବର ନେବେ ବୋଲି
ପ୍ରକାର ଦୟା ଦିବାରବାକୁ ଯେମନ୍ତ ଜୟନ୍ତ
ହେଲେ ପ୍ରକାଶ ସେମନ୍ତ ଜଣନକାରୀ ଅପରି
ଦୂର୍ବ୍ଲିକ ଦରବାକୁ ସତରିଂଶ ବାଧ୍ୟ ହେଲା ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ଧରର ହେଲୁ ଯେ କଳେବୁରୁ
ବାତେବ କେତେକ ଶୋଭା ମୋଦିବନୀ ଦୂର୍ବ୍ଲିକ
ବିନ୍ଦୁରମିଳି ରଖିଥିଲୁଣ୍ଠିବୁ । କରିବା ସୁଅର
ଏହି ଅବଳାପରେ ସେ ଜଳବର ପଞ୍ଜାରୀରୁ
ଦୂର୍ବ୍ଲିକ କଥାମାନ ଜାଗିପରିବେ ଓ ମୋଦିବନୀ
ବାତେବ ପୁରୁଷ ବିଷ୍ଣୁର ଦେଇ ତେପଣ୍ଡାଙ୍କ
ବେଦହର ନିତି କେତେକୁଡ଼ିଏ ନିମ୍ନ ପ୍ରକାଶ
ରେ ଦେଲେ ରଙ୍ଗଳ ଏକାର୍ଥ ନିଷାଳ ହେବା ।

ବେଳାମ୍ବି ଦରଖାତ

ବୋଣସି ହାତମ ବି ଅମଲ କଷ୍ଟଧୂରେ
ଦାହାର ବିଳ କହିବାର ଦେଲେ ସେ ଜୀବ
ଦେନ ମା ଫରଣ୍ଟପ୍ଲାଟ୍ ଉପରୁ ହାତମଙ୍କ
ତଥାଇବାର ଦିଶାଯାଏ ଓ ଏକ ହାତମ
ଏହି ଦିଶାପ୍ରକାଶ ଏକ ପ୍ରକାରେ ହୃଦୟ କରନ୍ତି
ଦେହ “ବେଳାମୀ” ପର ଶବ୍ଦକ ମାତ୍ରକେ
ଦିଶାପ୍ରକାଶ ପର ପକାଇବାକୁ ହୃଦୟମ ଦିଶାକୁ
ଦେବ ଅବା କେବଳ ଗୁବଣ କରନ୍ତି ଓ ଅପର
ଦେହ ଯତନିଶ୍ଚର ଅନୟନାନ କରିବାକୁ
ପ୍ରଦୂତ ହୃଦୟରେ ଧଳିଛନ୍ତି ବେଳାମୀ ଦିଶାପ୍ରକାଶ
କରି ହାତମଙ୍କ ଉତ୍ତାଉପରେ ଶିର୍ଷର ଗଣ୍ଡର
ଦେହ ପରିସ୍ଥିତ ଉପରେ ଥିଲେ ମିଳା ଜାହାର
ଗୁହରୁ ମୁଖ୍ୟାନ୍ତା ଯେହୁଲେ ଦେହ ପ୍ରାର୍ଥି
ନାହିଁ ସେ ହୁଲେ ହାତମ ଯାହା ଲଭା ବାହା
ଅନ୍ୟାୟରେ ହୁଲେ ।

ବୁଦ୍ଧ ସୁତ୍ରାଗ୍ର ବେନୋମୀ ଦୂରଜୀପ୍ରକଳ୍ପା
ବୁଦ୍ଧର କଲେ ଅବଶ୍ୟକ ବୋଧ ହେବ ଯେ ଏହା
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାରେ
ବିଦୟାଷ ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇରେ । ପରେଣ୍ଠରେ
ଲୋକ କୁରା ନ କରିବେ ? କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟାମରେ ହେଲୁଥା
ହିବର କଠିନ । ଆପେ ତତ୍ତ୍ଵ ନ ଘଡ଼ ପରିଚ୍ଛା
ଦୁଃଖାନ୍ତର କେମ୍ବା କି ଉଲକେନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ
ଅନ୍ତର ? ଦୁଃଖ ଲୋକଙ୍କୁ ଦମନ କରିବାର ଅଭ୍ୟା-
ସର୍ବାକୃତି ସତ୍ୟ କହିବାକୁ ତର ନାହିଁ ଏହୁକେ
ପ୍ରତ୍ୟେକି ବ୍ୟକ୍ତି ଅକାଶର ଲୋପେ ଅପରା ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
ବିଦ୍ୱା କରିବ । କିନ୍ତୁ ଶମତାପଦ୍ମ ବିଦ୍ୱାଜ ଦେବା
ବହୁ ଜାହା କୁଳକାର ବହୁ କଠିନ ଓ ହଂସ-
ଜରୁ ବର୍ମନାନ ବିତର କିମ୍ବନରେ ସାମାଜିକ
ଦ୍ୱାରା ଅଜ୍ଞବ ସାହସ ପୂର୍ବରୁ ସରବର୍ଧୀ
କରିଲେ ମନ୍ତ୍ର ଏତ୍ତି ସମୟରେ ବିପର୍ଯ୍ୟତ ଫଳ
ଦେଖ କରିବାର ଦେଖି ଲୋକେ ଶମତାପଦ୍ମ
ଦ୍ୱାରୀ ନାମରେ ସାକ୍ଷାତରେ ଦୁଃଖ ନ କହନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ହେମାକଳ ଦୁଃଖଗିରି ଅହିୟ ହୋଇବାର
ହେଲାମୀ ପ୍ରକାରରେ ସେ ସମୟ ଉପରୟ ହାତିଲା
ମନ୍ତ୍ର ଜଣାନ୍ତି ଏମନ୍ତ ହୁଲରେ ବେନୋମୀ ମର-
ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁବନ ଦରିବର କରିବ ଜାହା ନ ହେଲେ
ପଢ଼ିଥାନ ଡାର୍ମ୍ସ ସୁନଗନ୍ଧିପେ ନ ରଖିଲା
ଶମତାପଦ୍ମ ବାଣୀ ଯଥା ଜଣା କରିବ
ଲୁଧରେ ଦେଖି ଜାହା ପିଷ୍ଟରେ ଚନ୍ଦ୍ରପତି
ଦୟବେ ନାହିଁ ତେବେ ଜାହାର ଦମନ ବିପ୍ରକା-
ରିଜେ ହୁବନ କିନ୍ତୁ ଏହା ମନ୍ତ୍ର ହୁବନ ହେଲା

ହାବିମ ଏବଥର ବେନାମୀ ଦରଖାସ୍ତ ଶୁଣିବାର
ଜଳା ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେବେ ତାହାକୁ ଅଧିକର
ଦେବେ ନାହିଁ ପ୍ରଚାରନ ଶୋଟ୍ର ଦଗଞ୍ଜାସ୍ତ
ପରିବ ହାବିମ ଓ ଅମଲଙ୍କ ମତ୍ତୁମାନେ ମାଛଦୂ-
ଯୋଗ ଥାର ଯଥେକ୍ଷାଉପେ ନିଥା ଅପବାଦ
କରିବେ ଓ ଯଥେପିଦି ଏକ ସମୟରେ କୌଣସି
ଦୋଷୀ ଦଣ୍ଡ ପାଇବ ଅନେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମେହରୁ
ବନ୍ଦି କ୍ଲେବରେ ପତି ବେଶେବେଳେ ଦଣ୍ଡ ରୋଧ
କରିବେ । ଏଥକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶାସନ ପ୍ରକାଳର
ସତରମ୍ବୁ ଏହି ଯେ ବରଂ ଦଶକର ଦୁଷ୍ଟ ଦୁଷ୍ଟର
ମୁକୁ ପାଇନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଯେମନ୍ତ
ଦଶରେଇ ନ ବରଇ । ଏହିଧରି ଅର ମହାତ୍ମ
ଅଧିକ ମହ ବେନାମୀ ଦରଖାସ୍ତ ଶୁଣିଲେ
ବେଶେବେଳେ ଏହିଧରି ବର୍ତ୍ତର ଫଳ
ହେବ ଓ ସବ୍ଦା ଏହା ଜାହା ନାମରେ ନିତ
ସତ ଜତ ଗୁଣୀ ହାବିମର କାହାରୁ ପରି ବିଷ୍ଣୁ
ହେବ ନାହିଁ । ଅତିଥି ଯମ୍ଭୁମାନେ ବେଶ
କୁରି ଯେ ଯେତେ ହାବିମ ବେନାମୀ ଦରଖାସ୍ତର
ନାମ ପ୍ରବନ୍ଧ ମନେ ଜାହା ଅରା ଧ୍ୟ କରି ଉପି
ପକାଇବାଅନ୍ତି ଯେ ଜଗମ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

ଯେବେ ଲୋକମାନେ ସାହସ କରି କୌଣସି
ଦୁଃଖ ଜଣାଇବାକୁ କାତର ହିଅନ୍ତି ଭେଦେ
ଯେମାନେ ଅନ୍ୟାୟାସରେ ସେବୁକୁ ସହି କରି
ପରିନ୍ତି ଅନୁମାନ ହିଅର ତିକାହାର ପ୍ରଦକ୍ଷାରର
ପ୍ରଦ୍ୟୋକନ ନ ରଖେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ
କ୍ଲେବ ଅସହି ହେବ କେତେବେଳେ ଅଦ୍ୟା
କଣାଇବେ ଏଥିରେ କିନ୍ତୁ ଯନ୍ମେହ ନାହିଁ
କାତର ଅସହି ହେଲାଠିର କେହ ନିତି ନ
ହିଅର ପଥମେ ଦୃଷ୍ଟ ହିନ୍ତ ନ ପାଇଲେ
ଦିନମ ପାଇନ୍ତି ଅପରି ନାହିଁ ସତଃ ତେବେ
ଦୃଷ୍ଟମର୍ମ ଯେତେ ପ୍ରକାର ହେଉଥାଏ ତେତେ
ଭୟାବଧି ହୋଇଥାନାଥ କଥା ଲାଗି ନ ମର
କରନ୍ତି ପବନ ଦ୍ଵାନର ଲୋକର ଏହିରାର ତେ
ସବଳ ହାନରେ ଏହିପରି କମଳମହ ଦରତ ହୋଇ
ଅର ଯେ ଦେଶ ଯେତେ ଅଧିକଦିନ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପ୍ରକାଳର ଅଥୀନ ରହିଥିଲୁ ଜେତା ଲୋକ
ମନେ ତେତେ ଅନ୍ତି କଥାରେ ଅପରାକ୍ରମିତି
ପରି ମନେ କରି ପ୍ରତେବେଗ ଚନ୍ଦ୍ରର ହାବିମ
ଦିକ୍ଷାକୁ ଅସର କମଳମହ ଏ ଦ୍ଵାନରେ ନିତ
ସେବନ୍ତ ହେବ ଓ ଦିଗନ୍ତରେ ବନ୍ଦବନ
ଧରି ଶୌରିତ ବନ୍ଦି ହେଲେ ତେ ଦେବେ ଯେ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅତିର କରୁ ସହସ୍ରବଳେ ବେନାମୀ
ଦରଖାସ୍ତ କରିର୍ଥୁ ଏହାପାଇଁ ସମ୍ବନ୍ଧ

ହେବ । କେବେ କେନାମୀ ସରଗୁ ତୁ ଛାହା
ଦରି ଦେବଳ ଲୋକଙ୍କ ଜନୁଆୟପଣ ଶିଖାଇବାର
କି ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଖଣ୍ଡ ହାତମଙ୍କର ଅନାହୁରେତ
ଏ ମାନଙ୍କର ଦଳ ଦୟା ହୋଇ ନାହିଁ ଅଥର
ହେଲେ କି ଥାର ବାବ ରହି ।

ଦୟାପଂଥାର ହୁଲେ ଅଧିକ ଏକ ହାତମା-
ଜର ମୋନାମୀ ଦରଜ ସ୍ଵ ପଢ଼ ଘୃବାବାବାରେ ଦା
ଆବଶ୍ୟକ ଛାତ୍ର କଣ୍ଠର୍ଥୀ । ଏ ହାତମାଜ
ନିକଟରେ ଦୟାପଂଥାର ପ୍ରକଳ୍ପର ଦରଖାତ
ମୁଣ୍ଡାକବୀ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଦିନକରେ ଏକଗତ୍ତ ଦିନ-
ଶାସ୍ତ୍ର ଦସ୍ତଖତ ଧରି ବହୁଲେ ଏ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଇନା
ଦରଖାତୁ ଅସୀଅଛି । ହାତମାଜ ଦେଇନା
ଶାସ୍ତ୍ର ପଢ଼ାଇବାର ଅଛି ଦେଲେ ସେଠାମେ
ମିଶ୍ରପାଦାର କହୁଳେ ଥରେ ପବନକରନ୍ତୁ
ହାତମା କହୁଲେ “ଜାତି ପୁଣିକେତ ଜାହନ
ବାନ୍ଧା ସିଇ ଦେବ ” ଅମୈନାଜେ ଏ ଜଣ-
ରୁ ଅରଣ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପର କଣ୍ଠର୍ଥୀ ପଶେଷେ
ଯେ ନିଳା କଲେ ସେ ଜାତି ଜାହନ କଥା
ପୁଣିକାର ନୁହେ । ସତ୍ୟବାନ୍ତ ସେବ ପାଦ
କ୍ଷତ୍ରବାଦୀ ଦୃଅର ଓ ଏମନ୍ତ ଲୋକ ଦିନକ
କରି ଉତ୍ସବର ଦେଖା ନ ପାଇବ ।

ନୂତନପ୍ରସ୍ତର ସମାବେଚନା । ✓
କ୍ଷେତ୍ରବିର୍ଦ୍ଧ ରାଜାମାତ୍ର ଶ୍ରୀ ଫକାଶମେହଳ
ବେଳାପତ୍ର ବର ।

ଭରତକାନ୍ଦିଲାଜ ବିଷୟରେ କର୍ତ୍ତମାନ
ଲୋକଙ୍କର ଡେଶ୍‌ବ ଦେଖି ଏହିଗରନ ପ୍ରଭୁର
ହରେଷିର ଅନ୍ଧର ଦେବକ କର୍ତ୍ତମାନ କ
ଷ୍ଟେଚିର ଦେବର କର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁମାନରେ ଶୀଘ୍ର
ହେଉ ନାହିଁ । ଏକ ପଥରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳ୍ଲା ଓ
ସବ୍ୟାଧାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଥକର
ପୂର୍ବାତ୍ମକ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ ହୃଦୟର କର୍ତ୍ତମାନ
ମାତ୍ର ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରତିକାଳର ବିଷୟାତ୍ମକ ଫାର୍ମ୍‌ଯ
ଜତନ ଦ୍ୱାରେ ନ ହେଉ ଆତ୍ମ ବ୍ୟକ୍ତମାନ ବ୍ୟକ୍ତି
ହେଉଥିଲୁ ଅଛିବି ଏମନ୍ତ କାଳରେ ଜୀବନ
ପ୍ରତିକମାନ ସୁଧାର ଏ ପ୍ରତିକାଳ ଦେବକାର ଦେଖି
ବଢ଼ି ଅନନ୍ତ ବୋଧ ପ୍ରତିକାଳ ବିନ୍ଦୁ ପଞ୍ଚାନନ୍ଦରେ
ଏପରି ପୁରୁଷ ରଜନୀ ଧାର କର ଅଧିକା
ଲୋକମାନେ କିମେ ଉତ୍ତଲଗ୍ରାଣ୍ମାରୁ ପାଗେଦି
ଏବି ବକାଶୀଯ ବିଜ୍ଞାନକ ମିଶ୍ରିତ ଜୀବି
ଶିକ୍ଷା ବିଭିନ୍ନେ ଏହା ମନେ ପତ୍ରବାପ ଅପାର
ଦିନେ ଜାଗିଥିଥାଏ ଫଳରେ କାହିଁ ପଲାଯା

ତା ୧୦ ରୁକ୍ଷ ମହେ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦିଃ ୧୯୫୫ ମହିଦା

ମୋହନ ସେଜାପତ୍ରକ ପୁଣ୍ୟ ପଠନଦ୍ୱାରା
ଦୂର ଅର୍ଥର ବସେଇ କିମ ଅମୃତାନନ୍ଦ
ତତ୍ତ୍ଵରେ ତତ୍ତ୍ଵବାଦ କାତର ହୋଇଥାଏ ।
ପ୍ରତି ପଶରେ କି ମର ବିଦ୍ରୁତ କରିବା ସ୍ଥିର କରି
ନ ପାର୍ତ୍ତ । ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ବହୁ ଯହ ଓ ପରିଶମ୍ଭବ
ସହବାରେ ବଶକୁର ବିଷୟମାନ ସଙ୍ଗଳନ କରି
ଅଛିନ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତକଣ୍ଠର ମୁଗ୍ଧାଙ୍କନ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ
କ୍ଷେତ୍ର ଲବ୍ଧି ହୋଇଥିବାପାଇଁ ବାଲେଶ୍ୱର
ଯହାଲୁପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ପରମା ହେଉଥାଏ । ଗ୍ରହକ
ଶକ୍ତିଲା ମନ ହୋଇ ନାହିଁ ବିଶେଷରେ
ତତ୍ତ୍ଵବାଦୀ ରତ୍ନ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାପର ଏବାନ୍ତି
ଅନ୍ତି ପ୍ରତିକ ଓ ଏଥି ପାଇଁ ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଅନ୍ତି
ମନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟାଳ ରାଜନ ହୋଇଥାଏ
କିନ୍ତୁ ଗ୍ରହର ରତ୍ନମାର୍ଫ ପରି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ ଧର୍ମ
ପ୍ରତିକାଳ ହେଉଥାଏ ଯେ ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଦିଷ୍ଟମୟ
ମୁଗ୍ଧାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତତ୍ତ୍ଵବାଦୀର ବିନାଶ
ଦାଖନ ପକ୍ଷରେ ଯେତ୍ପରି ଦୃଷ୍ଟିପରେ ହୋଇଥାଏ
କିନ୍ତୁ କର୍ମରେ ଜାହାନ୍ତିକପତ୍ରକାଳ ଦୂର ଅଭି ବ
ଜାନ କରିବୁରୁ ? କାମବରେ ତତ୍ତ୍ଵବାଦୀର ଶିକ୍ଷା
ନନ୍ତିରେ ଏହି ଦଶାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତମାନ ପ୍ରଧ୍ୟାକଳ
ହୋଇଥାଏ ଯେବେ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତମାନଙ୍କରେ
ନନ୍ତାର ନନ୍ତମ ନ ଗ୍ରହାଳ ଓ ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାମାନେ

ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ନ ହେଉ ଦେବୀ
କୁଳ ଅନୁଧାନ୍ୟ ଭାଷାର ଦୂର କଲୀ ଏଥରେ
ଫେରୁଣ୍ଡ କଲେ କେବେ ଭାଲୁମୁଦ୍ରକ ବର-
ନ୍ଦାର ଫଳ କି ହେଲା । ଅନୁଧାନ୍ୟ ଭାଷାରେକ
କରୁଣ ପ୍ରତ୍ୱଦମାନ ସୁଲଜ ତୋବା ପଢାଇଲେ
ଏହେଣିଥିମାନେ ତତାନିତି ବନ୍ଦ୍ୟର ଅବଗତ
ହୋଇଥାଏବେ । ଅତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ
ବୋଥ କଣ୍ଠେ କୌଣସି ବନ୍ଦ୍ୟର ମୁସ୍ତକ କରିବା
କଲା ବେଳେ ଘଣ୍ଟା ପ୍ରତି ଯଥୋଚିତ ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିବା ଅଛେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁ ଉତ୍ସବର୍ତ୍ତ ଏପରି
କହି କହି ମାତ୍ର କରି କର ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରସର-
ମନ୍ତ୍ରରେ ଅନେହି ଗପ ବନ୍ଦତ ଆହଁ କି ଯାହା
ଭାଙ୍ଗିଲେ ଶଶା ନାହିଁ ଏହି ଅନେକ ଭଜର
ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ହୃଦୟର ଏପରି କୁପୂର କଲିଲେ
କାଳ ପରି ଦିଲ୍ଲି ମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ରହ ନାହିଁ ପ୍ରାୟ
ପଳୋଇ ପୃଥ୍ଵୀର ଏହି ଥାଣାରେ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳ
ତେ ଅପର ଧାତାରେ ଦିଲିକାଳ ପ୍ରସ୍ଥେଗ ହୋଇ
ଏକମୟଭାବୀତା ବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥାଏ । ବୋଥ
ନୁଆର ଉତ୍ସବର୍ତ୍ତ ଥରେ ମାତ୍ର ଉତ୍ସବନ୍ତିନୁଭାବ-
ପଞ୍ଜିବା ମାତ୍ର ପ୍ରେବନ୍ଧମୁଖୀ ରବାର କର
ନାହାନ୍ତି ତାହି ହେଲେ ଉତ୍ସବାସ ଗତନାରେ

ବ୍ରଦ୍ଧାର ଉପଯୁକ୍ତ କାଳ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ
ଦଠିନ ନ ମନେ । ଆମୁମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟବ୍ର
ପୋଷକଗାରେ ପୁସ୍ତକର ଶୁଦ୍ଧିପଥଙ୍କ ଏଠାରେ
ଉଚ୍ଛବ୍ଲ କଲୁଁ ପାଠକମାନେ ପେଥିବ ଦୋଷ
ଗୁଣ ବିକର ପୁଷ୍ଟ ଆମୁମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ର
ନ୍ୟାୟାନ୍ୟାନ୍ୟ ହିର କରିବେ ।)

ବିଜ୍ଞାପନ ପୁଣ୍ଡା ୫

“ ଅବଗେଷେ ପାଦାଳୟ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ
ଠାରେ ପଦିନୟେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ ଯେ,
ମାୟା ସାମାଜିକ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଦେ କ୍ରିୟା
ହେବାର ସମ୍ବାଦକା ଅତ୍ୟକ୍ରମ ହେମାନେ ପାଦ-
ସ ଅନୁରୂପ ପ୍ରକାଶ କରି ମୁସ୍ତକଗତି ଫୁଲ
ସବଳ ମତେ ଛାଇଲେ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଥିବୁଜ
ହେମେ ଓ ମୁସ୍ତକ ଗୃହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ
ସମୋଧନ କରି ଦେମେ ”

୪୨ ପଞ୍ଚା ୧୭ ଆଜୀତର

“ଆମେ ସମ୍ବକନର ପଳାଇଥିଲା ବାନ
ଯେଉଁଦିନ ପେଟ ପୁଣି ଆହାର କର ନଗ୍ନତେ-
ଗରେ କିନ୍ତୁ ଯାଉଛି, ସେଦିନ ଯେପରି ସୁଖାହ-
ଦିବ କରିଥିଲୁଁ ସେପରି ବୁଝ ଅଛ ଅମ୍ଭ ଅହୁ-
ଶୁରେ ଘରିଲା ଗାହିଁ । ବାନର ବିଲାଷ ଥିଲେ
ନାହିଁ । କଥା ପାରିଲା

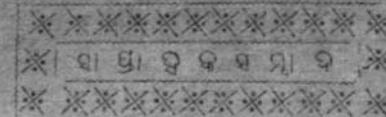
କଣ୍ଠାଇଲେ, ବଳୀ
ଦୋଷ ମନ୍ତ୍ରରେ ସେ
ଥିଲେ । ତାହାର
ଗୋଟିଏ କହିତା
ଏହି ”

୭୧୫ । ଆଜୀଠାର

“ଏହି ଦରଶ ସେବ ସମୟରେ ମନ୍ଦିରକୁ
ହାନିଯାକ ହାତ୍ସପ କରେବାର ହୋଇ ଥିଲା ନାହିଁ
ଯେ ଏବା କରି ପୁଣ୍ୟରେ ଅଗ୍ରହଣ କରି ସଦେହେ
ମହବତଙ୍କ ମେଳ୍ୟ ଆହିମା କଲେ । ବିଦ୍ୟନ
ଦେଖିଲାଜେ ଅପର ସେନିମାନଙ୍କୁ ଉପେକ୍ଷା
କରି ନୂରଜାହାନିଯାକ ହାତ୍ସି ଉପରେ ଥାବୁ
କର୍ଷଣ କରନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଗୋଟାଏ ଗର ଅସି
ଜାହାକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବିର୍ତ୍ତିନୀ ଦୋହରା ଉପରେ ପଢ଼ଇ
ହେଲା ପରେ ମାତ୍ରକ ବଥ ସ୍ଵର, ଅବଗେଣେ
ହାତ୍ସାକରରେ ଗୋଟାଏ କାଣ ପଡ଼ିଥାଏ ସେ
ଅଗରଥ ଉଚିଦେଇ ପକାଧୂନ କଲେ । ପରେ
ନୂରଜାହାନିଯା ସମ୍ମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦିନ କରିବାର
ଅନ୍ୟ ହୋଇପି ଉତ୍ସାହ ନ ଦେଖି ଇକ୍କାପୁନକ
ଜାହାକର ଭାଗ୍ୟପଦାଯିନୀ ହୃଦୟକୁ”

“ ଟମ୍ପାର୍କରଙ୍ଗରେ ତାହାଙ୍କର ସଦ୍ଦା ଦୁଇ
ଥିବାର କୌଣସି କରିବକ ଅନ୍ୟାୟୀ କିମ୍ବା
କରିବାରୁ ସାହଶା ହୋଇ ପାର ଥିଲେ ଯାଏଁ
ଗୁଜର୍ଦ୍ଦ ଆଦିଗୀନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ପ୍ରଗ
ଅଭିଗ୍ରହ କର ଥାଏ ଥିଲେ ନାହିଁ । ଧଳେ
ପିତା ଯେମନ୍ତ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଶାଶନ କରିଲୁ ସେ
ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵ ଶାଶନ କରିଥିଲେ ; ସାଜି-
ହାନ ରୁକ୍ଷ ମୁହଁମାନ ସମ୍ମାନ ଭାଗତବର୍ଷରେ
ଆଉ ଦେଖା ଯାଏ ନାହିଁ ”

ପରିଶେଷରେ ଆମ୍ବୁନାନଙ୍କର ନକ୍ତବ୍ୟ ଏହି
ଯେ ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଉତ୍ତର ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ହତ-
ସାଧକ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ବିଶେଷରେ ଉତ୍ତରଭୟର ଉଦ୍ଦିତ
କାରଣ ଯେ ଯଥା ସାଧ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଓ ପରମେ
କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭି କର ନାହାନ୍ତୁ ଜୀବାଳ ପ୍ରତି
ଆମ୍ବୁମାନେ ଏତେ କଟିନ ଦ୍ୱାବହାର କଲୁ
ଗୋଲ ପାଠକମାନେ ବରକୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବୁନାନଙ୍କ ବିବେଚନା ହୃଦୟ ଯେ
ପଢ଼ିପାଏ କିନା ଗୁଣ ଦୋଷ ମର୍ମ ଛହଣ କରିବ
ଅପାରରେ କହି ଲାଭ କି ଅଛି ଅଭିଏକ
ଆମ୍ବୁମାନେ ଭାଇସା କଟେ ଯେ ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା
ଏଥୁବେ ଦିଗ୍ବ୍ୟାପ୍ତ ନ ହୋଇ ଅପଣାର ଦ୍ରୁମ
ସଂଗୋଧନ କରି ନୋହିଲେ ତାହାଙ୍କର
ଏତ୍ତାପ ଶ୍ରମ ଦିଧିଲ ହୋଇଥିବ ।

✓ ତେଲବିରସର ଏକ ପଦିପ୍ରେରକ ଟାଙ୍କ ବର୍ଷ
କାଳ ମିଥନର ଏହି ଦେଶୀୟକ ଗ୍ର୍ଯୁଣ୍ଡ୍‌ରୂ
ସହବାହ କରି ଉତ୍ତମ ଅନୁମନାତ୍ମକାରୀ କୁଣ୍ଡ-
ଅଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ଲୋକ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ର୍ଯୁଣ୍ଡ-
ଧର୍ମର ତଡ଼ିଦ୍ଵାଳାଷୀ ଥାଏ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଞ୍ଚ-
ସାହେବମାନେ ଜାହା ସଙ୍ଗେ ମିଶ୍ରକାପ ସହିତ
ଧର୍ମପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଓ ତହର ତତ୍ତ୍ଵ ଆକର୍ଷଣ
କରିବାର ଯଥାସାଧ ଉପାୟ କରନ୍ତି ତିନ୍ତୁ
ସେ ପ୍ରାକାଶକର୍ତ୍ତପେ ଗ୍ର୍ଯୁଣ୍ଡଧର୍ମବିଳମ୍ବକ କରିବା
ମାତ୍ରେ ପାତ୍ରସାହେବମାନଙ୍କର ପୃଷ୍ଠାନ୍ତରୁ ସବୁ
ଏହାବେଳକେ ଦୂର ହୋଇଯାଏ ଏହି ଜେତେ
ଦେଲେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପଣାର ଅମ୍ବାୟ କରୁ
ପରିବାରମାନଙ୍କୁ ପରିଚାରକରି ଗ୍ରହିର ଅନୁ-
ଜ୍ଞାପ ସାଗରପେ ପରିଚି ହେବ ।

ଦୟାପତ୍ର ଲେଖନ୍ତି କୋଠି ଗେହୁକ ଧୟାରେ

ନୂତନ ଅଳ୍ପ ଦୋଷାଥିରୁ ଏ କେତେବୁଝା
ହୋଇ ଛ ଥିବା ପଥମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେ କୋଣ
ପଠାଇବା ସମୟରେ ଜୀବା କୈଶ୍ଚିଗଲେ ପ୍ରାତି
ହେବ ଜାହାଁ ଓ ପେଥିବ ଧଳା ଦଥ ପିକିଛାହାଁ
ଅର୍ଥିନୋଟ ସିରୁପରି କେତେବୁଝା ନ ହୋଇ
ତାଙ୍କରେ ଶିଖାପମ୍ପରେ କେବଳଗଲେ କହିବନ୍ତି
ଅର୍ଥିର କେବଳମୁକ୍ତରେ ପତର ଲାଭର ଦେବେ
ନାହାଁ ଦିମ୍ବା ଫଳା ଅନ୍ଧାଳାନ୍ତରୁ ପଠାଇବେ
କାହାଁ ମାତ୍ର ଉତ୍ସେନ୍ଦ୍ରିୟରେ ପାଞ୍ଚା ପ୍ରାଣ
ହୋଇଯାଇବ ।

ବଜ୍ରାଳାଙ୍ଗପୁର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ କଟେଶ୍ୱରେ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ
ଦେଖିବୁ ହତକାଶ୍ୟ ହେବେଶ୍ୟ ଲିଯୁନ୍ତ କରିବା-
ର ଲେଖାଚେଷ୍ଟା ଗବର୍ନ୍ମ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି
ଡେଶ୍ୟୁ କଟେଳାନାନନ୍ଦ ମଧ୍ୟର ଦୂରଜଗା
ଦ୍ୱିତୀୟ କଥାକୁ ଏ ଦୂରମେଘକାର ଲେଖିନେବୁ
ଗବର୍ନ୍ମରଙ୍କ ଉତ୍ତା ଦୂରାର ଜାମାଯାଏ ।

ପ୍ରଥମ ଗତେହ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ମହାନାନ୍ୟ
ଧା ପରିଦ୍ୱାରିଯେଇବଳ ହବନ୍ତିରମାତ୍ରେ ଅଗ୍ରା-
ହେ ମହାଦ୍ୱାରାବେହରେ ଦିଇବାର ବରକାର
ରହି ପରାମ ବରିଆହିନ୍ତି ମାତ୍ରାଜ ଓ ଫେ-
ରୀତର ପରିଦ୍ୱାର ଏ ବରଳା ଓ ଅଗ୍ରା ଓ
ପଞ୍ଚମର ଲେଖନେଷ୍ଟ ବରିଦ୍ୱାର ଓ ନ ପଢ଼ଇ,
ମସ୍ତକୁ, ଅଯୋଧ୍ୟା ଓ ବୃଦ୍ଧଦେଶର ପ୍ରଧାନ
ବିନିଷ୍ଠାରମାରକୁ ଏ ଦିଲବାରକୁ ଅମହାର କଣ-
ସବ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯୁ ଧନ୍ୟ ବ୍ରତାମାନେ ଆହୁତ
ହେବେ ।

ଜ୍ଞାନେ ପକ୍ଷର ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଥିଲୁ
ବେଳାବନଥ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ସେବନଗୁ କରିଥିଲୁ
ତୁ କୁଳମନ୍ଦାବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ନୌଜା ଖେଳୁ
ଥର୍ମ ପୁଦା ଯାନ୍ତ୍ୟାଦ ଯାଜାଦୁଇ ରୂପ ହେଲୁ
ଆହୁ ତେ ବୃଦ୍ଧି ଅନୁଗ୍ରହ ହେବାର ପଥ
ହେବାକୁ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଆହୁ ।

ପୁଣ୍ୟଦରକେ ସମ୍ମାନ ଏହି ଏକ ସାଲକୁ
କଥାରେ ନଗର ଜକ୍ଷାର ନୂତନ ଧାରକ କରି
ନ ହେଉ ଏହି ବ୍ୟବ୍ୟବ ।

ନିର୍ମଳ ଦଳପତ୍ରି । ହିନ୍ଦୁଲିଙ୍ଗ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ସଂକଷେପରେ ମାନ୍ୟ ମୋଦାନ୍ତି ।

ବ୍ୟାକରିତାରେ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ଯେ ବନ୍ଦି
ମହା ଜୀବ ଜୀବ ପାଇବା ଗୁଗଳିକୁ ବ୍ୟାକରିତା
ମହାରୂପ, କୃତ୍ସନ୍ମାନ ଓ ଲୋହାରତାବା ଦୁଇ
ମହାରୂପରେ ୧ ମାତ୍ର ହେବାପାଇଁ

କହେ ଗରେ ତା ମର୍ମାପ କା ନ କିମ୍ବା
ଦିଲ ଧରୁ ସମସ୍ତରେ ଦିଲାପ କିମ୍ବା

ଦେଖି ଏହି ଅପରାଧ ମନ୍ଦରେ ବସି କରିବ
ପାଇ ତେ ବୁଝି ଦୋଷ ତଥା କୃତିରେ ଧୋଳି
ଯାଇ ବାଜା ଯେ ଫଳ ଥିଲ ତଥା ଫଳ
ଅନୁଦାନ ନାହିଁ ହେଲା ।

ପ୍ରେସ୍‌ପବଲିକ୍‌ଟିମ୍‌ ଲେଖନ୍‌ ଲଭନ୍‌ ଦିଲା
କାବୁ ତାରତାବରେ ଜନମ ଅବି ଥେଥେ
ଉତ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାଝରେ ଲଭନ୍‌ରେ ଘଟିଛି
ଯାରେ ।

ଶାର୍ମସ ଅବ ଛାତ୍ରିଙ୍କା ବୋଲନ୍ତି ଖୋଜିଲୁ
କହେବୁ ବୁଝିଲା ପାରସ ଘରଟିମେଘୁ କହିଲୁ
ମେଳାରେ ରେଲଓମ୍ୟୁ ପ୍ରଦୂଷ କରିବା ନିମିତ୍ତ
ଏବଂ ଅନୁମତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଯେ,
ମେଳାକବ ଭାବୁ ଅଛି ବେଳ ମଧ୍ୟ ଏବଂ କର୍ମଚାରୀ
ଗେ ହୃଦୟରେ ବର ପାଇବେ ନାହିଁ । ଫେଲାକ-
କର ଏହି ରେଲଓମ୍ୟୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ କାହିଁ
ଏଣ୍ଟାରିକ କୁଠା ମଧ୍ୟ ରହସ୍ୟର ରହିବାକୁ
କ୍ଷାନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଖେତିର କୁଣ୍ଡ ଲାଇଜର ବିରିଦ୍ଧ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏହାରେତିମାତ୍ର
କିମ୍ବା କରିବାକୁ କୁଠା ୫୦,୦୦,୦୦୦ ଲାକ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେ
ହୋଇବେ । ଏହି ସାଇନ୍ ସମ୍ପଦ ହେବେ ଏକାକି
ଆମ ଆହୁ ମେ ପଢ଼ ପ୍ରତି ହରେ କାହିଁ ହଜାର
ମେଳା ଏହି ବେଳାମ୍ୟେ କିମ୍ବା ମେହାମେହ

१७८

ଏକାଏ	ଗେରର ପ୍ରଦୂର୍ବାଚ
ହେତୁର ଧେ	କିମ୍ବା ସବାଦିଷୁଦ୍ଧ
ଶାର୍କନ୍ଧୀ ଏକ ତୁଳି	କ ତୁଳର ପ୍ରେରଣ
ଯୋଗମନ୍ତ୍ରି	

ବିଂହଳ୍ଗୁଧର ଗର୍ବ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଣରେ
ପାଶୀର ପାଦର ସାହୁତକ କଷିଥା ଓ ଅଶ୍ଵ
ବିଠାଏ ରମ୍ଯାବନମୁନେ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ହେଲେ
ଅଛି ।

ଅନୁଭବ ଘରେ ବୋଲନ୍ତି ସମ୍ପଦ ମଧ୍ୟର
ପ୍ରଦେଶରେ ଖଳା ହୁଏ ହୋଇ ନୁହାଯା
ଗତୀନ୍ତିକେ ଜାମର ଘରେ ପାଖି ନାହିଁ ଦେ
ଅଛି

ଶୁଣା ଗଲୁ, କବିହତୀରେ କୃତ୍ସମାଳ ପନ୍ଥ
ପକ୍ଷରେ ବାବୁ ଜେଳତତ୍ତ୍ଵ ଦୋଷକୁ
ସେହିର ସମାଜ ପରିପାଳିତ ହେଉଥିଲା ।

ପାଠେବର୍ଗ ଅବସ୍ଥା ଏହାକୁ କେତେ
ଦର୍ଶ ଗତ ହେଲା ବନ୍ଦ ଧରେଷୀ ହେଲା
ଅମ୍ବକ ତେବେଳା ଯାଦକରିବା ହେଲା
(ଘରଜୟନ) ହାତର ଗେଟିଏ ପଦିର ଅ
ନ୍ତର ହେଲାପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଏହାକୁ ପରା

ଏହମେ ବୋଲି ଅନୁଭବ ହୋଇଥିଲା ଯେ
ଏହାରୁ କୌଣସି ମୁଠରେ ପାଖ ମଧ୍ୟରେ
ଦୂରେଥେ ବହ ରଖି ଅନ୍ତରେ ସମ୍ମୁଳ ନ କଲେ
ଏହାଗ ପ୍ରକଳ୍ପ କଲ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନ ପାରଇ
ଏହି କିମ୍ବା ଯତ୍ତାଦରେ ଯାବକ୍ଷାରିକ ତୁଳାର
ଜୀବନ ବ୍ୟବହାର ହାଥର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚମ
ପତ୍ର ଖେଳ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ସତ୍ତଵରେ କାହିଁ
ବାଯଦ ନୟମୁକ୍ତ କରି ହେବ ନାବନ୍ଦରେ ଅଛି,
ଦେବେ ଯାବକ୍ଷାରିକ ତୁଳା କୌଣସି ପାଖ
ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ପୟାନ୍ତ ଦୂରେ ମଧ୍ୟ ଘାସରାଜ ତୁଳା
ଦୂର ପକ୍ଷର ଦୂରେରୁ ।

ଯୁଧ ମେଘ ସଂକାମକ ହନ୍ତା । ଏହା ବିଶ୍ୱଦ-
ରୂପେ ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଉଦେଶେ ଲେଖିଥାଏ
ନାମା ଏବତର ଫଳା ପଢ଼ିବ ଯଷ୍ଟା ଦେଗରେ
ମୁହଁ ଶୌଭାଗ୍ୟ ବିବ୍ରତିରପ୍ରଦୟତା ପନ୍ଥନେଇ ଅପ-
ଶାର ମୁହଁ ପ୍ରଦୟରେ ପରେବ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଇଅବ୍ରତୀ
ବିଷୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସହାଯିତା ଜାଗରେ ଚାତମେ-
ତା ବ୍ୟାମାନନ୍ଦ ବଞ୍ଚିନ ପାଦର ପ୍ରଦୟତି ପାଠନ
କରି ପରିଚାନ୍ତି । ଯାହାର ଯେଥାରେ ଜ୍ୟୋତିଷ
ଶିଖିବ ଯେତି କିମ୍ବା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ବନ୍ଦେତ୍ରମାଦେବ ଯେଉଁ ଧୂମ-
ଅକୁଳ ପାଣୀରେ ପ୍ରତି ଚର୍ଚିଥିଲେ କାହା
କାହା ଦେଖିଲାମ ଯଥେରେ ହୋଇ

ବୁଝ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବେମାରେ
ଚାଲି ଅଛନ୍ତି ଯଦି ଏହାର ଦୂରନା କରି
ଦେଖିଲୁ ଯେ ଏଥିରେ ଟ୍ସିଏ ମାଠିଲୁ ବୁଝ
ହୋଇ ଚାହୁଁ । ପ୍ରଥମ ପାଣ୍ଡୁଲିଷ୍ଠରେ ଅନେକ
ପ୍ରକାର ତ୍ୟାଗକର କ୍ଷାମମାଧ୍ୟମ ଅନ୍ୟକ ଧଳା
କରୁ ଚଢିଲା ପୁରୁଷରମ୍ଭକ ଉତ୍ସାମାସମ୍ବନ୍ଧରେ
କରିଥିଲା । ହେଉ ହିଥର ଏହି ଅନ୍ତରାଳେ
ଏ ଆଜିତ ପ୍ରକଳିତ ହେବ । ମଧ୍ୟ ମରାଜିଙ୍ଗ
ପଞ୍ଚଶିର ହୁଅନ୍ତରୁ ଦେଖା କରିଛାଏ ଯଦ୍ୟମେ
ହେଲାଗେ ହେଉ ନାହିଁ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦେଖିଲୁ ତରଜ ଚନ୍ଦ୍ର ଏକାଠି ଗାଇଛି ହିନ୍ଦୁ
ଏହି ବ୍ୟାସର ଅଭିନ କରି ଥର କରି ପ୍ରକଳିତ
କରିବାଗେହି ସୁଧିଧା ହେଉଥାଏ । ଅମ୍ବେ
ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୁରେ ।

ପ୍ରକାଶି

ପ୍ରା ମାତ୍ର ଜୀଜୀଏକଟ୍ର ଯୋଗ ହୁଏ
ଫ୍ରେଂ୍ଚ୍ ଏହି ଶର୍ଷଗାନ୍ଧିରା ଦୁଇର ହୁଏବ ହୁଏ
ଯାବନ୍ତିର ବୁଦ୍ଧପ୍ରତିଷ୍ଠା କୃତ୍ସମ୍ମାନ ଯହାଲୁକେ
ହୁଏବ ଏ ପ୍ରାଣ ହେଲା ।

ଥରିକ୍

ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ଓ ୧୦ ଟଙ୍କା ମାହେ ଅଷ୍ଟେଲ ସନ୍ ୧୯୬୫ ମସିହା

ପ୍ରେରଣା

ମାତ୍ରଦର୍ଶିଗୁଡ଼ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ସଂକାଦିକ
ମହାଶୟ ବରବରେଷ୍ଟୁ।
ମନ୍ଦରକ୍ଷକନାମ ନୃତ୍ୟପ୍ରକଳ୍ପ ବିମାନୋ-
ଚନା ଅପର ଯାହା ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର କରବା ହୋଇ-
ଥିଲେ ତାହା ପାଠ କର ଅମ୍ବେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହୋଇଥିଲୁ କାରି, ଅମ୍ବ ଜାରିବାରେ ଭକ୍ତ
ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରକଳ୍ପାଧିକାରୀ ଯେତିବାର ମତ
ତିବ ତାହା ତର୍ହେ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା । ବନ୍ଦ
ମତ ମାଧ୍ୟମର ବୋଧବାଧୀନରେ ଭକ୍ତ ଧ୍ୟ-
ବର ଯେ ସମାଜେତନା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା
ତାହା ପାଠ କର ଅମ୍ବେ ଅତିରିକ୍ତମୁକ୍ତ ଦ୍ୱାରା
ଦେଲୁ । ମନୁଷ୍ୟ ବୌଦ୍ଧି କର୍ମପଂଗୁର୍ତ୍ତ ଦ୍ୱାରା
ଦୋଷନ୍ୟ ହେବାର ପ୍ରକଳ୍ପ, ପତ୍ର, କ୍ରୀ-
ପ୍ରେରଣାଲେ ମୁଦ୍ରାଗୁ ଦିଗ୍ନଦୀ ଥାଇଁ ଦୋଷ-
ଭାଗ ଅଭଳ୍ପ ଓ ସାମାଜିକ ଆବ ଦେଖିଲେ
ଦୋଷ ଧର୍ବରକ୍ଷତା କାହିଁ । ବୋଧବାଧୀନର
ଯେ ଏହା ବୋଧ ବ୍ୟାପକ କରୁ କାହିଁ
ଏମନ୍ତ ନୁହେ, ଅପରା ଅବୋଧ ହେବୁ ଯେ
କୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୋଷ ହୁହେ ବିମ୍ବା ଏମନ୍ତ
ସାମାଜିକ ଯାହା ଦୋଷ ବେଳ ଦେଇବାକୁ
ହେବ ନାହିଁ । ହେବ ସବୁକୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୋଷ ମନୀ
ମୁନ୍ଦରକ୍ଷକ ପ୍ରକଳ୍ପ କରାନ୍ତି କିମ୍ବାର ଓ ଅନ୍ୟାୟ
ଅଭଳ୍ପ କରାନ୍ତି । ଯେହେବୁ ଏପକାର
ଅଧିକାରୀ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପାଧିକାରୀ ସମାଜେତନା ପ୍ରକଳ୍ପ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବ୍ୟାପକ କରିବାର ଅବେଳା ଉପର
ନେ ଅପରମୌଳାକଳମୁନ କରି ଉପର
ହୁଲେ ମାତ୍ର ଅମ୍ବେ ଏପକାର କୁଣ୍ଡା କରିବା

ମୁନୋହୁଟନ ଦେଇବାର ଅଭାବଶବ୍ଦକ ଜଳ
ଏପଥ ଲେଖିବାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲୁ ଏବଂ
ଦେଇବାଧୀନ ମୁନ୍ଦରକ୍ଷକର ଯେ ସମ୍ବୁ “କୁଳ”
ଦେଖାଇଥିବାକୁ ତାହା କିମ୍ବେ ମନ୍ଦର ବିବାହ
କରିବ କରିବା ହେଉ ।

୧ ॥ ବନ୍ଦ ଯେ ନିଜେ ନାନା ଦିଗ୍ନଦୀ
ମେ ଶନ ଶ୍ଵର ପଦ ।

“କୁଳ” ଗବ ପ୍ରୟୋଗର ଅଭ୍ୟକ ପଦତା
ଦୋଷ ହୋଇ ନ ପାରେ କାମୀ ବିମନ୍ଦ
ନିର୍ଭରମାନ ବେଳେ କେବେ କିମ୍ବରତଃ ଭାଷ୍ଟ-
ପମଦ୍ଵରେ ବିଶ୍ଵାଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ମୁକ୍ତ ହୋଇ-
ଯାଏ ଅଭାବ ହାତରକ ଅଭାବ ।

୨ ॥ “ଶର” “କେତେ କେତେ ମନେ
ପ୍ରକଳ୍ପ ହେଲୁ” । ମ ଶନ ପଦ ।

ଶର ଖଞ୍ଜ ମନ୍ତ୍ରକଳ ହୋଇଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଗର୍ଭର
ଅର୍ଥ ବୋଧବାଧୀନକୁ ତାହା ନ ଥିବାର ସେ
ଅପରା ବିଦ୍ୟାବଳେ “ଶର” କୁ “ଶର”, କରି
ଗାଁମୋଳରେ ପଢିଗଲେ । ହଣର ଅର୍ଥ
“ତୁଣପ୍ରା” ଓ ଜାହା ଗରୁ, ଥାର୍ମ ପାଲ,
ଜାଳ, ପାଗ ଉତ୍ସାହଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଳ୍ପ ହୁଅଇ
ସେହେବୁ ଏବାର ବିପାକ୍ତର ହୋଇ ନ ଥିଲେ
ଦେଇ ସଙ୍ଗରେ ଉପମା ହୁଅନ୍ତା

୩ ॥ “ଶରର ଉତ୍ସାହ କଲେ ରେ ସାର”
ମ ଶନ ପଦ ।

ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ସାଧୁକଳ ବନ୍ଦବାସୀ
ହୋଇ ଉପସଥିମୂ ବଲେ ସେହୁଥିମଦ୍ଵରେ
କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସାହ ସାର ବଲେ ଅର୍ଥର ସାର
ବୋଲି କାଣିଲେ ଯୁକ୍ତକାଳ ମନେ ବି ପଞ୍ଚର
ଅଛି । ଅଭାବକ “କଲେ” ଅମ୍ବୁ ନୁହେ ।

୪ ॥ “ନିଃଧ୍ୟପରମା” ମୁନ୍ଦରକ ହୁଲ ଥିବାର
କିମ୍ବା ନାହିଁ ଅମ୍ବେ ଏପକାର କୁଣ୍ଡା କରିବା

ଦେଖ ହୁଏ “ନିଃଧ୍ୟପରମା” ରେ ତ ପ୍ରକାର
ଆହାର ହୁଲ ହୋଇଯାଉଥିଛି ।

* ॥ “ଦନ୍ତପରକି କଲୁ କିମ୍ବାର” “ସୁ
ତନ ଶନ ପଦ ।

ଏପରି ଦର୍ଶନା ହଲେ ଶ୍ଵାଚକ ଅନ୍ତର୍ବାଲର ନିଯାୟ ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ ସଂକାଦିକ ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ଉତ୍ସାହ କରିବା ପାଠ କଲେ କ୍ଷର ହେବେ ।

୫ ॥ “ଅବା ଦୋଷରେ ରହି ରକୁଦର୍ଶି”
ଶ୍ଵର ଶନ ପଦ ।

ଏଠେବେ “ଅବା” ଦେଖାଇବ ଅବସନ୍ନ
ନ ହୋଇ ସଂକାଦିକ ଅଭ୍ୟକ ଅଟେ ଧରି
ଏମରି ହୁଲମନକରେ “ବା” ଓ “ଅବା”
ପ୍ରୟୋଗ ହେବାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଉତ୍ସାହରେ
ଦେଖାଯାଏ । ପ୍ରକାଶମାଳୀ ଲେଜ ପରିଚି
ହେଲେ ମୁଦ୍ରା ଉତ୍ସାହର ଦୁଃଖିତ ନ ହୋଇ
ଥିବାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅଇ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ବିଶିଷ୍ଟ
ଅଭାବ ରହିବ ବୋଧ କରିବାକୁ ମୋହେ ।

୬ ॥ “ସାଧାନବାରେ” ଗବ ବୋଧବାଧୀନକୁ
କିମ୍ବାକୁ କହେ “ବଲ ଲାଗୁ କାହିଁ” ଅମ୍ବେ
କହ ନ ପାଇଁ ।

୭ ॥ କିମ୍ବା ତବକର ଅର ହରଣ । କିନ୍ତୁ
ଏ କାଳ ଯେବନେ ପ୍ରତ୍ୟେ କୁଣ୍ଠେଶ୍ୱର ନେ ପଦ
ଏ ପଦର ଶର୍ଵାର୍ତ୍ତାର କଲୀତ ଅର୍ଥ ବୋଧ-
ବାଧୀନ ବିକୁଳବର କେତେବୁ ସେ ସେ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଅର୍ଥ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାର ନାହିଁ ଅର୍ଥର ସେ
ଦୁଃଖାରୀଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତ କେହି ଦୁଃଖାରୀଙ୍କେ
ନାହିଁ । ଏଥର ଏହି ଉତ୍ସାହ ହେବାରୁ ସେ
ବୋଧବାଧୀନ କେବଳ ଅଧାର କିମ୍ବା ଏ
ଗୁଡ଼ିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠା ହେବାରକୁ ମହାତ୍ମା ।

କେବଳ ପାଦମଣି

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୧୮

ଭାଷାରେ ଅଧ୍ୟେତ୍ର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମେଲିଛି । ମାତ୍ରିକାଣ୍ଡ କି ୨ ନା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଶାଲଗମନି

୧	ଅଗ୍ରମ ବାଷକ ମୂଲ୍ୟ	୫୯
	ଦର୍ଶନେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ	୫୭
	ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପାଇଁ ଡାକମାତ୍ରନ	୫୩

କଣ୍ଠରେ ଗବର୍ତ୍ତମେଣାକର୍ମନାଶ
କଣ୍ଠରେ ପର୍ମିଚରଙ୍ଗ ପକ୍ଷରେ ଗବର୍ତ୍ତମେଣା
ଏଥର ବଢ଼ି କଟିଛିଯେ ଦୃଷ୍ଟିଷ୍ଠାତା କେହି-
ଅଛନ୍ତି । ଏ କିମ୍ବାରେ ପ୍ରକରଣ ହୋଇଥିବା
ଆଜିର ଅମ୍ବେମାରେ ନିମ୍ନ ପ୍ରକାଶକର ରଖି-
ଦେଇ ଏକ ଅନୁମେତ କରେଅମ୍ବ
ପେମନେ ଏହିକି ସାହିତ୍ୟ ହେଉଲୁ । ୧୫
ଦେଇ ଅନ୍ତରେ ବଢ଼ି ।

ବନ୍ଦରେ କେଣ୍ଟିନେଥୀ ଗବର୍ନ୍ହ ଆଜି
ଦେଇଅଛି ଯେ ଏ ବନ୍ଦରମେଖାର ଯେଉଁ
ମହା ମହାକୁଳ ଅନ୍ଧା ଦେଇବ ପାଇଅଛି
କି ହେଠାର ପରିପାତ ସାହିମାନେ ଅଧିକା
ଜାବେଦାରମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିପେ ଦୁଃଖଦେବେ
ଯେ କୌଣସି ଅମାର ଶୁଭର ଦେଶବାଟେ
କିମ୍ପରି ହେଲେ କୋ ମେମରୁତ୍ତା ଅଧାଳ
କର ବାହାରୀ ହେବାରୁ କଲେ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାତ
ଜାଗ୍ରୁ କରିବ କାହିଁ କାହିଁ ହେବାରୁ
ମୁଲରେ ବଧିର ଅନ୍ୟା ହେବ ବି ମେହଲେ
ଏମନ୍ତ ପ୍ରଦାନ ହେବ ଯେ କୌଣସି ଅଛିତ
ଦୂର୍ବଳା ହୟା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଘର୍ଜାପୂର୍ବ ଦେମା-
କଳେ ଏହା ଦୂର୍ବଳ ହୋଇଅଛି ଏହାହାଜର
ଦେଖୋଇଯାଇପାଇଁ କି ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ
ନାହିଁ ଏହାରେ ପ୍ରତି ଏକ କୁକୁମ ପୁଣ୍ୟ
ତଥା ଅଛି ମାତ୍ର ଲୋପମେଣ୍ଡା ବନ୍ଦରଗରେ
କୁମ୍ଭ ହେବ ଯେ କାହା ଦରିଦ୍ରାଙ୍ଗେ ମାନ୍ୟ
ହେବ ନାହିଁ ଲୋପମେଣ୍ଡାଗର୍ଭରେ ରହା ଯେ

ଏବେ ଏହା ଦୃଢ଼ିଲ୍ଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ହେବ ଓ
ସବଳାଶ ଗୁଡ଼ ଏଥରାମ ବିରପ୍ତାର ମୟୋ
ଦେମଗାନ୍ ଉଚ୍ଚ ସିଦ୍ଧାମାନଙ୍କେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ହି ମଧ୍ୟକ ଜାତିବାକୀରଣ ଉପୋର୍ଦ୍ଦୟ
ବମ୍ବନ୍ଦୂପ୍ରାୟ ଅଧିନିତ୍ୱ ଗଲେ
୨ ଯେଉଁ ଜାଲକା ଦାଖଲ କରଥିବ
ଏକପରମ ନିକଳ ଉଚ୍ଚ ଉପୋର୍ଦ୍ଦୟ ସରେ
ପଠାଯିବ ॥

କଳ୍ପିତେଣେହୁ ବର୍ମନରେଇ ମଧ୍ୟର ଅନେକ
ଲୋକ ଏ ଥାଣା ଦୟାରେ ଯୁଣି ବରବାର
କଣ୍ଠାରୀ ଦୟା ଅମ୍ବେଳାଙ୍କେ ଦେଖ କଟୁ
ଏହା ଅଚି ଦୟାକର ଥାଣା ଅଚାର । ଅଗର-
କୁଳର କଥା ଅମ୍ବେଳାଙ୍କେ ବ୍ୟକ୍ତ ଦୟାକର
ଦୟା କଟୁ ନାହିଁ ଦୟା ଶୈଳର ଅନେକ ଅମ୍ବେଳାଙ୍କୁ
ଦୟାର ଶୀଳକ କରିବାର ଦେଖ ଯାଏ ଯେଉଁ
ମନେ କ୍ଷମତାପଦ୍ମ ବର୍ମନରେ ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍
ଯ ହଜୁ ପୁଣି ସମଦ୍ଵେଳେ ବୌଦ୍ଧ ବିଷକାର
ହୋଇଥାରେ ଏପରି ଲୋକଙ୍କୁ ଭାଧାରଦେବା-
ପ୍ରତି ମହାକଳମ ନେ ଅଟ ଲାଜକଳକ ଛାତ
କରନ୍ତି ବାରାଣୀ ଏଠାରେ ଅଥବା କଳନ୍ତୁକସତ୍ତତ
ଦୟା ପରିଦେଖର ଦୟାରେ ସମ୍ମଦ୍ଦା ଅଛନ୍ତି ଏ
ଦୟାରେ ସରକାରୀ ବାର୍ଯ୍ୟ ହକ୍କରେ ସାହାଯ୍ୟ
ପାଇଥାରନ୍ତି । ମହାକଳକଥା ନ ମାନବକର
ଯୋଗିତା ନାହିଁ ବାରାଣୀ ସେ କ୍ରିକ୍ଷଣାକୁ
ତନ୍ତ୍ରକାରୀ କରିବ । ଦନ୍ତଦେଶେ ଏମାନଙ୍କୁ

“ରଜତଅସାର” ଦ୍ୱାରା ସମୋଧନ କଲେ ଅପରି
ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ତୃତୀ ଜୀବ କଗନ୍ତୁ ହିନ୍ଦୁ ସବିରେ
ଯେତେବେଳେ ବାଲୁବଜାରର କୌଣସି ରଜ-
ପୂର୍ଣ୍ଣପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୋବାନରେ ଏହାଙ୍କୁ କୁତାଞ୍ଚଳିଷ୍ଟେ
ଦସିବାର ଦେଖାଯାଏ ତେବେବେଳେ ଅତିରିକ୍ତ
ଦୂରବାନ ଓ ରଜତଅସାରର ଜୀବ ନ ଥାଏ
ଛିବିର ବାବୁ ବହି ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଥରେ ବାବୁ
ଜୀବ ପ୍ରସାଦ ଲୋକ କଣ୍ଠବା ଚିତିନ । ଏଥରେ
ଦକ୍ଷିଣ ଅମଲାଙ୍କର ଅତି ବ ଅଧ୍ୟୋଗାନ୍ତ
ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ । ମାତ୍ର ଅନେକ ମେଳକ ଏକ-
ପ୍ରକାର ବନ୍ଦବନ୍ଦରରେ ଅପରା ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ତୃତୀ
ଜୀବ ନ ବର୍ତ୍ତ ବର୍ତ୍ତ ଦିଶ କରି ଦିନ୍ଦୁ ତମ୍ଭରେ
ବାଲୁ ହରଣ କରିବାକୁ ମୁଣ୍ଡକର ମନ୍ତ୍ରକୁ ।
ଏପରି ଲୋକଙ୍କ ଘରୁଟ ସଂଗ୍ୟାଥନର ଉପା-
ଧାନ୍ୟର ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଦୂରାକ୍ଷସ ବନ୍ଦ୍ରିରୁ
ଗୁରୁରେ ଦାହାର କରିଦେଲେ ଅମଲାଙ୍କାନ୍ତର
ସ୍ଵର ହୋଇ ଏହୁସୁରିବ ପରିବାଚ କରିବେ
ଓ ତାହା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ବଚିକ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ମଧ୍ୟ ଅମଲାଙ୍କ ଅଥବା
କଣ୍ଠବା ଯୋଗୀ ଜୀବ କରିବେ । କାଗଣ ଚିତିନ-
ବା ଅମଲ କବାଚ ବିଶ୍ୱାସର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଇ
ଯେ ପଇର ଦାମ ଓ ହନ୍ଦରେ ଅପରା ରକ୍ଷ-
କାରୀ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାର କରି କରିବାକୁ ପ୍ରଦୂର
ହୋଇଥିଲେ । କେତେ ଅମଲ ନହେ କରିବୁ
ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ସ୍ଵର୍ଗ ଚିତିନ କରିଅଛନ୍ତି
ତାହାର ରଜତ କଲେ ତ ହୋଇ ଦେଇ ।
ଏ ହୃଦୀର ଦତ୍ତର ଅମ୍ବୁମାନେ ଦେବାର

ଅକ୍ଷମ ହେଲୁ ଜାହାରୁ ଏହି ଉପଦେଶ ଦେଉ
ଅଛି ସେ ଗବ୍ରିମେଣ୍ଟର ଘପଣା ଘୟ
ବୟବରେ କର ବସାଇ ଥାଏ କିମ୍ବା ପରିଶୋଧନ
କରାଯାଇବା ।

ମହାଜନମାନ୍ଦିର ଏଥାହାର ଲକ୍ଷ ବ
ଅଗ୍ରର ହେବ ବସୁ ବରବା କଠିନ ହୋଇ
ହେଉଛି । ଏକପରିବେ ବିଦେଶିଙ୍କା ହିଥାର ଯେ
ମହାଜନମାନେ ରଣକ୍ଷେତ୍ର ଅମରାବ୍ତ୍ତୁ ପମୟ
ସମୟରେ ଉତ୍ତାଜାତୀ କରିବାର ର୍ଥ ଦେଖାଇ
ଅସୁକ ନିର୍ମାଣିଥ ପାଇପାରେ । ପୂର୍ବେ
ଉତ୍ତାଜାତୀ ହେଲେ ଅମର ଲୁଚ ରହ ଏକ-
ପ୍ରବାର ବଧ ଗଣ୍ଠନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ମୁଦରେ
ଦେଇଛ ନେଇ କୋରିବା ହୃଦୟକୁ ମ୍ୟା
କିଶ୍ଚଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଇପ ହୋଇ
ଜ ପାଇଁ ଜୀବନ ଉତ୍ତାଜାତୀର କଥା ଜାହା
ହାତମ ଶୁଣିଲାଗି ଜାହାର ହର୍ମ ରହିବା ପ୍ରତି
ନ୍ୟାତାତ ହେବ ଦୂରକଂ ମହାଜନ ଉତ୍ତାଜାତୀ
ନ କରିବ ବୋଲି ଜାହାରୁ ନିର୍ମାଣିଥ
ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ । ପଞ୍ଚାନ୍ଦେଶ୍ୱର
ଦେଖାଲିଯା ଓ ପାଥିଷ୍ଠାନ ଜୀଜକ ଅମଲାକୁ
ର୍ଥ କର ମହାଜନ କୁବର୍ମ କରିବାକୁ ହେବ
ଜାଗର ଅମଲର ଗୁରୁ ଗଲାଗ ମହାଜନ
ଅପଣା ଧନ ଫେରି ନ ପାଇବ ଓ ପୁନଃପୁନ
ଉତ୍ତାଜାତୀ କଲେ ଗକର ପିବାର ସମ୍ମାଦନ
ଏଥିପ ହେଲେ ମହାଜନକୁ ଅମଲର ମନ
ରିଖାଇ କଲିବାକୁ ହେବ ନଚେତ୍ର ହେତେ
ଦେଲେ ଅମଲର ଗୁରୁ କଲେ ରଣ ପରି
ଗୋଟିର ଉପାୟ ନାହିଁ । ଯାହାର ପଞ୍ଚତି ଅକ୍ଷ
ତ୍ରିବର କଥା ମୁଥ୍ରକ ମାତ୍ର କେବଳ ଗୁରୁର
ଯାହାର ସବ୍ୟ ଓ ଏପକାର ଲୋକ ଅଛୁ
ଦେଇଦିର ଅୟନ୍ତି ଜାହାତାରେ ନହାକନ
ଅପରାଧ କରି ନ ପାରେ । କାର୍ଯ୍ୟତ୍ତାଗୁ କେବଳ
ଯାତ୍ରି ପବଳ ହେବ ଅଛରେ ଦେଖିବାରେ
ଅଛିବ ।

ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟାକ, ଅନ୍ତରିକ୍ଷ

ବୁଦ୍ଧମନେ ହେଲା ଗର୍ବମୁଣ୍ଡରେ ଦତ୍ତାଳ
ମାତ୍ରାର ଦିନ୍ଦୁ ପ୍ରଦାନକରେ ଏବଂ ଅଜ୍ଞା
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଛି ତାହା ଦେଖାଇଗଲୁ
ଛାତିକାର ଅବଶ୍ୟକ ଦବେଚନ୍ଦ୍ର କରୁ ଅଧିକ
ଦେଖୁଳ ମର୍ମ ଦ୍ୟାଗନ ଭବାପରେ । ଗର୍ବମୁଣ୍ଡ

ଏ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତିକର ବରକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ
କୌଣସି ଖାନରେ ପୁରୀ ବର୍ମଗ୍ରଂଥମାନେ
ଏବନ୍ନୟ ପ୍ରଥମ କାହାରଠାରେ ଦେଖିଲେ
ତାହା ଛାଡ଼ାଇ କେଇ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଓ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସେମନ୍ତ ଲିଳମ୍‌
କରି ସରକାରରେ ଝଙ୍କା ତମା କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ।
ଏମନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ଓ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା ଅଟଳ ଓ
ସରକାରୀ ଆଇନର ଅର୍ଥକାରକ ସେଥିରେ ଏହି-
ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଥାଇଲା—

“ଯେଉଁ ଚଲନ୍ତି ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅସୁକାଶ ପ୍ରାୟ
ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଜହାଁପକ୍ଷରେ ଆଇନ ଏହି
ଯେ ମେଦିନ୍ୟ ଯେ ପାଇଲା ଜାହାରି ଅପାର ।
ଯଥାର୍ଥ ଅସୁକାରିକୁ ଜାହିବା କିମ୍ବା ଜାହିବାର
ଉପାୟ ଧକ୍କା ପ୍ରକଳ୍ପେ କମ୍ବା କାହା । ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
କାହାର ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାୟ ନ ଦିଇ ଏବବକ୍ଷେତ୍ର
ଯେବେ ଉକ୍ତ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅତ୍ୱସାର କବିତା ତେବେ
ସେ ଫୌଜଦାରୀ ୧ ଇଇରେ ଦିଶୁନାମ
ହୋଇଗାବେ । ଯଥା, ମୁଁ ଯା ଜେଣ୍ଯି
ମୁଁତ୍ରା ବି ଘୋଟ ଅଥବା କିମ୍ବା ଅପାର
ପ୍ରବୃତ୍ତ ଘୋଟାନ୍ତର ପାପ ହେ
ସନ ୮୨୭ ମରିବା * ଆଜି ।
ପ୍ରକଳ୍ପ ହେବ । ଯେବେ ଉଚିତବ୍ୟ ତେ
ଦେଖୁ ଉତ୍ତାଗ ବେହି ଅସୁକାଶ ଉପଯୁକ୍ତ ନ
ହୁଅଇ ତେବେ ଉକ୍ତ ଘୋଟାପ୍ରବୃତ୍ତ ଅସୁକାର
ଉକ୍ତ କିର୍ଦ୍ଦୀଷ ପ୍ରାପ୍ତକାର ହୁଅଇ । ମାତ୍ର ଏହି
ସାମା ଅଛି ଯେ ଏତୁବ୍ୟକ ସମ୍ରାଟ ମୂଳ୍ୟ ଏବବ
ଲକ୍ଷ୍ମିଙ୍କାର ଅସୁକ ନ ହେବ । ଉକ୍ତ ଅଇନର
୨ ଧାରାନ୍ତରେ ଏକଳକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଯେତେ
ଅସୁକ ଟଙ୍କା ପାପ ହେବ ବେବଳ ତାହା
ସବକାରର ହୁଏକୁ ଧ୍ୟିବ ।

ଗନ୍ଧାରାକ ଉପରେ ପୁଲସର ଅସୁକାର
ନାହିଁ ମେଉମନେ ତାହାକ କି ଜନ୍ମିବ
ପ୍ରବିଶ୍ଚିତ୍ତ ଗନ୍ଧାରାକେ ଦେମାନ୍ଦକର ବିଶେଷ
ସବୁ ଦୁଇବାଟ ତାହାକଟ୍ଟାଣ କଣ୍ଠର ହେବ
ଥୁଳିମ କେବଳ ମାଛପ୍ରେସ୍ଟଙ୍କୁ ଏ ଗାନ୍ଧାରା
ଯଂକ୍ରାନ୍ତି ହେବେ ଓ ତାହାକୁ ଅସୁକାର
ଉପିତ୍ତ ହେଲେ ଦେମାନେ ଆସନ୍ତାରେ କୁହୁ
କୁହ ହେବେ କେହ ଅସୁକାରୀ ନ ଥିଲୁକାନେ
ତାହାକ ଗନ୍ଧାରା ଅଗ୍ରନ୍ତରେ ଧରାଇଗଲୁ ଏବଂ
ଅଛି ତାହା ପ୍ରବଳଭରିବାପାଇଁ ଧରକାରକ
ଆସନ୍ତେବେଳେ ନାଲାଗ କରାବାକୁ ହେବା ।

କେତେ ଅସ୍ଥିକାଣ୍ଡ ନାହିଁ ଦିର୍ଘାଶ୍ଵରାଜ
ସେଥିର ଅସ୍ଥିକାଣ୍ଡ ଆ ।

ପୁନଃ ଯେ ପ୍ରତିକାଳ ପାଇବ ହେଉଗେ ପରିବା-
ରର ଅଥବା ଅଛି ଓ ମୂଳବନ୍ଧୁର ଭାଷ୍ଟା
ଏଥରିକୁ ଲଗଭଗାଣ ଅବସରେ ପରିବାରର
ଶରୀରରେ ଉପରିବାର ଅଛି ଏ ବିଧାନପ୍ରାଣ କର୍ତ୍ତର
କୌଣସି ଦ୍ୱାରା ଆଜି ହେଉ ନାହିଁ ॥

ଭାଷାକର୍ତ୍ତଙ୍କୁ

ଗତସପ୍ତିବର ଅଜୟକୁ ପଦିବାରେ
ଶୋଭଥାରବାଘୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିବେଶ ଦୟାପଳ ରଚିଲ
ଗୋଟିଏ କହିଲା ପ୍ରମର କର ଅନୁଭବାମ
ହେବୁ କହୁପକ୍ଷରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର
ପ୍ରତାପ କର ନ ଥିଲୁ ଏଥମଧ୍ୟରେ ପାଠକ-
ମାନେ ଜାହା ପାଠକରିବାକୁ ପରମ୍ୟ ପାଇ
ଆସିଲା କିମ୍ବା କରିଥିଲେ ।

ଅମୁନାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ଗାତ୍ର
ଅନୁଭବ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ତୁଣିରେ କବୁ
ଜନିତ ପ୍ରଥମାର୍ଥ ଯୋଗ୍ୟ ଘଟିଲୁ । ଆଜି
ଗଲ ଦାନ୍ତର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଘାଁତାମାରେ ସୁଧି-
ପରିଚୟ ଦିଲାଏବି ।

ଭାବୁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
ଯତ୍ନବାଜୁ ଦେଖା ନ ଯାଏ ମାତ୍ର ତୁ କ
ଦସ୍ତ୍ୟ ଯେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅସୁକା--
ଲୋକ ଉତ୍ତଳରୂପ ହାତରୁ ନାହିଁ ଅଥବା
ତନସମାଜରେ ଆଜାନା ବିଷୟରେ ଦୟାନ୍ ଓ
ରକ୍ଷଣ ଦୋଷ ପରିଚାଳନା ଏମାନଙ୍କର
କହନା ମୁହଁକ ଓ ପ୍ରକାଶ ନାହାର । ଏହି
ହେଉଥି ଉତ୍ତଳ ସଙ୍ଗାର ଦତ୍ତନ ଭାବନା ଦେଖି-

ବାର ବିନନ୍ଦ ଅଟଇଲା । କିନ୍ତୁ ଏପ୍ରକାର ଜିତନା
କରିବାର ଯେଉଁ ଯେ ଅଛିନ୍ତି ଜାହା ଏବେ
ସମ୍ପଦାର ହେଉଥିଲା । କୋଣ ହୁଅଇ ବର୍ତ୍ତମା-
ନର ଗୁଣଗ୍ରାହକ ସଙ୍ଗ ମନୁଷ୍ୟର ବନ୍ଦପରିଚାର
ଆଗରାଟି ଦେଖି ଏମାନେ ଅପଣାକୁ ହୃଦୟର
ପଢ଼ଇ ଜୀବନକର ଅଳ୍ପକଲେ ରହିଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ ୧୨-
ମାତ୍ରାଟିଥାଏ ଏମାନଙ୍କର ପରିଚୟର ବୌଦ୍ଧର
ଅନୁମନକୁ ଅମୋହତ କବି କାହିଁ । ସମୀଖ୍ୟ-
ପଥ ସହଯୋଗେ ଏତିକି ଯେବେ ଆମ୍ବେମାନେ
ସମୟ ବନ୍ଦିରେ ଉଚ୍ଛଵଶା ଜିତଇ ପଦ୍ଧତି
ରଖାନ୍ତିଥିଲା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବୁଁ ଜାହା
ହେଲେ କହି ମୁଖର କଥା ହେବ । ଏମନ୍ତ
କବିତାମାତ୍ରେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ଜାହା ଯେ

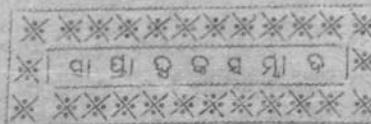
କୌଣସି ବାଟୁଳ ଉତ୍ତଳବୂଷାରେ ରାତମ ଓ
ସାଧାରଣ ମଜୋରଙ୍ଗନ , ଲବ୍ଧ ବା ପଦ୍ଧ୍ୟ
ଜୀବନା କରି ଅମୁମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯଠାଇଲେ
ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରକାଶବରିଗୁଁ । ପଦିବାର ଛଳେ-
ବର ଷ୍ଟରୁ ଥିବାର ସମୟ ପ୍ରକାଶହେବର ବଠିନ
ହେବ ମାତ୍ର ତେଣୁ କରିବାରେ ତୁମ୍ଭି ହେବ
ନାହିଁ ।

— 6 —

ପରମୀ

ଗଜ କୁଥିବାର ସନ୍ଧାମନ୍ୟରେ ହେଠୁଣ୍ଡି
ବଜାରରେ ଉପୀନକ ଅଗି ଉପୀନ ହୋଇ
ଏବିଦଶୀ ମଧ୍ୟରେ ଚକଳା ପ୍ରାୟ ୫୫ । ୧୭
ବଜଶ ଏଇ ଉପୀନକୁ ହେଲା । ସେ ସମୟରେ
ଯେମନ୍ତ ପ୍ରବଳ ପଦଳ ହେଉଥିଲା ବଜାରରୁ
ବଜାର ପୋଡ଼ି ଯାଇଥାନ୍ତା ବେବଳ ବାୟ ମୁଖୀ
ଦରକୁ କୋଠାମାନ ଥିବାର ଅଗି ବ୍ୟଧି ନ
ପାଇଲା । ଘୂର୍ବ କର୍ମଚାରୀ ଓ ପଲଟନର ମେଘାହ-
ମାନେ ଆଏ ଯଥେଷ୍ଟ ମାହସ ଓ ପରିଚାଳନ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଯେ ସୁଲେ ପଲଟନର
ପିପାଟମାନେ ପାଣି ବୋହିବା କାହାର ବଢ଼ି
ବିଧିବୌଦ୍ଧି ଓ ଚର୍ମର ମୁଣ୍ଡା ପରରେ ଥଣ୍ଡି
ଉପୀନକ ମାତ୍ରକେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଦୃତ ହେଲେ
ସେ ସୁଲେ ଘୂର୍ବର ଦନ୍ତବଳ ଓ ତାହାର ର
ମରଦାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମାତିଥୀ
ସକାମେ ପ୍ଲାଗେ । ଦୂଷା ବରଦାର ଦେଖା-
ଗଲା ପଲଟନ ଓ ପୁଲୀର ମଧ୍ୟରେ ହେବେ
ଆନ୍ଦର ପାଠକମାନେ ଏଥର ଆନ୍ଦମାନ କରନ୍ତୁ
ସେ ଯାହା ହେଉ ଏହେବଢ଼ ନଗରର ବିଶେଷ
ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଦର୍ଶ ଉପୀନକ ଅଗି ଉପୀନ
ଏଇ ଗୋଟିଏ ସୁଷା ଦମତଳ ନାହିଁ ସେ
ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକର ହେବ । ନଗରରକ୍ଷକ
ହାବିମମାନେ ଅଧିକା କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗୀ
ହେଲେ ପ୍ରବ ଫାଟି ବ ଅର୍ଥପୋଷ୍ଟରେ
ବୈତିଏ ଲେଖାଏ ସମ୍ବଲ ବଣନ୍ତେ । ମାତି
ଦମକଳର କଥା କହି ବ ଲାଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ୍ତି ଓ
ବଜାରରେ ୫୦ ଟଙ୍କା-୧୦୦ ଲେଖାଏ ମାତିଆ
ବିଶଳେ ହେବେ ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା କୁହାଯାଇ
ନ ପାରେ କର୍ମଚାରୀ ଏହୁରେ ସରକାରର ୫୦୦-୩୦
ଟଙ୍କା ମାତି ବ୍ୟଧ ହେବ ଓ ନଗର କଷା ପଣ୍ଡକ
ଜାହା ଅନ୍ତାବୁଧରେ ଦିଅଯାଇଥାରେ । ଏହି
ପୋଡ଼ିବେଳେ ପାଣି ଜାଲିଦାରୁ ହେବ ଏ
ତଥା ପଲମର ପିପା ବରଦାର ହେବ ସାଧେଷ

ନୁହନ୍ତି ସାହସି ପେରଗମା ଖୋକ ଆପଣା ସୁଲେ
ସେଥିରେ ପ୍ରଦୂର ହୁଅଛୁ ମାତ୍ର ପୁଲିଷ ମାଠିଆ
ଓ ଦୌତ ଯୋଗାଇ ନ ପାଇ କେବଳ ଉଧ-
ଦେଶ ଦେବାରେ ବ୍ୟସ ରହନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ
ପୁଲିଷକୁ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛୁ । ଯେ ମାଠିଆ
ଦୌତ ଯୋଗାଇବାର ଉପାୟ କରନ୍ତି ।

ଅମ୍ବିର ସେବାଯିନୀ ଜାନ୍ମ ଭାବତବର୍ଷକୁ ଥେବା
ବାହୁ ଏହି ଫଳ ଦେଲେ ଯେ ଛଠିଶକ୍ତି ଗବହୁ-
ମେଘା ଓ ଡାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ବନ୍ଧୁତା ଦେଲେ
ଏବଂ ଉଚ୍ଚପ୍ରଭ ଗୁରୁରେ ବାଣୀକ୍ୟ ଓ ପ୍ରଜାୟା
ଏବଂ ପୌମା ଉକ୍ତର ବିଗେଷ ସତ୍ୱବ ସ୍ଥାପନ
ଦେଲେ । ଅମ୍ବିରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଧ୍ୟାକୁବ ଜାନ୍ମ ତାହା-
ଙ୍କର ଉତ୍ତରାୟକାଶ ବୋଲି ପ୍ରାବିଷ ଦେଲେ
ଏବଂ ଆହୁମ ଜାନ୍ମ ଓ ଅବଦୂଲ ରହିମାନ୍ ଜାନ୍ମ
ଡାହାଙ୍କ ପକ୍ଷଲେକନ ନେ ବିପ୍ରୋତ୍ତା ବୋଲ
ପରିଗଣିତ ଦେଲେ ।

ଲୁଚ୍ଛନ ମନ୍ତ୍ରବର୍ଗକ ପଦଙ୍କଳ ସେବାର
ଗ୍ରାହ ଶ୍ରୋଣ୍ଯାବେବ ଶ୍ରେ ଜାହାଙ୍କର ସହିବାର-
ମାନେ ସାଥାରଣ ବ୍ୟଥୁ ଉଣା ବିରାଜକୁ ସତେ-
ଷ୍ଟେ ହୋଇଅଛୁଟ । ଅମୂଳକର ମନ୍ତ୍ର
ଏଥରେ ବନ୍ଦ ବ୍ୟତ୍ତ ବୁକାର ପକାଖ ହୋଇନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ସେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂରିଛ ସ୍ଵାକାର ଦର
ଛରଜବର୍ଷ ବବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଟକୁ ବ୍ୟଥୁ ଲାଭବ ଦିଷ୍ଟରେ
ପଦ ଲେଖି ଆହୁନ୍ତି । ଉତ୍ସୁଧାର ମହା-
ମାନ୍ୟ ମେତେ ସାହେବ ସେବିବବ୍ୟଥୁ କର୍ତ୍ତନ-
ପକ୍ଷରେ ଯତ୍ନ ବରିଅହୁରୁ ବିନ୍ତୁ ବାହିବିମାସ୍ତ୍ର-
ବ୍ୟଥୁ ପରି ଅଗ୍ରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ୍ର କଲେ ଅନେକ
ଦ୍ୱାଳବାର ସମ୍ବନ୍ଧା ଅଛି । ଏମହିମାର
ବ୍ୟଥୁ ପରି ସର୍ଥାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲେ ଛରଜବର୍ଷ
ଏହି ଆଦିବିଷ୍ଣୁରେ ପଂଥୀରେ ହିଲି ।

ମହାଶୁଣ୍ଡର ଫୁଲସ୍ୱ ପୁଷ୍ଟକର ଅଭ୍ୟନ୍ତି
କାରଣ ବିଞ୍ଜାସ୍ତର ଗବତ୍ତିମେଳୁ ୩୦୫୦ଙ୍କୀ
୧୨୫୨ କରିବାର ମନ୍ତ୍ର କରିଥିବାନ୍ତି । ଆଖିମି
ନନ୍ଦମୂର୍ତ୍ତିମାତ୍ରକେ ତତ୍ତ୍ଵ ଗଜକୁମାର ଛନ୍ଦବର୍ଣ୍ଣକୁ
ଶୁଣିଗମନ କରିବାର କଲାନ୍ତା ଥିଲାଗୁ ଏଠାରେ
ବୋଧ ହୁଅଇ ଜଦଗେଷ୍ଠା ଅନ୍ତର ଧନ ବ୍ୟୟ
ହେବ । କାହିନି ଦେସମଦ୍ୱରେ ଏକ ଆଚି ବୁଝିବା
ଦରିବାର ଦରୁ ସମାରେହପୂର୍ବକ ରତ୍ନା
ଦେବକର ଦେଇ ହୋଇଥାବି ।

ଦମେରେ ଦୀପକୋର୍ତ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଥିଲୁ
ଯେ ତୁଥରେ ପାଣି ମିଶାଇ ଦିକ୍ଷକା ଦଶ୍ତବ୍ୟର
ଦ ୧୯୨ ଫା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଦଶ୍ତବ୍ୟ ନୁହଇ
କାରଣ ଭକ୍ତ ଦୂରଦୂର୍ବଳ ମିଶିଗ ହେଲାଗ ମଧ୍ୟର
ପରି ଏପକାର ଅନିୟକର ନ ହୁଅଇ ବ ଯାହା
ଦଶ୍ତବ୍ୟ ନିବାରଣ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗୋଟ୍ଟୁ
ଶାମାନଙ୍କୁ ଏ ଫାରଶଳାର ନକଳ ନେବାର
ଉପର କାରଣ ଏହା ତଳ ମିଶାଇବାର ପାନ୍ତୁ
ଦୂର୍ବଳ ଅଟଇ ।

ମୋପାଷନକୁ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଅମିର ସେଇ-
ଅଳଗାହୁ ହିନ୍ଦୋଯାନରେ ଇଂଗଳ ପ୍ରଥାନୀୟାର
ବିର୍ଭବ ଅଣ୍ଟାଳିକାମାନ ଦେଖି ଅଜ ପ୍ରାଇ ହୋଇ
କାବୁଲରେ ଏହିଥି ଗୋଡ଼ିଏ ରାଜମହିଳା ନିର୍ମିତ
ବରବାକୁ ଛାଇ ବରାଥାରୁ । ଜାହାଙ୍କ ଉତ୍ତା-
ନୁପାର ପଞ୍ଚାବର ଲେଖନେଶ୍ଵର ବବର୍ତ୍ତିର ଗୋଡ଼ିଏ
ଉତ୍ତାଷ୍ଟ ଅଣ୍ଟାଳିକାର ତଥପଚ ଓ ବ୍ୟଧିର ଫର୍ଦ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲାଭର ଉତ୍ସବ କାରକମାସୁର ମାର୍ତ୍ତିନ
ମାହେବକୁ ଅଦେଶ କରିଥାରୁ । ସେଇଥାନ୍ତିର
ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ବାରିକମାତ୍ରାଣ ଅନୁମାନକ
ବ୍ୟଧିର ଅର୍ଦ୍ଧରେ କାବୁଲରେ ବୃଦ୍ଧ ନିର୍ମିତ
ହୋଇଥାରେ । ଇଂଗଳ ବଠନର ଅଣ୍ଟାଳିକା
ପ୍ରତି ଅମିର ସେମନ୍ତ ସତ୍ତବ ହୋଇଥାରୁ
ବାରିକମାତ୍ରାଣ ବ୍ୟଧି ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ସ ନ
ହେଉଳ ଏହି ଅମୁମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାର ଚିତ୍ତ ଉଦ୍‌ବଲନ ଯେ ସମ୍ବୁ
ଧୂଳ ଓ ଅନ୍ୟ ମହିକୁମାର କର୍ମଗ୍ରିକୁ ଦେଇନ
ଦଥ୍ୟାଏ ଏପରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାର ଜ୍ଞାନଧା-
ରଣରେ ଥିବା ମହିକୁମାରେ କର୍ମ କରିବା ଲାଗି
କୌଣସି ସରକାରୀ କର୍ମଗ୍ରହୀ ବଦଳି ହୋଇ
ଥିବି ପୂର୍ବବ୍ୟାର ସରକାରୀ ମୋହିକୁମାରୀ ପ୍ରତ୍ୟା-
ମନଙ୍କ କରନେ ଭାବାର ପୂର୍ବର ବିକର୍ଷ ସମୟ
ପେଣିବନ ସମୟ ମୟ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ।

ବମ୍ବେର ପ୍ରଦେଶର ଭୋଲ ନଗରରେ ଅଣି
ଉପୀକ ହୋଇ ପେତାର ଲୁଚିମୁହ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଅନେକ ବୃକ୍ଷ ଉପାର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ସମବ୍ୟ
ଶ୍ରୀର ଅନ୍ନାନିକ ମୂଳ୍ୟ ୫*ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଟଇ
ସମବ୍ୟମୀ ଯାହା ଉପଲବ୍ଧରେ ହାବେଲି ବାଣ
ମାର୍ଗ ଗୋଟାଏ ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ପତକାର ଏ
ଅଣି ଉପରେ ହେଲା ।

ଶ୍ରୀକୃତୀଳ ସଥେବାର ଲ୍ଲପେ ଉପଚିନ୍ତନ ନ
ହେଉଁଣୁ ବଦୁଷଗରୁ ମୋଡ଼ୀ ବେଗର
ପ୍ରାଦୂର୍ଗବର ସଂମୂଧ ଟବଣ କରି ଅମୂଳାଙ୍ଗର କରି କରାଯାଏ ହେଉଥାଏ ଯେ ଏହିକି ଏ ଗେଗ

ମରଜନବର୍ଷର ଗୋଡ଼ିଏ ସାଥୀରଣ ଗେଗନ୍ଧିତପାଦ
ହେଲା ।

କାଳେପୁରୀ ଏହିଟି । ବଲେତୁର ମାଟ୍ଟେ
ଦିଗେନ୍ଦ୍ରାଜତ ସାହେବ ବଗୁଡ଼ାଚିଲ୍ଲାବୁ ବଦଳି
ହେଲେ । ମେୟର ଦ୍ୱିତୀୟଶ୍ରେଣୀର ବଲେ-
ତୁର ମାଟ୍ଟେ । ପଦରେ ଏହିଟି ବନ୍ଦବେ ।

ଯେ, ବିନ୍ଦୁ ମାହେବ କି ଯେ କାଳେରୁଗୁ
କଲେକ୍ଟର ମାଟେଣ୍ଡ୍‌ପଦରେ ଧୂମର ଲିଙ୍ଗ
ହୋଇଥିଲେ ସତ୍ତର ଉଚ୍ଚମାତ୍ର ଆସିବେ ଓ
ଏଥମାରେ କଲେକ୍ଟର ପଦରେ ଏକଟି
ମହିମା ।

ଅନୁମନକର ସାହୁମାଟିଛେ ତୁ ଯେ, ଏହି
ଅର୍ପଣ୍ଟ ହାତେବ ବିଲାତ ଦୀବାକାରର ତୁ ଛି
ନେଇ ଚାହିଁ ପାଇଥେଇଛୁ ଯହାଙ୍କସବରେ କେବୁ
କିମ୍ବା ଦେବକାର ଗତେଇ ପ୍ରକାଶ ହାତି

ଏପଦେଶର ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରେଲିମ୍ବର ୧୯୫,
ନିମନ୍ତନ ସାହେବ କାହାର ଉତ୍ତରକାଳୀଗତ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେ ।

ଏହି, ଆଜମାର ସାହେବ କଟୁକ ବିଭାଗ
ଦିଲ୍ଲି ବିଭାଗ ପୁଷ୍ଟିଶାଖା ଛାତ୍ରଶାଖା
ମେଡିକ୍ ଅଛନ୍ତି । ଏମଙ୍ଗମ୍ଭେ କଳାକାରୀ
କାହିଁ କଟୁକ ବିଭାଗର ବିଭାଗରେ
ଏହି ମାରରେ ଏହି ଘରର ଅଛନ୍ତି ।

ମହାନାଥ ଫୁଲଜଳର ଅଶୀତୁଷ୍ଣ ଲକ୍ଷ୍ମିନ୍ଦୂର
ଯେ, କାମନାପାହେବ ନନ୍ଦମାସ ଛା ୧୦ ରଙ୍ଗରେ
ପହଞ୍ଚାବେ, ଉତ୍ତାପି ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

କଳିତମାର ଛ ୨୯ ରଜାହୋମବାର ବାନ୍ଧୁ
ଦେଖିବାକୁ ଯୋଗ ଦେଖୁମ କଲେବର ପାର୍ତ୍ତ-
ବାନ୍ଧୁ କଟରିବେ ଦାସ ଦର୍ଶି ଦିନକାରୀ ପାହାନ
କଲେ । ତାହାଙ୍କ ମେନରେ ଅଥବା ଅନେକାଂ
ଦେଖିବ ଓ କଟରେ ଦେଖାଯୁଜ୍ଞପୁରୁଷାନମତ୍ତା
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଅଛନ୍ତ । ପୁଣିଁ ସେ
ଗେଣୋକୁ ମଧ୍ୟରୀ ଏହାଙ୍କ ଗମନପ୍ରକ୍ରିୟା
ଏହାଙ୍କ ଏକ ଅନେକନିଧିର ପ୍ରତାନ କରି-
ଥିଲେ ।

ଅଗମିର୍ବରୁ ପ୍ରଦେଶିକୀ ପଣ୍ଡା ପ୍ରଦେଶ
ନିଜ ପାତା ଦେ ଏମ ବରେଣ୍ୟମାୟ ଛନ୍ଦୋ
ଲ ଜନେ ପଥର ବର୍ଷକ ଯମ୍ବୁଳ ହୋଇ-
ଅବନି ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରକ ଦୟା ମନ୍ତ୍ରକ କା ଅଛି ହୋଇ-
ଗଲାଥି, ଏପରି ପଦରତ୍ନ ଢାକାକ ଘଟିବା-
କଲ କଲେନ୍ ଯତେ ହୃଦୟ । କବଜ ଆହୁରେ
ବେଳୀରେ ପ୍ରଥମ ସମୀର କଳାପଣେ କିବିରେ

ସମୟରେ ମୁଣ୍ଡମଣ୍ଡଳ ଅଛନ୍ତି ହୋଇଥିଲା
ଅଜନ୍ତୁ ଯିଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଵର ଦୁଃଖରେ କହି କଲା ସମ-
ୟରେ ମୁଣ୍ଡମଣ୍ଡଳ ଏବାଦେଶରେ ଅଛନ୍ତି ହୋଇ
ସମ୍ପଦ ଜଗତ ଅନକାମୟ ହୋଇଥିଲା ।

ପାଇଁ କ୍ଷୁଣ୍ଡ କୁଞ୍ଜପୂରିଙ୍କର ସମ୍ମରେ
ଥରେ ଏହିଜୟ ହୋଇଥିଲ, ତଦନ୍ତରେ ଏହି
ଖାଲୀଗରେ ଏକ ୧୯୫୭ ଅକ୍ଟୋବରେ ଏହିହୟ
ବ୍ୟାପାର ଘୋଟିଲ ପୁଣିତି ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ଵାରା
ପାଇଁ ୧୯୫୭ ମେ-

ଦେଖିବା କବଳିତୁ ଯେ, ସ୍ଵର୍ଗ ହଣ୍ଡର
ଜୋଟିଏ ପବାଣ ଥାବି ଦୂଷ ଅମ୍ବି ଧରେ ମୟ,
ଧୂମ ରହିବ, ଏକ ଧୂମ ଥରେ ମୟ ହଳ ସତ୍ତ୍ଵର
ଆପନଙ୍କ ସର୍ବଧରେ କେତେ ଜଳ ମୟରେ ଦେଇ

ଦେବତାର ଏହା କେବେ ନିଶ୍ଚିର ଚୋଇ-
ପାଏ !! ହିମାତ ନାମା ଥାଇ ଏହଜୀବ ବିଶ୍ୱାଶ
ପଣ୍ଡିତ ବୋଲିଛୁ ଯେ, ସୁର୍ଯ୍ୟ ଗର୍ବର ଖୋଲିଏ
ଅବିରୁଧ୍ୟ ସର୍ବ, ଦୟା ଏହରୁଷ ସକଳ ସମ-
ଦ୍ୱରେ ସମ୍ମଦ୍ଦରେ କୁଳେ ଲାଗୁ ଯେବେ କମ
କୁଳେ ହେବୁ ସମୟରେ କିଛି ମଳିନ ବୋଧ
କିଅର କୁଠା ଏବଂ ଏମର୍ଗନ୍ ଅନୁମାନ ତତ୍ତ୍ଵ
ଅଛିନ୍ତି ଯେ, ଯୁଗରେତୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟବାତା
କବନ୍ଧ ମର୍ଯ୍ୟାଜୀବ ସମ୍ବନ୍ଧରୀ ମଧ୍ୟ ।

ବର୍ତ୍ତନିନାକେ ମୟୁପିଲ୍ୟୁର କଲେଜ ଅତ୍ୟାଧିକ
ବୈଚାରିକ ସମ୍ବାଦ ବରିଆହିନ୍ତି ଯେ
ଯେସବଳ ସମୟରେ ଯୁଗୀ ମନ୍ତ୍ରଳ ଅଛାବଳ
ହୋଇଥିବ ଦୋଳ ଉତ୍ସବାଧରେ ଉତ୍ସବିତ
ଅର୍ଥ, ସେହି ସମୟରେ ବ୍ୟାବଳ ମୂରିତ୍ତିହଶ
ଘର୍ଯ୍ୟା। ଦୋତଥିଲା ଅଛମେହମାନଙ୍କର
ଅନ୍ତର୍ଭବନକଣ ପବୁରକଷୟ ପ୍ରତାପିତ ଦୋଲ
ନ ଧାରେ।

କାଗ୍ରୀ ସଂସ୍କୃତ କଳେକ୍ଷଣ ଅଞ୍ଚଳୀରୁ ଆମି
ପକ୍ଷ ପଣ୍ଡିତ ବାଣୀ ଦେବମାୟୀ ଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରରେ
ଜଣିବ କବିରାଧିକ ମୁଦ୍ରକ ସମସ୍ତଙ୍କ କରିବାର
ଉତ୍ତର ଯଶ୍ରମ ପଢେଇ କେବଳକା ବରତୀର
ତାହାକୁ ଏହାର ମୁଣ୍ଡ ପରିଚେତିକ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ତରୁ ପଦେପର ସଥାଗଣ ଶିଶ୍ଵାଦ ଯାଇ
କରେଇବ କେବଳକା ହବେବ ଏହି ସ୍ଵରୂପ
ଯଥେଷ୍ଟ ପରା ହାତେକୁଥିଲା । ଏବେ ବାନ୍ଧ-
ବୁରେ କରୁଥିଲାମନେ ଏବେବିପରି କୁଣ୍ଡଳ
ପଦାଳ କଲେ ଦେଇବ ଅନେବ ହିନ୍ଦ ହୋଇ
ଯାଇବ ।

କୁରୀର ମେହେଜ୍ଜୁ କର୍ମର ଅମ୍ବେ ରହିଛନ୍ତି
ସ୍ଵର୍ଗ ଅବକାଶ କ୍ରିଯଣ ବରକାରୀ ଦେଖାଥା-
ଏହାକୁ ଡାକ୍ତାର ଦେଇଅଛୁ ଯେ ଅମ୍ବୋଡେ
ଦିଲୁ କର୍ମର ହୋଲାର ପଞ୍ଚର ଲାଟ୍ଟୁ କି ରହିବ
ନାହିଁ । ତୁ ।

। ৩। প্রা. উদ্দেশ্যাবলী পরিষ

କୁଳ ଚନ୍ଦେଶ୍ଵର କିଲ ଛାପକ ଚ
ଅତ୍ତଗର୍ବ
ବିଜୟନ

ଏହି କାଳିଗ୍ରେଣ୍ଜର ଦିନର ଦିନ
ପାଦକାର ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଳ ଯକ୍ଷମଧୁର
ମହିତ ପ୍ରମାଣ ହେଲା

ପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ର ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୪୮

ମହାରାଜୁ ପଦ୍ମି ।

ଗତକାଳେ ଏଥିର ବର୍ଷର ପରି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେଲୁ ଓ ଏଥିରେ ବନ୍ଦକନଗରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାହୀ
ଉତ୍ସବ ପ୍ରେସ ପାଇଲା । ବାସୁଦରେ ମହିମା
ମନୋଲମାନଙ୍କ ପଦବନ ହେଲେଛେ କାର୍ଯ୍ୟତଃ
ଏହା ଧାର୍ତ୍ତାର ସବ ହୋଇଥାଏ ଏହି ଦ୍ୱାରା
ମୁଖଲମାନ ସମୟେ କାହିଁବେଳେ ଶୁଣୁଥି
ତତ୍ତ୍ଵରେ ଆଜି ହୋଇ ଏହାକୁ ପ୍ରଥାଳଳ
କରିବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଦର ଉତ୍ସବଠାର ଏନ୍ଦର
ଗରରେ ଏହା ଉତ୍ସବ ହୋଇଥାଏ । ମଧ୍ୟ
ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ଅମ୍ବେମାନେ କହି
ପୁଣୀ ଅଛୁଁ । ମହୁଦବୀପରି ଏକ ପ୍ରଥାନ
ଗୁଣ ଅଛି ଓ ବିଶ୍ୱର୍ମ ମନ୍ଦିର ନୂହେ
ସାମାଜିକ ଚିନ୍ତନାରେ ମହିମା ଏ ଦୂର
ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅଛି ଯେତେକାଳ ଏପଦବି
ଥିବ ତେବେକାଳ ଏ ପୁରୁ ଗୁଣ ମିଶାବାରଣ
ଅନ୍ୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ପ୍ରୟୋକ୍ତ ନ ରଖେ ତେବେ
ଏହି ମାତ୍ରମନ ଏହି ହୋଇଥାଏ ଯେ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ୍ଦର କୃତକବ୍ୟ ଓ ସର୍ବ ଲୋକମାନେ
ଏହାକୁ ଅସ୍ତ୍ର କରି ଲାହାରୁ ଅଛଏବ ଏଥିର
ଜିରାହୀୟ ପରିହେତେହ କ୍ରୂଷ୍ଣ ଯେତେ ସ୍ମାରି
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହାକୁ ଉତ୍ସବେତ୍ତର ବୃଦ୍ଧ ରବା
ରୁଦେଶରେ ବୌଣି ପ୍ରଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନାଦ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷକ ପ୍ରଥା ପରିଚାର କରି ଜାହା ହେଲେ
ଏହି କାଳ ହେବ ।

କେବଳ ମହାରାଜରେ ସାହୁ ବନ୍ଦ ଏବଂ ବାହୁ

ହୋଇଥିଲୁ ତନ୍ମୟର ଏ ପଳାଉନୀଯୁକ୍ତର ଓ
ଅବଶିଷ୍ଟ ସହରବସିଙ୍କର ଥିଲା । ପୂର୍ବବର୍ଷମାନ-
କରେ ପଳାଉନୀଯୁକ୍ତ ଜାକ୍ସ୍‌ଟା ଅଛି ସୁଦୃଢ଼ୀ
ହେଉଥିଲା ବିନ୍ଦୁ । ଏ ବର୍ଷ ସହରବସିଙ୍କାରେ
ବିଶେଷ ଗମ୍ଭୀର ନୈତିକ ବ୍ୟାପାରକୁ ସୁତା-
ହାତର ଦିଗ୍ବ୍ୟାପାନେ ଏ ବର୍ଷ ପଳାଉନୀଯୁକ୍ତ
ହେଲେ ଦେଲେ ଏବଂ କରଇଲୁ ଥାଉ ଜାକ୍ସ୍‌
ମମସ୍ତ ପୂର୍ବବସିଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ସହର ହେଲେ ଦେଖେ
ବଜାଇଗଲା । ରାତ୍ରି ବୌଗଳ ନିଧ୍ୟାନ
ହେବର ଅନ୍ୟକ ସନ୍ଧର ହୋଇଥିଲା ।

ଆଶାଦ୍ଵାବାଲକ ଖେଳ ଜାଗାଦି ନିଧିମିତ୍ର
ପ୍ରକାରେ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ପୁଲିସ୍ ଅଛି ବେଗା
ବେଗି ଜାହିୟମାନ ଜାତି ଯେଉ ସିବାର
ଖେଳରେ ଜାତିର ସୁଖ ନ ରହିଲା । ପୁଲିସ୍
ଦେବଳ ପାତ୍ର ରଷ୍ଟା କରନ୍ତେ ଏତେ ଅୟବ
କର୍ତ୍ତରୁ କରିବାର କିନ୍ତୁ ହେବ ନ ଥିଲା ।

ସବାଳା କଟେଖ

ଶର୍ମୀ ଦେଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଯେତେ
ଲୋପକର ଜାହା କାହାରୁ ଅବଦିତ ନାହିଁ
ଏହି ଅସୁଦେଶରେ ପୂର୍ବାପର ପ୍ରଥା ଅଛି ଯେ
ଶୁଭମାତ୍ର ଲୋକମାତ୍ରକେ ଜୀବନେଲେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅବସର ପ୍ରତିଶତ ପୂର୍ବକ ବିଦ୍ୟାମ ବଗ୍ରତ୍ତ କେବଳ
ଦାଣ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବର୍ଷ ବଗ୍ରତ୍ତ ସେମାନେ
ପୁରୁଷର ସମୟରେ ବିଦ୍ୟାମ ବଗ୍ରତ୍ତ ଏମନ୍ତନିହିର
ବଢ଼େଇ ଜଣ୍ଠ ପ୍ରତି ଶିଳ୍ପିକାରମାତ୍ରେ ବି
ଯାହାକର ବନ୍ଦିବି ଶର୍ମିଲିଆ ଅଟେ

ବେମାନେ ମୁଦ୍ରା ପ୍ରଗତି ଲୋପର ଉତ୍ତାପନେ
ଅପଣାରୁ ସମୂଳି ହୋଇ ନ ପାରି ବର୍ମ ପରି-
ତଥର ପୂର୍ବକ ତିତ୍ରା ଯାନ୍ତି । ଥାବଦମାନଙ୍କର
ଅବସ୍ଥା ଜତ୍ରୁ ଯୁ ଥିଲେ ଅନୁବ୍ୟକ୍ତ ବାଲକମା-
ନଙ୍କୁ ଖରବେଳେ ବୁଲିବାର ନିବାରଣ ଓ ଶର-
କେ ଘୋରବା କାରଣ ପିତା ମାତ୍ରା କି ଅନ୍ୟ
ରକ୍ଷକ ଯେବେ ଯହ କରନ୍ତୁ ଜାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ଗୋଟର ଅଛି ଅମୂଳାନଙ୍କର ଲେଖିବାର କାହୁରୁ
ଏକା ମନୁଷ୍ୟ କାହିଁଦି ଯାବଣ୍ୟ ପଶୁ ପକ୍ଷା
ବେଳାଜ ଓ ଜ୍ୟୋତିଷମାତ୍ର ହାତି ସମୟରେ ବନ୍ଧୁ
ବିବାହମାତ୍ର ଥାଏନ ତିବି ହାତି ଯତ୍ତି

ଭାଗେ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟାୟ କରି ଦୂର୍ଧଵ ଭାବୁ
ଭାଗେ ରଖା ପାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି
ଫଳଭାଗ ସତ୍ତବାଳରେ ଜୀବଜୀବନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଦିଶାମ
ଦିଶିଓ ଉତ୍ତରାଶ୍ରମ ଏକା ସତ୍ତବାଶ୍ରମ କର୍ମଗୁରୁମାନେ
ଜାମା ଯୋଡ଼ା ପରିଥାଲ ପୁରୁଷ ବହେଶାରେ
କର୍ମ କରିବାକୁ ବାୟୁଜ ହଥନ୍ତି । ଏ ସମୟରେ
ଏମାନ୍ତକର କିଣିଗ କ୍ଲେଶ ହେଉଥିବ ଜାହା
ଅମୃମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ପାଠକଙ୍କ ହୃଦୟରେ
ହୋଇଥାରେ । ଦିଶ୍ୱାବାନ୍ ଗବ୍ରୁମେଶ୍ୱର
ଏହାଙ୍କର କ୍ଲେଶ ଜଣି ପ୍ରତି ବହେଶାରେ
ଦେଇବ କଣ ପରା ହାତିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଶିଶୁଙ୍କ
କରନ୍ତି ସଥାର୍ଥ ମାତ୍ର ଦେଇ ନେବକୁ ସେଥିରୁ
ଫଳ ଭୋଗ ସୁଧାର ଯାହାଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ
ଦେଇନ ଅନ୍ୟକ ଦେଇଲ ସେହିମାନଙ୍କ ହୃତାରେ
ପଶାବାଲ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ ଗ୍ରେଟ ଅମଲଙ୍କ
କଥାକ ଗ୍ରେଟ ଦେଇ ସେମାନେ ଏ ହୃଦ ଆଶ୍ରୁ-
ଦିନର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଓ ମଧ୍ୟ ଜାହାଙ୍କ ଏଠା ସେଠୀ

ଶେଷରେ ମୁହିବାକୁ ପଡ଼ଇ । କେହିଁ ବହନ୍ତି
ଯେ ଗୁରୁବେଳେ ଘରଠାର କରେଲୁ ଧାରନ
ଆଏ ସାର କର ପୁରୁଷଦେଶରେ ଲଗେଲୁ ଗଲ
ଅମଲାମାନେ ପୂର ପ୍ରହର ସମୟରେ ଘରେ
କେବଳ ଡିହିଲ ବିକଳ ହଥରେ କରେଶାରେ
ବୁନ୍ଦିଲ ପକାଏଗେ ଥିବାକୁ ସେ ସମୟ କେବଳି
କଣ୍ଠ ପାନ୍ତି ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଚିତ୍ତର ମହା
ଦେବରେ ପକାଇ ପୁରୁଷର କଙ୍କଳ ଘରେ
ବବାଟ ଦେଇ ଖୋଇବାର ହୁଏ ଆରାହନ୍ତି
ହେମାନନ୍ଦ ପଣ୍ଡିଲେ ଥବଗନ୍ଧିତା ପିକ ଯେ
କରେଶାରେ କର୍ମ କରିବାଠାର ଆପଣା
କୁଣ୍ଡଳ ଦରେ ଖୋଇବାର ଶତକୁଣ୍ଡରେ ଆଜି-
ନିପୁଣ ଅଞ୍ଚଳ କିମେଷରେ କଟକ ନଗରରେ
ସରପୋତ ଛୟା ଅଞ୍ଚଳ ଓ ପୂରୁଷରିଙ୍କ
ଗଲୁବେଳେ ଏଥର ପ୍ରାଦୂର୍ବାବ ଦେଖାଯାଏ
ଅମଲମାନେ ପୂଜାହାରି ଗୁରୁର ହସ୍ତରେ ମୁହଁ
ସମରଶ କରି ଖେଳି ଧନାରେ କରେଶାରେ
କନ୍ତୁ ଆନ୍ତି ଓ ଅନ୍ତିକଥା ଶୁଣିବା ମାନକେ
କରେଶାର ବାହାରି ଅସି ଆପଣା ବସା ଆହୁରୁ
ନିଶ୍ଚାଶନ କରିଲ ଏ ସମୟରେ ଯେବେଳେ ଦର-
ବାକ୍ତ ବାହାରି ଏରେ ଅଗ୍ନି ପ୍ରଦେଶ ହେଲା
ରେବେ ଭାହାର କରେଶାର ଛୁଟୀ ନେଇ ଯାଏନ୍ତି
ସବଳ କଥା ନେବାରି ହୋଇଥାଏ ଏରେ ଥାଲେ
ଏ ଆପଣା ଦୁଇଥ ଲକ୍ଷାର ଯେନ୍ଧେ ଉପାୟ
ଦରକୁ ଜାହା ଦୋଇ ନ ପାରେ ହୁଏବ ମନ୍ଦର
ହୃଦୟର ଧାର ଅପେ ଚାହିଁ ହାତ କରଇ ।

ଏହିଥା ଏକା ଅମ୍ବଲାର ଜୁହଇ ମଳାର
ମାମଳିଲକ୍ଷାର ତେ କରେଣ୍ଟାବୁ ଅସୁଦ୍ଧକା ପ୍ରବା-
ଶ୍ରବାର ଲୋକଙ୍କଥା ଅବଶ୍ୟା ଏହି ତେ ଏହମୁଖୀ
ଲୋକଙ୍କର ଦୟ ସକାଳୁଆ ବରେଣ୍ଟାରେ ଉପକାଳ
ଅଛି ଏହା ଲେଖିବାର ଘୟୁବି ।

ଏହି ସମୟ କାରଣରେ ଅନେକ କାଳର
ଶର୍ଵଦନେ ସତ୍ତାନୁଥ କରେଲୁ ହେବାର ଲିପ୍ତମ
ତାଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ । ପ୍ରଜବର୍ଷ ଦୂର ଗଲ ମା ହକଳ
କରେଲା ଏବାଳ ଏ ତ ଶ୍ଵାରୀ ଏ ୧୦ ହି ୧୧
ଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟ କିମରେ ଅନେକ ଛାତମ
ଏହିମାନଙ୍କାରୀ କର୍ମ କରିବାରେ ଏହାର
ହୃଦୟରଙ୍ଗଜ ଥର ମୁକ୍ତିର ସାଧେନ ହୁନ୍ତି ।
ମାତ୍ର ଦର୍ଶମାନ ହେଲୁ ହୃଦୟ ଏହି କାରଣ
ଦର୍ଶତ ଏପଥାଳୁ ରଖି କରିବାର କେବୁ
ହୁନ୍ତି ଯେ ସତ୍ତାନୁଥ କରେଲାରେ ଫର୍ମିବ
ବାମି ତତ୍ତ୍ଵ ନାହିଁ । ଅମ୍ବୁମାନେ ହୋଇ-
ଦିଲୁ ଯେ ଏହୁବି ଉତ୍ସାଧାରି ପକ୍ଷରେ

ଭବାର ପ୍ରବଳ ଜ୍ଞାନ ହୋଇ ନ ଥାବେ ।
ଦେବେ ଦାବିମ ଏମନ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଦିନାକଣ
ଏ ୪ * ଶ୍ଵାର ଅସୁର କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏହି
ସେହି ମୟରେ ଦେବେ କାର୍ଯ୍ୟ ଏମନ୍ତ ଯେ
ଜାହା ଏକାଙ୍ଗ ବୁଝିରେ ବରି ଦାବିମ କିମାହ
କରିପାରନ୍ତି । ଦାବିମ ଯେବେ ଏହାକଲ
କବେଚନା ବରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ରେବେ
ପ୍ରତିଦିନ ଏ ୪ ଶ୍ଵା ଦିତେଖାରେ ଉପର୍ତ୍ତିର
ରହିଲେ କୌଣସି କର୍ମ ବାବୁ ନ ପଢ଼ିବ ।
ଅମଲମାନଙ୍କ ହରେଇ ସମୟର କୌଣସି
ସମେବାର ନାହିଁ । ସେମାନେ ଅବହାର
କାହାକୁ କୁହା ଯାଏ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଏମନ୍ତ ଅଜ୍ଞାନ ଅମଲ ଦେବିଥରୁ ଯେ
କରେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରେଇରେ କିମାହ କରି
ଶୁନ୍ୟହୃଦୟରେ ଘରୁ ଧେରି ଥାବୁ । ଏଥାର
ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହିଥର ଯେ ଅମଲମାନେ ଯେ-
ହିଧି ହେଉ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ କିମାହ କରିବ
କରେଇ ଧରିବା ପଦୟ ଏମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ହଜେ
ଦିଲ୍ଲି ପାରିବ ନ ଗଲେ । ଅଜାବଦୀ ଯେ କୌଣସି-
ହିଧି କରୁ କରୁ ଯାଏ ସକାଳୁଆ କରେଇରେ
ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟର କିଛି ଯତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଅମଲ ମାମଲରକାର ପ୍ରଦୂତ ମନ୍ଦସବର ଯ୍ୟାମଣି-
ବିଷାକ୍ତ ପାଠେଷ୍ଟ ପାପାୟ ଥାଏ । ଅଜାବଦୀ
ଅମ୍ବେମାନେ ଭରବା ଭରି ଯେ ସରକାର
କରେଇର କାର୍ଯ୍ୟାଧିକାରୀ କରେଇ ଭରବାର ନାହିଁ ।

ବାରଣ ଦୁଃଖି ପ୍ରକାଶ ନିଷ୍ଠାରହିଗ ବଳ ନାହିଁ ।
ଏହି ସାହିମ ଅର୍ଥାନ୍ତରେ ସବୁ ସମୟରେ
ଦୁଃଖ ଶ୍ରେଣୀ ବନ୍ଧବାର ସମ୍ମାନନ୍ଦା ।

ବିମହାର ଭାଷାକ କରଇ

କୋଣମି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣବିଷୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦର୍ଶକ
ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ କରି ପାଠ୍ୟମାତ୍ରକାଳେ ଜୀବନ ଜୀବନ
ପଢାଗ କରୁ । ଏଥରେ ଅଧ୍ୟାନକର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ କିମ୍ବାର ଅଧିକାଳେ ସ୍ଵଭାବ-
ସାଧକମାନେ ଭାଷାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଜୀବନ ଯେବେଳେ
ବରତ୍ତା ପ୍ରବଳ ହରିବାରୁ ଗେହା କରିଥିବାକୁ
ଜାହା ସମସ୍ତାଧାରୀଙ୍କ ଜୀବିଧାରିବେ । ଏବେଳେ
ରତ୍ନା ଯେ ଉତ୍ସମ୍ପାଦକାରୀ ପ୍ରାଚୀ ଜାହା
ଲେଖକାରୀ ବାଚକାରୀ ହାରୁ ଯେ ମୁଦ୍ରଣ-
ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚତା କଲା ଜାହା “ହେବଳ ହରି
ମହାକାରୀ” ପାଠ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଦର୍ଶକ ।

ପେତ୍ର ଧରିବାରୁ ଦାକଗତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ଉପେନ୍ଦ୍ରମହାତମ ମୁମୟୁକ୍ତ ଉପାୟଦ୍ୱାରୁ ଉତ୍ତ
ଦାହିଲ ମନ ହେଉ ପରିଶେଷରେ ମହାୟ
ନିରଜପାତକ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ ଭାବରେ କରି ଦିଲ୍ଲି
ଏ ମେସ୍ତ ବଦେବମା ଦିଲ୍ଲି କୋଣଟୁଅଛି ମେ
କପୁରି ଜହଳ ଉଚନା ବିଷକ୍ତମିରୁ ଆମ୍ବୂନୀ
କର ହତ୍ସାଧକ ଉତ୍ତର ଧର୍ମାଦୟର ପ୍ରମେତୁ କର
ଜହାରେ ଏବସ୍ତରକାର ଉତ୍ତରକୁ କାନ୍ତିମାନ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି । ହିତ୍ସାଥକ ଭାବ ଏମ୍ପର କରିବାରୁ
ଥର କାହାର ପାହମ ହେବ ବୁଝାନ୍ତି ଏହି ।
“ହେ ମହାମୟ ପରେ ହୋଇ ଦେବି ।

ହେବ ଦେବ କର ନ ଚାଲୁଗୁଣବୋଲି ।
ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ବର୍ଷପରି କର ।
ପ୍ରାତିଶବ୍ଦରେ ଚାଲ ନ ଥାଏ କାହାର ॥

ପ୍ରକାଶନ

ଗତ ସ୍ଵପ୍ନ ହର ବଜାଳା ଲକ୍ଷେତ୍ରରେ ଛନ୍ଦମୁଖ-
ଶାକ୍ସି ଅନ୍ଧର ବଳାଇବା ଫୁଷ୍ଟିଯୁରେ ମାନ୍ୟବର
ନବର୍ତ୍ତର କେନବଳକ୍ଷ ପୃଷ୍ଠା ନିର୍ମୟ ଦୋଷଥିବା
ବିଧାନୀମାନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାକାବନ୍ୟ
ରେ ସମସ୍ତ ବିଧାନ ସଂତାରେ ପ୍ରକାଶ ନ କର
ହେବେ । ସୁଧାଧାରଣାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରମୋଦନ୍ୟ
୧୪ ମୁଢ଼ ୧୫ ବିଦ୍ୟା ଉତ୍ସବ ବିଷୟରୁ ଚୌରା-
ଷିଲେଜର ଲାଭ ଶିଖ୍ୟ ବିରୁଧେ ଦେବ ଓ ଅଧିକ
ତେଜିପରାର ବ୍ୟସନାନ ମିଳା ଦେବାରୁ ହେବ
ପାଠକମାନେ ଭାବା ଏଥିରୁ କାଣି କରିବାରର
ହେବେ । ବିଧାନ ଯଥା